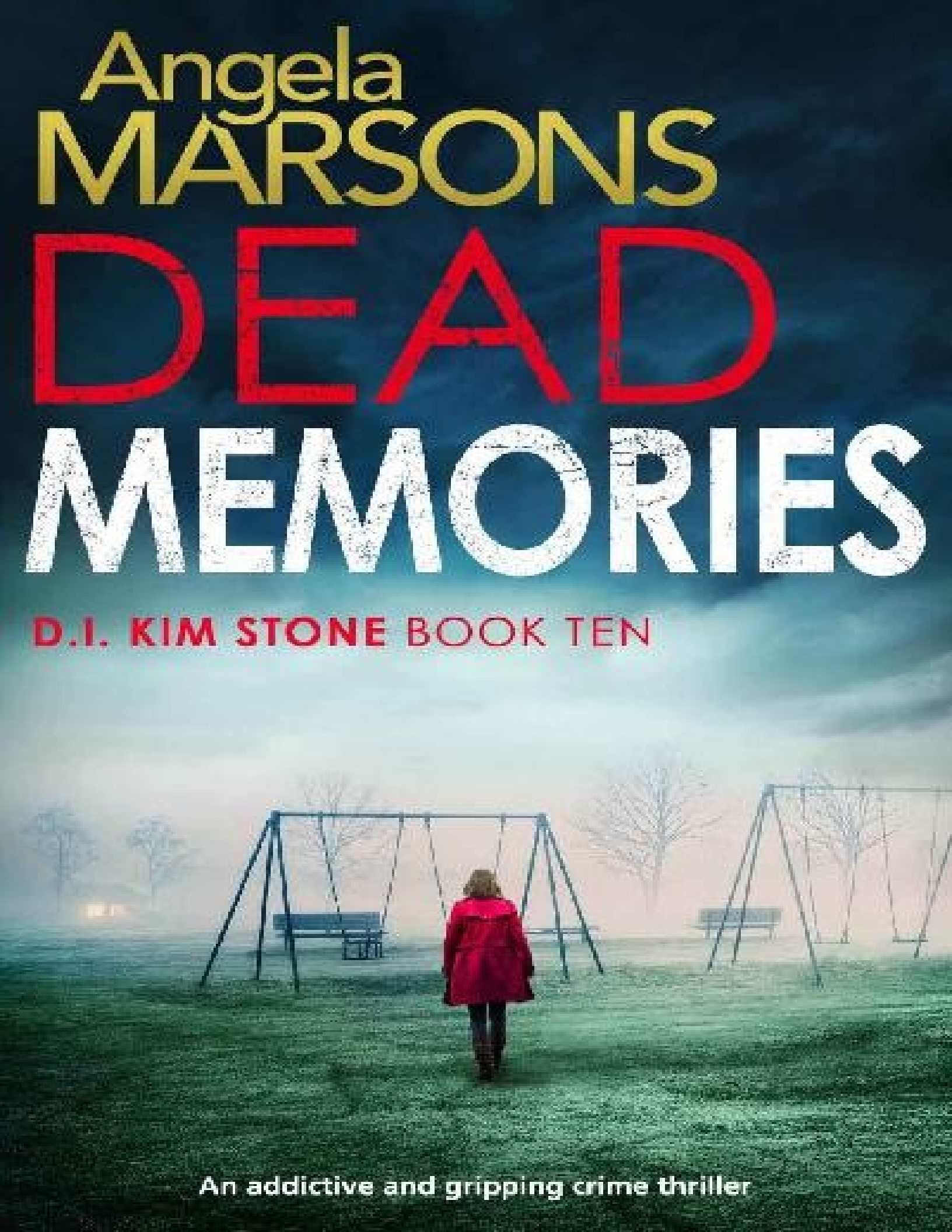
Angela MARSONS

DEAD MEMORIES

D.I. KIM STONE BOOK TEN

An addictive and gripping crime thriller

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ÖLÜ ANILAR

BAĞIMLILIK YARATAN VE SÜRÜKLEYICI BIR SUÇ GERILIMI

Bu kitap, aramızdan ayrılmış olmasına rağmen asla unutulmayacak olan
Maureen King'e ithaf edilmiştir.

PROLOGUE

Amy Wilde'ın gözleri, sıvı altın damarına girip vücudunu dolaşırken kapandı. Beyaz sıcak güzelliğin izinin beynine doğru savrulduğunu hayal edebiliyordu.

Etkileri neredeyse anında ortaya çıktı. Zevk varlığının her zerresini sarmış, neredeyse acı verici bir yoğunluğa ulaşmıştı. Bu coşku onu başka bir gezegene, başka bir dünyaya, keşfedilmemiş bir yere götürdü. Hayatında hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti. Coşku vücuduna pompalanıyordu. Coşku dalgaları derisinden, kaslarından, tendonlarından geçerek kemiklerinin merkezine kadar yayıldı. Gücü zayıfladıkça ona tutunmaya çalıştı.

Gitme. Seni seviyorum. Sana ihtiyacım var. Gitme, diye bağırdı zihni, yalvardı, yalvardı, bu duyguya olabildiğince uzun süre tutunmak için çaresizce çırpındı.

Mutluluğun son sarsıntıları da kaybolurken başını sola çevirip Mark'la, sevgilisiyle, arkadaşıyla, ruh eşiyle, ortak bir eroin vuruşundan sonra her zaman yaptığı gibi o gizli gülümsemeyi paylaştı.

Ama Mark iyi görünmüyordu, onu her zaman vurulmanın ardından gelen hoş karanlık unutuşa çeken yorgunluğun içinden fark etti.

Bilmediği bir odada yerde oturduklarını biliyordu. Kaloriferin kot ceketinin içinden onu ısıttığını biliyordu. Bileğinde kelepçeler olduğunu biliyordu ama umurunda değildi. Böyle bir vuruştan sonra hiçbir şeyin önemi yoktu.

Mark'ın adını söylemeye çalıştı ama kelime ağzından çıkmadı.

Mark'ta bir sorun vardı.

Gözleri kapanmamıştı, ılık uyuşukluğa çoktan yenik düşmüştü. Genişlerdi: gözlerini kırpmadan tavandaki bir noktaya bakıyorlardı.

Amy uzanıp ona dokunmak, onu sarsarak uyandırmak istedi. Karanlığa teslim olmadan önce o gülümsemeyi paylaşmak istedi.

Ama tek bir kasını bile oynatamıyordu.

Bu normal değildi. İliklerine kadar işleyen olağan ağırlık onu uyuşuk ve ağır hissettiriyordu ama her zaman dönüp Mark'a sarılmak için yeterli enerjiyi toplayabiliyordu.

Yorgunluk onu ele geçirmeye çalışıyor, göz kapaklarını çekiştiriyor, uyumasını istiyordu ama Mark'a dokunmayı denemek zorundaydı.

Alçalan sisin içinden tüm gücüyle tek bir parmağını oynatmaya çalıştı ama yanıt alamadı. Mesaj beyninden dışarı çıkmıyordu.

Sürünen uyuşuklukla savaşmaya çalıştı ama bu sanki başının üzerine çekilen bir battaniye gibiydi.

Kendini çaresiz ve güçsüz hissediyordu, karanlığı kovamıyordu ama Mark'ın ona ihtiyacı olduğunu biliyordu.

İşe yaramadı. Onu kovalayan gölgelerden kaçamazdı. Dairenin kapısının çarparak kapandığını duyduğunda gözleri düşmeye başladı.

BİR

Kim, sol kulağını tırmalayan aralıksız tıkırtı sesi karşısında çenesinin sıkıştığını hissetti. Bir güve, fırtınanın ağırlaştırdığı Haziran havasından çok az esinti alan açık panjurdan garajına girmişti. Böcek kendini 60 watt'lık ampule karşı tekrar tekrar fırlatıyor.

Ama onu rahatsız eden dinleme bu değildi.

"Sıkıldıysan defol git," dedi, tekerlek tellerinden kopan birkaç pas parçası kot pantolonunun üzerine düşerken.

"Sıkılmadım, düşünüyorum," dedi Gemma, başını eğip anevrizma geçirmekte olan güveye bakarak.

Kim sert bir sesle, "Beni ikna et," dedi.

"Çiçekleri yanımda mı götüreceğime yoksa evde bir vazoya mı yerleştireceğime karar vermeye çalışıyorum.

"Hmm..." Kim, kazımaya devam ederken yardımsever bir şekilde önerdi.

Bryant ve diğer pek çok kişinin, kendisini öldürmek üzere gönderilen, Kim'in düşmanı Doktor Alexandra Thorne tarafından manipüle edilen ve kullanılan gençle olan ilişkisini sorguladığını biliyordu.

Bryant'ın görüşü, kızın, annesinin şu anda ikamet ettiği ve savunmasız hastaları üzerindeki hastalıklı deneylerine son verdiğinden beri Kim'e her fırsatta eziyet etmeyi hayatının işi haline getiren sosyopat psikiyatristle temasa geçtiği Drake Hall hapishanesine kapatılması gerektiği yönündeydi.

Bryant'a göre sizi öldürmek isteyen biriyle arkadaş olmanızı gerektirecek hiçbir koşul yoktu. Bu kadar basitti. Ama öyle değildi. Çünkü Kim iki şeyi çok i y i anlıyordu:

Alexandra Thorne'un bir insanın bildiği ve hatta bilmediği tüm zayıflıklarını ve kırılganlıklarını manipüle etme konusunda ne kadar yetenekli olduğunu. Ve kızın kendi hatası olmadan boktan bir çocukluk geçirdiğini.

Kızın yorumuna cevap vermeyerek şaka yapmıyordu. Sadece böyle bir şeyin olabileceğini düşünmüyordu.

Gemma'nın annesi çocuğun tüm hayatı boyunca hapse girip çıkmış, kimse çocuğu kabul etmeyene kadar çocuğunu onu kabul eden herhangi bir akrabasına teslim etmişti. Gemma karnını doyurabilmek için bedenini satmak zorunda kalmıştı. Yine de, her nedense, çocuk annesiyle düzenli temasını sürdürmüş ve her fırsatta onu ziyaret etmişti.

Kadının ertesi hafta serbest bırakılması gerekiyordu ama bir şekilde her zaman cezasını uzatacak başka bir belaya bulaşmayı başarıyordu.

Kim, Gemma'ya ne zaman yemeğe ihtiyaç duysa, sokağa çıkmak yerine kendisine uğramasını, gurme bir yemek sunamasa da fırında cips ya da pizza ikram edebileceğini söyleyerek gevşek bir davette bulunmuştu.

Gemma da bir ay önce Dudley Kütüphanesi'nde yarı zamanlı bir iş bulduktan sonra bile bu teklifi kabul etmişti.

"Ee, işler nasıl? Kim annesinden bahsetmekten tamamen kaçınarak sordu.

Gemma bir ahududu patlattı ve Kim güldü.

Gemma'nın on sekiz yaşında, seçimlerle ve hayatın ona sunduklarıyla katılaşmış bir ihtiyar olduğu günler vardı, diğer zamanlarda ise sadece on sekiz yaşındaydı.

Ve Kim bugün bu beklenmedik misafiri umursamamıştı. Onca gün

arasında. "Bak, Gem, bu beyin olmayabilir-

"Uyuşturuyor," diye araya girdi. 'Beyin uyuşturuyor,' dedi yüzünü buruşturarak.

'Kitapları çıkış yapıyorum; kitapları geri alıyorum. Onları raflara geri koyuyorum. Akşamları kapanmadan önce ortak bilgisayarların klavyelerini silme görevini üstleniyorum.

Kim gülümsemesini gizledi. Gemma'nın işinden şikâyet ettiğini duymak, iş bulamadığı için sızlanmaktan çok daha eğlenceliydi.

"Oh, ve dün bu sevimli yaşlı sevgili bana yaklaştı," dedi ayağa kalkarak. Sırtını kamburlaştırdı ve bir bastonla yürüyormuş gibi yaptı.

uzay. "Affedersin aşkım ama bana bu fotoğrafları Yeni Zelanda'daki oğluma nasıl göndereceğimi gösterebilir misin?" diye sordu eski dijital fotoğraf makinesini bana doğru iterek. Yemin ederim...'

Telefonu çalmaya başlayınca Kim, "Bekle," dedi.

"Stone," diye cevap verdi, kot pantolonundaki

pası fırçalayarak.

'Rahatsız ettiğim için üzgünüm Marm, ama Hollytree'de bir şeyler oluyor. Biraz karışık. Bir adres ve tek bir kelime var,' dedi merkezden bir ses.

"Bana adresi ver," dedi ayağa kalkarak. "Chaucer

bloğu, daire 4B," dedi.

Midesi bulandı. Aynı blokta, üç kat aşağıda. Bugün, tüm lanet günler içinde.

'Tamam, yola çıkıyorum. Yolda Bryant'ı da al.'

"Yapacağım, Marm.

"Peki ya kelime?" diye sordu. "Neydi o?

"Ölü" idi, Marm. Kelime "ölü" idi.'

İKİ

Kim, Ninja'da sokaklar, çıkmaz sokaklar ve kestirme yollardan oluşan labirenti kolaylıkla aştı ve gece esintisini yakalamak için mümkün olduğunca az kıyafet giyerek kaldırımlarda toplanan insan gruplarının meraklı bakışlarını üzerine çekti.

Güneş on beş dakika önce kızıl mermer bir gökyüzü ve hâlâ onlu yaşlarda bir sıcaklık bırakarak batmıştı. Yine uzun ve yapış yapış bir gece olacaktı.

Bisikleti çöp depolarının etrafından dolaştırdı ve Chaucer House'a, geniş Hollytree konut sitesinin şişkin karnındaki orta apartman bloğuna yöneldi.

Chaucer, toplumun sunduğu en kötü şeylere ev sahipliği yapan kule bloklarının en kabası olarak bilinirdi.

Burası aynı zamanda hayatının ilk altı yılını geçirdiği eviydi. Normalde bu düşünceyi aklının bir köşesinde tutmayı başarırdı. Ama bugün öyle değildi. Şu anda, ön ve merkezdeydi.

Bisikleti iki polis arabası, bir ambulans ve bir ilk müdahale bisikletinin arasından geçirdi ve Bryant'ın Astra Estate'inin arkasına park etti. Bryant birkaç mil daha yakında oturuyordu ve Gemma'yı evinden çıkarması birkaç dakikasını almıştı. Kız neye çağrıldığına dair meraklı sorularla gözlerini dört açmıştı.

Kim ona söylemezdi ama kendisi de bilmiyordu.

Kaskını çıkarırken kalabalıktan bir ses 'Hey, bisikletli domuz' diye bağırdı.

Başını sallarken bir elini kısa siyah saçlarında gezdirdi ve saçlarını kafa derisinden kurtardı. Evet, bu hakareti en azından üç gündür falan duymamıştı.

Sesin etrafındaki kalabalık kahkahalar atarken, Kim kule bloğunun girişine doğru ilerlerken bu kahkahaları duymazdan geldi.

Bir dış kordonu, bir iç kordonu geçtikten sonra asansörlerde ve merdivenlerde bir polis duvarıyla karşılaştı.

Sağdaki asansör zemin seviyesinin altına inmişti ve kapıları açıktı, belli ki arızalıydı.

"İyi akşamlar Marm," dedi bir WPC öne çıkarak. "Çalışan bir asansör var," dedi ve asansörün şu anda beşinci katta olduğunu gösteren ekranı işaret etti. "Üst katı ve alt katı temizliyoruz, Marm.

Kim anlayışla başını salladı. Merdivenler polisin kullanımına açık tutulurken, asansör de apartman sakinleri için bir erişim aracı olarak muhafaza ediliyordu.

Tek bir katta meydana gelen bir olay için tüm binayı tahliye etmek bir seçenek değildi, bu nedenle durumun yönetilmesi gerekiyordu.

Merdivenlere yöneldi ve dördüncü kata çıkmaya başladı.

Neyse ki üç ay önceki bir vakada iki katlı bir binanın çatısından düşerek kırılan sol bacağı artık bununla başa çıkabilecek güçteydi.

Kimsenin olaya yaklaşmaya çalışmadığından emin olmak için her kata memurlar yerleştirilmişti. Dördüncü kattaki memurlardan biri gülümseyerek lobinin kapısını açtı.

Açık kapıya yaklaştı. Müfettiş Plant

yolunu kesti. "Bu da ne?...

"Eğer dayanabilirsen?" dedi arkasına bakarak.

Ona sert bir bakış attı. Bu adamı iyi tanıyordu, onunla birkaç kez çalışmıştı. Ne halt etmeye çalışıyordu?

'Plant, eğer kendini bundan kurtarmazsan-'

"Meslektaşın Bryant," dedi rahatsız bir şekilde. "Seni orada istemiyor.

"Ne halt ediyorsun?" diye öfkelendi. Burası bir suç mahaliydi, o SIO'ydu ve erişim istiyordu.

"Ne olduğu umurumda değil...

Bryant, yolundan çekilen müfettişin arkasından göründüğünde sözleri kesildi.

Yüzü kül rengi ve çizgiliydi, gözleri korku doluydu. Son büyük davalarında akan kanı durdurmak için kadının elini karnına bastırıp yerde yatarken bu kadar kötü görünmemişti. Eğer polis memurları tarafından dedektif çavuş olarak tanınmasaydı, birileri onu folyo battaniyeye sarardı.

"Bryant, ne oluyor?...

'Oraya girme, şef,' dedi sessizce.

Kim burada neler olup bittiğini anlamaya çalıştı.

Birlikte, insanoğlunun birbirine yapabileceği en kötü şeylere tanık olmuşlardı. Kan kokusunun havaya sinmiş olduğu cesetleri görmüşlerdi. Çürümenin en kötü halini yaşayan, kurtçuklar ve sineklerle dolu cesetler görmüşlerdi. Birlikte masum genç kızların cesetlerini ortaya çıkarmışlardı. Onun midesinin her şeyi kaldırabileceğini biliyordu, o halde neden şimdi ona engel o l m a y a çalışıyordu?

Onu kenara çekti. 'Kim, bir arkadaş olarak soruyorum. Oraya girme.'

Daha önce iş yerinde hiç onun ilk adını kullanmamıştı. Bir

kere bile. Az önce ne görmüştü?

Derin bir nefes aldı ve ona dik dik baktı. 'Bryant,

yolumdan çekil. Şimdi.

ÜÇ

Kim, olay yerine doğru rehberlik tüneli sağlayan personelin arasından geçerek ilerledi. Kimse ona ikinci bir bakış bile atmadı. Beklenen oydu, öyleyse Bryant'ın sorunu neydi? diye merak etti, arkasında onun varlığını hissederek.

Lanet olası drama kraliçesi.

Üniformaların oluşturduğu bir duvar yarıldı ve kadın dondu kaldı.

Gözleri önündeki manzarayı kaydederken, sadece birkaç saniye boyunca etrafındaki her ses kısıldı, her hareket görülmedi.

Bayılıp bayılmayacağını merak ederken ağzındaki tükürük kurudu. Bryant'ın elini dirseğinde hissetti ve onu sabitledi.

Ona bakmak için döndü. Yüz ifadesi korkulu ve endişeliydi. Ve o bunu anladı. Onu neden korumaya çalıştığını biliyordu.

Mide bulantısını bastırmak için yutkundu ve hareketlerindeki ağır çekim hissinden kurtulmaya çalışarak geri döndü.

Bir deri bir kemik kalmış, siyah saçlı, onlu yaşlarının sonlarında bir erkek, sırtını radyatöre dayamış oturuyordu. Ölü, parlak gözleri dümdüz karşıya bakıyor, başı sola doğru sallanıyordu. Kemikli bacakları, üzerlerini örten kot pantolonun içinde kaybolmuştu. Bir bilardo ıstakasından biraz daha geniş olan süt beyazı kolları kısa kollu tişörtten dışarı sarkıyordu.

Öldüğü inkâr edilemeyecek olan bedeni hareket etmeye, ritmik bir şekilde titremeye başladı. Kim, vücudundan hafifçe uzanan sağ kolunun bileğine ve hala radyatöre bağlı olan kelepçeye ve sağlık görevlilerinin hala üzerinde çalıştığı kızın bileğine kadar uzanan çizgiyi takip ederek, dalgalanan garip, sarsıntılı hareketlere neden oldu.

Etrafındaki olaylar, sanki biri kulaklarındaki kulaklıkları yavaş yavaş çıkarıyormuş gibi tekrar süzülmeye başladı.

Sağlık görevlilerinden biri 'Sanırım onu götürmeliyiz Geoff,' dedi. 'Onu iki kez geri getirdik, bir dahaki sefere...'

Tam bir açıklama yapmasına gerek kalmadan sözlerini tamamladı.

Onu zahmetsizce sedyeye kaldırdıklarında kenara çekildi. Hayatın korunması kanıtların korunmasından daha önemlidir.

Sağlık görevlileri çalışırken kimse bir şey araştırmak zorunda kalmadı.

Onu yere yatırdıklarında hiç efor sarf etmediler.

Kız, yanındaki ölü çocuktan bile daha zayıftı. Kemikleri, yer yer gevşekçe sarkan ince deri tabakasıyla zar zor örtülmüş gibi görünüyordu. Genç yüzü cılızdı, elmacık kemikleri ve çenesi tenine karşı sivriydi. Gözlerinin etrafında koyu halkalar vardı ve cildinde yaralar oluşmuştu.

Kapıya doğru giderlerken ağzından kısık bir inilti duyuldu.

İkinci sağlık görevlisi yanından geçerken bir şeyi tekmeledi. Kızın ayaklarının dibine düştü.

Bryant'ın boş Coca Cola şişesine bakarken keskin bir nefes alışını duydu.

Kim etrafına bakınırken soğukkanlılığını korumaya çalıştı. Tüm gözlerin onun üzerinde olmasını bekliyordu. Bir tür tepki bekliyordu. Varlığının her hücresinin çığlık atmak istediği bir tepki.

Kimse ona bakmıyordu. Tabii ki bakmıyorlardı. Bilmiyorlardı.

Radyatöre zincirlenmiş bir erkek ve bir kız. Bir kola şişesi. Aynı daire birkaç kat yukarıda.

Dışarıdaki bunaltıcı sıcak. Oğlan öldü, kız yaşıyor.

Bunun hayatının en travmatik olayının yeniden canlandırılması olduğunu bilmiyorlardı.

Bryant yaptı ama yine de onun bile farkında olmadığı bir şey vardı. Bugün otuzuncu yıl dönümüydü.

DÖRT

Kim Ninja'yı Halesowen Polis Karakolu'nun önüne park ettiğinde saat neredeyse on birdi.

Vücudunu ele geçiren yorgunluk onu doğruca eve götürmek istese de istemese de, telefonunda Woody'den gelen ve saat kaç olursa olsun olay yerinden ayrıldıktan sonra karakola dönmesini söyleyen mesajı gördüğünde şaşırmamıştı.

Ve ona yüzlerce kez iyi olup olmadığını soran, gözleri nasıl hissettiğini anlamak için onun gözlerini arayan Bryant'tan uzaklaştığı için çok mutluydu.

Onu iyi olduğuna ikna etmişti ve şimdi sıra Woody'yi ikna etmeye gelmişti.

"Efendim," dedi başını kapıya doğru uzatarak. İçeri girdi ve kapıyı açık bıraktı. Kurnazca, diye düşündü.

"Kapat," dedi.

Yeterince ince

değil.

Masasının karşısındaki sandalyenin arkasında durdu.

Gecenin bu saatinde hâlâ buradaydı ve saate verdiği tek taviz kravatını gevşetmesi ve parlak beyaz gömleğindeki birkaç buruşukluktu.

"Raporu gördüm, bana olay yeri hakkında daha fazla bilgi verin.

'Henüz bir suç olduğundan emin değilim,' diye cevap verdi. 'İki genç, uyuşturucu, biri aşırı dozda diğeri de oldukça yakın. Yarın erkeğin otopsisine katılacağım ama sanırım kaza sonucu aşırı doz olarak sonuçlanacak.

"Bu kadar mı?" diye sordu, yüzü sertleşmişti.

Kollarını anlamlı bir şekilde açtı, adamın ne duymak istediğinden emin değildi. 'Ee... Bryant oraya daha önce var-'

"Ve az önce bana verdiğiniz ayrıntı düzeyine bakılırsa yalnız kaldığı anlaşılıyor.

"Ne olduğundan emin değilim...

Bakışları kızgınlığına paralel olarak yoğunlaştı. 'Vuruş için kullanılan iğneler mevcut muydu? Turnike erkeğin kolunda mıydı ve siz orada mıydınız?

Kim konuşmadan önce bir an düşündü.

"Olay yerine vardım ve iki yatak odasından daha büyük olanına girdim; bu oda yaklaşık 1 metreye 1 metreydi. Sağ tarafımda iki polis memuru ve bir kadın çavuş vardı. Memurlardan biri sarışın, ikisi esmerdi; birinin sol ön kolunda kartal dövmesi vardı; sarışın olanın sakalı vardı.

"Stone, sanırım...

"Sol tarafımda, ben oraya varmadan önce iki kez ölmüş olan kadını hayatta tutmaya çalışan iki sağlık görevlisinin başında duran üçüncü bir polis memuru vardı. Sağlık görevlilerinden birinin üzerinde-'

"Stone, kapa çeneni," diye

tersledi. "Evet, efendim," dedi

kız.

"Peki ya radyatöre zincirlenmiş kelepçeler?

"Evet efendim," diye cevap verdi, hayali zihninden

uzaklaştırarak. 'Bundan bahsetmeyi düşünmediniz...'

"Tesadüf," diye bitirdi onun yerine, bunun ne olduğuna tamamen ikna olmuştu.

"Sen tesadüflere inanmazsın," diye karşılık verdi kurnazca.

"Dürüst olmak gerekirse, bunun yanlış giden bir tür seks oyunu olduğunu düşünüyorum. Belki de ben sana enjekte edeceğim, sen de bana enjekte edeceksin gibi kontrolden çıkmış bir şey. Eminim uyuşturucu malzemeleri orada bir yerdedir ve Adli Tıp onları poşetleyip analiz edecektir.

"Yani hiç kıyaslama yapmıyorsunuz?" diye sordu.

"Neye?" diye sordu, sanki bu düşünce hiç aklına gelmemiş gibi kasıtlı olarak belirsiz bir ifadeyle.

Dürüst olmak gerekirse, altı yıldır yaşadığı evinin birkaç kat altındaki o odaya girdiği anda otuz yıl öncesine gitmiş ve kalorifer peteğine yaslanmış yatan ölü kardeşini görmüştü.

Çalışan beyni devreye girdiğinde bunun tamamen tesadüfi olduğunu ve kendi çocukluğuyla hiçbir bağlantısı olmadığını fark etti. Ne kadar üzücü olsa da, bu çocuklar uyuşturucu bağımlısıydı ve kılıçla ölmüşlerdi.

Genç adamın hayatını kaybetmesi trajik olsa da onunla ya da Mikey'le hiçbir bağlantısı yoktu.

Woody'nin personel dosyasındaki önemli gerçekleri hatırlayacağını tahmin etmeliydi ve bu konuda hiç konuşmamış olmalarına rağmen, çok az kişiyle paylaştığı şeyleri bildiğinin farkındaydı. Bryant bile çok az şey biliyordu.

"Yani Stone, sorumu tekrarlıyorum: seninle hiçbir bağı olmadığına kesinlikle ikna oldun mu?

Hiç tereddüt etmedi. "Tamamen, efendim," dedi ve bunda ciddiydi. Neredeyse.

BEŞ

Salı sabahı saat 7'de Kim eve döndüğünde bir fincan kahve içmiş, çekingen ve neşeli Border Collie'si Barney'i gezdirmiş ve beslemiş, işe gitmiş ve kendini Bryant'ın erken girişine hazırlamıştı.

Günaydın, şef. Sen-'

'Ben iyiyim ve iyi olmamam için hiçbir neden yok. Anladın mı?'

"Ee, nasıl uyudun?" dedi, aynı soruyu farklı kelimelerle sorarak.

"İyi uyudum," diye cevap verdi, günün dördüncü kahvesini doldururken. Ve bu bariz bir yalandı.

Barney ile yaptığı gece yürüyüşünden sonra yatağa girmiş ve anında kendini uyanık hissetmişti. Karanlığa bakmış, zihninde sahneyi canlandırmış ve içinde saklandıkları kutunun kapağını zorla açmaya çalışan anıları itmişti.

Zihnini rahatsız edici düşüncelerden uzaklaştırmak için tüm eski alışkanlıklarını kullanmıştı. En sevdiği bisiklet rotalarından birini seçti: Stourton'dan Bridgnorth Yolu'na, Six Ashes'i geçip Enville ve Morville gibi köylerin içinden.

Kendini Ninja'yı kullanırken, virajlarda eğilip kalkarken, motoru açarken, çok iyi bildiği rotada motosikleti kontrol etmek için çok çalışırken hayal etmeye çalıştı. Normalde zihninin konsantrasyon ihtiyacına tepki verdiğini hissederdi, vücudu uykuya dalana kadar gerilir ve ayarlanırdı, zihni düşüncelerden kaçacak kadar uzun süre dikkati dağılırdı.

Ama dün gece değil. Zihninde, beyni onun sayma versiyonu olan egzersize katılmayı reddettiği için bisikleti dört kez çarpmıştı

Koyun.

Tek hayal edebildiği, genç adamın cansız bir şekilde radyatöre yaslanmış bedeniydi ve yatak odasının karanlık sessizliğinde yatmak onu bu hayalden kurtarmaya yardımcı olmamıştı.

Böylece kalktı, kahve yaptı ve gece rutinine tehlikeli bir şekilde yakın olan sabah rutinine başlamadan önce birkaç saat bisiklet üzerinde çalıştı.

"Ooh, bu bir kafein seğirmesi mi yoksa sadece beni gördüğüne mi sevindin?" diye şaka yaptı.

"Evet, bir tarafım yarıldı.

Yan gözle ona baktı. "Komik olmaya mı çalışıyorsun?" diye sordu, bir ay önce beş inçlik bir bıçakla yarılmış olan kendi sol tarafına bakarak.

"Tanrım, Bryant, istememiştim-

Penn, "Günaydın," diyerek onu devam etmekten kurtardı.

Erkek çantasını çıkarıp masasının altına atmadan önce Tupperware kutusunu yedek masanın üzerine koydu.

Stacey aceleyle içeri girdi ve kendini bir zamanlar Kevin Dawson'a ait olan koltuğa atarak, "Üzgünüm geciktim patron," dedi.

Kim onu her gün özlediklerini biliyordu, bazen hâlâ ukalaca bir yorum yapmasını bekliyordu. Ama ilk günlerdeki kadar sık değil. Kabullenmeleri zamanla olacaktı.

"Tamamdır, millet," dedi Kim. "Dünkü vakalarla ilgili gelişme var mı?"

"Dün gece seni çağırmadılar mı patron? Stacey kaşlarını çatarak sordu.

Normalde gece geç saatlerde gelen bir çağrı, bir sonraki büyük vakanın habercisiydi; bu da diğer vakaların mümkün olduğunca hızlı bir şekilde çözülmesi veya başka bir ekibe devredilmesi gerektiği anlamına geliyordu.

Normalde içlerinden biri tahtanın başında olur, kurbanın adını yazar, altını çizer ve kişinin ölüm nedenini ortaya çıkarmanın önceliğini belirtirdi.

Normalde, sadece başlangıçta ortaya çıkan bir beklenti havası, görünmez ama elektrikli bir çatırtı, bir enerji olurdu. Bryant bunu en sevdiği restoranda dört çeşit yemeğin başlangıcına benzetirdi. O ise bunu garajında yeni bir klasik motosiklet yapımına başlamaya benzetirdi, parçalar beton zemine saçılmıştı. Her birinin kendine ait

Bir araya getirilmeyi bekleyen amaç, sonunda bütünü oluşturan bir sonraki bileşene eklenir.

Ancak bu vakanın çözülmesi gereken bir gizemi yoktu ve olay ne kadar trajik olsa da cinayet değildi ve onunla bir bağlantısı yoktu.

"Çifte aşırı doz, Stace," diye açıkladı Kim. 'Olay yeri bulgularını teyit etmek için Mitch'ten bir telefon bekliyorum, sonra her şey kapanacak.

"Oh, tamam," dedi, hayal kırıklığını belli etmemeye çalışarak.

Mesleğin dışındaki insanlar bir gencin ölümüne ve bir diğerinin ölümün eşiğine gelmesine verilen tepkinin soğuk olduğunu düşünebilirdi ama Kim bunu anlıyordu. Tanıdığı her dedektif, kötü insanların kötü eylemlerinin yanlarına kâr kalmasını engellemek için bu işe girmişti. Stacey ölen kişiye karşı duygusuz değildi. Sadece sorumlu kişiyi bulamadığı için hayal kırıklığına uğramıştı. Ve normalde Kim de onunla aynı fikirde olurdu. Ancak bu kez bu sahneden olabildiğince uzaklaşmak istiyordu ki bu görüntü ve anı zihninden silinip gitsin.

Ne kadar erken olursa o kadar iyi.

"Ee, Penn, neredesin?

"Sorgulanacak üç tanık kaldı, patron, ama sonuçtan pek emin değil.

Başını salladı. Hollytree'nin girişinden geçen on üç yaşındaki iki çocuk, kendilerinden yaşça büyük üç çocuk tarafından dövülmüştü ve düzgün açıklamalara rağmen arazide kimse konuşmuyordu.

"Devam edin," dedi, ebeveynlerle 'elimizden gelen her şeyi yaptık' sohbetinin başladığını hissederek. Bu nadiren oluyordu ama bazen gidecek hiçbir yer kalmıyordu.

Ancak bu konuşmayı yaptığında, gerçekten yapabilecekleri her şeyi yaptıklarından emin olmak istedi.

"Stace? Kim sordu.

'Lisa Stiles ile bugün son görüşme yapıldı ve bu akşam sunuma hazır olması gerekiyor.

"İyi iş," dedi Kim.

Lisa Stiles otuzlu yaşlarının başında, iki erkek çocuğu olan bir kadındı. On yıl boyunca eşinin tacizine maruz kalmış ve hiçbir şey söylememişti. Çocuklarını gerçeklerden koruduğunu düşünerek kocasının davranışlarını kabullenmişti. Ta ki bir ay önce en küçük çocuğu 'babasının yaptığı gibi' ağzına yumruk atana kadar.

Bunun normal bir davranış olduğuna inanmaları için iki küçük erkek çocuğu yetiştiriyor olabileceğinin farkına varmak onu dehşete düşürmüştü.

İlk raporu alan ve süreç boyunca nazik, verimli ve hassas bir şekilde ona rehberlik etmeye devam eden Stacey idi.

CPS'ye sunulmak üzere güçlü ve sağlam bir dava oluşturmuştu. Kim masasına doğru başını sallayarak, "Penn, ne olacağını biliyorsun," dedi. Adam yüzünü buruşturdu. "Gerçekten mi?

Kim başını salladı.

'Yani, Betty'nin benim "takıma hoş geldin hediyem" olduğunu söylediğinde...' 'Evet, gevşekti, o yüzden ver onu. Stacey bitkiyi alır.'

Stacey yeşil yaprakları okşarken ona muzaffer bir bakış attı. 'Daha çok çalış, Penn ve onu elde et-'

Telefonu çaldığında konuşmayı bıraktı. "Mitch'in aramasına cevap vereceğim," diyerek ofisine doğru yürüdü ve kendi işlerine devam edebileceklerini işaret etti.

"Hey," dedi kendini koltuğuna atarak. Bryant belirdi ve kapı çerçevesini destekledi.

'Günaydın, Müfettiş. Gece geç saatlere kadar süren gezintinizden sonra iyi olduğunuza inanıyorum,' diye teklif etti.

Olay yerinde onu özlemişti ama kalması için bir neden yoktu.

"Öğle yemeğine kadar tam bir envanter göndereceğim ama ilk bulgularımızın bir özetini isteyeceğinizi düşündüm.

Parmaklarının arasında bir kalem çevirerek, "Devam et," dedi.

"Erkeğin kot pantolonunun cebinden toplam 1.72 sterlin bozuk para düşmüş. Ön cebinde bir mendil, boş bir cüzdan, B&M'den alınmış soluk bir makbuz ve çok az şey.

Konuşmasını bitirdiğinde Bryant'ın kravatında on yedi mavi şerit olduğunu anlamıştı.

"Ve..." dedi, en önemli şeyi bekliyordu. Bunun bir tür intihar anlaşması ya da kaza sonucu ölüm olduğuna karar verecek olan şeyi.

"Ee... güzel bir sabah değil mi?

"İğneler," dedi Bryant'a başını sallayarak. Mitch bazen işinde mükemmeldi, bazen de o kadar iyi değildi.

"Üzgünüm, iğne yok," dedi kesinlikle.

'Ama sağlık görevlileri... memurlar...'

Kesin bir ifadeyle, 'Kesinlikle iğne yok,' dedi.

Onları uydur, diye bağırmak istedi. Bana yalan
söyle. "Yani, tam rapor-
"Teşekkürler Mitch," dedi ve aramayı
sonlandırdı. Bryant ona sorgulayıcı gözlerle
baktı.
'Olay yerinde iğne yok,' dedi sessizce.
Yüz ifadesi, kadının farkına vardığında hissettiği dehşeti yansıtıyordu. O çocuklar kendilerine enjekte etmemişlerdi.

ALTI

Bryant, Russells Hall Hastanesi'ne girip morgun aksi yönüne doğru ilerlerken, "Otopsi yaklaşık beş dakika içinde başlayacak," dedi. Kim, ortağının son büyük davaları sırasında aldığı bıçak yarasını hatırlamadan bu koridorlarda yürüyemiyordu.

"Ölü kurbanın üzerine," diye karşılık verdi. "Ve son duyduğumda hala canlı bir kurbanımız vardı.

"Haklısın," dedi ve onu, açılma aşamasında olan ana resepsiyona kadar takip etti.

Kim, sırada bekleyen iki kişinin yanından geçerken özür dileyen bir tavırla gülümsedi.

Bryant'ın arkasından 'Üzgünüm' diye fısıldaması ona o kadar da başarılı olamadığını söylüyordu.

"Dedektif Müfettiş Stone," dedi ve kendisine sıra sistemini açıklamak üzere olan kadına kimliğini gösterdi.

"Dün gece bir kız getirildi: ergenlik çağının sonlarında, aşırı dozda uyuşturucu aldığından şüpheleniliyor. Kadın bilgisayarına döndü.

"İsim?

Kim bunu bilseydi söyleyeceği ilk şeyin bu olacağını söylemek istedi ama kendini durdurdu. Bu kadının işbirliği yapması, kızı aramak için sayısız koğuşta dolaşmasını engelleyebilirdi.

'Kimliği belirsiz,' diye cevap verdi.

Birkaç tuşa daha dokunurken kadının dudakları hafifçe büzüldü.

Sağ tarafına uzanıp küçük bir masa vantilatörünü çalıştırmak için durakladı.

"Yüksek Bağımlılık Birimi," dedi, sonunda yarım bir gülümsemeyle. "İhtiyacınız var mı...

"Hayır, teşekkürler. Nerede olduğunu biliyoruz.'

Bryant, kız kafenin önünden hızla geçerken onu takip etti.

"Şef, dün gece hakkında..." dedi, ona yetişmeye çalışırken.

'Bryant, o zaman da bu konu hakkında konuşmak istememiştim, şimdi de istemiyorum. Evet, geçmişimdeki bir olayla belli belirsiz bir benzerlik vardı ama bu tamamen tesadüfi ve daha fazla analiz etmek istediğim bir şey değil. Tamam mı?'

"Evet, öğrendiğim iyi oldu ama aşırı tepki verdiğim için özür dileyecektim. 'Özrün kabul edildi,' dedi şaşırmış bir halde.

"Yine de, kabul etmelisin ki-

Koğuşa vardıklarında, 'Bryant, kapa ve düğmeye bas,' dedi.

İkisini de yaptı.

Kim kimliğini kadına uzattı, kadın da ona vardiya başlangıcı gülümsemesiyle karşılık verdi.

"Yardımcı olabilir miyim?

"Dün gece bir genç kız getirildi. Aşırı dozdan şüpheleniliyor. Konuşmam gerek-'

"Üzgünüm, size yardımcı olamam," dedi başını sallayarak.

Kim'in sabrı tükenmek üzereydi. "Ama resepsiyon görevlisi -'

'Size yardım edemem, Müfettiş, çünkü peşinde olduğunuz kız öldü. Daha fazla değil.

on beş dakika önce.'

YEDİ

Austin Penn, Hollytree arazisinin girişinde Ford Fiesta'sında oturuyordu.

Okuldayken bile bu yeri hep biliyordu. Her zaman zor bir yerdi ve çoğu gece haberlere konu olurdu. O zamanlar ve hatta stajyerken bile bu bölge şiddet, antisosyal davranışlar ve uyuşturucuyla biliniyordu ama çete zihniyeti sadece son on yılda ön plana çıkmıştı.

Batı Mercia da benzer mülklerden nasibini almıştı. Droitwich'teki Westlands'e sayamayacağı kadar çok kez çağrılmıştı ama Hollytree'nin her santimetresini kaplayan umutsuzluğun yanına bile yaklaşamamıştı.

Sinir bozucu bir şekilde, kimse ispiyonlamadı, kimse konuşmadı ama bunun toplulukla bir ilgisi yoktu. Hollytree'deki çoğu insan bir topluluk içinde var olamadıkları için oradaydı. İki sebepten dolayı konuşmuyorlardı. Birincisi polisten nefret ettikleri için, ikincisi de Hollytree çetesinden korktukları için. Bu sorunlardan biriyle mücadele etmek yeterince zordu ama ikisiyle birden mücadele etmek neredeyse imkansızdı. Ama çeteden o kadar da korkmayan birini bulabilirse.

İkisi dışında hepsi tahtalarla kapatılmış, terk edilmiş dükkân sırasına doğru baktı.

Douglas Mason ve Kelvin Smart iki gece önce Hollytree'ye girmişler, dükkân sırasından öteye gidememişler ve aralarında altı kırık kemik ve imrenilmeyecek kadar çok kesik ve çürük oluşmuştu.

Sorgulandıklarında her ikisi de köşede bir chippy olduğunu düşündüklerini iddia etmişlerdir.

Penn çocukların ailelerine hiçbir şey söylememişti ama onlara inanmamıştı.

Etrafına sorduktan sonra, iyi ve çalışkan geçmişleri olan birçok yerel çocuğun Hollytree'de ne kadar ileri gidebileceklerini görmek için birbirlerine meydan okuduklarını öğrenmişti. Bu ikisi pek de uzağa gidememişti. Ama bunun bir oyun olup olmadığı önemli değildi, çocuklar kimseyi rahatsız etmiyordu ve bunu kesinlikle hak etmemişlerdi.

İkisi de şimdi evlerindeydi ve muhtemelen adalet bekleyen ebeveynleri tarafından şımartılıyorlardı. Ve hayal kırıklığına uğrayacaklarından şüpheleniyordu.

Davadaki ilerlemesini açıkladığında patronun yüzündeki ifadeyi görmüştü. Ailesiyle yaptığı konuşmadan da pek hoşlanmamıştı.

Nasıl olur da kimse hiçbir şey görmeden gün ışığında dövülürler? diye sorarlar.

"Burası Hollytree" cevabı yeterli olmazdı. Anlaşılır bir şekilde.

Aynı şekilde, patronunun yüzündeki ifade de hoşuna giden bir şey değildi. Hayal kırıklığının kişisel olarak kendisinden değil, durumdan kaynaklandığını biliyordu.

"Kahretsin," dedi ellerini direksiyona vurarak. Keşke onunla konuşmaya hazır bir kişi bulabilseydi.

"Siktir git dostum," dedi yüksek sesle, büyük bir araç aralarında sadece bir kıl payı boşluk bırakarak park ettiği yerden geçerken. Penn'in arabası çarpmanın etkisiyle sarsıldı.

Kamyonun arkasındaki yazıları okurken, 'Lanet olası rapor edeceğim...' diye devam etti.

Gülümsedi, arabayı çalıştırdı ve minibüsü takip etti.

SEKİZ

Kim ve Bryant içeri girerken Keats diktafonunu durdurdu.

"Seni görmek ne güzel Bryant," dedi ona doğru bakarak. "Görüyorum ki bulldog köpeğini de getirmişsin.

'Ona yem atma, Keats. Pek iyi bir ruh halinde değil,' dedi Bryant yorgun bir sesle. "Nasıl anlaşılır?" diye sordu Keats.

"Siz iki palyaçonun ben burada değilmişim gibi davranması kesinlikle daha iyi değil," diye tersledi.

"Ooh, huysuz, Müfettiş," dedi, sinirlenmeden. "Peki, en sevdiğiniz oyuncağınızı kim çaldı?

"Kız öldü," dedi düz bir sesle, kendini metal çalışma yüzeyinin üzerine kaldırarak.

'Aah evet, kötü durumda olduğunu duydum. Anladığım kadarıyla sağlık görevlileri onu çoktan kurtarmış.

"İki kez," diye doğruladı Kim. "Ama yarım saat önce komaya girdi ve öldü.

Keats iç çekti. 'Yardım daha erken gelseydi, kim bilir? Zamanında yakalanırsa eroin doz aşımı önlenebilir.

"Gerçekten mi?" diye sordu Bryant. 'Vücudunda dolaşan zehirin çok fazla olması oyunun bitmesine neden olur diye düşünmüştüm.

Keats başını salladı. 'Bildiğiniz gibi eroin bir opioiddir. Beyne girer ve merkezi sinir sistemi boyunca opioid reseptörlerine bağlanan morfine dönüştürülür. Dopamin sisteme hücum eder ve doğal yollardan deneyimlemeyi umabileceğinizden çok daha yüksek bir haz verir.

Bryant, "Onları bağımlı kılan da bu," diye gözlemledi.

"Aslında hayır," diye yanıtladı Keats. 'Öfori hissi kısa sürelidir. Kullanıcı uyuşturucuya karşı tolerans geliştirdikçe bu his dağılır ve sonra tamamen kaybolur. Çoğu deneyimli kullanıcı yoksunluktan kaçınmak için kullanmaya devam eder, ancak başlangıçta hissettikleri yüksek his uzak bir anıdır.

"Ama aşırı doz geri döndürülebilir mi? Kim şaşırarak sordu.

Keats başını salladı. "Aynı reseptörlere bağlanarak geçici olarak eroinin yerini alan kimyasallar var, ancak bu kimyasalların ömrü eroinden daha kısa ve vücutta uzun süre kalmıyorlar. Mükemmel değil ama yapılabilir.

Bryant, 'Ne yazık ki bizim kız için değil,' dedi.

"Zavallı çocuk," dedi Keats başını sallayarak. 'Görünüşe göre onunla daha sonra doğru dürüst tanışacağım.

Kim saatini kontrol etti. "Dokuzda matey boy yapacağını sanıyordum?

Üç batık tabak da boştu.

"İşi bitti," dedi Keats gülümseyerek. 'Mitch bana olay yerinde iğne olmadığını söylediğinde, bu sabah ilk iş olarak buraya gelip cevaplar isteyeceğinize dair garip bir önsezim vardı.

"Karanlıkta bir atış sayılmaz, değil mi?" diye sordu.

Onu görmezden geldi ve panosundan bir şeyler okudu. "Kimliği belirlenemeyen erkek 1.80 boyunda ve kıvırcık siyah saçlı. Yüz on yedi kilo ağırlığında", bu da boyuna göre en düşük rakamın dört kilo altında. Eroin enjekte ettiği için iğne izleri olduğunu söylememe gerek yok. "Tarihsel olarak çocukluktan kalma dört kırık kemiği var."

Bryant, 'Ya sakar ya da dayak yemiş,' dedi.

Keats başını salladı. "Kesin bir şey söylemenin yolu yok ama kemikleri bana çocukluğunda ona iyi bakılmadığını söylüyor. Tüm ana organları oldukça iyi durumda, gerçi biraz da içiciymiş. Küçük bir karaciğer hasarı var.

"Başka net bir yöntem olmadığı için benim görüşüme göre bu erkek aşırı dozda eroinden ölmüştür. Eroinin ona nasıl bulaştığı sizin işiniz, Müfettiş.

"Onu teşhis etmemize yardımcı olacak bir şey var mı?

İsimsiz kurbanları düşünmekten ne kadar da nefret ediyordu. Kimin için savaştığını bilmesi gerekiyordu.

"Görüşler mi gerçekler mi?" diye sordu.

'Normalde paylaşmadan önce de sormazsın,' diye gözlemledi.

Keats gözlüklerinin üzerinden bakarak, "Ve odaya geri döndü," dedi.

"Bana göre onlu yaşlarının sonunda, yirmili yaşlarının başında ve evsiz. Tırnakları ve dişleri hijyen olanaklarına kolay ya da düzenli erişimi olan birini yansıtmıyor. Sol üst kolunun etrafında bir Kelt bandı dövmesi var.

Bryant not defterini çıkarırken Keats durakladı.

"Sağ kulağında iyileşmesi için bırakılmış bir piercing var. Tüm numuneler laboratuvara gönderildi ve önümüzdeki birkaç gün içinde sonuçları size ileteceğim.

Kim tezgâhtan aşağıya, yukarıya atladığından daha hafif bir şekilde atladı. Kendisiyle ya da geçmişiyle bir bağlantısı olmadığı açıktı ve annesinin onu ve Mikey'i öldürmeye çalışmasına benzer bir şekilde iki kişi hayatını kaybetmiş olsa da bir bağlantı yoktu. Bu gerçekten bir tesadüftü ve araştırmakla görevlendirildiği diğer cinayetler gibi bu cinayete de saldırabilirdi. Onları birbirine bağlayan her şey tesadüften başka bir şey değildi ve bu kez bunu göz önünde bulundurmaya hazırdı. Coca Cola şişesi herhangi bir zamanda oraya bırakılmış olabilirdi ama olay yerinin hayati bir parçası eksikti ve herhangi bir bağlantıyı elemek için bilmesi gereken tek şey buydu. Woody başka bir gelişme olursa geri dönmesi talimatını vermişti.

Kapılara ulaştıklarında Bryant, "Vay be," dedi. 'Bağlantı olmadığı için rahatladığınızı görebiliyorum, bu yüzden geri dönmenize gerek yok-'

"Sadece bir şey daha, Müfettiş," dedi Keats.

Kadının midesi bulandı. Elbette vardı.

Gerginlik çenesine sızarken yüzünü ona döndü.

"Midesinde neredeyse hiç içerik yoktu ama ölmeden kısa bir süre önce bir şeyler atıştırmak istemiş olmalı.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu ağzı kurumaya başlarken.

'Atıştırmalık konusunda şaka yapıyorum ama boğazında küçük bir kağıt parçası vardı. Derinlerde. Yani bir şekilde derinlere sıkışmış; bir tür krakere aitmiş gibi görünüyor.

Kim meslektaşına döndü ve onun sorgulayan bakışlarını üzerinde tuttu. 'Beni merkeze geri götür. Şimdi.

DOKUZ

Kim, Woody'nin ofisine girerek, "Efendim, konuşmamız gerek," dedi.

Burun deliklerinin hafifçe parlaması ve gergin çenesi ona kapıyı çalmayı unuttuğunu söyledi. Tekrar.

Telefonun diğer ucundaki sesi dinlemeye devam ederken bir elini kaldırdı.

Anlaşıldı efendim. Kabul ediyorum. Sizi bilgilendirmeye devam edeceğim,' dedi ve aramayı sonlandırdı. Parmaklarını birleştirdi ve çenesinin altına yerleştirdi.

"Peki kapıyı çalmadan ofisime dalmanızı gerektirecek kadar acil olan şey nedir?" "Bir gelişme," dedi ve oturdu.

Woody'nin kaşları daha da çatıldı, çünkü onu oturmaya davet etmemişti ama elinden gelse bunu asla yapmazdı. Aslında, seçme şansı olduğunda kapı aralığından iletişim kurardı.

"Ne tür bir gelişme?" diye sordu bilgisayarına dönmeden önce. 'Anladığım kadarıyla artık düşündüğünüz gibi aşırı dozda uyuşturucu kullanımı değil, çifte cinayet söz konusu. Saat daha sabahın 10'u ve siz bana daha da fazlası olduğunu söylüyorsunuz.

Başını salladı. "Korkarım öyle," dedi derin bir nefes alarak. Söylemek üzere olduğu şey her şeyi değiştirebilirdi.

"Efendim, bir bağlantı olabilir. "Neyle?

'Ben,' diye cevap verdi. "Erkek kurbanın boğazında bir şey bulundu. Sesi alçaldı. "Bir kraker paketinin bir kısmı.

'Oh,' dedi ve sonra personel dosyasının en ince ayrıntısı zihninin önüne gelirken tekrarladı.

Tam beş saniye boyunca sessiz kaldı. "Yani, biz...

"Efendim, beni bu davadan almanızı istemiyorum," diye ağzından kaçırdı. 'Konumunuzu anlıyorum, ancak bu dava benimle bağlantılıysa soruşturmayı yönetecek en iyi kişi benim, benimle bağlantılı değilse de yine en iyi kişi benim.

Ona kısa bir gülümseme sundu. "Ve de mütevazı.

Ne olacağını biliyordu. Ona söyledikleri göz önüne alındığında, onu davadan çekmekten, yeni bir DI getirmekten veya hatta tamamen başka bir ekibe devretmekten başka seçeneği yoktu.

"Kurbanları tanıyor musunuz?" diye sordu.

"İkisi de hala tanımlanamadı ama bana hiç tanıdık gelmiyorlar.

"Yani, eskiden yaşadığınız yere yakın bir apartman dairesinde kimliği belirsiz iki eroin bağımlısı öldürüldü ve birinin boğazında kağıt mı vardı?

'Evet, efendim, ama-'

"Stone," diye tersledi. "Şimdiye kadar yanlış bir şey söyledim mi?

Kadın başını salladı.

"O zaman bir dakikalığına çeneni

kapatmanı öneririm. "Ama efendim,

sanırım-

'Sorun da bu, Stone. Senin ne düşündüğünün zerre kadar önemi yok ve bu durumda önemli olan tek fikir benimki.

ON

"Pekâlâ çocuklar, ne yapıyorsanız bırakın," dedi Kim, ekip odasına geri dönerken.

Herkes şaşırmış görünüyordu ama Penn tam anlamıyla çökmüş

görünüyordu. "Gerçekten mi patron?

"Davanız pek de acil değil, öyle değil mi?" diye sordu. İki gencin ailesinin, dava açamadıklarını öğrenmek için birkaç saat daha bekleyebileceklerinden emindi.

Penn, "Çocukların saldırıya uğradığına dair bir tanık var,

patron," dedi. Kadın kaşlarını çattı. "Nasıl?

Gideli sadece birkaç saat olmuştu.

"Church Court 9 numaradan Bayan Mowbray. Evinin önündeyken, hepsi de isimsiz ve utanç verici üç genç gülerek ve yaptıklarıyla övünerek yanından geçti.

Kim ona şüpheyle baktı. "Bu nasıl oldu?

Taşınıyor. Yetti artık. Anglesey'de kız kardeşiyle yaşayacak. Artık konuşmaktan korkmuyor.

Kim etkilenmişti. "Stace, Betty'i Penn'e geri ver."

"Ama patron...

'Adam bitkisini geri almayı hak ediyor,' diye talimat verdi.

Stacey istemeye istemeye masanın üzerinden Penn'in bekleyen ellerine geri itti.

"Tamam çocuklar, biri tahtayı

getirsin. Bryant ayağa kalktı.

'Tamam, Bryant olmayan biri tahtayı alsın,' dedi. El yazısı berbattı.

Stacey ayağa kalktı ve keçeli kalemi aldı.

Woody'nin düşünce sürecini yakalaması her zamanki gibi birkaç saniyesini almıştı. Onu konuşmayı kesmesi için teşvik etmesinin bir nedeni vardı. Bir davadan alınıp alınmaması onun kararıydı, bu yüzden şu anda geçmişiyle bir bağlantı olduğunu düşünmesinin bir önemi yoktu. Önemli olan onun geçmişiyle bir bağlantı olduğunu düşünmesiydi. Ve şu anda kraker paketine tesadüf diyordu.

'Başlamadan önce, Woody bu konuda bize yardımcı olması için ısrar etti. Kim ya da neden emin değilim ama bu bir şart. Ve karşı çıkamayacağı bir şart. "Ve daha da üzücü olanı, hiçbirimizin basınla herhangi bir şekilde konuşmasına, etkileşime girmesine veya etkileşime girmesine izin verilmiyor. Bu iş yukarıdan halledilecek. Karşı çıkmadığı için mutlu olduğu bir koşul.

Bryant, 'Bu sizi üzmüş olmalı, şef,' diye

gözlemledi. 'Berbat,' diye cevap verdi.

Stacey tahtanın başında dikiliyordu.

"Tamam, bir panoya bilinmeyen kadın, diğerine bilinmeyen erkek. Elinde hiç isim olmaması onu rahatsız ediyordu ama bunu mümkün olduğunca çabuk değiştirmeyi umuyordu.

"Erkeğin altına Kelt bandosu, evsiz ve bisküvi ambalajı dövmesi ekleyin.

"Ha? Stacey dönerek sordu.

Kim sesini eşit tutarak, "Boğazında," dedi. Bunu bir bisküvi ambalajı olarak düşünmenin tarafsızlığına ve mesafesine yardımcı olduğuna karar vermişti.

"Tanrım, bu da neyin nesi? Penn sordu.

Kim omuz silkti.

Ekibi mümkün olduğunca az şey bilecekti.

Umarım, onlara bir şey söylemek zorunda kalmadan önce sorumlu hasta piçi bulabilirlerdi.

'Tamam, Penn, seni CCTV'de istiyorum ve Stace seni kurbanın kimlik tespiti ve polise isimsiz çağrı konusunda istiyorum.

Peki ya biz, Şef? Biz ne yapıyoruz?' Bryant sordu.

Bir nefes aldı. "Biz, Bryant, suç mahalline geri dönüyoruz.

ON BİR

"Onlara hiçbir şey söylememenin gerçekten iyi bir fikir olduğunu mu düşünüyorsun? Bryant binadan çıkarken sordu.

"Ne yapmamı istiyorsun, personel dosyamı kopyalayıp istasyonda dolaştırmamı mı?" diye tersledi.

"Ellerini kollarını bağladığınızı düşünmüyor musunuz?

'Bryant, bu dava yaklaşık iki saattir elimizde ve onların ellerini bir kenara bırakıp bağcıklarımı bağlamaya bile fırsat bulamadım. Davanın gerçeklerine sahipler ve tek ihtiyaçları olan da bu.

"Peki, bize yardım etmeye gelen bu kişi kim ve tam olarak ne yapacak?" diye sordu, konuyu ustalıkla değiştirerek.

İstasyondan çıkarken, 'Hiçbir fikrim yok, hiçbir fikrim yok,' diye cevap verdi.

"Yani bu, davayı almanın bir koşulu muydu?" diye sordu kurnazca.

"Biliyorum, çözmemiz gereken bir çifte cinayet varmış gibi davranalım ve bunun hakkında konuşalım, olur mu?

'Ah, ben de öyle düşünmüştüm,' dedi bilerek. 'Ama yeterince adil. Bu konuda bazı sorularım var. Bu çocuklar kim? Nasıl öldürüldüler? Daireye nasıl çekildiler ya da işgalci mi oldular? Polise isimsiz çağrıyı kim yaptı? Sizin nöbetiniz için kasıtlı olarak mı planlandı? Kelepçeler neden? Ağzındaki paket neden? Nasıl...'

"Tanrım, Bryant, biraz ara ver ve benim için sadece basit bir soruya cevap ver.

"Hangisi?

"Daha varmadık mı?

ON İKİ

"Sen git o zaman, ben bir tane daha alacağım," dedi Stacey, çikolatalı kurabiye almak için Tupperware kutusuna uzanırken.

Penn, gözlerini ekrandan ayırmadan, "Teklif ettiğimi hatırlamıyorum," dedi.

"Betty'yi bu kadar erken kaybetmenin telafisi," dedi bir ısırık alıp kırıntıları masasına bırakırken.

Kulaklıklara uzanarak, "Uyursan kaybedersin," dedi.

Stacey şimdiye kadar bunun Penn'in elindeki işe tamamen dalmak istediğini söylemenin pek de ince olmayan bir yolu olduğunu öğrenmişti. Ve bu onun için sorun değildi. Buna saygı duyabilirdi.

"Peki, bu dava hakkında ne düşünüyorsunuz?" diye sordu.

Omuz silkti. 'Daha önce de çifte cinayet işledim,' dedi.

'Evet, evet, evet, hepimiz öyle değil miyiz, ama bir şeyler ters gitmiyor mu? Patron katılıyor ve cinayet değil, ertesi gün cinayet ve şimdi yardım geliyor.

Penn bir dakika düşündü. Kulaklıklarını takarak, "Biliyorsun, bunların hiçbirine yanıt vermek CCTV'yi daha hızlı taramama yardımcı olmayacak," dedi.

Kimliği belirlenemeyen kurbanların eşkalini içeren e-postaları 20 mil çapındaki tüm barınak ve toplum merkezlerine göndermiş ve yanıt bekliyordu. Mispers şimdiye kadar hiçbir şey bulamamıştı.

Penn öfkeyle tıklamaya devam ediyordu ve Stacey dudaklarına yerleşen gülümsemeye engel olamadı. Meslektaşına karşı kurnaz davranmayı bırakmıştı.

"Hollytree'yle ilgili elimizde hiçbir şey yok, o yüzden vaktinizi boşa harcıyorsunuz," dedi yüksek sesle.

"Patronun doğrudan talimatları yerine sizin tavsiyelerinizi dinleyeceğim, öyle mi?" "Patron bunu çözmenizi ve zamanınızı verimli bir şekilde geçirmenizi bekler.

Stacey teklif etti.

"Evet, evet. Artık yeni olmadığımı biliyorsun, değil mi?" diye sordu bir kulaklığını kaldırarak.

Omuz silkti, yardım etmeye çalıştığı için mutluydu. Şimdiye kadar patronun talimatlarını harfiyen uyguladığınız ve kendi başınıza çalıştığınız zamanlar olduğunu bilmesi gerekirdi. Hangisinin hangisi olduğunu bilmek tehlikeli bir yolculuktu ve güvenlik ekipmanları olmadan denenmemeliydi.

Penn kulaklıklarını tamamen çıkararak, "Hmm..." dedi.

Stacey bilgisayarının etrafına baktı.

"Ah, yani şimdi beni mi istiyorsun?" diye sordu.

"İsimsiz ihbar saat 10.03'te geldi ve Keats'e göre erkeğin ölüm saati akşam 9 civarıydı.

"Ve? Stacey sordu.

"Memurların zorla içeri girmek zorunda kaldığını biliyoruz, bu yüzden çağrı sadece katilden gelmiş olabilir.

Stacey başıyla onayladı. Kaydı defalarca dinlemişlerdi ve 'Chaucer 4B, öldü' sözlerinden arayan kişinin yaşını ya da cinsiyetini tespit edememişlerdi.

Penn devam etti. "Yani katil odadaydı ve kızın hâlâ hayatta olduğunu biliyor olmalıydı.

Stacey patronun neden erken teşhis konusunda ısrar ettiğini anlamaya başlamıştı. Oğlan, kız, erkek, kadın isimlerini duymaktan nefret ediyordu. Onları kişiliksizleştiriyordu. Kurbanla soruşturma arasına mesafe koyuyordu.

"Devam et," diye ısrar etti.

"Peki, ikisinin de öldüğünden emin olmak istemez miydin?"

Stacey, "Rahatsız edilmiş olabilirler," diye düşündü.

"Sonra da gidip polisi mi arayayım?" diye sordu kuşkuyla. 'Özellikle de rahatsız edildiyseniz. Olay yerinden mümkün olduğunca uzaklaşmak istemez miydiniz?

"Penn, detaylara verdiğin önem...

'Ama neden ayrılmadan önce kızın öldüğünden emin olmuyorsunuz ya da sadece bunu yapıp gidiyorsunuz ve onları ne zaman bulunacaklarına bırakıyorsunuz. Neden polisi aradınız?'

Stacey ikinci bir kurabiye aldı ama ısırmadan önce durakladı.

"Şiddet yok, boğuşma yok, çürük ya da savunma yarası yok. Sanki ikisi de o daireye girmiş, sessizce ve itaatkar bir şekilde oturmuş ve ölmeyi beklemişler gibi.

Başını salladı. 'Aklımdan geçip duran bir kelime var ama pek hoş değil. Önemsiz olduklarını, önemsiz olduklarını düşünüp duruyorum, ne demek istediğimi anlıyor musun?" diye sordu, kendi hisleri karşısında şaşkın görünüyordu.

"Sanırım biliyorum," dedi onun düşünce zincirini takip ederek.

'Sanki bu cinayetin onlarla hiçbir ilgisi yokmuş gibi. Her şey başka bir şeyle ilgiliydi. Onlar setin bir parçasıydı, bir dekordu.

Stacey onun görüşünü anlayabiliyordu ama daha önce mağdurun ya da mağdurların soruşturmanın odağında olmadığı bir davada hiç çalışmamıştı, bu yüzden Penn'in tamamen yanlış ağaca mı havladığını merak ediyordu.

Tam düşüncelerini dile getirecekti ki, gelen kutusunda Stourbridge'deki toplum merkezinden gelen bir mesaj okundu.

Mektubu okudu ve sonra Penn'e döndü.

"Mark ve Amy katilimiz için önemli olsun ya da olmasın, bizim için önemli olduklarından emin olalım.

ON ÜÇ

Kim olay yeri şeridinin altına eğilmeden önce birkaç derin nefes aldı. Artık içeri girmek bir gece öncesine göre daha zordu.

On dört saat önce her yer sağlık görevlileri, polis memurları, potansiyel tanıklar ve dört kat yukarıda hiçbir şey göremedikleri halde pozisyon almak için itişip kakışan izleyicilerle dolmuştu.

Dün gece bölge birkaç kat yukarıdaki daireye hiç benzemiyordu ama bugün her şey farklıydı. Kalabalık kordon şeridinden dağılmış, önceki geceki eğlencenin ardından normal günlük hayatına geri dönmüştü. Bariyer, öğle yemeği öncesi yirmi derece sıcakta 3 kg'lık bıçak yeleğinin her gramını hisseden iki polis memuru tarafından devriye geziyordu.

Onların ötesinde bir subay ön girişin etrafında dolanıyordu. Küçük bir sempati sarsıntısı olmadan hiçbirinin yanından geçemiyordu. Polis memuru olmanın hayali bu değildi; bir kordonda durmak. Bir apartman bloğunun girişini korumak sizi her sabah yataktan kaldırmıyordu.

Polis memurları diğer katlardan uzaklaştırılmış olup, asansör ve merdivenlere yerleştirilmiş memurların bulunduğu dördüncü kat hariç, çoğu apartman sakininin işlerine devam etmesine izin verilmiştir.

Daha az insan, daha az hareketlilik ve daha fazla açık alan sayesinde Kim mülkün detaylarını görebiliyordu. Ön odaya kadar uzanan dar, penceresiz giriş holünü görebiliyordu. Sağ tarafta mutfak ve bir yatak odasına açılan bir kapı, sol tarafta ise ikinci yatak odası ve banyo vardı. Ve bu yoldan güneye bakan odaya doğru döndü.

pencere, güneşin ısısını çekmek ve odayı çömlek pişirilebilecek bir alana dönüştürmek için idealdir.

Normalde insan büyüdükçe mekânlar küçülürdü ama bu, yedinci kattaki daireyle aynı büyüklükte olduğunu bilmesine rağmen Kim'in hatırladığından daha büyük görünüyordu.

Tabii ki o dairede birbirine sıkıştırılmış iki tek kişilik yatak odaya tamamen hakim olmuş, sadece yetersiz giysi koleksiyonlarını rahatlıkla alabilecekleri yıpranmış bir şifonyer için yer kalmıştı.

Kim kendini bu odaya, beyaz takım elbiseli Mitch ve iş arkadaşının halıyı tekrar yere serdiği bu daireye geri döndürdü. Gözleri radyatöre takıldı, zihni önceki gecenin görüntülerini tekrar oynattı.

Mitch mavi eldivenlerini ve yüz maskesini çıkararak, "Merhaba Müfettiş," dedi. "Sizi geri getiren nedir?

Omuz silkti ve pencereye doğru adım atarak uzaklaştı. 'Sadece burası hakkında bir fikir edinmek istedim,' dedi ve neredeyse 'tekrar' diye ekledi.

Mantıklı, yetişkin polis memuru buranın aynı oda olmadığını biliyordu ama yine de Mikey'nin soldaki yatakta huzur içinde uyuduğunu hayal edebiliyordu. Onun gri, kaba battaniyelere sosis sarar gibi sarıldığını ve 'gel ve beni bul' diye bağırdığını ve kendisinin de onu arıyormuş gibi yaptığını görebiliyordu.

Anneleri onu yatağa yatırmış, göğsüne bir ekmek bıçağı dayamış ve gerekirse şeytanı kesip çıkaracağına yemin etmişken yüzündeki korkuyu açıkça görebiliyordu.

Ama en net olanı, zayıflamış, hastalıklı bedeni sonunda ikisine de ihanet ederken, küçük bedeninin ona yaslanmış görüntüsüydü. Ve o zaman bile altı yaşındaki kız, yeterince çabuk bulunurlarsa kardeşinin hayata döndürülebileceğini düşünmüştü.

Sonunda yardım gelmişti. İlk başta patlama sesinin bağlı olduğu radyatörden geldiğini düşünmüştü. Günde iki kez, sabah 8 ve akşam 8'de, ısıtma sistemi her daireye sıcak su sağlamak için devreye giriyor ve çatıdan eski borulara doğru yüksek bir sarsıntı gönderiyordu. Başlangıçta, zamanı takip etmek için gürültüleri saymaya çalışmış ama kafası karışmıştı.

Ancak sesler devam edip yarı bilinçli halini deldiğinde yardımın geldiğini anlamıştı. Ama ikizi için çok geç olmuştu. Tıpkı bir gece önce aynı pozisyonda oturan erkek için olduğu gibi. Yine de kıza zamanında ulaşmışlardı.

- Onu kurtarmak için değil ama tıpkı Kim'in otuz yıl önce olduğu gibi o da hayattaydı. Yetersiz beslenmiş, zayıf ve çelimsizdi ama onu kardeşinden ayırmaya çalışan polis memurlarıyla savaşacak kadar enerjisi vardı.

Karşılaştırmaları zihninde bir liste gibi çizmekten kendini alamadı.

Konum - kontrol.
Radyatör - tamam.
Kelepçe - tamam.
Çocuk ölü - tamam.
Kız yaşıyor - tamam.
Kraker paketi - tamam.
Kola şişesi - tamam.

Woody'nin bu bariz bağlantıyı görmezden gelmeyi tercih ettiğini, böylece Woody'nin bu işin üstesinden gelebileceğine dair güvence verdikten sonra onu davada tutabileceğini anladı.

Ve yapabilirdi.

Bundan emindi.

ON DÖRT

Kim, Stacey'nin cevapsız çağrısına geri döndü ve telefonu eller serbest konumuna getirdi.

"Tanrım, Bryant, kliman mı bozuldu?" diye sordu polis memuru cevap vermeden hemen önce.

Başını salladı, arabayı çalıştırdı ve klimayı açtı.
Serin hava yüzüne hemen bir tazelik patlamasıyla çarptı.

Kim'in konuşmasına fırsat vermeden Stacey, "İsimlerimiz var," dedi.

"Devam et," dedi Kim, içinde bir şeylerin gerildiğini hissederek. Tanıdığı isimleri beklediğini fark etti.

"Mark Johnson ve Amy Wilde, birkaç barınak ve toplum merkezinde ama özellikle Stourbridge'de takılan bir erkek ve kız arkadaş. Oradaki adam bu ikiliyle epeyce konuşmuş.

Bryant'a klimanın sesini kısmasını işaret ederek, "Harika iş Stace, bu adamı nerede bulabilirim?" diye sordu. Sağ kulağı donmaya başlamıştı.

"Langley Yolu, otobüs durağının arkası.

"Peki ya adı? Kim, kadranı bir kez daha çeviren Bryant'ı işaret ederek sordu.

"Onun adı Harry-

"Bir dakika," diye araya girdi Kim. Meslektaşına döndü. 'Aşağı, Bryant, yukarı değil,' dedi.

"Özür dilerim, benim hatam," dedi yüzünde bunun bir hata olmadığını söyleyen bir ifadeyle. Küçük zaferlerine lanet olsun.

"Devam et, Stace.

"Harry Jenks merkezi yönetiyor.

Anladım. Teşekkürler, Stace. İyi-'

'Patron, Penn ve ben konuşuyorduk ve burada biraz garip bir şeyler olduğunu düşünüyoruz. Sanki bu çocukların öldürülmesi onlarla ilgili değilmiş gibi. Yani-'

"Teşekkürler Stace, sonra konuşuruz," dedi Kim ve aramayı sonlandırdı. Kahretsin, bu iş sandığı kadar kolay olmayacaktı.

ON BEŞ

Stacey kulağındaki sessizlik karşısında afallamış bir halde, "Evet, bunun patronun takip etmemizi istediği bir soruşturma hattı olduğundan emin değilim," dedi.

Patronun operasyonel kabalık seviyelerine uyum sağlamak, yıllar içinde kendi adına biraz ince ayar yapmasını gerektirmişti.

Yüz yüze görüştüğümüzde, yüz ifadeleri ve beden dilinin de yardımıyla, soğuk görünüyordu. Telefonda normalde vücut dili kaybolduğunda birkaç derece düşerdi ama bu yanıt tam anlamıyla kutup gibiydi. Patronun dinlemeyi bile reddetmesine hiç benzemiyordu. Normalde insanları dinler ve sonra hayır derdi.

Penn, telefonu çalmaya başladığında, "Sanırım benim için CCTV'ye geri dönmek gerekiyor," dedi.

Telefonu açtı, kaşlarını çattı, bir şeyler yazdı, tamam dedi ve aramayı sonlandırdı.

"Dobbie's Salvage, Brierley Hill, telefonda histerik bir kadın var," dedi ayağa kalkarak. 'Memurlar yolda ama her ihtimale karşı CID'nin de gelmesini istiyorum. Geliyor musun?'

Stacey başını salladı, patronun tavrı hâlâ canını yakıyordu. "Kulağa zaman kaybı gibi geliyor. Hollytree yakınlarındaki CCTV'ye gideceğim ve geri döndüğünde bana katılabilirsin.

Başını salladı ve gitti.

Stacey arkasına yaslandı ve derin bir iç çekti. Kendi içgüdüsü Penn tarafından da yankılanmıştı ama patron ona rahat bırakmasını söylemişti.

Bu iki kurbanda bir terslik vardı ama patron ilgilenmiyordu.

Asıl soru, yine de bu işin peşinden gitmeye devam etmeli miydi?

ON ALTI

Kim, Harry Jenks'ten hemen hoşlanmamıştı ama nedenini bilmiyordu.

Adamın saçlarını doğal olmayan bir siyaha boyayan saç boyasını affedebilirdi. Bryant'ın antiseptik mendillerinden birini arabanın torpido gözüne geri koyana kadar aklından çıkmayan terli avuç içini affedebilirdi ama affedemediği şey mücevherdi.

Sol bileğindeki saat pahalı ve gösterişliydi. Diğer bileğinde ise boynundakiyle uyumlu kalın, kalın bir zincir vardı. Erkeklerin takı takmasını hiç sevmezdi ama kendi önyargıları bir yana, bağlam buydu. Ona göre, bir sonraki öğünlerini nasıl karşılayacaklarını bilmeyen insanlarla uğraşırken işe tüm o süslü püslü kıyafetlerle gelinmezdi.

Toplum merkezini sık sık ziyaret eden insanlar bunu kendi tercihleriyle yapmadılar. TripAdvisor gibi herhangi bir 'ziyaret edilecek yerler' web sitesinde bulunmuyor ya da arzu edilen bir yer olarak listelenmiyordu. Buraya gelen insanlar dibe vurmuş, evsiz, sokakta çalışan, işsiz insanlardı. Hepsinin yardıma ihtiyacı vardı. Adam yanlış bir şey yapmıyordu ama bu ona biraz soğuk ve duyarsız geldi.

"Anladığım kadarıyla Amy Wilde ve Mark Johnson adında bir çifti tanıyorsunuz," dedi başıyla odanın diğer tarafındaki masada oturan bir kadını onaylayarak.

En soldaki duvarda bir dizi boş ekran vardı. Kim, Hollytree'de gönüllüler tarafından işletilen ve her hafta sadece birkaç saatliğine açılan tek odalı merkezi düşündü.

kapıyı açtı. Dinozorlar tarafından atılmış, bir akıllı telefondan daha az belleğe sahip bir bilgisayarları vardı ama sürekli kullanılıyordu.

"Evet, kız arkadaşın bir e-posta gönderip sordu.

Kim soğukkanlılıkla, 'Evet, dedektif polis memurum bir kimlik tespiti yapmaya çalışıyordu,' dedi.

Yazan parmakları hiç durmamasına rağmen kadının ağzında bir gülümsemenin belirdiğini gördü.

"Ve sen onları tanıyordun? Kim açıklığa kavuşturdu.

Tereddüt etti. 'Buraya gelen insanları tanıdığım kadar iyi tanıyorum. Müşterilerimizle duygusal ilişkiye girmeyiz,' diye ekledi gözlerini kısarak. "Ama tam olarak ne yaptıklarını bilmek istiyorum memur bey.

Yanlış bir şey yaptıklarının hemen varsayılmasından hoşlanmamıştı.

"Öldüler, Bay Jenks," dedi, kurbanların isimlerinin hiçbir haberde yer almadığının farkındaydı. Kendisi de onların isimlerini sadece yarım saattir biliyordu.

Sağındaki parmaklar tıklamayı kesti ama kadın dönmedi.

'Nasıl?... Yani...' Toparlamaya çalışırken sözleri dağıldı. "Dün geceki haberler. Amy ve Mark aşırı dozdan ölen çift miydi?

"Onlar hakkında bana ne söyleyebilirsin?" diye sordu, hiçbir cevap vermedi. Sağ tarafındaki tıkırtılar yeniden başlamıştı ama daha yavaştı.

Düşünmek için bir an durdu.

"Tuhaf bir çifttiler. Çok farklı geçmişlerden geliyorlardı. Amy'nin istikrarlı bir ailesi vardı, Mark ise bakım sistemi içinde oradan oraya savruldu ve hiçbir zaman düzgün bir evi olmadı, bu yüzden çok farklı karakterlerdi.

"Bildiğiniz bir düşmanınız var mı? Yazma işlemi durdu.

Kim meslektaşına döndü.

"Bryant, birkaç not alabilir misin?

Yüz ifadesi aklını mı kaçırdığını soruyordu ama yine de not defterini çıkardı.

Harry Jenks dudaklarını yaladı ve başını salladı.

"Hiç kimseyi kızdırmadılar mı?" diye tekrarladı. 'Çok fazla iğne aldılar mı, aşevinden fazladan bir porsiyon yediler mi?

Başını iki yana salladı.

Yazmaya yavaşça devam etti ama Kim kadının yüzünde sabit bir ifade görebiliyordu. Kim, odada konuşmayan kişiden daha fazla şey öğreniyor olmasını ironik buluyordu.

"Peki en son ne zaman görüştünüz?" diye sordu.

Bilgisayar ekranında bir şeylere baktı. En son üç hafta önce giriş yapmışlar. Prezervatif, iğne almışlar ve süzme turta yemişler.

"Onları en son o zaman mı gördünüz?"

"Kesinlikle," diye cevap verdi.

Kadın dudaklarını büzdü.

Kim, Bryant'ın defteri için elini uzattı.

'Sadece her şeyi aldığından emin olmak istedim,' dedi ve açtı.

Onun yazdığı tek satırı okudu: *"Şef aklını kaçırmış!!!*" Kim gülümsemesini gizledi.

"Evet, sanırım hepsi bu kadar," dedi ayağa kalkarak. "Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim Bay Jenks ve eminim daha fazla bilgi edindiğimizde tekrar konuşmak için geri geleceğiz.

Kadının masasının önünden geçerken Bryant'a devam etmesini işaret etti. Bryant onunla göz göze geldi ve kapıya doğru ilerlemeden önce başını salladı.

Bryant öfkeli bir kaşını kaldırmadan önce kapıyı arkasından kapattı.

'Bütün bunlar da neydi böyle? Bunak değilim ve temel gerçekleri hatırlayabilirim, özellikle de öğrendiğimiz her şeyi unutmuşken,' diye söylenerek arabaya doğru yürüdü.

O söylenirken kadın sessiz kalırdı. Bazen bu onun için bir refah imtiyazıydı. Zavallı adam her gün onunla takılıp kalıyordu. Arada sırada içini dökmesi gerekiyordu.

"Peki cep defterim nerede?" diye sordu elini uzatarak. "Ah, şey, bu konuda...

"Memur bey, bekleyin, bunu düşürdünüz," dedi daktilo yazan kadın, Bryant'ın not defterini uzatarak.

Kadın onlara ulaşmadan önce Bryant, "Dolambaçlı, şef," diye fısıldadı. Kim kendini kontrol ediyormuş gibi yaptı ve sonra başını salladı.

"Oh, özür dilerim. Teşekkür ederim, Bayan?...'

"Bayan Tallon, Emma. Ben müdür yardımcısıyım.'

"Oh, Yani, sen var bilinenAmy ve Mark '? o sohbet eder gibi sordu.

Bayan Tallon başını sallamadan önce tereddüt etti. "Bildiğiniz gibi akşamları pek iş yapmıyorum çocuklar, ama Amy ve Mark'ı gördüğümüz son gece buradaydım.

"Peki o gece bir şey oldu mu? Kim, bu kadının söylemek istediği bir şey olduğunu bilerek sordu.

"Evet, Müfettiş, Mark Johnson'ın Harry Jenks'in ağzına yumruk attığı geceydi.

YEDİ

Penn hurdalığın havadan çekilmiş görüntülerini görmüştü ama oraya hiç ayak basmamıştı.

Yukarıdan, bazıları üç araç yüksekliğinde istiflenmiş sıra sıra arabaların bulunduğu çeyrek mil uzunluğundaki arazi şeridini hayal edebiliyordu.

İki ekip arabasının arkasına park etti ve arazinin merkezinde olduğunu bildiği binaya doğru yöneldi.

Yaklaştığında ne personelden ne de polis memurlarından bir iz vardı. Etrafta dolaşmak ona okuldayken gittiği halk kütüphanesini hatırlattı. Kitap rafları, tıpkı şu anda kırık dökük arabaların yaptığı gibi onun üzerinde yükselmişti. Düzenli sıralar halinde olsalardı belki de alanın sonunu görebilecekti.

Birden çocukken Broadfields'daki Büyük Worcester Labirenti'ne gittiğini hatırladı. Babası çalışıyordu ve annesi Jasper'a hamileydi.

Onunla birlikte labirente girecek durumda değildi ama geri dönüş yolunu bulamazsa ne yapması gerektiğine dair talimatlar vermişti.

Gülümsedi ve başka birinin de böyle pragmatik bir anneye sahip olacak kadar şanslı olduğunu ve o zamanlar olduğu gibi şimdi de onun talimatlarına uyduğunu umdu.

İki parmağını ağzına soktu, dilini kıvırdı ve üfledi. Üç saniye

sonra bir yanıt ve bir hareket yönü geldi.

Waterfront Ofis ve Eğlence Kompleksi'ne giden kanal köprüsüne yakın olan doğu kenarına gitti.

Sonunda sesler duydu ve bir araba sokağından çıkarak vincin ve araç kırıcının bulunduğu açık bir alana girdi.

Olay yerini hızla değerlendirdi ve birkaç polis memurunun 'yeni çocuk' bakışlarını görmezden geldi.

Vinç operatörü sigara içiyor ve başını sallıyordu; histerik arayan olduğunu tahmin ettiği bir kadın herkesten uzakta oturmuş hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Beline kadar uzanan tişörtüyle kilolu bir adam elini kadının omzuna koyarak onu teselli etmeye çalışıyordu.

"Sahibi siz misiniz? Penn iri yarı adama bir kaza olup olmadığını merak ederek sordu. Orada hiç ambulans yoktu.

"Warren Dobbie, üçüncü nesil," dedi. "Peki

bu?...

"Karım Debbie," dedi.

Penn iki ismi zihninde bir araya getirmemek için ciddi bir çaba

harcadı. "Ve polisi aradınız?" diye sordu titreyen kadına.

Başını salladı ve tekrar hıçkırdı.

Üçüncü nesil Dobbie'ye döndü. "Biri mi yaralandı?" diye sordu, varlığının nedeninden hâlâ emin değildi.

"Şey, hayır, o kadar da incinmedim..." dedi. 'Sadece... şey... işte, kendinize bir bakın.

Penn, polis memurlarının arasından geçerek dikkatlerini çeken nesneye doğru onu takip etti.

Bir küp.

Penn, hurdalıklarda kullanılan sıkıştırıcıların hidrolik güçle çalışan plakalar ve büyük bir küpe benzeyene kadar çeşitli yönlerden sıkıştıran bir balyalama presi kullanarak metali düzleştirdiğini biliyordu. Ve ilk incelemede, hepsinin etrafında durduğu mükemmel metal küpte olağanüstü bir şey yoktu. Etrafındaki polis memurlarına baktı ve sonra yeni gözlerle tekrar baktı.

Ve işte o zaman insan elini gördü.

SEKİZ

Kim, Mitch ve ekibiyle aynı anda Dobbie'nin yerine vardı.

Bayan Tallon'dan gelen vahiy, araba kullandığı süre boyunca aklından çıkmamıştı.

Mark Johnson'ın şiddet patlamasının nedenini bilmediğini söylediğinde kadının onlara tüm gerçeği söyleyip söylemediğini merak etmişti. Ama Harry Jenks saldırıyı polise bildirmemeyi tercih etmişti ve neden bildirmediğini sorgulamadan edemedi. Ama artık Mark Johnson'ın öfkeli biri olduğunu biliyorlardı. Başka kimi üzmüştü? Yine de Jenks'in yüzüne tokat attığı için onu zihninde mahkûm etmekte zorlanıyordu. Haksız olsun ya da olmasın, onda da kendisini tokatlamak istemesine neden olan bir şeyler vardı.

Ve sonra Penn'den hemen Dobbie'ye gitmesi için bir çağrı geldi. 'Hey,

Mitch, duyduğuma göre bu iş senin için çok zor olacakmış,' Kim

dedi, Bryant'la birlikte kordonla çevrili girişte ona katılırken.

Keats'in minibüsünün yanından geçerlerken, "Metalin içinde bir ceset parçası olduğunu doğru mu duydum?" diye sordu.

"Görünüşe göre," dedi Kim, Penn'in kendisine tarif ettiği yere doğru memurları takip ederlerken.

Burayı iyi biliyordu. Birçok cumartesi sabahını, bir süpermarkette reyonun sonundaki özel indirim vitrinleri gibi araba sıralarının sonundaki yığınlara gelişigüzel atılmış bisiklet parçalarını aramakla geçirmişti.

İleride kendisine doğru yürüyen Penn'i gördü. 'Patolog burada

patron,' dedi. "Ama biraz şaşkın görünüyor. Başını salladı ve onu

kırıcıya kadar takip etti.

"Ee, ne oldu?" diye sordu yürürken.

'Vinci kullanan adam küpü presten çıkardı ve yere indirirken eli gördü. Dışarı çıkıp ona dokundu ve o zamandan beri titremesi durmadı.

Evet, bu bir süre aklından çıkmayacak bir keşifti.

"Hey, Keats," dedi küpün diğer tarafında duran patoloğa.

"Bu bir bulmaca, değil mi?" diye sordu sakallı çenesini sıvazlayarak.

"Rektal sondanın bu konuda yardımcı olacağından emin değilim," dedi eğilerek.

daha iyi bakmak için.

Elin kendisi makul bir durumda görünüyordu ama günün sıcağına rağmen dokunduğunda buz gibi soğuktu. Derisi pürüzsüzdü ve elin bir erkeğe ait olduğundan şüpheleniyordu.

"Taşındı mı? Kim sordu.

Kim etrafta dolaşmaya başlarken Penn başını salladı.

"Bu sadece bir el mi? Mitch büyük bir plastik levha çıkarıp açmaya başladığında Bryant sordu.

Keats başını salladı. "Şu tarafta bir ayak, şu tarafta bir dirsek ve tepede de biraz saç var gibi görünüyor.

İki teknisyen her açıdan fotoğraf çekmeye başlarken Kim kenara çekildi.

"Yani, sence bütün ceset orada mı? Kim sordu. 'Görebildiğimiz vücut parçaları göz önüne alındığında kesinlikle mümkün, ancak

onları parçalanmış metalden ayırmak kolay bir iş olmayacak.'

Kim'in aklına ani bir fikir geldi. "Peki, onu kim alacak, sen

mi Mitch mi?

Bir cesede mi yoksa ipuçlarına mı bakıyorlardı? Keats nasıl bir otopsi yapabilirdi ve Mitch vücut parçalarını korumaya çalışırken metali nasıl parçalarına ayırabilirdi, çünkü kesin olan bir şey vardı: intihar değildi.

Fotoğrafçılar küpten geri çekilirken Keats, "Bunun ortak bir proje olacağından oldukça eminim," dedi.

Mitch, "Tamam çocuklar, bahşiş verelim," dedi.

Mitch'in ekibi küpün etrafında toplandı ve Keats gözlemlemek için öne çıktı. Mitch talimatları verdi ve küp, yerde olan tarafını açığa çıkaran plastik tabakanın üzerine yatırıldı.

Kim, altının tamamen kanla boyanmış o l d u ğ u n u görünce 'Kahretsin,' dedi.

NINETEEN

Keats avludan çıkarken Kim aramayı sonlandırdı, Mitch de onu yakından takip ediyordu, ikisi de küpü laboratuvara götürmesi emredilen alçak yükleyiciyi takip ediyordu. Her iki araç da taşıma için donanımlı değildi, bu yüzden Mitch kanıtı korumak için onu plastiğe sarmıştı.

İkinci bir Adli Tıp ekibi gelmişti ve Mitch'in talimatıyla, ilk ekip kırıcıya odaklanırken, aracın kırılmadan önce depolandığı alana odaklanacaklardı.

Penn, kayıp kişi raporlarını araştırmaya ve olasılıkları belirlemeye başlamak üzere ofise geri gönderilmişti.

"Ee, nasılsın Dob? Kim sitenin merkezindeki ofis binasına girerken sordu. Öğleden sonra güneşi keçe çatıya ve güneye bakan pencerelere vuruyor, mekânı havasız ve dayanılmaz hale getiriyordu. Üç hızlı vantilatör havayı soğutmak için hiçbir şey yapmıyor, sadece toz zerreciklerini güneş ışınlarına fırlatıyordu.

"Ben iyiyim ama hanım hâlâ altıma sıçıyor," dedi, ama Kim elindeki kâğıt ağırlığını vantilatöre en yakın kâğıt yığınına taşırken elinin hafifçe titrediğini görebiliyordu.

'Anlaşılabilir,' diye onayladı.

Burnu ile üst dudağı arasında oluşan ter çizgisini silmek için elinin tersini kullandı.

'Bakın, duyarsız olmak istemezdim...'

Kim basitçe, 'O zaman yapma,' dedi. 'İşimiz bittiğinde ekipmanlarını geri alabilirsin ama o zamana kadar kapalısın dostum.

Ağzı açıldı ve gözleri aynı anda yuvarlandı, sanki hoşnutsuzluğunu iletmek için aklına gelebilecek her vücut parçasını kullanıyordu.

"Adamlara para ödemeliyim ki...

"Bahar temizliği için onları her zaman buraya getirebilirsiniz," dedi ve bir klasörü kaldırarak altında saklanan başka bir kağıt yığınını ortaya çıkardı. "Bu arada, aracın marka, model ve tescil numarasına, getiren kişinin adı ve adresine ve hangi tarihte getirdiğine ihtiyacım var.

"Toyota Corolla," diye cevap

verdi. Kadın bekledi.

Hiçbir şey.

"Tamam, bu istediğim altı cevaptan ikisiydi ve dürüst olmak gerekirse bana verebileceğin en az yardımcı olan iki cevaptı," dedi ona bakarak.

Omuz silkti ve sanki iki matbaa makinesi bebek yapmış gibi görünen masayı işaret etti. "Bir parça kağıdın üzerinde. Buralarda bir yerde.

"Muhasebeci tatile mi çıktı? Bryant masanın üzerinden bir göz atarak sordu.

"Evet, insanların yeni araba almayı bıraktığı son resesyondan beri," dedi.

Kim başını eğdi. "Çok acı çekmiyorsun, Dob," dedi dışarıdaki sıra sıra dizilmiş arabalara başıyla işaret ederek. Çok fazla yeri yokmuş gibi görünüyordu.

"Bunu banka müdürüne ya da daha iyisi karısına söyle," diye inledi.

'Bir tür sisteminiz olmalı,' dedi. Dobbie bu düzeyde bir aptallık için çok uzun zamandır bu işin içindeydi.

Kirli bileğini alnına sürterek, "Evet, kitaplarla uğraşacak zamanım olana kadar bir kâğıda bir şeyler yazıyorum," dedi.

"Yani, arabaları geldikleri güne göre herhangi bir alana koymuyorsunuz

ya da?" "Bu gerçekten ciddi bir soru mu?" diye sordu, Bryant'a bakarak İpucu.

Meslektaşı başıyla onayladı.

'Evet, "nerede yer varsa" sistemi altında çalışıyorum ve bu benim için çok iyi işledi-'

'Pek sayılmaz çünkü tartışmasız gerçekler, arabayı parçalayıcıya koyduğunuzda içinde bir kişi olduğudur. Peki, oraya nasıl girdi?'

"Hey, bitirdik-

"Araba yer seviyesinde miydi? Kim sordu.

Dobbie başıyla onayladı.

'Yani, evsiz bir adamla karşı karşıya olabiliriz, içeri girmiş, arabalardan birinde rahat bir koltuk hayal etmiş, uyuyakalmış, fark edilmemiş ve daha fazlasını almış-'

"Sence yaşıyor muydu?

Kim omuz silkti. "Bilmiyorum Dobbie, bunu öğrenmemiz gerekecek ama biraz bekle," dedi kaşlarını çatarak. Yakın zamanda izlediği bir televizyon programını hatırladı. "Bu arabaları parçalamadan önce boyaları hariç her şeylerini sökmüyor musunuz?

'Evet, işte para kazandığımız yer burası. Koltuklar, pedallar, kablolar, her şey çıkıyor.

"Peki, bu ne zaman yapıldı?

"Lanet olsun, Müfettiş, hatırlayamıyorum..."

"Yani, bagaj kontrol edilmemiş olabilir mi?

'Bu tembel piçler işlerini yapıyor olsalardı öyle olmalıydı. İçeride halı ve bazen de yedek lastikler bırakılmış.

"Kurbanımız arabanın içinde bir yerlerde olmalıydı," dedi. 'Ve adamlarınızın koltukları çıkarmak için onu kenara çekip tekrar yerine koymadıklarını varsayıyorum.

Bunun onu şaşırtmayacağını söyleyen bir ifade takındı.

Bir serserinin fark edilmeden içeri girip arabaya binmediğini ve bir tür trajik kazayla karşı karşıya olduklarını henüz göz ardı edemiyordu. İhtiyacı olan şey arabanın sahibi ya da detaylarıydı.

"Tamam, Dob, bu bilgiyi bana ne zaman vereceksin?" diye sordu, saatinden bahsettiğinin altını çizmek için saatine bakarak.

"Arabayı soyması gereken tembel piç kurusu burayı toparladıktan sonra.

Kim isteksizce başını sallayarak kabul etti ve ofisten çıktı.

"Rubik biraz bulmaca gibi, değil mi? Arabaya doğru giderlerken Bryant sordu.

Elini arabanın kapısına dayayarak durakladı.

"Bryant, lütfen bana küpün içindeki adamımıza Rubik demediğini söyle?" Başını salladı. "Ice'ı düşündüm ama sanırım bu ismi hatırlayacağız.

Arabaya binerken başını iki yana salladı.

"Nereye?" diye sordu motoru çalıştırırken.

"Russells Hall," dedi. 'Çocukların Rubik'le aralarının nasıl olduğunu ve onlar için sipariş ettiğim hediyenin gelip gelmediğini görmek istiyorum.

"Şu anda mı?" diye sordu.

"Evet, çok ihtiyaç duyacaklarını düşündüğüm bir şey sipariş ettim.

YİRMİ

Kim morg bölümüne giriş için düğmeye bastığında saat neredeyse dörttü. Koridorun sonuna, buzdolabının hemen önüne, daha önce sadece bir kez kullanıldığını gördüğü, Keats'in iki arabalık bir kaza için yeterli alana sahip olmadığı bir odaya yöneldi. Yedi kişi tanınmayacak kadar yanmıştı. Dört yetişkin ve üç çocuğun kömürleşmiş cesetleri duvarın dibine dizilmişti. İkinci kez içeri girdiğinde hatırladıkları karşısında ürperdi.

"Hey, çocuklar, nasıl gidiyor? Kim, küpün zıt taraflarını düşünürken aralarında durarak sordu.

Mitch bir testere, Keats de bir neşter tutuyordu.

Mitch, 'Metalin bir kısmını gevşetmeye çalışmalıyız,' dedi.

Keats öfkeyle, 'Değerli kanıtları yok edeceksiniz,' dedi. 'Testler ve ipuçları için dokuların bozulmamış olmasına ihtiyacımız var.

"Bununla aynı taraftayız Keats, ama buruşmuş metalin bir kısmını gevşetmeden onun parçalarını çıkaramayız.

Karşılıklı konuşma devam ederken Kim birinden diğerine baktı.

"Müfettiş, düşünceleriniz? Keats gözlerini devirirken Mitch sordu. Onun fikirleri pek umurunda değildi.

Omuz silkti. "Şahsen ben olsam elektrikli testereyle keserdim ama ne bileyim?" dedi, ikisi de ona dehşetle bakarken.

Kim ikisini de kıskanmıyordu. Sonuçta ikisi de aynı şeyi istiyordu: bilgi almak için cesedi korumak. Keats'in tıp eğitimi onu bir yöne doğru yönlendirirken, Mitch'in verimliliği metali ne kadar çabuk açarlarsa ikisinin de o kadar çabuk cevap alabileceğini söylüyordu.

Kim odanın kenarına geri çekildi, Bryant'ın yanında durdu ve kollarını kavuşturdu.

"Noel'de paylaşmaları için bir hediye verilen ve nasıl açacaklarına karar veremeyen iki çocuk gibi.

Bryant sessizce, "Evet, insan orada hayatını kaybetmiş bir insan olduğunu neredeyse unutabilir," dedi.

'Ona Rubik adını veren adam söyledi,' diye not etti.

Küpün etrafında dolaşıp her açıdan gözlem yapmaya devam ederken, "Bu ikisinin kafasını karıştırdığı kesin," diye not etti.

"Evet, eğlenceli, değil mi?" diye sordu.

"Kesinlikle, ama yakın zamanda bize cevap vermeyecek.

"Oh, Bryant, sakin ol.

'İroni hayret verici,' dedi ve sonra ona döndü. 'Dur bakalım, şimdiye kadar ayaklarını yere vuruyor ve şiddet tehditleri savuruyor olmalıydın. Sakinliğinizi rahatsız edici buluyorum.

Ona bir gülümseme sundu. "Sabırlı ol.

"Yardımcı olabilecek bir şey sipariş ettiğinizi söylememiş miydiniz?

Kim, süitin sonundaki otomatik kapıların vınlamasını duyunca duraksadı.

"Evet ve sanırım yeni geldi.

Keats ve Mitch hâlâ hararetli bir tartışmanın içindeyken kapıda ufak tefek sarışın bir figür belirdi.

"İyi günler beyler. Doktor A hizmetinizde. Beni ne kadar özlediniz?'

Kim gülümsedi ve üç yetişkin erkeğin ortak iniltisini duyunca bir adım öne çıktı.

YİRMİ BİR

'Doktor A,' Kim dedi, hareketli doğru ve kadın ile onu elini uzattı. 'Geldiğiniz için teşekkür ederim. Sanırım biraz yardıma ihtiyacımız var.

Doktor A el sıkışmaya sıcak b i r şekilde karşılık verirken etrafına, sahnenin ortasındaki metal küpe baktı.

"Sanmıyorum..." dedi Mitch.

"Eminim öyle olacak..." dedi

Keats.

"Susun beyler," dedi ve ona doğru ilerledi.

Keats ona doğru hançerler fırlattı ve Kim de karşılığında gülümsedi.

Doktor A, Kim'in birçok kez birlikte çalıştığı ve dolaylı olarak güvendiği bir Adli Antropologdu. Makedonya'dan gelen bu kadın, uzun ve karmaşık ismini Doktor A olarak sadeleştirmişti. Birçok insan kadının doğrudan ve saçma sapan tavrından çekiniyordu ama bu Kim'in ona daha da ısınmasına neden oldu.

Hurdalıkta aklına, ipuçlarını hızlı ve doğru bir şekilde aramaya alışkın birine ihtiyaçları olduğu gelmişti. Bir yandan kazı yaparken bir yandan da kanıtları koruma ihtiyacını anlayan birine.

"Bu bir el mi?" diye sordu, elastik bir bant alıp uzun saçlarını geriye doğru bağlarken.

"Evet," diye yanıtladı Kim.

Doktor A ona döndü. "Bana burada metal Michael'ın olduğunu söylememiştiniz.

"Mickey," diye düzeltti Mitch. "Metal Mickey.

"Ben de öyle dedim," diye tersledi ve alametifarikası olan Doktor Marten botlarıyla plastik üzerinde ses çıkarmadan küpün etrafında yürümeye devam etti.

Kim'e dönerek, "Sence erkek mi?" diye sordu.

Kim başıyla onayladı. 'Elin büyüklüğü,' diye

açıkladı. "Ve sence hepsi orada mı?

Kim omuz silkti. "Emin değilim ama sıcak bir arabada rahat bir uyku çekmek isteyen bir serseri olma ihtimali var.

Mitch'in testeresine pis bir bakış atmadan önce bakmaya devam etti ve Keats'in neşterine yüksek sesle güldü.

"Burada olmam iyi bir iş.

"İçeri girmenin en iyi yolu konusunda tavsiyede bulunabilir misiniz? Kim diplomatik bir şekilde sordu.

Doktor A başını salladı. "Korkarım yapamam.

Kim hayal kırıklığını gizlemeye çalışırken, diğer üç kişi neredeyse rahatlayarak dans ediyordu.

'Bu metal kutunun yerden bir farkı yok. İlerledikçe bir yöntem ve ritim geliştirirsiniz. Malzeme size açılmaya, size yol göstermeye, tavsiyelerde bulunmaya başlıyor. Bu benim uzaktan yapabileceğim bir şey değil. Tepeden denetleyemem.

"Yukarıda," diye düzeltti Kim çabucak.

"Ben kalacağım ve çalışacağım," dedi kararlı bir şekilde. 'Kendi aletlerimi getireceğim ama sorumlu ben olacağım.

"Tamamdır," dedi Kim, elini uzattı ve Keats ya da Mitch göz göze gelmeden önce topuklarının üzerinde döndü.

İki adamın düşmanlığının kulakları sağır ettiği o kısa saniyeler boyunca doğru kararı verip vermediğini merak etmişti.

Ama şu anda Makedonyalı bilim adamı yerde diz çökmüş, tek elini okşuyordu.

"Merak etme dostum, seni hemen oradan çıkaracağız, söz veriyorum.

Hayır, diye düşündü Kim, morgdan uzaklaşırken. Hiç

de hata yapmamıştı.

YİRMİ İKİ

"Tamam Stace, ne buldun? Kim boş masaya oturarak sordu.

Akşam güneşi binanın etrafında dolanmaya başlamıştı ve bir esinti kahve cezvesinin etrafından dolanarak odayı serinletiyordu.

Küpün içindeki adamla ilgili mümkün olan her şeyin yapıldığına dair içerik, öncelikli olarak iki gencin öldürülmesiydi.

'Mark Johnson yirmi bir yaşındaydı, yedi ay boyunca onu elinde tutmaya çalışan ve sonra onu terk eden bir fahişeden doğmuştu. Babası kayıtlı değildi. Yıllar geçtikçe onunla başa çıkmak zorlaştı, yani hayatının büyük bir kısmını Fairview adlı bir yerde geçirdi.

Kim, çocukluğunun büyük bir bölümünü geçirdiği yerden bahsedilmesine tepki olarak midesinin çalkalanmasını gizledi.

Sadece başını salladı ve Bryant'a hak verdi, o da hiç tepki vermedi.

"Uyuşturucuya ilk ne zaman başladığından emin değilim ama otuz günlük bir

bir yıl önce programa katılmış ve çok uzun süre temiz kalmamış. O zamandan beri kayıtlı bir adresi yok ve şaşırtıcı bir şekilde sabıka kaydı da yok.

Kim'in aklında Mark Johnson'la ilgili net bir resim vardı. Başı hiç ciddi belaya girmemiş, temizlenmeye çalışmıştı. Programa katılmış ama daha da önemlisi programda kalmıştı. Bu, hayatını değiştirmek isteyen biriydi.

Ama uyuşturucusuz, evsiz, muhtemelen arkadaşsız, işsiz ve değişiklikleri kalıcı hale getirmenin hiçbir yolu olmadan dünyaya geri atılmıştı. Aynı kalabalığa, aynı çevreye, aynı hayata geri dönmüştü. Uyuşturucuya geri dönmesi kaçınılmazdı.

Kim içinden geçen acıyı görmezden gelmeye çalıştı. Birçok yönden onu tanıyordu ya da en azından öyle hissediyordu.

'Amy Wilde yirmi yaşına yeni basmış tek çocuktu. Babası beş yıl önce Afganistan'da bir el yapımı patlayıcı tarafından öldürülene kadar asker olduğu için normal bir çocuktu. İkisinin nasıl tanıştığına dair bir ipucu yok ama görünüşe göre birkaç yıldır birliktelermiş. Annesi Stourbridge'deki Lakeside sitesinde yaşıyor.

"Ver-

Kim ağzını kapattı. Stacey çoktan adresi Bryant'a iletmişti.

Saati ona saatin neredeyse altı olduğunu ve günün dolu dolu geçtiğini söylüyordu. 'Tamam çocuklar, bu kadar yeter. Bugünlük bu kadar yeter.

"Çok erken, Müfettiş, ama ben daha yeni g e l d i m ," dedi kapı aralığından bir ses.

Kim döndü, inledi ve başını masaya bıraktı.

YİRMİ ÜÇ

Kim on saniye boyunca o pozisyonda kaldı.

Yeterince beklerse orada duranın Dr. Alison Lowe olmayacağından emindi.

"İçeri girebilir miyim?" diye sorarak Kim'e kurnaz inkar planının işe yaramadığını teyit etti.

Penn dönüp elini sıkarak kendini tanıtırken başını kaldırdı.

Kim kendini sürükleyerek ayağa kalktı ve boş masaya doğru başını salladı. "Sizi tekrar görmek güzel," dedi ve ekip odasının başına doğru ilerledi.

Alison gülümsemesini bozmadan, "Tamamen samimiyetsiz ama çabanızı takdir ediyorum," dedi.

Kim onun hiç değişmediğini fark etti. Sanki seksenli yıllara geri dönmüş ve *Working Girl* gibi filmleri sürekli izliyormuş gibi hâlâ dar siyah takım elbiseler ve ince topuklu ayakkabılar giyiyordu.

Saman rengi saçları tüm gün boyunca temiz ve düzenli kalması yönündeki talimatına itaat etmişti.

'Penn, bu Alison Lowe, birkaç yıl önce iki küçük kızın kaçırılması olayında profil uzmanı ve davranış uzmanı olarak bize yardımcı olmuştu. Faillerin zihin yapısı hakkında bize harika bilgiler verdi.

Ama her şeyin arkasındaki kişinin bunca zamandır burunlarının dibinde olduğunu fark etmemişti. Daha mantıklı bir yanı, hiçbirinin bunu çözemediğini ekledi ama o bu gerçeği görmezden gelmeyi seçti.

Alison evrak çantasını masanın üzerine koydu.

"Duyduğuma göre, benzerlik gösteren bir suç mahalliniz varmış-

"Gitme vakti çocuklar," diye araya girdi Kim, Alison'a alaycı bir bakış atarak.

Penn ayağa kalktı, bandanasını çıkardı, erkek çantasını aldı, onlara iyi geceler diledi ve ofisten ayrıldı. Stacey acele etmiyor gibi görünüyordu.

"Bugün iyi iş çıkardın Stace, iki çocuğun arka planında.

"Şerefe, patron," dedi Stacey ama gözlerinde gülümseme yoktu. Sadece şüphe vardı.

Odadakilere başıyla veda etti ve oradan ayrıldı.

Kim, Alison'a dönmeden önce birkaç dakika bekledi. "Bu çok nazik bir davranıştı," diye tersledi.

Alison özür dilememiş gibi görünüyordu. "Birinin bariz olanı söylemesiyle ilgili bir sorunun mu var?

"Tüm ekibimin önünde, evet.

Alison'ın sol kaşı kalktı. "Bir dakika, ekibinizin yarısı, kendi çocukluğunuzdaki travmatik bir olayla benzerlik gösteren ve doğrudan sizinle bağlantılı olan ya da olmayan bir çifte cinayet davası üzerinde çalışıyor.

Kim, "Sanmıyoruz," dedi.

"Patronunuz sizi davada tutabilmek için düşünmemeyi tercih ediyor, ama siz ekibinizi karanlıkta tutuyor ve onlardan elleri ve ayakları arkadan bağlı olarak bu davada ellerinden gelenin en iyisini yapmalarını mı istiyorsunuz?

"Bilmelerini istemiyorum," dedi inatla.

"Ve eminim ki birçok kez söylediğim gibi, korkunç bir hata yapıyorsunuz.

YİRMİ DÖRT

"Bu ne cüret? Arabaya bindiklerinde Kim hiddetle bağırdı.

Ekip odasının penceresine doğru iğrenç bir bakış fırlattı.

"Doğruyu söylediği için ona kızgın mısın?

"Bryant," diye itiraz etti. Onun tarafında olması gerekiyordu.

'Üzgünüm, şef, ama o haklıyken senin iyiliğin için aynı fikirde değilmiş gibi davranmayacağım. Adamların neyle karşı karşıya olduklarını bilmeleri gerekiyor. Her ikisi de kutunun dışında düşünme ve noktaları birleştirme yeteneğine sahip çok iyi memurlar ama onlara resmin sadece yarısını verirseniz oldukça sıkışırlar. Ve bu daha güven meselesine gelmeden önce. Her ikisi de, ama özellikle Stacey, ona tüm hikayeyi anlatacak kadar güvenmediğiniz için incinecektir.

Başını iki yana salladı. "Olmaz.

'Seni neyin durdurduğunu biliyorum,' dedi

sessizce. "Bırak onu Bryant.

'Onların gözünde zayıf düşme düşüncesine katlanamıyorsunuz. Sizi farklı göreceklerini, saygınızı kaybedeceklerini ve-'

"Ah, Bryant, çok yanlış anlıyorsun," dedi pencereden dışarı bakarak.

'Buna pişman olacaksın,' diye uyardı.

Ve bu onun hayat hikayesi değil miydi?

YİRMİ BEŞ

Bryant, sitenin ana omurga yolundaki hız tümseklerini aşmak için yavaşlarken, "Ben çocukken Lakeside'da yaşayan herkes sosyetikti," diye gözlemledi.

1980'li ve 90'lı yıllarda inşa edilen yaklaşık iki bin konutluk Lakeside konut geliştirme projesi, üzerine inşa edildiği açık maden ocağına atfen genellikle Withymoor Village olarak adlandırılmaktadır.

Kim'in anladığı kadarıyla ortalama bir mülk yaklaşık
350 bin sterlin, yani bölge artık tam olarak doğranmış ciğer değildi.

Bryant, 'Ah, şurada,' dedi ve karavan araçlarının bulunduğu arka arkaya üç araba yolundan sola döndü.

Dinlenme aracı olmayan ancak dört yaşında bir BMW'si olan bir evin önündeki kaldırıma yanaştı.

Küçük ön bahçe yaz renkleriyle çalkalanıyordu. Kapının iki yanındaki asılı sepetlerden çiçekler fışkırıyordu. Yerde pembeler, morlar ve canlı sarılar patlıyordu, o kadar çoktu ki gözler hepsini içine alamıyordu.

Bu ev halkı azı karar çoğu zarar sözünü hiç duymamıştı.

Kapıyı Kim'in altmışlı yaşlarının ortalarında olduğunu tahmin ettiği ve ona hemen Judi Dench'i hatırlatan bir kadın açtı.

"Bayan Wilde? Kim emin olamayarak sordu.

Başını iki yana salladı. "Ben onun annesiyim," diye açıkladı,

bekleyerek. Bryant kimliğini çıkardı ve kadın kenara çekildi.

Kim, dışarıdan ima edilen alan algısıyla uyuşmayan küçük bir koridora adım attı.

Kadın sağ tarafı işaret etti ve Kim de onu takip ederek küçük ama renkli bahçeye açılan veranda kapıları olan havadar, açık planlı bir mutfağa girdi.

Bir kadın kahvaltı barında oturmuş dışarı

bakıyordu. "Bayan Wilde? Kim söyledi.

Döndüğünde kızarmış gözler ve şaşkın bir ifade gördü. Kim bir çocuğun kaybını tam olarak anlayamıyordu ama sevdiğin birinin bir daha geri gelmeyeceğini fark etmenin ne demek olduğunu anlıyordu.

Bryant başsağlığı diledi ve elini uzatmak için ilerledi.

Bayan Wilde elini bir fincandan çıkardı ve gevşekçe geri verdi.

"Çay?" diye sordu Bayan Wilde'ın annesi kahvaltı barının

arkasından. Hem Kim hem de Bryant otururken reddetti.

Kim, şöminenin duvarındaki resmi pozlardan oluşan fotoğraf koleksiyonu için 'Çok güzel fotoğraflar,' dedi.

"Andrew onları yaptırmaya bayılırdı," dedi, göz ucuyla bakarak. "Ve üniformasının içinde her zaman çok yakışıklı görünürdü.

Kim de aynı fikirdeydi ve her ne kadar resmi fotoğraflardan hoşlanmasa da bu koleksiyonda dikkatini çeken bir şey vardı.

Farklı pozlar ve farklı arka planlara rağmen bir şey hep aynı kaldı. Her fotoğrafta bir parlaklık vardı. Gülümsemeler açık ve dürüsttü, gözler keyifle parlıyordu. Sanki içlerinden biri fotoğraf çekilmeden bir nanosaniye önce komik bir şey söylemiş gibiydi. Bu mutlu bir aileydi.

"Bayan Wilde, acı verici olduğunu biliyorum ama size Amy hakkında bazı sorular sorabilir miyiz?

Kim duvardaki son fotoğrafa bakmaktan kendini alamadı; fotoğrafta Amy diş telleri ve güzel yuvarlak yanaklarıyla 15 yaşlarında görünüyordu. Uzun saçları önceki fotoğraflara göre kesilmiş ve inceltilmişti.

Çocuk, Kim'in önceki gece yaşam savaşı verirken gördüğü kıza hiç benzemiyordu.

'Elbette, ama onu bir süredir görmedim, memur bey. Tam olarak beş aydır. Beni hastanede görmeye geldi.'

"Peki o nasıldı? Kim, beş ay öncesine ait herhangi bir şeyin kızının ölümüyle ilgili herhangi bir anlam ya da kavrayış sunup sunmadığını merak ederek sordu.

'Yüksek,' diye yanıtladı. "Bunu gözlerinde görebiliyordum ve iki dakika boyunca yerinde duramadı. Ameliyattan sonra horladığı için yan yataktaki kadına bağırdı ve kahkahalar atarak herkesin perdelerini kapattı. Hemşireler ondan gitmesini istedi.

Kim duvardaki fotoğrafa bakmaktan kendini alamadı.

"Herhangi bir şey söyledi mi, herhangi biriyle sorun yaşadığını söyledi mi?

Bayan Wilde gözlerini kuruladı. "Bana harika olduğunu ve hayatı sevdiğini söyledi, her ne demekse. Ondan önce yaklaşık altı ay boyunca onu görmemiştim, koluna o boku takması için ona daha fazla para vermeyi reddettiğim zamanlardı. Her zaman kendi zamanında geri döneceğini, kendine ne yaptığını fark etmesini sağlayacak bir şey olacağını düşündüm.

Yapabilirdi de, diye düşündü Kim. Ama bu seçenek elinden alınmıştı.

"Ben de bekliyordum, biliyorsun," dedi, hıçkırıklara boğulurken. 'Eğer bana biraz cesaret verseydi, bırakması için ona destek olurdum. Ve şimdi her zaman bir kalorifere zincirlenmişken aşırı doz alan uyuşturucu bağımlısı olarak bilinecek.

Kim hiçbir yanıt veremedi çünkü bu doğruydu.

"Bayan Wilde, ikisinin nasıl tanıştığını sorabilir miyim? Pek olası bir çift gibi görünmüyorlar. Mark'ın geçmişi...'

"Ah, onun geçmişiyle ilgili her şeyi biliyorum," dedi Bayan Wilde, yüzü ve sesi aynı anda sertleşerek. "Amy beni onun yanına taşınmasına izin vermem için ikna etmeye çalışırken her şeyi anlattı. Başını iki yana salladı. "Ve muhtemelen ona izin vermeliydim, çünkü o gün Amy gitti.

"Burada yaşamasına izin vermediğiniz için mi? Bryant sordu.

Ergenlik çağına gireli çok olmamış bir kızı olan Kim, onun sesindeki öfkeyi duyabiliyordu.

"Evet, o zamana kadar onunla birkaç aydır görüşüyordu. Cradley Heath'deki Tesco'dan çıkarken *Big Issues* çantasının üzerine düşmüş. Tekrar toplamasına yardım etmiş ve hepsi bu kadar. Ertesi gün onunla tekrar konuşmaya gitti, bir sonraki gün ve bir sonraki gün, ondan bir dakika bile ayrı kalmaya dayanamayana kadar.

Kim arkasından gelen bir koku duydu. Büyükanne arkasını dönmüştü.

Kim, Bayan Wilde'ın annesini teselli etmek istediğini gördü ama gözlerini kaçırdı.

Kendi acısı başkasınınkini kaldıramayacak kadar büyüktü.

Anne ve kızı arasında geçen yabancılaşma dönemi nedeniyle Kim, daha fazla kazanım elde edilebileceğine ikna olmamıştı.

Kız sayısız düşman edinebilir, annesinin hiçbir şey bilmeyeceği bir düzine farklı duruma karışabilirdi.

Kim'in aklına aniden bir fikir geldi ve gitmeden önce kadını biraz rahatlatmak istedi.

"En azından seni hastanede görmeye geldi.

'Bundan pek emin değilim memur bey. Muhtemelen planının işe yarayıp yaramadığını görmek için gelmiştir.

Kim'in kafası gerçekten karışmıştı. "Üzgünüm, emin değilim...

"Hastanedeydim, Müfettiş, çünkü saldırıya uğradım ve dövüldüm ve bunun arkasında Amy ve Mark'ın olduğundan oldukça eminim.

YİRMİ ALTI

Kim, Bryant'a istasyonun dışında kendi arabasının anahtarlarını geri verdiğinde saat neredeyse yediydi.

'Tamam, şimdi eve git,' dedi.

Takım odasının penceresinden yukarı baktı. "Yukarı gelmemi ister misin?

Başını iki yana salladı. 'Hayır, bu katilin profilini çıkarmaya başlamadan önce bu konuşmayı yapmalıyız ve bize bir faydası dokunmalı.

'Tamam, ama sonra konuşmak istersen...'

"Hanımını arayacağım çünkü onu senden daha çok seviyorum.

Bir dakika düşündü. Arabaya binmeden önce, "Evet, seni suçladığımı söyleyemem," diye cevap verdi.

İçeri girdi, masadaki Jack'e başıyla selam verdi ve merdivenlerden ikinci kata çıktı.

Kim, Alison kaçırılma vakasında onlara katıldığında profil çıkarma, davranış analizi ve diğer hokus pokusları küçümsediğini gizlememişti. Kim, insanların birey olduklarına ve geçmişteki insanların davranışlarına bakılarak genelleme yapılamayacağına ve yapılabileceğini varsaymanın tehlikeli olduğuna inanıyordu.

Kim, bir cinayetin ipuçlarına ve olaylarına dayanarak bir katilin profilini çıkarmayı severdi. Eğer bir kurban yirmi ya da daha fazla bıçak yarası almışsa, katilin kızgın ve öfkeli olduğunu söylemek yanlış olmazdı ama okulda zorbalığa uğramış, hala otoriter annesiyle yaşayan ve çıkmaz bir işte çalışan yirmi yedi yaşında bir erkek olduğunu söylemek daha az güvenliydi.

Çünkü herkesin öfkeye erişimi vardı. Herkes bir kişi, bir durum ya da bir koşul karşısında öfkelenebilirdi. Ve herkesin öfkelenme yeteneği vardı.

Yine de Kim, Alison'ın daha önce birlikte çalıştıklarında bir katilin zihnine dair bazı değerli bilgiler sunduğunu kabul etmek zorundaydı.

Bu yüzden kadının yardımını takdir etti ama önce konuşmaları gerektiğini biliyordu.

"Her şey tamam mı? Kim ekip odasına girerek sordu.

Alison başıyla onayladı ve ayağa kalkarak süzgecin yanına gitti.

Kim, onun çoraplı ayaklarıyla yürüdüğünü ve yüksek topuklu ayakkabılarını masanın altına attığını görünce eğlendi.

'Hey, beni yargılama. Neredeyse on iki saattir ayağımdalar.

Kim yargılayıcı olmayan bir şekilde ellerini kaldırdı. Alison yerine otururken Kim, "Hey, ben de bir santim yüksekliğinde motorcu botları giyiyorum, o yüzden güven bana, yargılamıyorum," dedi.

Kim Bryant'ın karşısındaki sandalyeye oturdu. "Peki, sence neye bakıyoruz?" diye sorarak kaçınılmaz olanı atlatmaya çalıştı.

Sakin ol kaplan, sakin ol. Her şey sırayla. Açıkçası, DCI Woodward bana genel hatları verdi ama senden daha fazlasını duymak istiyorum,' dedi ve siyah spiralli bir defter çıkardı. 'Bana çocukluğunuzdaki olaylarla benzerliklerini anlatın. Hepsini anlat.

'Bir erkek ve bir kız,' dedi.

"Hmm, hmm," diye cevapladı Alison, devam etmesini işaret ederek. "Yaşadığım yerin üç kat altındaki daire.

"Evet.

'Oğlan öldü, kız ölmedi,' dedi.

Alison başını kaldırdı. "Ama az önce okudum...

"Yardım geldiğinde ölmemişti. Sağlık görevlileri saatlerce üzerinde çalıştı. Anladım. Sıradaki.

"Kelepçelerle radyatöre zincirlenmiş. "Evet.

"Kola şişesi.

"Evet.

"Mark Johnson'ın boğazına kraker paketi saplandı. "Başka bir şey var mı? Alison başını kaldırarak sordu.

"Bu yeterli değil mi?" diye tersledi.

"Senin derdin ne?

Kim hiçbir şey söylemedi.

Alison sandalyesine geri oturdu ve başını salladı. 'Seni memnun etmek mümkün değil. Benden duygusal bir tepki bekledin ama alamadın. Soğukluğumdan rahatsız oluyorsun ama yine de istediğin tam olarak bu. Anlayış, empati, sempati istemiyorsun, aksi takdirde şimdiye kadar ekibine söylemiş olurdun.

Alison durakladığında Kim, "Lütfen devam et," diye homurdandı. Geçirdiği günden sonra şu anda tam da ihtiyacı olan şey buydu.

Niyetim bu. Geçmişinin korkunç olduğunu düşünüyor muyum? Kesinlikle öyle. Bunu size söylemem size bir şey kazandıracak mı? Hiç de değil çünkü siz de oradaydınız ve açıkçası, geçmişte yaşadıkları olaylar yüzünden öylesine sarsılmış ve yıkılmış insanlarla görüştüm ki sizinkiler zıplama kalesine yapılan bir gezi ve ardından gelen dondurma gibi görünüyor.

"Yüzyılın en boktan çocukluğu için hiçbir yarışmaya katılmıyorum.

"Açık ara kaybedersin, o yüzden lütfen başka bir şey olup olmadığını söyle," dedi Alison, sakin bir şekilde onun bakışlarıyla buluşarak.

Fairview. Mark Johnson da benim gibi çocukluğunun büyük bir kısmını orada geçirmiş ama bence bu sadece bir tesadüf.

"Ve bunun olduğuna emin misin?

Kim başıyla onayladı. "Peki, bize ne zaman yardım edebilir ve katil hakkındaki gözlemlerini aktarabilirsin?

Kim karşısındaki kadının gözlerinde gerçek bir şaşkınlık okudu.

'Dedektif Stone, bir tür iletişimsizlik var gibi görünüyor. Verdiğim talimatın katille hiçbir ilgisi yok. Sizi gözlemlemek için buradayım.'

YİRMİ YEDİ

Alison, Worcestershire Kraliyet Hastanesi'nin ön fuayesine girerken yanlış bir şey yaptığı hissinden kurtulmaya çalıştı. Kendi kendine hasta bir insanı ziyaret etmenin suç olmadığını söyledi.

Müfettiş Stone'un daha fazla açıklama istediğinin farkındaydı. Davadaki rolüyle ilgili olarak kelimesi kelimesine tüm özeti istemişti. Her ne kadar kalıp onu savuşturmak istese de, ziyaret saati bitmeden önce hastaneye gitmek için M5'ten aşağıya yirmi millik bir yol kat etmesi gerektiğini biliyordu.

Alison, eğer yalnız ziyaret ediyorsanız ve telaş yapmıyorsanız, yoğun bakım ünitesinde zamanlama konusunda o kadar katı olmadıklarını biliyordu. Ağır hastaların sessiz ve kapalı ortamında herhangi bir öksürük ya da sandalye sıyrığı kilisede ya da kütüphanede olduğu gibi büyütülüyordu. Hemşireler köpük tabanlı ayakkabılar ya da timsah derisi ayakkabılarla, hayat kurtaran ekipmanların düşük bip sesleri arasında sessizce hareket ediyordu.

"O nasıl? Alison içeri girerken koğuş ablası Valerie'ye sordu.

"Aynı," dedi Valerie nazik bir gülümsemeyle.

"Teşekkür ederim," dedi ve en sondaki yatağa doğru ilerledi. Ceketini çıkardı ve yataktaki kadına iyice bakmadan önce oturdu.

Alison'ın Beverly'yi burada yatarken ilk kez görmesinden bu yana geçen altı gün içinde çürükler neredeyse hiç solmamıştı. Yüzü hâlâ mor ve sarı lekelerle kaplıydı ve arada sırada altından soluk krem rengi bir et parçası görünüyordu. Ve izler bununla da bitmiyordu. Erik rengindeki deri, vahşi tecavüzden önce ve sonra tekmelendiği ve yumruklandığı yerlerde vücudunun üzerinde devam ediyordu.

Alison bu kadının neler çektiğini düşündükçe ürperdi.

Bakışlarını tekrar Beverly'nin yüzüne çevirdi; sol gözünün üzerindeki gergin, parlak deri balonlaşmıştı. Beynindeki şişliği ve kanamayı azaltmak için geçirdiği büyük ameliyatın izlerini taşıyan tıraşlı kafasına.

Alison serin, pürüzsüz elini tuttu ve başparmağını ritmik bir şekilde okşadı. "Çok özür dilerim," diye fısıldadı.

"Özür dileyecek bir şey yok," dedi Valerie, onu şaşırtarak. Koğuş ablasının yaklaştığını duymamıştı. Lanet olası timsahlar. "Bunu ona sen yapmadın.

Oh, ama ben yaptım, dedi Alison neredeyse, ama tam zamanında kendini durdurmayı başardı.

"Biliyorum," dedi çabuk toparlanarak. 'Ama iş için uzaktaydım ve düşünmeden edemiyorum, eğer ben olsaydım-'

Beverly'nin omuzlarındaki çarşafı düzelterek, "Sus artık," dedi nazikçe. 'Bu onun duyması gereken türden bir konuşma değil. İyileştikten sonra yapacağın her şeyi ona anlatmalısın.

Alison, omuz silkme ve bekle ve gör değerlendirmesinden biraz daha fazlası olan prognozla uyuşmayan iyimserliği takdir etti. Valerie omzunu nazikçe sıkarak, "Onunla alışveriş gezileri hakkında konuş," dedi. 'Onunla spa'da bir hafta sonu ya da tiyatro gezisi hakkında konuşun. Ben eminim kız kardeşin de bunu duymak istiyordur.'

Alison başını salladı ve kendi huzursuzluğunun ve yanlış yapma hissinin nedenini savuşturdu.

Bu kadın onun kız kardeşi
değildi. Alison tek çocuktu.

YİRMİ SEKİZ

Alison sabah brifingi için ekip odasına girip yedek masaya otururken Kim yüzünü nötr tutmaya çalıştı.

Önceki geceki konuşmalarının hemen ardından Woody'yi aramış ve onun bir ödül töreninde konuşma yapacağını öğrenmişti. Sabahın altısında ofisinin önünde oturuyordu ama adam gelmemişti. Alaycı bir insan onun kendisinden aktif olarak kaçtığını düşünebilirdi. Gerçekçi olmak gerekirse, öyle olmadığını biliyordu. Woody her zaman inançlarının cesaretine sahipti ve onun öfkesi karşısında asla geri adım atmazdı, ama bu onun bunu sorgulamak istemesine engel değildi.

Geceyi volta atarak ve öfkelenerek geçirmiş, neden onun bu derece bebek bakıcılığına ihtiyacı olduğunu düşündüğünü merak etmişti. Ve ona yanıldığını söylemek istedi.

Ve eğer ondan kaçıyorsa, bu uzun sürmeyecekti.

"Pekala çocuklar, Amy ve Mark'ın Hollytree civarındaki güvenlik kameralarında ne bulduk?

Penn klavyesine vurarak, 'Şimdiye kadar çok az patron,' dedi. 'Pazar günü saat 16:00 sularında Brierley Hill Asda'dan çıkarken otopark kamerasından çekilmiş bir görüntü var. Görüntü en iyi ihtimalle grenli ve Amy bir şey taşıyor ama yine de Asda'dan mağazanın etrafındaki görüntüleri bekliyoruz. Little Cottage Lane'e doğru gidiyorlar ve kayboluyorlar.

'Devam et, Penn,' dedi Kim.

O son günde çekilmiş herhangi bir görüntü yardımcı olabilir.

Kim, 'Stace, arka planda çalıştığını biliyorum ve Amy'nin annesinden biz de biraz aldık,' dedi. 'Görünüşe göre Amy Mark'a aşık olmuş, kelimenin tam anlamıyla

Tesco'nun hemen dışında. Tam olarak bir peri masalı başlangıcı değil ama insan Amy'nin cazibesinin bir kısmının onu kurtarmaya çalışıp daha sonra kendisinin de mala bağımlı hale gelmesinden kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak ediyor.

"Tipik kurtarıcı sendromu," diye araya girdi Alison. 'Çoğunlukla kendilerinden çok partnerlerine odaklanan ve onlar için endişelenen kadınlar. Normalde depresyon, endişe veya bağımlılıkları olan insanlara çekilirler. Aşk, sağlıklı ve dengeli bir ilişki yerine çalışmak ve acı çekmek anlamına gelir.

"Kesinlikle, her neyse," diye devam etti Kim, "Amy'nin annesi birkaç ay önce saldırıya uğradı ve dövüldü ve kızına para vermeyi reddettikten sonra bunun arkasında Amy ve Mark'ın olduğunu düşünüyor. Görünüşe göre kadın her şeyi denemiş, hatta arkadaşlarını bile ikna etmeye çalışmış ama hiçbir şey işe yaramamış; hastaneye bile gelmiş ve koğuştan atılmış.

"Kendi annesini mi ziyaret ediyor? Stacey tiksintiyle sordu.

Kim, Stacey'nin tiksintisini anlıyordu. Polis memuru ailesine çok yakındı ve annesine böyle bir saygısızlık yapacağını asla düşünemezdi ama Kim uyuşturucunun insana neler yapabileceğini anlıyordu. Olduğunuz kişiyi erozyona uğratıyor, diğer insanlara karşı beslediğiniz duygulara saldırıyor ve onları yok ediyor, böylece hayatınızdaki en önemli şey haline geliyordu. Kafayı bulmak tek öncelikti: ailenin, sevginin, duyguların üstünde. Her şeyi yok etti. Bayan Wilde'ın kızının bu vahşi saldırıya karıştığına dair suçlaması, ne kadar tatsız olsa da ihtimaller dahilindeydi.

'Stace, Stourbridge Toplum Merkezi'nde Mark Johnson ve Harry Jenks arasında bir tür tartışma yaşanmış. Bize Jenks'in kendisi tarafından değil ama bir iş arkadaşı tarafından bahsedildi. Konunun ne olduğunu ve daha da önemlisi Jenks'in bunu neden sakladığını bilmek istiyorum.

Stacey başını salladı ve not aldı.

'Ve bildiğiniz gibi, hurda bir arabanın içinde bulunan bilinmeyen bir kurbanımız var. Keats, Mitch ve Doktor A, Rubik'i küpünden çıkarmak için çalışıyorlar.

Alison'ın yüzündeki onaylamama ifadesini gördü ve ona doğru döndü.

"Ne?

"Bu çok saygısızca," dedi

Alison. "Öyle mi

düşünüyorsun?

Başını salladı.

Kim nefes aldı. Tahtada duran küpün fotoğraflarını başıyla işaret etti. "Sence ona ne dediğimiz umurunda mı?" diye sordu cevap beklemeden. "Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi, her gün karşılaştığımız şeylerle başa çıkma stratejileri vardır ve mizah da bunlardan biridir. Aklımızı başımızda tutar. Bryant'a doğru bir bakış attı. 'Yani, en azından çoğumuzu. Başa çıkmamıza ve işlevimizi yerine getirmemize yardımcı oluyor ve bunun için özür dilemiyorum," dedi ve cebindeki telefonunun titrediğini hissetti ama ne olduğunu görmek için bakmasına gerek yoktu.

'Saygısızlık kelimesinden bahsettiniz ama önümüze gelen her kurbanı kişiselleştirmenin bir yolunu bulmalıyız. Bir kez bir isim bulduğumuzda kurban bir insan, bir hayat, bir ruh haline gelir.

Kim kapıya yöneldi ve durakladı. 'Ya da yeni ismini silip yerine "bilinmeyen özne" yazabiliriz; bence bu saygısızlık olur.

Merdivenleri ikişer ikişer çıkarken Kim, ikisinin bu davanın sonuna kadar sağ salim varıp varamayacaklarını düşünmeden edemiyordu.

YİRMİ DOKUZ

Woody bilgisayarını açarak, "Ah, Stone, gelmişsin bile," diye gözlemledi.

Evet, masadaki Jack'e kantinden aldığı en sevdiği elmalı turtayı rüşvet olarak vermiş, gelir gelmez haber vermesini istemişti.

"Efendim, saygılarımla-

"Burada bir çelişki var," dedi sandalyeyi göstererek.

Kadın bunu görmezden geldi.

Tekrar işaret etti ve gözlerini kıstı.

Kadın oturdu.

"Efendim, Alison Lowe'un bu davada bana bakıcılık yapmasına ve her hareketimi izlemesine ihtiyacım yok.

"Devam edin," diye

talimat verdi. "Ne ile?

"Muhtemelen beni suçlamak için bir sürü neden bulmuşsunuzdur ve zamanınızın tamamen boşa gitmemesi için size hepsini dile getirme fırsatı vermek istiyorum.

Bir nefes aldı ve yüksek sesle nefes verdi. "Kımıldamayacaksın, değil mi?

"Hayır," diye cevap verdi.

"Ama neden o?" diye ısrar etti. "Birlikte iyi çalışmıyoruz.

Üst çekmecesini karıştırırken başını kaldırdı. "Ciddi misin Stone? Gerçekten seninle iyi çalışacak birini bulmak için zamanım olduğunu mu düşünüyorsun? Hoşgörüyle yetineceğim ve en azından Alison'ın mücadele edecek omurgası var.

"Ama hiç söylemedin...

"Yardıma ihtiyacınız olduğunu söyledim ama yardımın türünü ya da nasıl bir paket içinde geleceğini belirtmedim.

"Keşke söyleseydin-

"Stone," dedi sessizce. 'Dün gece, yedi ay önce patlayan bir araba bombasıyla öldürülen bir kadın polis memuruna ölümünden sonra George Madalyası vermek için düzenlenen bir törene katıldım. Ödül, bütün gece iki yaşındaki çocuğunu elinden bırakmayan ve madalyayı ölen karısının büyük boy bir fotoğrafının önünde kabul eden acılı bir kocaya verildi. Yani şu anda duygularınız biraz incinmiş olsa da umurumda değil.

Kim'in verecek bir cevabı yoktu.

Söylemek istediği, söylemeye hakkı olduğunu düşündüğü o kadar çok şey vardı ki... Ama şu anda kelimeler bir türlü gelmiyordu.

Adam tekrar konuşmadan önce kapıya ulaşmıştı.

"Biliyor musun Stone, bu kadar zeki birine göre bazen gerçekten biraz kalın kafalı olabiliyorsun.

"Efendim?" dedi dönerek. Patronu ona gerçekten de "kalın kafalı" mı demişti?

"Terminoloji için özür dilerim, o yüzden bunu başka bir şekilde anlatmama izin verin. Karım ölmeden birkaç yıl önce bana bir mektup açacağı almıştı. Çok güzeldi. Oyma ahşap sapında adım yazılıydı. Deri bir sunum kutusu içinde parlak, ince bir bıçak. İşin aslı, kırk yıl boyunca zarfları mektup açacağı olmadan da gayet iyi açmıştım ama bu şimdiye kadar sahip olduğum en iyi sırt açacağıydı. Kürek kemiklerinizin arasında bir nokta var. Amacı bu değil ama...'

"Anlıyorum," dedi ve dudaklarına kısa bir gülümsemenin dokunmasına izin verdi.

'Stone, bu katil iki genci bir apartman dairesine sokmayı ve fark edilmeden öldürmeyi başardı. Ya iki katille ya da çok zeki bir katille karşı karşıyayız ve bunun tekrarlanmamasını sağlamak için her türlü kaynağa ihtiyacınız var.

'Anlaştık,' dedi ve kapıyı açtı. "Ve

bir şey daha var," dedi.

Kim kendini bir konserin başrol oyuncusunun bir kez daha bis için geri çağrılması gibi hissetmeye başlamıştı.

"Üzerine fazla gitme, tamam mı? Sandığı kadar sert biri değil. Kim başını salladı ve sonunda ilgisini çekmiş bir şekilde odadan çıktı.

Bu da neydi böyle?

OTUZ

Kim, Woody sonunda onunla konuşmasını bitirdiğinde bip sesi çıkararak gelen kısa mesajı okudu.

Kaşlarını çattı, talimatları takip etti ve kafeteryaya yöneldi. Alison ve Bryant'ı mutfağa en yakın köşede otururken buldu. Alison belli ki kahvaltıyı kaçırmıştı ve tost ve portakal suyu tercih etmişti, Bryant bir fincan çay ve büyük bir kahve onu bekliyordu. Tam İngiliz kahvaltısı yiyen memurlarla dolu masalara doğru ilerledi. Diğer sağlıklı seçenekler de mevcuttu ve gün boyunca soğutucu dolaptan çıkacaklardı ama şu anda her şey proteinle ilgiliydi.

"Şimdi daha iyi hissediyor musunuz, Müfettiş? Alison çantasından not defterlerini çıkararak sordu.

"Ne hakkında?" diye sordu, otururken. Woody, Alison'a davasına erişim izni vermiş olabilirdi ama onun zihnine erişemiyordu.

"Dün gece size anlattıklarımdan sonra DCI Woodward ile konuşmak için bütün gece beklediğinizi ve ilk fırsatta onunla görüşmeye gittiğinizi varsayıyorum ve hiçbir şey değişmemiş olmasına rağmen itirazınızı bildirdiniz; bu yüzden şimdi bu davaya dahil olmam konusunda daha iyi hissedip hissetmediğinizi soruyorum.

"Sanırım öyle ama burada ne işimiz var?" diye sordu, yukarıdaki klima ünitesinden gelen serin bir hava esintisi sırtından aşağı inerken. Şikayetçi olduğundan değil.

"Sizi tanıdığım kadarıyla, son konuşmamızdan bu yana ekibinizi dahil etme konusunda fikrinizi değiştirmediğinizi varsayıyorum.

Kim başını salladı.

"Bu konuşmayı özel olarak yapmanın daha iyi olacağını düşündüğümden, metaldeki bilinmeyen özneyi tanımlama çabalarıyla dikkatimi dağıtmak gibi bir niyetim yok.

Kim onun kendisine Rubik demeyi
reddetmesine hayran kaldı. "Bu yüzden bunu
diğerlerinden uzakta yapmamız en iyisi. Kim,
omuz silkmiş olan Bryant'a baktı.

"Tam olarak ne yapıyoruz?

'Şu anda ekibiniz bağımsız ipuçlarını arıyor, kinleri, bağlantıları, geçmişte üzmüş olabilecekleri kişileri, aile ve akrabalarını buluyor.
-'

'Evet, buna polis işi deniyor ve Bryant'la benim almak istediğimiz bir şey-'

Alison onu tamamen görmezden gelerek, "Öyleyse diğer olasılığa bakmamız gerekiyor," dedi ve Kim'in Woody'nin neden bahsettiğini merak etmesine neden oldu. Bu kadının vücudunda savunmasız tek bir kemik bile yoktu.

"Müfettiş, bu çifte cinayet bir şekilde sizinle bağlantılı olabilir ve bunu tam bir ekip olarak yapamayacağımız için diğerlerinden uzakta yapmamız gerekecek.

"Peki bunu tam olarak nasıl yapmamızı öneriyorsun? Kim kollarını kavuşturarak sordu.

"Bir liste yaparak başlıyoruz," diye cevap verdi, yedek bir defter ve kalemi ona ve Bryant'a doğru iterek. "Kızdırmayı başardığınız herkesin uzun bir listesini yapıyoruz.

Bryant başını salladı ve defteri Alison'a doğru geri itti. "Üzgünüm ama bunun bir parçası olamam," dedi ciddi bir şekilde.

Alison kaşlarını çattı. "Neden olmasın?

Kim de bir cevap almak için ona baktı.

"Çünkü emekliliğime sadece yedi yıl var.

OTUZ BİR

"Neden kafeterya? Stacey bilgisayar ekranına bakarak sordu. "Patronun lanet olası kafeteryada toplantı yaptığını ne zaman gördün?

Penn kulaklıklarını çıkardı. "Şey, asla ama sadece bir süredir buradayım. -'

'Asla doğru cevap değil,' dedi. 'Peki o kadın neden burada
Hepsi mi?'

"Bana cevaplayamayacağım sorular sormaya devam edecekseniz, kendi işime geri döneceğim," dedi ve kulaklığı tekrar eline aldı.

'Patronun bizden bir şey sakladığını biliyorsun, değil mi? Yani, bunu *sen bile* biliyorsun,' dedi Stacey, parmaklarını masaya vurarak.

"Sen bile" derken neyi ima ettiğinden emin değilim ama elbette bize her şeyi anlatmadığını biliyorum, bu yüzden tahmin ediyorum ki kendine göre nedenleri var ve ne zaman paylaşacak-

"Penn, hiç normal duygusal tepkilerin var mı?" diye sordu.

'Evet, gerektiğinde,' dedi. 'Ama şimdi seninle aynı şekilde hissetmediğim için sinirleniyorsun.

Evet, bunda bir gerçeklik payı olduğunu kabul etmek zorundaydı. Soğukta bırakıldığı için onun da kendisi kadar kızgın hissetmesini istiyordu.

"Bakın, bize yapmamız gereken işler verdi, bu yüzden onun istediği şeyleri yapmaya başlasak iyi olur.

"Pekâlâ, Rubik hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Tanrım," diye mırıldandı hayal kırıklığıyla. "Bana ne düşünmemi istediğini söyle, düşüneyim ve sonra umarım işime dönmeme izin verirsin.

"Tuhaf bir ölüm, sence de öyle değil mi?" diye sordu, adamın tüm vücudunun metallerin arasında ezildiğini hayal etmeye çalışarak.

Pek sayılmaz. Bir sürü yabancı ölüm oldu. Brezilyalı bir adam çatısından bir inek düştüğünde ölmüştü. On dokuzuncu yüzyılda yaşamış ABD'li bir avukat yanlışlıkla kendini vurmuş ve sözde kurbanın kendini vurmuş olabileceğini göstermiştir. Kanadalı bir avukat, bir ofis binasının yirmi dördüncü katında kendini cam bir panele fırlatarak öldü. Cam kırılmadı ama yerinden fırladı ve adam düşerek öldü. Bir başkası-'

"Penn, tüm bu gereksiz bilgileri nerede saklıyorsun?

Omuz silkti, kulaklıklarını geri aldı ve bu sefer kadın ona izin verdi. Ama beyni çalışmayı durdurmamıştı.

Evet, içindeki insan karanlıkta tutulduğu için incinmişti ama içindeki araştırmacı bunun ne olduğunu ve nedenini bilmek istiyordu.

Patronun kendisinden Mark Johnson'ın Harry Jenks ile toplum merkezinde yaşadığı tartışmayı araştırmasını istediğini biliyordu ve araştıracaktı da ama birden aklına bir şey geldi. Alison önceki akşam geldiğinde, patron sözünü kestiğinde bir şey söylemek üzereydi.

Kelimesi kelimesine hatırlamaya çalıştı: *Duyduğuma göre bir suç mahalliniz varmış.*

Stacey bunu bir post-it notuna yazdı ve bir dakika boyunca inceledi.

Bunun ne anlama gelebileceği hakkında hiçbir fikri yoktu ama öğrenmek için elinden geleni yapmaya karar verdi.

OTUZ İKİ

Bryant defteri geri almak için uzanırken, "Cidden," dedi. 'Yüzlercesine nasıl indirgeyeceğiz?

Kim onun haklı olduğunu biliyordu.

Alison ona doğru döndü. 'Tamam, eğer bunun seninle bir ilgisi varsa, bu birini kızdırmak kadar basit bir şey değil. Kimse sen onu kızdırdığın için bunu yapmayacak,' diye açıkladı. 'Bu, hayatı mahvolmuş biri olacak; sana karşı o kadar öfke duyan biri ki, amacına ulaşmak için insanları öldürmeye hazır.

Bryant not defterine isimleri yazmaya başlarken, "Bu üçte bir oranında azaltmış olabilir," dedi.

"Nina Croft mu?" diye sordu Kim, defterine bakarak.

"Kim o? Alison da ismi not ederek sordu.

'The Karısı . a yerel meclis üyesi üzerinde bir . bizim en erken Crestwood adlı bir çocuk eviyle ilgili büyük soruşturmalar.

"Ve?

Bryant, "Ortaya çıkardığımız şeylerin onun hayatını mahvettiğini söylemek doğru olur," dedi. "Şeften tutkuyla nefret ettiğini söylemek de doğru olur.

Alison, "Onu da listeye ekle," dedi.

Kim, Nina Croft'un nefretini bu kadar uzun süre içinde tutmuş olabileceğinden şüpheliydi. Üç yıldan fazla olmuştu ama Bryant, kadından derin bir nefret duyduğu ve Nina'nın kendisini şahsen sorumlu tuttuğu konusunda haklıydı.

Bryant, 'Symes,' dedi ve ismi not etti.

Alison başıyla onayladı. Bu, birlikte çalıştıkları kaçırma vakasıydı ve onlarla birlikte çalışmıştı ve bu failleri iyi tanıyordu.

'Symes bir olasılık. Senden yeterince nefret ediyor.'

"Ama o hapiste," dedi ürpererek, adam için önemli olan tek şeyin acı vermek olduğunu ve kurbanı ne kadar genç olursa o kadar iyi olduğunu hatırladı.

Alison, 'Bazı insanlar parmaklıklar arkasından intikam alacak kadar öfkeli ve güçlüdür,' dedi. "Onu da listeye ekle.

Evet, parmaklıklar arkasından hayatına müdahale eden insanlarla ilgili deneyimleri vardı.

Bryant onun düşünce sürecini takip ediyor gibi

görünüyordu. "Alex'i düşünmüyor musun?...

'Hayır,' dedi Kim. 'Şansını denedi ve başarısız oldu. Kendini tekrarlamıyor.

"Açıklamak ister misiniz? Alison sordu.

Kim ağzını açtı ama Bryant araya girdi.

'Doktor Alexandra Thorne, hastalarını kendi hastalıklı deneyi için kullanan ve istismar eden sosyopat bir psikiyatristtir; sayısız ölümle sonuçlanan bir oyun.

'Soruşturma sırasında özellikle şeften çok etkilendi ve onu parçalamaya çalıştı. Başarısız oldu ama parmaklıkların arkasından, en zayıf noktalarıyla oynayarak onu psikolojik olarak dize getirmeyi tekrar denedi ve bu işe yaramazsa onu öldürmek için hazır bekleyen biri vardı.

"Onu listeye ekle," dedi Alison.

Kim, "Çıkar onu," diye cevap

verdi.

Alison, "Müfettiş, sosyopatları tanırım," diye karşılık verdi.

"Ve Alex'i tanıyorum. O değil, şimdi onu listeden çıkar.'

Bryant ikisinin arasına baktı ve adını sildi. Alison yazmadı.

"Peki, bir sonraki büyük soruşturmanız neydi? Alison sordu. "Bir

ceset çiftliğindeki kadın kurbanlar," dedi Kim.

"Orada bir şey var mı?

Kim, 'Benden yeterince nefret etme,'

dedi. Bryant başıyla onayladı.

Alison'ın kalemi defterinin üzerinde geziniyordu. "Sıradaki.

Woody'yi Galler'deki tatil evinde yerde neredeyse b a y g ı n halde bulduğunu hatırlayan Kim, "Yakın akraba cinayetleri," dedi.

"Yeterince güçlü değil. Bryant

yine onunla aynı fikirdeydi.

"Sıradaki?" diye sordu.

Bryant 'Nefret suçları davası' dedi. "DC'miz Stacey neredeyse hayatını kaybediyordu. "Kimse yok mu?

Kim başını sallamaya başladı ve sonra durdu.

"Yeterince güçlü mü? Alison sordu.

Kim başını salladı.

"Senden yeterince nefret ediyor mu?

Bryant, Dale Preece ismini listesine eklerken Kim, 'Büyük ihtimalle,' diye cevap verdi. Adam onun yüzünden her şeyini kaybetmişti. Şimdi o da aynı fikirdeydi.

"Sıradaki?

"Fuhuş Cinayetleri," dedi Kim. 'Ve hayır, o kişi muhtemelen nefret ettiğini düşünse de benden yeterince nefret etmiyor.

"Sıradaki? Alison söyledi.

Kim yutkundu. "Heathcrest Soruşturması.

Dedektif Çavuş Kevin Dawson'ı düşünmeden bu kelimeleri asla söyleyemeyecekti.

"Kimse yok mu? Alison sessizce sordu.

'Soruşturma sırasında yüksek ve güçlü yerlerde üyeleri olan gizli bir cemiyeti ortaya çıkardık. Benden pek hoşlanmıyorlar ama beni yakalamak için birkaç ayları vardı ve yakalamadılar ve bu soruşturmadan en çok etkilenen aile benden nefret ettiklerinden daha fazla birbirlerinden nefret ediyorlar.

"Bundan büyük bir rahatlık duyuyor olmalısın," dedi Alison sert bir sesle.

"Ve son büyük soruşturmamız, yasadışı kürtaj yapmakla suçlamaya çalıştığım Heathcrest ile bağlantılı doktorlardan birine odaklanmıştı.

"Aile mi? Alison sordu.

Kim biraz düşündükten sonra başını salladı. "Luke başlangıçta oldukça düşmancaydı ama dava bittiğinde biraz ısınmıştı.

"Ne kadar düşmanca? Alison sordu.

Kim onun hem yüzü hem de yumrukları öfke doluyken kendisine doğru adım attığını hatırladı.

"Önemli ölçüde," dedi Bryant, belli ki aynı anıyı hatırlıyordu.

'Listede,' dedi üçü birlikte.

"Güncel bir şey var mı? Alison

sordu. Kim başını salladı.

"Nina Croft, Symes, Alexandra Thorne, benim listem, sizin değil, Dale Preece ve Luke Cordell var.

Kim, "Evet," dedi.

Bryant, 'Ve bu sadece son üç yılı kapsıyor,' dedi. 'Henüz yüzeyi bile zor çizdik.

Alison listeye baktı. "Sanırım başlamak için oldukça iyi bir yer bulduk.

OTUZ ÜÇ

Penn, meslektaşının bilgisayarında bir şeyler tıklarken yüzünde kalıcı bir çatıklık olduğunu fark edip etmediğini merak etti.

Patronun gizliliğiyle ilgili endişeleri konusunda karışık duygulara sahipti.

Bölüm başkanının sık sık bilmesi gerekenleri paylaştığı bir ekipten geliyordu, dolayısıyla bu onun için yeni bir şey değildi ama meslektaşı bunu ciddiye alıyor ve kesinlikle kişiselleştiriyordu. Eğer paylaşılmaması gereken şeyler varsa buna saygı duyacaktı.

Patron, Bryant ve Alison Lowe'un önünde ekip odasına girerken "Bir şey var mı?" diye sordu.

Kulaklıklarını çıkardı. "Asda'dan tüm görüntüleri aldım. Neredeyse bir saat boyunca oradaydılar ve parası olmayan insanlar için bu oldukça uzun bir süre, bu yüzden girdikleri andan çıktıkları ana kadar adımlarını izlemeye çalışıyorum.

Patron ona doğru başını salladı, bu hareketin devam et anlamına geldiğini anlamıştı.

"Stace?

"Harry Jenks hakkında henüz bir şey yok, skandal kokusu bile yok ve işi için son derece nitelikli.

Penn, Stacey'nin sesinde sadece yanlış ağaca havladığını değil, aynı zamanda tamamen farklı bir ormanda olduğunu hissettiğini gösteren bir not tespit etti.

Patron fark ettiyse de belli etmedi.

Penn ekranına geri döndü.

'Bryant ve ben yeni ipuçlarını takip edeceğiz ve-'

"Ne yeni ipucu? Stacey başını kaldırarak sordu.

"Bir şey çıkarsa sana haber veririz, Stace.

"Ben de Drake Hall'a birkaç telefon edeceğim," dedi Alison.

"İçeride," dedi patron, başıyla Bowl'u işaret ederek.

Alison eşyalarını topladı ve ofise doğru hareket etti.

Stacey'nin hiçbir şey söylemeden gelişmeleri ilgiyle izlediğini gördü ama ekrandaki bir şey dikkatini çekmişti. Geri döndü ve tekrar oynattı.

"Bir saniye," dedi elini kaldırarak.

"Penn, gerçekten elini kaldırmana gerek yok.

"Özür dilerim patron," dedi elini tekrar klavyesine götürerek. Bu bir alışkanlıktı. Daha büyük bir ekipte, şefin kimin konuştuğunu hemen görebilmesi için gerekliydi.

"Ne oldu?

"Şunu izle," dedi ve oynat simgesine bastı.

İkisi de Amy Wilde'ın sebze reyonunda dolaşmayı bırakıp elini arka cebine atmasını izledi.

Görüntü kalitesinin düşüklüğüne rağmen elini kulağına götürdüğü belliydi. Yürümeye devam eden Mark geri çekildi ve onun yanında durdu.

"Telefonu vardı," dedi patron. "Ama olay yerinde üzerinde değildi. "Biri telefonunu mu çalmış? Bryant sordu.

"Ya Asda ziyareti ile cinayet arasında çalındı ya da katil aldı.

Penn, "Ve katil bunu ancak telefonda kendisini suçlayacak bir şey varsa yapardı," diye gözlemledi.

"Ne demek bu?" diye sordu patron.

Bryant, 'Ne kadar gevşek olursa olsun, Amy Wilde katilini tanıyordu,' dedi. Penn omzuna bir dokunuş hissetti.

'İyi iş, Penn, ama şimdi daha fazlasını istiyorum. Girdikleri andan çıktıkları ana kadar dükkândaki her hareketlerini bilmek istiyorum.

Penn mobil şebekelere yaklaşmanın bir anlamı olmadığını biliyordu. Güncel bir adres ya da numara olmadan hiç şansları yoktu ve zaten telefonun kontratlı olması da pek olası değildi.

"Anladım patron," dedi önündeki işi değerlendirirken. Süpermarket tarafından kendisine gönderilen görüntülerin çokluğu nedeniyle gününün büyük bir kısmını bu işe ayıracaktı ama anladı. Bu, çiftin ölümlerinden önceki saatlere ait ellerindeki tek kamera görüntüsüydü. Eğer burada başka bir ipucu yoksa, tıkanmışlardı.

Masanın üzerinden meslektaşına bakarak Alison'ın gizli bir şey üzerinde çalışmak için ofisten ayrıldığını, patron ve Bryant'ın da başka bir şey üzerinde çalışmak için ofisten ayrıldığını düşündü ve Stacey'nin tüm bu süre boyunca kaşlarını çattığının farkında olup olmadığını merak etti.

OTUZ DÖRT

Arabaya bindiklerinde Bryant, "Dürüst olmadığını bildiğini biliyorsun, değil mi?" dedi.

Kim onu görmezden geldi.

"Ve onun kızgın olduğunu biliyorsun?

"Gerçekten mi?" diye alaycı bir şekilde cevap verdi. 'Ben de Stacey ile üç yıldır çalışıyordum ve onu okuma konusunda tamamen bilgisizdim. Sana sahip olduğum için çok minnettarım-'

"Anladım, şef, ama başka hususlar da var. "Ne gibi?"

diye sordu.

'İş bölümü, uygun kaynakların kullanılması-'

"Dur bakalım, biraz veri madenciliği yapmak zorunda kaldığın için mi sinirleniyorsun?

Nina Croft'un bugünlerde neyin peşinde olduğunu öğrenmek onun için o kadar da zor olmamıştı.

"Bilgisayarla aramın iyi olmadığını biliyorsun ama demek istediğim şu ki, bu tür işler benim ya da senin harcadığın zamanın yaklaşık üçte birini alıyor. Bu verimli değil.

'İkisi de bu konuşmayı tekrar tekrar yapmıyor. Kımıldamıyorum.'

Kendisine kişisel tarih dersi vermek zorunda kalmadan bu çifte cinayeti çözebileceklerine inanıyordu.

"Peki Nina Croft hakkında ne biliyoruz?

"Çok değil," dedi dürüstçe. "Verilen süre içinde Cradley Heath High Street'teki bir ofiste kendi muayenehanesini işlettiğini tespit etmeyi başardım.

'Hmm...'

Muhtemelen bu kadarını kendisi de bulabilirdi. Onun gibi Bryant'ın da bilişim becerileri Google'a bir isim yazmaya ve ardından en umut verici görünen sonuca gitmeye kadar uzanıyordu. Aynı süre içinde Stacey muhtemelen çocuklarının hangi okula gittiğini ve Nina'nın hapisteki kocasıyla herhangi bir teması olup olmadığını bulabilirdi. Muhtemelen onlara kadının kahvaltıda ne yediğini de söyleyebilirdi ama bu ne burada ne de oradaydı.

"Acaba şimdi daha mı mutlu? Bryant Colley Kapısı'na doğru ilerlerken Kim şöyle dedi.

"Evet, eminim öyledir. Muhtemelen sana kocaman bir demet çiçek verecek, seni yemeğe davet edecek-'

"Tamam, yeter," dedi, araba Lyde Green'den Cradley Heath'e doğru ilerlerken. Araba Kim'in çocukluğundan hatırladığı bir halı dükkanının önünde durduğunda, "Beni hatırlamayabilir bile; listede olması gerektiğinden bile emin değilim," dedi.

'Ne yapıyoruz... ooh,' dedi halı mağazasının girişinin sağındaki isim levhasını görünce.

Arabadan indi ve Bryant'ı dar merdivenlerden yukarıya, en üstteki kapalı, tek kapıya kadar takip etti.

Kapı açılmaya başladığında, 'Biliyor musun, kocasının tam olarak neyin peşinde olduğunu ortaya çıkardığım için bana teşekkür bile edebilir,' dedi.

Koyu renk gözleri nefretle dolarken neredeyse gülümseyen yüzü düştü.

Kim'e inançsızlıkla bir aşağı bir yukarı baktı. Konuştuğunda her kelimesinden zehir damlıyordu.

"Ne istiyorsun lan?

OTUZ BEŞ

Alison kapıyı çaldı ve içeri çağrılmayı bekledi.

"Oturun," dedi DCI Woodward, bir gün önce beş dakikadan daha kısa bir süre oturduğu sandalyeyi işaret ederek.

'Dün düzgün bir görüşme yapma fırsatımız olmadığı için üzgünüm ama kısa sürede yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim' dedi.

Onun sözlerini onayladı ve şu anda ayaklarının yerden kesildiğini belirtmemeyi tercih etti.

"Peki ekip sizin varlığınıza nasıl tepki verdi?

"DI'nızın nasıl tepki verdiğini kastetmiyor musunuz?" diye sordu. "Kapınızı çoktan yumrukladığını düşünürsek, bu konuda benden daha iyi bir fikriniz olduğunu sanıyorum," dedi.

'Öncelikle tüm ekip hakkında bilgi edinmek istiyorum. Son birkaç ayda çok şey atlattılar.

Evet, Dawson'ın ölüm haberini gazetede okumuş ve üzülmüştü ama tamamen şaşırmamıştı. Kaçırılma vakasında ekiple birlikte çalışırken onu yakından izlemiş, aceleci enerjisinden ve bunu bastırmak için gösterdiği çabalardan etkilenmişti.

'Takım iyi gidiyor,' diye cevap verdi. 'Penn oldukça açık bir kitap. Stacey temkinli ve şüpheci, Bryant ise son derece korumacı.

"Peki ya Stone?" diye sordu.

"Onu çok fazla görmedim," diye itiraf etti Alison. "Ama şu anda idare ediyor gibi görünüyor.

Alison, hâlâ DI'nin vücut diline aşina olduğundan ve notlar aldığından bahsetmedi. Üç yıldır onu okumak zordu.

ve o zamandan beri gelişmemişti. Alison da meydan okumayı dört gözle beklediğini açıklamamayı tercih etti, ancak bazı insanları okumak diğerlerinden çok daha kolaydı.

Dokuz yaşındayken okuldan sonra jimnastik antrenmanına gittiğini hatırladı. Her zamanki gibi kendini insanları izlerken ve diğer kızlara bakarken bulmuştu. Kendisinden bir yaş küçük muhteşem bir atlet olan Naomi'ye kirişe odaklanması söylenmişti. Heyecanla başını sallamıştı ama Alison ayak parmaklarının altında kıvrıldığını fark etmişti. Kiriş üzerinde çalıştı ve sürekli düştü. Birkaç hafta sonra aynı şey oldu. Ayak parmakları kıvrıldı, düştü.

Bundan bir ay sonra, bölgesel şampiyonada yarışırken, kiriş yıldızı Kaisha karın krampları nedeniyle hastalanmış ve spor hocası onun yerine Naomi'yi seçmişti. Alison ayak parmaklarının kıvrıldığını görmüş ve korkuyla beden eğitimi öğretmenine Naomi'nin düşeceğini söylemişti. Öğretmen onu dinlememiş ve Naomi'nin gayet yetenekli olduğunu söylemişti.

Naomi kirişe çıkmış ve rutin sırasında düşerek bileğini burkmuştu. Alison daha sonra Naomi'nin kirişte ustalaşabilmesine rağmen zihinsel bir blok geliştirdiğini ve bu nedenle aletten korktuğunu ve bu korkunun kızın kendisinin de farkında olmadığı bir ayak kıvrılması olarak kendini gösterdiğini anlamıştı. O andan itibaren Alison insanların davranışlarını anlamaya merak salmıştı. Neyin farkında olduklarını ve olmadıklarını.

"Sizinle diğer iş hakkında da konuşmak istiyorum.

Başını salladı ve yutkunmamak için kendini zorlayarak sinirlerine yenik düştüğünü gösterdi.

'Diğer iş'in bir şekilde kariyerinin geri kalanında CV'sine görünmez bir şekilde ekleneceğini, 'diğer iş'in önceki zaferlerini ve gelecekte elde edebileceği her şeyi gölgede bırakacağını çoktan fark etmişti. 'Diğer iş'ten asla kaçamayacaktı ve bunun kanıtı da bir hastane yatağında sessizce yatıyor olmasıydı.

"Buraya ne yapmak için getirildiğinizin bununla bir ilgisi

yok. "Teşekkür ederim," dedi ve hiçbir şey söylemedi.

'Hepimiz hata yaparız,' dedi bakışlarını onunkilere dikerek.

Adamın bakışlarına gözünü kırpmadan karşılık verirken, yaptığı hatayı nazik bir şekilde dile getirmesini takdir etti.

Küçük bir sorun dışında. Bunun bir hata olduğuna tam olarak ikna olmamıştı.

OTUZ ALTI

Oda derme çatma, karanlık ve klasörlerle doluydu. Kim'e televizyondaki özel dedektif ofislerini hatırlattı.

Nina masanın yanında durarak, "Daha fazla sandalyem olsa bile sizi oturmaya davet etmezdim," dedi.

Kim, kadının dizlerinin hemen altında biten, vücuda oturan, düz lacivert bir elbiseyle hâlâ iyi giyindiğini görünce rahatladı. Tasarımcısı belli değildi ama şık ve işlevsel görünüyordu. Koyu kahverengi saçları hatırladığından bir santim daha uzundu. Kim, muhtemelen daha az kuaför ziyaretinin sonucudur, diye düşündü.

"Ee, nasılsın?" diye sordu tek kişilik koltuğa oturarak.

Nina'nın yüzüne renk geldi. "Ciddi misin sen?" diye patladı. "Burada ne halt ediyorsun?

Kim omuz silkti, "Sadece geçiyordum.

"Yalancı," diye tükürdü. 'Şimdi bu, müşterilerimden biriyle ilgili resmi bir arama değilse-'

"Kimler? Kim sordu. "Yani, bugünlerde müşterileriniz kimler?

Gözlerinin arkasından nefret fışkırıyordu. 'Seni hiç ilgilendirmez. Burada seni ilgilendiren bir şey yok. Ne burada ne de benim evimde istenmiyorsun-'

"Nerede şimdi bu? Kim onu iğnelemekten kendini alamayarak sordu. Bu suçsuz, kalorisiz bir eğlenceydi, özellikle de Crestwood çocuk eviyle ilgili soruşturmada onu uyarmak için antifrizle besledikten sonra acı içinde ölen köpeği hatırladığında. "Hâlâ o güzel büyük evde mi yaşıyorsun...

'Bu kadar saçmalama. Evimi ya da çocuklarımı özel eğitimde tutma şansım olmadığını gayet iyi biliyorsun, seni lanet olası sürtük. Old Hill'de teraslı bir evde yaşıyorum ve çocuklarım senin yüzünden yerel bir okula gidiyor ve-'

"Ah, Nina, lütfen," dedi Kim, bu kendini beğenmiş tavır karşısında sabrı tükenmişti. 'Kocan sahip olduğu her şeyi hak etti ve sahip olduğun her şeyi kaybettiğin için üzgünüm. Birmingham'daki yüksek maaşlı işini kaybettiğin için üzgünüm, yakında ortaklığa terfi etme fırsatını kaçırdığın için üzgünüm. Evinizi kaybettiğiniz ve çocuklarınız yeni okullara gitmek zorunda kaldıkları için üzgünüm. Hepsi de kocanızın yaptıkları yüzünden.

Kim sıkılı yumruklarının iki yanında titrediğini görebiliyordu.

'Ama ben hiç üzgün değilim Nina, çünkü onun yaptığı her şeyi biliyordun ve kimseye söylemedin. Konuşman hayat kurtarabilirdi, bu yüzden gerçekten umurumda değil-'

Kapıyı göstererek, "Git buradan," diye bağırdı. 'Seni görmek bile beni rahatsız ediyor ve buna tahammül etmek zorunda değilim-'

"O köpeğe yaptıklarından bahsetmiyorum bile," dedi Kim başını sallayarak. "Yani, bu çok alçakçaydı.

"Çık dışarı," diye bağırdı Nina.

'Ve kendinizi korumak için soruşturmanın gidişatını engellemek-'

'Müfettiş, sizi uyarıyorum. Çık dışarı.'

"Pazar gecesi neredeydin Nina? Kim sakin bir şekilde, ona ters davranarak sordu.

"Evde çocuklarımla birlikte," diye karşılık verdi hiç düşünmeden. Cevap vermemeyi düşünemeyecek kadar öfkeye kapılmıştı.

"Zaman ayırdığınız için teşekkürler," dedi Kim, oturduğu yerden sıçrayarak. Bryant'ı ofisten çıkarken takip ederek, "Arayı kapatmak çok güzeldi," dedi.

Kapanırken ahşap kapıya bir şeyin çarptığını duyunca şaşırmadı.

Merdivenlerin dibine vardıklarında Bryant'a "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Emin değilim," diye cevap verdi. 'Ama sana şunu söyleyebilirim ki, daha önce sana zarar verecek kadar öfkeli değilse bile, şimdi kesinlikle öfkeli.

OTUZ YEDİ

Penn, patronu için özenle hazırladığı ve Amy ile Mark'ın Pazar öğleden sonra süpermarkette yaptıkları yolculuğu detaylandıran zaman çizelgesine baktı.

15:09 - A+M Asda'ya giriyor
15:14 - Sandviç buzdolabına bakın
15:18 - Meyve ve sebzeleri inceleyin
15:20 - Elmayı al ve geri koy
15.26 - Soğutulmuş et reyonunda bir aşağı bir yukarı dolaşın
15.30 - Telefon görüşmesi yapın (3 dakika)
15:33 - Taze ekmek reyonunun yanında sohbet
3.34 - Bileğe bak
15:37 - Tuvalet malzemeleri reyonunu inceleyin
3.40 - Cebine bir şey koy.
15:42 - Tuvaletlere gidin.

Ve şu anda bulunduğu yerde ikisinden birinin ya da ikisinin birden tuvaletten çıkmasını bekliyordu. Bir temizlikçinin gelip gittiğini, sayısız müşterinin aceleyle girip çıktığını görmüştü ama ikisi yaklaşık yedi dakikadır içerideydi.

"Kahve?" diye duydu kulaklığından.

Durakladı ve meslektaşına baktı. O mala hiç dokunmazdı ve nadiren yapardı. Normalde sabahları bir ya da iki tane içer ve sonra bırakırdı. Çok daha fazlasını içtiğinde ise yaz gününde serbest kalmış bir yaban arısı gibi olurdu.

Başını salladı ama göz ucuyla onun The Bowl'da telefon görüşmeleri yapan Alison'a doğru birkaç kez bakışını izledi.

Kayda devam etti ve Amy ile Mark'ın saat 15.52'de, yani mağazanın kapanmasından sadece sekiz dakika önce tuvaletlerden çıktıklarını gördü.

Giriş ve çıkış kapılarını gösteren kameraya geçti ve bekledi: 3.53; 3.54; 3.55, hiçbir şey yok.

Nereye gitmişlerdi? Tuvaletlerden kapıya ulaşmak on saniyeden az sürdü.

Tuvaletlerle kapılar arasındaki tek şey olan sigara büfesini gören kameraya doğru geri döndü.

Onları gazete standının arkasında derin bir sohbete dalmışken yakaladı. Önce Amy uzaklaştı, Mark da onu takip etti ama kapıya ulaşmadıklarını biliyordu.

Sandalyesinde doğruldu ve bir kameradan diğerine geçerek öfkeyle tıklamaya başladı.

Sonunda onları tekrar buldu ve incelediklerini, seçtiklerini ve sonunda satın aldıklarını izledi.

Zaman çizelgesindeki girişi not etti ama Tanrı'ya şükür, bunu beklemiyordu.

OTUZ SEKİZ

Kim, Winson Green hapishanesini en son ne zaman ziyaret ettiğini hatırlayamıyordu ama yeterince uzun zaman geçmemişti.

Artık HMP Birmingham olarak anılan bu yer onun için her zaman Winson Green olacaktı. Ara sıra Erica ve Keith'le birlikte trenle Birmingham'a yaptıkları yolculukları hatırlıyordu. Keith her seferinde onu heybetli binanın manzarasının yaklaştığı konusunda uyarırdı ve her seferinde bakmak zorunda kalırdı. Ve sonra da pişman olmuştu. Viktorya döneminden kalma dış cephe onu hem korkutmuş hem de büyülemişti. Binanın sade, sert ve acımasız kabuğundan korkmuş ama aynı zamanda içinde barındırdığı kötü adamları da merak etmişti.

Şu anda Kategori B duvarları arasında 1.450 kötü adam tutuluyordu: yetişkin ve tutuklu mahkumların bir karışımı ve o da bunlardan birkaçının buraya yerleştirilmesinde etkili olmuştu.

İkonik polis mavisi sütunlara yaklaştılar ve içeri girdiler. Bryant önceden aramıştı ve ilk ziyaretleri yoğun güvenlik önlemleri altında özel bir odada yapılacaktı. Kim'in isteği üzerine değil ama Bryant ve müdür anlaşmışlardı. Bu ziyaret yol üzerindeki ziyaretçi merkezinde gerçekleşmeyecekti.

Otuzlu yaşlarında, siyah saçlı ve düzenli bıyıklı bir adam onları selamlamak için ilerledi.

'Takım Lideri Gennard. Bugünkü ziyaretinizi ben yöneteceğim' dedi ve ona müşteri hizmetleri eğitimini gösterdi.

Bir yanı gömleğindeki özel güvenlik şirketinin amblemine itiraz ediyordu. 1992'de başlayan hapishanelerin özelleştirilmesi ona hiç de iyi gelmiyordu. Zihni, hapishanelerdeki mahkumların korunması fikriyle

kar getiren bir iş olarak halkı tehlikeli suçlulardan korumak. Maliyetleri düşürmenin ve cimrilik yapmanın olası sonuçları felaket olabilir.

Ama bu adamın suçu değildi, diye düşündü Bryant elini sıkıp teşekkür ederken.

"Kimlik lütfen," dedi hoş bir ifadeyle: *Kimse bu kuralı atlayamaz*.

İkisi de kimliklerini kaldırdı. Bir sepet çıkardı ve ona doğru başını salladı. "Her şey bunun içinde," dedi. "Hepsi iade edilecek.

"Her şey mi? Kim sorguladı.

'Doğaçlama silahlar ayak parmaklarınızı kıvrandırır' dedi. 'Diş fırçalarından yapılmış bıçaklar, jilet kırbaçları gördüm. Su kullanımını bile izlemek zorundayız," dedi, ziyaretlerini hala olumlu bir deneyim haline getirmeye çalışıyormuş gibi hoş bir şekilde.

"Su oldukça zararsız, değil mi? Bryant sordu ve o bile en zeki beyinlerin bundan ne çıkarabileceğini merak ediyordu.

'Ha, sinsi bir suçlu zihnin etrafında herhangi bir şeyin zararsız olduğunu düşünerek aldanmayın. Su, plastik bir torbaya doldurup yüksekten birinin kafasına atana kadar yeterince güvenli görünür. O zaman öldürme yeteneğine sahip bir su bombası olur.

Bundan emindi.

"Tamam, her şey hazır mı?" diye sordu, sanki bir tür günlük geziye çıkıyorlarmış gibi.

"Neredeyse," dedi ve meslektaşına döndü. "Bryant, burada kal.

Yüz ifadesi *pek olası olmadığını* söylüyordu ama yapmak üzere olduğu şey için bu önemliydi.

"Şef, sanmıyorum...

"İyi olacağım," dedi kararlı bir şekilde, arkasını dönmeden önce.

Gennard bir grup beyaz gömlekli memura, "Harris, İkbal, benimle gelin," diye seslendi.

En büyük iki kişi öne çıkıp onları şifreli kapıdan geçerken takip etti ve Gennard ağır metal bir kapının önünde durana kadar sessiz kaldılar.

Numarasını tuşladı ve açtı.

İkbal onlardan önce içeri girdi ve sol köşede yerini aldı.
Harris arkadan yaklaştı.

Kim, sol gözünün olması gereken yerde bir yara izi olan kaslı, traşlı kafalı adamı değerlendirdi. Kim bundan sorumlu olduğu için hiç pişmanlık duymuyordu. Karşısında, fiziksel acı çektirme arzusu sınır tanımayan, o güne kadar karşılaştığı en şeytani, en sapkın adam duruyordu. Gözlerindeki nefret aralarındaki mesafeyi aşıyordu.

"Hey, Symes, beni gördüğüne sevindin mi?" derken gülümsedi.

OTUZ DOKUZ

Symes kelepçelerini kendisini masaya hapseden güvenlik barından çıkarmaya çalışırken Gennard, "Sakin ol, sakin ol," dedi.

Masanın bu tarafında hiç sandalye yoktu. Belli ki, son görüştüklerinden ve adamın gözüne cam sapladığından beri adamın ona karşı hisleri yumuşamamıştı. Bu adama çabalarında başarısız olduğunun kalıcı bir hatırlatıcısı olarak verdiği yara izinden son derece gurur duyuyordu. "Ee, nasılsın Symes?" diye sordu Gennard ayağa kalkarken. Yanında.

"Ne istiyorsun, kaltak?" diye sordu burun delikleri alevlenirken.

'Sadece bir sağlık kontrolü. Uslu durup durmadığını görmek için.

"Yemin ederim ki elimden gelse-" "Symes," diye uyardı Gennard.

"Burada arkadaş ediniyor ve iyi davranıyor musun?" diye sordu.

"Bu seni ilgilendirir," diye tükürdü.

'Ahhh, kimse oynamak istemiyor, ha? Buradaki adamların standartları olduğunu görmek güzel.

Kim, Gennard'ın bu tembel ve alaycı ton karşısında yanında kaskatı kesildiğini hissedebiliyordu ama bu gerekliydi, hesaplanmış ve kasıtlıydı. İşte bu yüzden Bryant'ın odadan çıkmasını istemişti. Onu durdurmaya çalışabilirdi.

"Yani, bu adamlar bile çocuklara zarar veren korkaklara katlanamıyor," dedi, adamın tek sağlam gözünün içine bakarak.

"Sadece bir elimi lanet boğazına dola ve-

'Ve başarısızlıkları pek umursamıyorlar, değil mi? Sanırım bir kadın tarafından durdurulduğunuzu biliyorlar, bu da güvenilirliğinizi sıfıra indiriyor olmalı,'

dedi, başparmağı ve parmağıyla o işareti yaparak.

'Gennard, bunu almak ister misin?...'

'Ve eminim o küçük kızların mutlu, zinde ve sağlıklı olduklarını ve sizi hiç düşünmediklerini bilmek sizi mutlu edecektir,' diye ekledi gülümseyerek.

"Seni sıkacağım-

"Ee, hadi ama, kiminle dikiş nakış dersi alıyorsun, ilginç biri var mı?" diye sordu, öfkesinin beyaz sıkılmış eklemlerine kadar nasıl yayıldığını fark etti ama bir kez olsun sessiz kalmadı.

"Demek beni çok düşünüyorsun?" diye sordu.

Symes aniden arkasına yaslandı ve ona

soğukkanlılıkla baktı. "Biri sana mı taktı, sürtük?"

diye sordu.

Kim, aralarında geçen konuĢma boyunca ne onun ne de kendisinin odadaki baĢka hiç kimseye bakmadığını fark etti.

"Soruya cevap ver Symes," dedi.

"Gerçekten senin peşinde olduğumu mu

düşünüyorsun?" diye sordu. "Soruya cevap

ver," dedi tekrar.

'Biliyor musun Stone, yüzün beni her gece uyutmuyor. Seni altımda çırpınırken ve çığlık atarken hayal ediyorum.

"Symes," diye uyardı Gennard.

Kim elini kaldırdı. 'Bırakın özgürce konuşsun,' dedi. Onun kendisine duyduğu nefretin derinliğini ve Amy ile Mark'ın öldürülmesinden uzaktan da olsa sorumlu olup olamayacağını öğrenmek için buradaydı. Onu acımasız bir dürüstlüğe teşvik etmişti ve şimdi dinlemek zorundaydı.

"Seni sikimle ikiye ayırırken merhamet çığlıkları attığını hayal ediyorum. Ve aletimin işi bittiğinde, seni canlı canlı yakıyorum. Tüm iç organları parçalanmış bir deri torbasını tekmeleyene kadar birbiri ardına kırılan kemikler.

Kim, o konuşurken adamın gözlerindeki coşku perdesinin düştüğünü görebiliyordu. Bu adam şimdiye kadar sadece şiddet için yaşamıştı ama şimdi sadece ona uyguladığı şiddet için yaşıyordu.

Bu adam serbest kalırsa neler olacağından hiç şüphesi yoktu.

Omurgasında gezinen soğuk parmağın verdiği hissi sakladı.

"Evet, her neyse, şimdi soruya cevap verecek misin?" diye itti. 'Eğer biri senin kafesini sallıyorsa, o zaman benim oyumu alır, ama

Benim hakkımda bilmen gereken bir şey var, seni orospu, sürtük,

Fahişe.'

"Hangisi?

"Peşinde olan ben olsaydım, çoktan ölmüş olurdun.

KIRK

Symes avucunu sarkık aletinin etrafına kapattı ve pompalamaya başladı.

Dün, Deana'nın ziyaretinden sonra - pis fahişe - Gennard'a kendini kanatta tutamayacağını söyledikten sonra ziyaretçi tuvaletlerinde otuz bir çekme zevkini tatmıştı.

Ziyaretçi tuvaletlerinde masturbasyon yapmanın tatmin edici bir yanı vardı. İyi stoklanmış bataklık rulosu ve dört günlük sidik ve bok olmayan bir koku ile temiz zeminler.

Ama bugün değil. Bugün ziyaretçi odasına bile götürülmemişti. Ziyaretçiler için güvenli olmadığını söylemişlerdi ve onu lanet olası masaya zincirlemekte çok haklıydılar çünkü elleri serbest olsaydı...

Elini ileri geri hareket ettirerek kaltağın taşaklarına zerk ettiği zehri dışarı atmaya çalıştı. Her zaman var olan öfke körüklenmişti ve doğru düşünebilmesi için içinden ateşlenmesi gerekiyordu.

Deana'nın önceki günkü ziyaretini düşündü, iri göğüsleri iki beden küçük ucuz tişörtü zorluyordu. Sallanan etleri ona hiçbir şey yapmamıştı ama sürtük onun nelerden hoşlandığını biliyordu. Sağ eli süt beyazı teninin üzerinde gezinmiş, sonra kendi etini çimdiklemişti, önce nazikçe, onunla dalga geçerek ve sonra kırmızı lekeler belirmeye başlayana kadar daha sert. İzler derinleştikçe, rahatsızlığı yüzüne yansıdıkça tahrik olmaya başlamıştı. Etini daha sert kavradı, kabaca büktü, acıdan haykırana kadar pençe gibi tırnaklarını batırdı.

O anda geleceğini düşünmüştü.

Kızın rahatsızlığının, çürüklerinin ve acısının görüntüsüne tutunmaya çalışarak daha sert pompaladı.

Ama aleti elinde gevşekçe sallanıyordu.

Zihnini her zaman sularının akmasını sağlayan, onu yıpratma ihtimaline karşı idareli kullandığı tek anıya döndürdü.

Kim'in bodrum katında Stone'u becerdiğini, onunla kendisine hayat vaat edilen dokuz yaşındaki kızın arasına girdiğini hayal etti.

Onu yere düşürmek için dizine attığı sert tekmenin verdiği hissi hatırlıyordu. Ağzından çıkan acı dolu iniltiyi.

İşte, diye düşündü kendi kendine, aleti uyanmaya başlarken.

Kendini onun üstünde, yumruğunu yüzünün yan tarafına indirirken hayal etti.

Oh evet, oh evet, oh evet, diye düşündü, eli daha sert çalışırken. Yüzü adamın verdiği acıya karşı irkildi.

Bu daha doğru, diye düşündü, elindeki sıcaklık artarken. Gennard dışarıdan, "Haydi Symes, bütün gün bekleyemeyiz," diye seslendi.

"Siktir git," diye bağırdı davetsiz misafirine.

Ama artık çok geçti. Gennard'ın sesi muhafızın neden onunla birlikte olduğunu hatırlattı. O kaltağın ziyareti yüzünden.

Ve şimdi bu yeni görüntü, kendi zevki için sakladığı eski, değerli anısının yerini alarak ona musallat oluyordu.

Sürtük, zinde ve sağlıklı, ağrısız ve yarasız. Kendini beğenmiş, muzaffer yüzü odanın diğer tarafından onunla alay ediyordu.

Aleti ellerinde gevşedi ve o değerli anıyı asla geri alamayacağını biliyordu.

Ve şimdi o sürtükten daha da çok nefret ediyordu.

KIRK BİR

Alison, Stacey'nin yaklaşmasını ve The Bowl'a girmeden önce kapıyı çalmasını izledi.

"Kahve?" diye sordu.

Alison başını salladı.

"Çay, su?

Alison, içinde evde hazırlanmış bir smoothie bulunan gümüş bir şişeyi havaya kaldırdı. "Böyle iyiyim, teşekkürler.

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?" diye sordu hoş bir şekilde. 'Veri madenciliği herkesin harcı değil ve-'

"Stacey, ister bütün gün bu konu etrafında dolan, ister bana doğrudan sor, cevabın aynı olacak, yani sana ne üzerinde çalıştığımı söyleyemem.

'Ama bizden bir şeyler saklıyor, değil mi? En azından bunu bana söyleyebilirsin. Alison başını sallamadan önce bir an tereddüt etti.

"Bunu söylediğim için üzgünüm Stacey, kesinlikle bunu yapıyor.

Alison polis memurunun genel ofisteki yerine oturmasını izledi. Stone'un gizliliğine katılsa da katılmasa da buna saygı duymak zorundaydı.

Dedektifin Alexandra Thorne konusundaki ısrarına rağmen, Drake Hall'un müdürünü arayarak kadının davranışlarında herhangi bir değişiklik olup olmadığını öğrenmesini istemiştir. Olay yerinde yeni ziyaretçiler var mıydı? Hapishanede yeni ittifaklar var mıydı? Eğer psikiyatrist gerçekten bir sosyopatsa, hapishanede olsa da olmasa da bir rakipti. Bryant'ın yorumları, Thorne'un çabalarının parmaklıklar arkasından çoktan gerçekleştiğine inanmasına yol açtı,

Bu da Alison'ın şüphelerini arttırdı. Ve Stone'un aksine, sosyopatlarla ilgili kendi deneyimi, bir denemeden sonra nadiren pes ettikleri yönündeydi.

Ama DCI Woodward'la yaptığı görüşmeden sonra aklı hâlâ Beverly Wright'taydı, hastane yatağında yatıyordu ve onu oraya getiren hatayı yapmıştı.

Batı Mercia Polisi soruşturmasının sonucunu kabul etmeyi reddedenin kendi kibri olup olmadığını merak etti. Bunun bir olasılık olduğunu biliyordu. Hiç kimse hatalı olduğunu kabul etmek istemezdi, özellikle de bu hata masum bir kadının vahşice dövülmesine ve tecavüze uğramasına neden olmuşsa.

Alison dizüstü bilgisayarındaki klasörü açmaktan kendini alamadı ve kendine yüzüncü kez neden arşivlemediğini ya da bırakmadığını sordu.

Ve bunun nedeni hatasını anlayamamasıydı. Nerede yanlış yaptığını bilmesi gerekiyordu. Nerede hata yaptığını anlamazsa bu ekiple ya da gelecekte herhangi bir ekiple işini nasıl yapabilirdi?

Neredeyse dört ay önce, Malvern'de yirmi dokuz yaşında bir kadının vahşice tecavüz edilip öldürülmesi olayında, olay yerinde fiziksel ipucu bulunamaması nedeniyle yardıma çağrılmıştı.

Profil çıkarmanın temel bir yönünün, birden fazla suçun belirli bir suçluyla ilişkilendirilebilmesi ve profilin suçlunun gelecekteki eylemlerini tahmin etmek için kullanılabilmesi olduğu düşünüldüğünde, görevin zorlu olduğunu hemen anlamıştı.

Sadece bir suç işlediğinde, davranışların kişiliği yansıttığı önermesi üzerinde çalışmaktan başka çaresi kalmamıştı.

Birden fazla suç söz konusu olduğunda, az kanıtla benzer vakaları bulmak ve benzerlikler üzerinden bağlantı kurmak için bağlantı analizini kullanabilirdi, ancak Jennifer Townes'un vahşi tecavüzü ve cinayeti daha önce gördüğü hiçbir şeye benzemiyordu.

Her bilgiyi incelemiş, tekrar tekrar okumuş, tipolojiler çıkarmış - olay yerini ve dolayısıyla suçlunun kişiliğini kategorize etmişti.

Ve sonunda onlara suçlunun bir profilini vermişti, o zamana kadar ekip bir baş şüpheliye karar vermişti, ancak yanıldıklarında ısrar etmişti.

Jennifer'ın eski bir erkek arkadaşından hoşlanıyorlardı, Worcester'ın bar ve kulüplerini gezip konser veren ve büyük şöhretinin peşinden koşan bir müzisyen özentisiydi.

Mola. Alison yanıldıklarında ısrar etmişti. Curtis Swayne, birinin boş odasında yaşayan yaratıcı, dengesiz bir serseriydi. Jennifer'ın yarı zamanlı çalıştığı barda çıkan bir kavgadan sonra şiddet eğilimleri göstermesi ilgilerini çekmişti.

Başlangıçta dinlemişler ve soruşturmayı, görüştükleri ve profile uyan kişiler üzerinde yoğunlaştırmışlardı. Özellikle iki şüpheli.

Gerard Batham, Jennifer'ın gündüzleri çalıştığı hukuk firmasının yirmi sekiz yaşındaki küçük ortağıydı. Yakışıklılığının yanı sıra hırsı, acımasızlığı, azmi ve organizasyonu onu olası bir şüpheli haline getirmişti.

Diğeri ise Curtis'in çaldığı ve Jennifer'ın çalıştığı Kidderminster'daki Elite barın sahibi Tom Drury idi.

Ve sonra Beverly Elite'te olduğu bir gece saldırıya uğramıştı, Curtis çalıyordu ve Tom da barın arkasındaydı.

Tom'un bir mazereti vardı ve Curtis setini bitirdikten sonra nereye gittiğini bile hatırlamıyordu.

Beverly'nin saldırısından sonraki iki gün içinde Curtis tutuklanmış ve suçlanmış, Beverly'ye de kapı gösterilmişti.

Daha da kötüsü, başkomiser bir basın toplantısı sırasında, sağlam bir polis çalışması yerine 'hokus pokus' tespit yöntemlerinin kullanıldığına dair kamuoyuna açık ve lanetleyici bir açıklama yapmıştır.

İki gün boyunca evinde saklanmış, etrafı kağıt mendiller ve fast-food kaplarıyla çevrilmişti.

Cinayetlerle ilgili her haberi izlemiş, yeni bir gelişme için sürekli *Sky News*'i takip etmişti. Beverly Wright'ın bir fahişe olarak tanımlanmasını ve adının haberlerden yavaş yavaş silinmesini izlemişti.

Mesleği ne olursa olsun ilgilendiği kişi Beverly'ydi. Davaya atandığında Jennifer ölmüştü ama Beverly'ye yapılan saldırıyı önleyebilirdi, önleyebilmeliydi.

Sonunda cesaretini toplayıp hastaneyi aramış ve tek aramanın kendisininki olduğunu öğrenince çok utanmıştı.

Ve o zamandan beri her gece kızı ziyaret ediyordu.

Son beş gün boyunca iki vakanın her ayrıntısını incelemiş ve ikisinden birini Curtis'le evlendirmeye çalışmıştı ama bunu yapamamıştı. Öğrendiği her şeye karşı gelmeden olmazdı.

Davadan alındığından beri birlikte çalıştığı herkes tarafından dışlanmıştı, itibarı ve kariyeri paramparçaydı, bu da onu rahatsız ediyordu ama Beverly Wright'ın figürünün yanına her oturduğunda midesindeki geçmeyi reddeden hastalık kadar değildi.

Jennifer'ın cinayetiyle ilgili olarak sorgulanan adamların isimlerine baktı.

Gözleri sürekli listedeki iki isme takılıyordu. Ve özellikle birine.

Derin bir iç çekti. Gerçekten önemli olan tek bir soru

vardı. Bu konuda ne yapacaktı?

KIRK İKİ

Kim, Symes'ı nezarethanede bıraktıktan sonra sıcak bir duşa aldırmazdı.

Gennard diğer iki memura el sallayarak, "Vay canına, bu biraz gergin oldu," dedi. 'Bir sonraki adamınız için gerekli olmayacak ama şimdilik eşyalarınızı burada bırakmanızı tercih ederim.

Bryant da onlara katılınca Kim anlayışla başını salladı. "Kural kuraldır," diye detaylandırdı, gereksiz yere.

"Peki, Dale Preece'i nerede bulacağız?" diye sordu.

Yolun karşısındaki ziyaretçi merkezine doğru başını salladı. 'Öğleden sonra ziyaretinin yarısındayım. Annesi normalde burada.

İkisini de tekrar görme fikrinden hoşlanmıyordu. Bir nefes aldı ve caddenin karşısına geçti.

Odanın yarısı, sabit ahşap masalardaki plastik koltuklarda oturan ve ellerinde karton kahve fincanları ve sandviç paketleri tutan mahkumlar ve ziyaretçilerle doluydu.

Dale Preece'in çok az değiştiğini düşündü, onu değerlendirmek için bir saniyesi vardı.

Siyah saçları kısaydı ve şık görünüyordu. Elmacık kemiklerini daha belirgin hale getirecek şekilde birkaç kilo vermiş görünüyordu.

Onun masanın karşısında annesinin elini tuttuğunu görünce şaşırmadı. Geriye sadece ikisi kalmıştı.

Bir adım öne çıktı ve Dale ona doğru baktı.

Birkaç saniyeliğine o çiftlik evine geri dönmüşlerdi ve Dale tüfeğini doğrudan ona doğrultmuştu.

O gece yaşanan dehşetin anılarında yolculuk ediyor gibi görünürken yüzü sertleşti.

Mallory Preece de onun dikkatinin dağıldığını hissederek başını çevirdi.

Yüzündeki şaşkınlık ifadesinde hiç sevinç yoktu. Ama Kim, her iki torununun da hayatlarını ve ilişkilerini mahveden ırkçı babasının egemenliği altında gevşek, etkisiz bir kadın olduğunu gösteren Mallory Preece'le ilgilenmiyordu. Mallory'nin hiçbir şey bilmediğine de inanmıyordu.

"Ne istiyorsunuz?" diye sordular birlikte.

"Sadece bir kelime," dedi, sadece Dale'e bakarak. Koyu renk gözleri okunmuyordu ama çenesi onun varlığından duyduğu hoşnutsuzluğu ele veriyordu.

Mallory Preece saatine baktı. Oğluna sessizce, "Ben gidiyorum tatlım," dedi. "Yarın görüşürüz.

Başını salladı ve ayağa kalkmadan önce onun elini sıktı.

Mallory çantasını kapıp odadan çıkarken ona pis bir bakış attı.

"Her gün ziyarete mi geliyor? Kim oturarak

sordu. O da başını salladı. "Hemen hemen.

Kim, aşağılık babası olmadan yapacak çok az şeyi olduğundan şüpheleniyordu.

"Artık kendi başına," dedi ve ses tonunda bir suçlama olmamasına rağmen, bu şekilde tutmak için uyguladığı kontrolü duyabiliyordu. Dale Preece her zaman kontrolü elinde tutmayı başarmıştı. "Kendi başının çaresine bakmayı öğrenmek zorunda kaldı.

Kim neredeyse o acımasız, şeytani piçten kurtulduğu için şanslı olduğunu söyleyecekti ama Dale ile büyükbabasının çok yakın olduklarını hatırladı.

"Ee, burası nasıl?" diye sordu.

"Ne istiyorsun?" diye tekrar sordu soğukkanlılıkla, bakışlarını onunkilerle buluşturarak. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, onunla hoşbeş etmeye hiç niyeti yoktu.

Amacı duygusal tepkileri ve nefret seviyelerini ölçmekti. Symes ile bu çocuk oyuncağıydı ama Dale o kadar kolay olmayacaktı. Duygularını karanlık, yakışıklı dış görünüşünün ardında iyi saklayan bir adamdı.

Çiftlik evindeki o gece onun hayatını kurtarmayı seçmişti ve muhtemelen o zamandan beri bundan pişmanlık duyuyordu. Bunun yerine hem büyükbabasını hem de erkek kardeşini kaybetmişti ki bu da onun üzüleceği bir şey değildi.

'Sosyal yardım kontrolü...' sözleri havada kaldı. Hayır, bu işe yaramayacaktı. "Dale, biri beni yakalamak istiyor olabilir ve ben de o kişinin sen olup olmadığını görmek için buradayım.

Duygusuz gözlerinde bir anlık bir şaşkınlık belirdi. Ama bu kısa sürede gizlendi ve yüzü nötr hale döndü.

"Şok olmuş gibisin?

Başını iki yana salladı. 'Birinin seni yakalamak için dışarıda olabileceğinden değil, gelip beni görmeyi seçtiğinden. Buradan ne yapabilirim ki?'

İnkâr etmediğini belirtti.

"Şaşırırsınız," diye dürüstçe cevap verdi.

'Ama neden ben? Eminim sizden benden daha fazla nefret eden insanlar vardır'.

Kim böyle bir cümlenin duygudan yoksun oluşuna hayret etmekten başka bir şey yapamadı. Ondan nefret ettiğini itiraf ettiği bir cümle. Nedense bu onu tek gözlü adamdan bile daha fazla ürpertmişti.

"Symes gibi," diye ekledi.

"Symes'i tanıyor musun?" diye sordu, şaşırma sırası ondaydı. Evet, aynı hapishanedeydiler ama adamlar daha farklı olamazdı. Örgü kulübünde tanışmış olamazlardı.

Dale başıyla onayladı. "Buraya ilk geldiğimde beni aradı. Durakladı. "Dürüst olmak gerekirse buraya gelen herkese senin yüzünden yaklaşıyor. Burası onun kişisel Nefret Kulübü.

Kim kaşlarını çattı. Bu gerçekten de hapishane istihbaratının fark etmesi gereken bir şeydi.

"Tamam, teşekkürler Dale," dedi ayağa kalkarak.

"Ve ne olursa olsun, kulübün bir başka üyesi olan hücre arkadaşı kısa süre önce dışarı çıktı.

KIRK ÜÇ

Kim saat altıda istasyondaki ekibinden son gelişmeleri almaya hazırdı.

"Stace, Jenks hakkında ne buldun?

Stacey başını salladı. "Henüz bir şey yok patron.

"Pardon? Kim sordu. O ve Bryant bütün gün yoktular ve Stacey'nin harcadığı zamana karşılık gösterecek hiçbir şeyi yoktu.

"Tüm normal kanalları deniyorum. Kırmızı bayrak yok. İş için nitelikli ve-'

'Bunu arkasındaki duvardan anlayabiliyorum, Stace. Bunu bir rozet gibi takıyor.'

"Üzgünüm, patron, ama-

Kim, "Ofis, Stace," dedi ve The Bowl'a doğru

ilerledi. Stacey kapıyı arkasından kapattı.

"Bak, patron, ben-

Kim telefonunu çıkararak, "İlgilenmiyorum Stace," dedi. Bir numara çevirdi ve eller serbest özelliğini açtı.

Telefon ikinci çalışında cevaplandı. "Selam.

"Hey, Gem, Stourbridge'de otobüs terminalinin arkasındaki toplum merkezi hakkında bir şey biliyor musun?

Gemma bir ahududu üfledi.

"Anlamı?

"Mekan iyi, içeride bir sürü şey var ama patron biraz adinin teki.

Kim meslektaşına ters ters bakarak, "Devam et," dedi.

'Tanıdığım çoğu kız oraya gitmez, çünkü o adam, Jenkins-'

'Jenks,' diye düzeltti Kim.

Evet, o. Görünüşe göre, kızlara para teklif ediyor ve oral seks için yardım ediyor. Hiç tecrübe etmedim ama duyduğum bu.

"Anladım, teşekkürler," dedi ve aramayı

sonlandırdı. Kim bekledi.

Stacey başıyla telefonu işaret etti. 'Bilmiyorum-'

'Gemma'yı tanımadığınızın farkındayım ama kendi kaynaklarınız, kendi bağlantılarınız, yıllar içinde tanıştığınız insanlar var. Resmi kanalları denedin ve hiçbir şey elde edemedin, bu yüzden onları tekrar dene ve fikirlerini değiştirip değiştirmediklerini ya da başka bir yere bakıp bakmadıklarını gör. Lanet olsun, Stace. Bütün bir gün mü?'

Stacey mahcup görünme nezaketini gösterdi ama kendi öfkesi o kadar kolay dağılmıyordu.

"Seni rahatsız eden her neyse, park et," dedi ve kapıya doğru yürüyüp onu açtı.

Stacey'nin sorununun ne olduğunu biliyordu ve şu anda bununla uğraşmıyordu.

Stacey onu ofisten çıkıp ekip odasına kadar takip etti. Bütün gözler başka tarafa baktı, Alison bile.

"Stace?

"Evet, patron.

"John Duggar ismine bakmaya başlayın, Winson Green'in son mahkumu.

'Üzerinde,' diye

karşılık verdi. "Alison

mı?

Kadın başını salladı. 'Takip ettiğim ipucu boşa çıktı.
Sanırım Alexandra Thorne konusunda haklı olabilirsin.

Kim zafer gülümsemesini saklamadı.

Alex aynı oyunu iki kez oynamazdı. Çok kolay sıkılıyordu ve Kim onun oyuna dahil olmadığını biliyordu ama bazen insanlara biraz ip vermek gerekirdi.

Alison'ın yüz ifadesinden Kim, Alison'ın yanıldığının kanıtlanmasından hoşlanmadığını tahmin etti.

"Penn?" diye sordu, bir şey bulmuş olması için dua ederek.

Bir kağıt parçası çıkardı ve ona uzattı. Bu, Amy ve Mark'ın süpermarkette bulundukları döneme ait tam bir zaman çizelgesiydi.

"Telefon görüşmesinden sonra Amy cebine bir şey attı. Tuvalet malzemeleri reyonundaydı, bu yüzden deodorant ya da onun gibi bir şey olduğunu tahmin ediyorum.

Kim başıyla onayladı.

"Ama ilginç olan bu değil," dedi Penn, ekranını ekrana doğru çevirerek Onu.

Kim, farklı kameralardan alınan görüntülerin montajını izledi ve Penn tarafından bir araya getirilmiş.

Amy ve Mark'ın tuvaletlerden çıktıklarını, sigara büfesini, gazete standını, güvenlik kulübesini geçtiklerini ve sonra durduklarını gördü.

Kim izlemeye devam ederken kaşlarını çattı. Görüntü sona

erdi. Kim çenesini kaşıyarak, "Tekrar oynat," dedi.

Bir kez daha izledi.

"Yani evsiz uyuşturucu bağımlısı bir çift süpermarkete giriyor, yiyeceklere özlemle bakıyor, bir telefon alıyor, deodorant çalıyor ama ellerindeki azıcık parayı da çiçeklere mi harcıyor?

Penn başını salladı. "Aynen öyle.

"Peki, telefondaki kimdi ve bu çocuklara ne vaat ettiler?

KIRK DÖRT

"Bununla kendini biraz kurtardı, ha? Bryant arabaya ulaştıklarında şöyle dedi. Stacey, John'a güncel bir adres bulmak için her yolu denemişti. Duggar, Symes'ın yakın zamanda serbest bırakılan hücre arkadaşı. Hâlâ onun adını büyük bir soruşturmadan hatırlamıyordu ama onunla tanıştığında bu konuda endişelenecekti.

"Evet, buna ihtiyacı vardı," dedi

Kim. 'Eğer sadece-'

Kim pencereden dışarı bakarak, "Kapa çeneni ve sür," dedi. Amy ve Mark cinayetlerinin kendisiyle bir ilgisi olduğuna dair hâlâ kesin bir kanıt yoktu. Gemma'yla yaptığı telefon görüşmesi Harry Jenks'i de ortaya çıkarmıştı. Onun Amy'ye seks karşılığında para teklif ettiğinden ve Mark'ın bunu öğrenerek tartışmaya yol açtığından şüpheleniyordu. Bu da Jenks'in olayı hiç açıklamamasını ya da rapor etmemesini açıklıyordu.

Onunla bir sonraki konuşmasını dört gözle bekliyordu ve bu kadar kibar olacağından şüpheliydi.

"Peki, bu adamın nerede yaşadığını biliyor musun?" diye sordu Bryant, Shenstone trafik adasından geçerken.

"Evet, Old Hill'deki Civic'in hemen

arkasında. "Tanrım, Bryant, orası nerede?

"The Civic'i bilmiyor musun?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Hayır, şimdi de bana gerçekten bir şeyler kaçırıyormuşum gibi hissettiriyorsun. "Regis olarak yeniden adlandırıldıktan sonra bile on yıllar boyunca Civic olarak anıldı.

Ellili yılların başında inşa edildi ve her şeye ev sahipliği yaptı: düğünler, iş partileri, çok şey. Altı yüz kişilik balo salonu. Gösterişli olması gerekiyordu ve eğer davet edildiyseniz-'

"Bryant, kapa çeneni," diye
tersledi Kim. 'Şey, sen sordun...'
"Sus," diye tekrarladı.
Bryant'ın onlara her yerde eşlik eden el telsizini açtı.
Sesler arabayı doldururken Bryant, 'Kahretsin, kulağa ciddi geliyor,' dedi.
"Dudley Wood'da yangın," dedi Kim, çatırtılar ve birbirinden kopuk sesler arasında ayrıntıları bir araya getirmeye çalışarak.
Bryant, Old Hill'in ortasındaki trafik şeridine yaklaşırken yavaşladı.
"Araba yangını mı dedi?" diye sordu.
"İşgal kelimesini duydum," diye cevapladı radyoyu açarak.
Bryant, "Ben de speedway'i duydum," dedi.
O soğuk parmak tekrar omurgasına değdiğinde Kim derin derin
yutkundu. 'Bryant, bizi oraya götür. Şimdi.

KIRK BEŞ

Bryant, arabayı Kawasaki bisiklet dükkanının dışında bırakıp kaçmak zorunda kalmadan önce onları olabildiğince yaklaştırdı.

Olay yeri tam bir kargaşaydı. Trafik yoğunluğu, sirenler, geçmeye çalışan polis arabaları ve yangın hortumlarından fışkıran suyun eşsiz sesi.

Köşeyi döndüklerinde Kim gökyüzüne doğru uzanan duman bulutunu gördü, keskin koku doğrudan ciğerlerine doluyordu.

Dört polis arabası ve iki itfaiye aracı, eskiden hız pistinin girişi olan ve şimdi bir site olan yerin hemen önündeydi.

Üçüncü bir itfaiye aracı Dudley Wood Road'u tıkayan trafiği aşmaya çalışıyordu.

Bir kordon oluşturulmuştu ve üniformalı polisler trafiği olay yerinden uzaklaştırmak için yüksek görünürlüklü yeleklerle toplanıyordu.

Hem Kim hem de Bryant kordonun altına girmeden önce kimliklerini gösterdiler.

Kim artık kaosun organize olduğunu görebiliyordu ve her ne kadar çılgınca olsa da oradaki herkes ya yangınla mücadele etmekle ya da oradaki insanları korumakla meşguldü.

"Hey," dedi Kim tanıdığı ilk memura. Çavuş Bowyer Brierley Hill'de görev yapıyordu.

Kaşlarını çattı. "Ben bir müfettiş bekliyordum ama CID değil," dedi.

'Çok yaklaşmıştık,' diye açıkladı çavuşun etrafına bakmaya çalışarak. 'Unut bunu, bundan daha fazla yaklaşmamıza izin vermezler. İnan bana, bunu deneyen bir kahramanım var,' dedi kordondaki bir subaya doğru başıyla işaret ederek.

Sol dirseğinde kızgın kırmızı bir sıyrık var.

"Adamlar gerekirse seni yoldan atarlar. "Peki,

kahraman ne yaptı?

"İçeridekilere ulaşmaya çalıştım.

"Kesinlikle dolu mu?" diye

sordu.

Omuz silkti. 'Alevlerin arasından hiçbir şey göremedim ama lanet olası sıcaklık...'

"Ve memurunuz yaklaşmaya mı çalıştı?

'Evet, düşünmedi. İtfaiyeci onu yere yatırdı ve hala hayatta olsalar bile muhtemelen ona teşekkür etmeyeceklerini söyledi.

Korkunç olsa da Kim bu ifadeyi anlayabiliyordu.

Bir itfaiyecinin olay yerine vardığında ilk önceliği yaşamı koruma olasılığıydı, ancak yalnızca bu kadarını yapabilirlerdi ve bu süreçte diğer insanların hayatını riske atmak asla iyi bir fikir değildi.

Yolcu hayatta olsaydı bile, o kadar büyük yanıklara maruz kalmış olabilirdi ki, onları kurtarmak sadece çok daha uzun ve işkenceli bir ölüme mahkum ederdi.

"Yapabileceğimiz bir şey var mı?" diye sordu Bryant.

Bir polis memuru yaklaşırken çavuş başını salladı.

"Anladım, Çavuş," dedi ve bir kâğıt parçası uzattı.

"Teşekkürler Ash," dedi notu okuyarak.

"Kurban mı? Kim sordu.

Çavuş başıyla onayladı. "Araba Bill Phelps adına kayıtlı. Elli dört yaşında ve elli iki yaşındaki karısı Helen ile birlikte Hagley'de yaşıyor.

Telefonunu çıkardı ve bir numarayı aradı. Bekledi, bekledi ve sonra aramayı sonlandırdı.

"Ve evde kimse yok gibi görünüyor.

"Sence ikisi de o arabada mıdır?" diye sordu.

"Muhtemelen.

Kim nefes alışını düzenlemek için bir adım uzaklaştı.

"Buraya Keith ve Erica ile birlikte mi gelirdiniz? Bryant görünmeyecek şekilde ayakta durarak sordu.

"Burası ve Dudley Kalesi en sevdiğimiz yerlerdi," diye fısıldadı. Bryant onu gürültüden duyabilmek için eğildi.

Birkaç dakika içinde öğrendiği her şeyi düşünürken derin bir iç çekti.

Orta yaşlı bir çift, eskiden hız pistinin olduğu yerin dışında bir arabada yangın çıkardı.

Mide bulantısı midesinde fokurdadı.

Meslektaşına döndü.

"Tamam Bryant, takımla konuşma vakti geldi.

KIRK ALTI

Stacey lazanyanın son lokmasını daha yeni bitirmişti ki telefonuna bir mesaj geldi.

Ve bu konuda ne hissettiğinden emin değildi.

Eğer bu patronun ondan bir şerit daha koparmak istemesiyse, bunun sabaha kadar bekleyebileceğinden emindi.

Evet, özel olarak dayak yediğini kabul ediyordu ama takımın geri kalanı onun neden The Bowl'a götürüldüğünü bilmiyordu ki zaten.

"Haklı mıydı bebeğim? Devon boş tabağını kaldırırken sordu.

Hikâyeyi partnerine çoktan anlatmıştı.

"Mesele bu değil," diye itiraz etti Stacey. Tanrım, eğer bu kadınla kolay bir yolculuk yapmayı umuyorsa, bir kez daha düşünebilirdi.

"Dee, sadece benim tarafımda olabilir misin?

Devon kıkırdadı. 'Elbette, eğer sen haklıysan ya da ben tam frontal lobotomimi yaptırdıysam. Patronun haklı mıydı? Senden bir şey sakladığı için mi somurtuyordun?

Stacey iç çekti. "Somurtmak denmez aslında..." "Yani

somurtuyordun ama bunu sakladığını mı

düşünüyordun?" "Hadi ama Dee, şimdi sen-

"Üç hafta önce, doğum günün için dışarıda bir yemek rezervasyonu yaptığımda ve seni romantik ışıklandırması, yumuşak müziği ve mekandaki en iyi masasıyla The Chateau'ya götürdüğümde, her şeyi berbat ettiğimi anladım.

Stacey şaşırmıştı. 'Çok güzel bir restorandı-'

"Ve Waterfront'taki Brewers Wharf'ta daha mutlu olurdunuz çünkü yemeklerini seviyorsunuz.

"Ama ben demedim ki-

"Buna gerek yoktu bebeğim," dedi Devon, mutfakta onunla yüzleşmek için dönerek. "Tam burada ince bir çizgi var," dedi ağzının kenarına dokunarak. "Seni her seferinde ele veriyor.

Stacey başını öne eğdi. "Şımarık bir kaltağa mı dönüşüyorum? Devon gülümsedi ve onu burnundan hafifçe öptü.

'Hayır aşkım, sen benim duygularımı korumak için kendi duygularını sakladığını sanıyordun. Her şeyi berbat eden ve hata yapan bendim. Belki patronun da aynı şeyi düşünüyordur. Belki de özür dilemek istiyordur,' dedi Devon, onun arkasına vurarak. "O yüzden gidip ne diyecek bir baksan iyi olur.

KIRK YEDİ

"Pekâlâ," dedi Kim, ekibine dönerek. "Size söyleyeceklerim için özür dilemeyeceğim.

Yorumun kendisine yönelik olduğu Stacey'ye doğrudan bakmaktan kaçındı.

'Görünüşe göre katilimiz cinayetlerini benim için kişiselleştiriyor olabilir,' dedi.

Stacey ve Penn öne doğru oturdular ve Stacey arkasından Alison ve Bryant'ın ortak bakışlarını hissetti.

"Görünüşe göre geçmişimdeki travmatik olayları yeniden canlandırmaya çalışıyor. Size kanlı detayları vermiyorum ama kelepçe, radyatör, yer ve kraker paketi gibi önemli noktaların hepsinin konuyla ilgili olduğunu söyleyebilirim.

Durakladı ama kimse konuşmadı.

"Penn, Stace, birkaç saat önce bir olay daha oldu. Orta yaşlı bir çift, Cradley'deki eski hız pistinin önüne park edilmiş yanmış bir arabanın içindeydi. Hepsi konuyla ilgili,' dedi.

Bundan daha fazla ayrıntıya girmiyorlardı. Otoyol kazasının ardından koruyucu ailesinin yanmış ve kararmış görüntüsü, üzerinde durmayacağı, duramayacağı bir şeydi.

"Yani bu kişi sana zarar vermeye mi çalışıyor? Stacey gözlerini kocaman açarak sordu. "Öyle görünüyor," diye yanıtladı Kim.

Penn, 'Bu ölümle değil acıyla ilgili,' dedi. "Acı çekmeni istiyorlar. Kim başını salladı.

"Bir dakika, bundan emin olamayız," dedi Alison. 'Tüm bunlar bir şeylerin ısınması olabilir. Oyunun sonu ölüm olabilir.

Kim döndü. "Potansiyel cinayetim hakkında zerre kadar duyguya kapılmadan konuştuğunuz için teşekkürler.

"Rica ederim," dedi. 'Ama senden tüm bunları yapacak kadar nefret e d i y o r s a , ölmeni istediğini varsaymak oldukça güvenli.

"Çocuklar," dedi arkasını dönerek, "Alison'ın söyleyeceklerini görmezden gelmenin herkes için sorun olmayacağına karar verdim.

Kimse gülmedi.

'Bu bir şakaydı,' diye açıkladı. "Yine de Alison'ın beni izlemek için burada olduğunu da bilmelisin," dedi Kim. 'Davranışlarımı gözlemlemek, performansımı izlemek ve bu davada çalışmamın bir sonucu olarak kişiliğimde meydana gelen gözle görülür değişiklikleri rapor etmek için burada.

Alison itiraz etmedi.

"Biraz sıkılacak o zaman? Stacey gözlemledi. Kim

güvenoyu karşısında gülümsedi.

Kim, 'Beni yalnız bırakacak kadar meşgul olduğundan emin olalım,' diye cevap verdi.

Alison elini sallayarak, "Burada oturuyorum," dedi.

Kim onu görmezden geldi. 'Ama yarın daha önceki davalardan belirlediğimiz bazı potansiyel şüphelilere bakacak ve-'

"Symes listede mi? Stacey hemen işe koyulma hevesini göstererek sordu. Analitik beyni her türlü yeni bilgiden zevk alıyordu.

"Evet, o da listede," dedi Bryant. 'Nina Croft, Dale Preece ve-'

Kim kesinlikle 'O değil,' dedi.

'Dürüst olmak gerekirse patron, Symes gerçekten nefret etse de bir sebebi var.

-'

"Teşekkürler, Stace," dedi Kim. Bunun seviyesinin tamamen farkındaydı insanın nefreti.

'Ama eminim bundan daha fazla nefret eden insan vardır-' 'Şerefe, Penn,' dedi Kim, kollarını kavuşturarak.

"Özür dilerim, demek istediğim, oldukça büyük davalarda çalıştınız ve zaman içinde pek çok hayatı mahvettiniz.

"Peki bunun çalıştığın bir davaya ait olduğundan emin miyiz? Stacey sordu. 'Yani bakmamız gereken koca bir geçmişin var. Eminim yıllar içinde düzinelerce...' Stacey ne söylediğini fark edince sözlerini yarıda kesti.

Kim yüksek sesle gülerek hepsini şaşırtmadan önce oda birkaç saniye sessiz kaldı. Ekibinden pek çok şey beklemişti ama vücudundaki gerginliğin bir kısmını atma becerileri bunlardan biri değildi.

"Benden nefret edebilecek insan sayısı konusunda bu kadar hevesli ve dürüst olduğunuz için teşekkürler çocuklar," dedi ellerini ceplerine sokarak.

Bryant sırıtarak, "Ve iş arkadaşları," diye ekledi.

"Danışmanlar," diye ekledi Alison.

"Komşular," dedi Penn.

'Okul çocukları,' dedi

Stacey.

"Eski dostlar... hayır," dedi Bryant ve hepsinden bir kıkırdama aldı.

Kim gözlerini devirdi. "İyi kavurdunuz çocuklar," dedi. "Şimdi defolup gidin ve yarın yeni bir başlangıç yapalım.

Stacey onunla göz göze geldi ve aralarında sessiz bir konuşma geçti.

Özür dilerim, sana güvenmeliydim.

Unut ve hayatına devam et.

Stacey çantasını aldı ve Penn'in arkasından kapıdan çıktı.

Alison evrak çantasını tıklayarak kapattı. 'Yapılacak en doğru şey buydu,' dedi.

"Evet, karar verme sürecimde sizin onayınız çok önemliydi.

Alison yorgun bir şekilde başını

salladı. "Hey, iyi misin? Kim

sordu. "Elbette, neden?

'Çünkü, yemin ederim ki az önce şaka yapmaya çalıştınız, biz-' 'İyi

geceler, Müfettiş,' dedi, diğerlerinin ardından kapıdan çıkarken.

"Elinizde değil, değil mi? Bryant gülümseyerek sordu.

Omuz silkti. "Biraz gevşemesi gerekiyor.

"Buna vereceğim tüm yanıtlar çok açık olduğu için bunun yerine iyi olup olmadığını soracağım.

"İyi geçti," dedi, ceketini almak için The Bowl'a doğru ilerlerken.

"Geleceğe dönüş," dedi aniden.

"Ha?

'Bu dava film gibi. Katili bulmak ve geleceği tahmin etmek için geçmişe gitmek zorundayız.

Kim anladı ve geriye doğru gitmek zorunda olduğunu kabul etti. 'Ama bu işte gelecek önemli değil...'

Evet, öyle. Onu yakında yakalayamazsak neler olabileceğini ileriye dönük olarak düşünmeliyiz. Mesela, bir sonraki hedefi hayatınızdaki hangi travmatik olay olacak?

KIRK SEKİZ

Alison kulübe girdiğinde, yırtık kot pantolonu ve gömleğiyle fazla şık olduğunu hissetti. Hızlı bir değerlendirme ona diğer müşterilerin çoğunun da benzer şekilde giyindiğini, ancak yırtık kotlarının şık tasarım olmadığını ve gömleklerinin yeni yıkanmış ve ütülenmiş olmadığını söyledi.

Harika, kıyafetini ortama uyum sağlamak, çevresinde rahat görünmek için seçmişti. Büyük başarısızlık.

Buraya gelme kararı kısmen onları karakola geri çağıran dedektif müfettişten ilham almıştı. Kadının cesaretinin bir kısmı ona da geçmişti. Polis memurunun ekibine, gerçekten kaçınmayı umduğu bir şeyi itiraf edişini izlemişti. Ceplerine sokulan eller ona aksini söylese de kadın korkusuz görünüyordu. Şimdiye kadar kadının savaşa hazırlanırken kısa saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdığını ve kendinden emin hissetmediğinde ellerini sakladığını fark etmişti. Yine de yüzü hiçbir şey ele vermiyordu.

Alison şu anda da aynısını yapabilmeyi umuyordu. Tek bir yanlış hareketinde hayatı tehlikeye girebilirdi, özellikle de şüpheleri doğruysa.

Bara yaklaştığında, siz bakmıyorken kuralların nasıl değiştiğini fark etti.

Yirmi üç yaşında olduğunu ve arkadaşlarıyla bu barları ve kulüpleri gezerken kendini tamamen evinde ve ilgili hissettiğini hatırlıyordu.

Üç yıl, sadece üç kısa yıl boyunca bir erkek arkadaşıyla birlikte olmamıştı ve feci bir ayrılıktan sonra geri döndüğünde, o ve arkadaşları

Geceyi bir kadeh beyaz şarap içerek ve 'ne zamanları hatırladığımızı' anımsayarak geçirdik.

Çocukların çoğunun kimlik taşıyıp taşımadığını merak ederken kendini kontrol etti. Hepsi çok genç görünüyordu.

Canlı müzik yoktu, onun yerine bir DJ boş bir dans pistine trans müzik yayını yapıyordu. Ne kadar zamandır çaldığından emin değildi ama bu gece grunge bir dinleyici kitlesi olduğunu o bile söyleyebilirdi. Yine de, kafasına takılı bir kulaklıkla aşağı yukarı zıplayan kendi dünyasında gibi görünüyordu.

Bara yaklaştı ve kapıya yönelmeden önce DJ'e pis bir bakış fırlatan genç bir çiftin bıraktığı boşluğa kaydı.

İçecek seçeneklerine baktı, çoğunun ne olduğundan emin değildi. "Merhaba, size ne ikram edebilirim?" diye sordu masanın diğer tarafındaki adam.

Bar. Şaşkınlığını gizlemek için hiç çaba sarf etmedi.

Tam olarak ne yaptığını anladığında bir an için sessizliğe gömüldü. Bir cinayet ve bir cinayete teşebbüs davasında baş şüphelisi olan Tom Drury'nin tam önünde oturuyordu.

Her zerresi dönüp kapıdan kaçmak istiyordu. "Kayıp mı oldun?" diye sordu tek kaşını kaldırarak.

Alison onun gözlerindeki kahkahaya karşılık verdiğini hissetti ve kendini kontrol etmeye fırsat bulamadan gülümsedi.

"Sek beyaz şarap," dedi, adam onu duymak için daha yakına eğilirken. Adamın pürüzsüz teninden gelen bir çam kokusu aldı.

Adamın bar boyunca ilerlerken genç bir kadın barmenle neredeyse çarpışmasını izledi. İkisi de gülüyor ve birbirlerinin etrafında kolaylıkla hareket ediyorlardı.

Alison bir an için koyu renk kot pantolon ve kulübün adını taşıyan haki rugby tişört giymiş atletik vücudu inceledi. Kolları bronzlaşmış ve kaslanmıştı, tek takısı bir spor saatiydi.

Ne yaptığını çok iyi bilen birinin rahatlığı ve güveniyle hareket ediyordu. Koyu renk saçları arkadan düzenli ve şık bir şekilde kesilmişti ve yaka hizasına kadar uzanıyordu.

Dönüp ona gülümsedi ve bir an için neredeyse neden burada olduğunu unuttu.

İçkiyi onun önüne koydu.

Kadın çantasını çıkardı.

Başını iki yana salladı. "Evde.

'Hayır, hayır, yapamam,' diye itiraz etti.

Elini uzatarak, 'Ben sahibiyim ve yapabileceğinizi söylüyorum,' dedi. "Tom Drury.

Ne yapacağını bilemeyerek onun elini tuttu. 'Tanıştığımıza memnun oldum Tom.

Benim adım-'

"Ali," dedi arkasından bir erkek sesi. "Üzgünüm geciktim," dedi Jamie Hart, onun yanına oturarak.

Tom ikisine de gülümsedi ve bar boyunca geri çekildi.

"Jamie, sen de kimsin?...

"Ben de sana aynı şeyi sorabilirim," diye tısladı dişlerini sıkarak. Birasını ve kızın kolunu tuttu. "Benimle gel.

Onu köşedeki bir masaya kadar takip etti.

DJ pazarının farkına varmış görünüyordu ve Nirvana çalıyordu ama dinleyicilerini kaybetmişti, onlar da teker teker kaçıyordu.

Karşılaşmayı umacağı ya da isteyeceği son kişi, kendisi gemiye getirilmeden önce vakaya atanmış olan psikolog Jamie Hart'tı. Kendisi sağlıklı barlardan atıştırıp yeşil çay içerken, ona yediği abur cuburlar hakkında ders vermek için gereğinden fazla zaman harcamıştı. Sağlığına verdiği önem bununla da kalmamıştı. Adam yirmi dokuz yaşındaydı ve hiç arabası olmamıştı, her yere toplu taşıma araçlarıyla ya da bisikletle gidip gelmeyi tercih ediyordu. Antioksidanların faydaları üzerine verdiği özel bir konferanstan sonra, adamın bisiklet klipsini pantolonundan çıkarmayı unuttuğunu fark etmiş ve bütün gün onun tek pantolon bacağıyla dolaşmasını keyifle izlemişti.

"Ne haltlar karıştırıyorsun?" diye sordu, oturduklarında. "Sadece merak ettim," dedi kadın.

"Ne hakkında?" diye sordu, başını sallayarak açık renk saçlarının mavi gözlerinin üzerine düşmesini sağladı.

Onu itti ve içkisinden bir yudum aldı. 'Adamımızı bulduğumuzu ve senin yanıldığını biliyorsun. Bunu kabul et ve yoluna devam et.

Dava konusunda birçok kez çatışmışlardı ama daha önce hiç bu kadar açık sözlü olmamıştı.

"Bak, seni önemsiyorum," dedi bakışlarını başka yöne çevirerek. "Anlıyorum. Gençsin, hırslısın. İnan bana, seni anlıyorum ama öğrenmenin bir parçası da hatalı olduğunu bilmektir.

Birasından bir yudum aldı ve sonra ağzını sildi. "Bu işin peşini bırakmalısın, Ali," dedi ve onun eline nazikçe dokundu. "Seni çok etkilediğini ve muhtemelen sıkıldığını biliyorum ama...

Geri çekildi. Birlikte çalıştıkları dönemde adının kısaltılmasından nefret etmişti ve şimdi daha da çok nefret ediyordu.

"Ben Alison," diye hırladı. "Peki senin burada ne işin var?" diye meydan okudu. "Belli ki senin de bazı şüphelerin var.

Başını iki yana salladı. 'Doğru adamı yakaladığımıza inanıyorum. Curtis'in yaptığına dair aklımda hiçbir şüphe yok. Ama senin aksine ben burada polisin davasını güçlendirmeye çalışıyorum, zayıflatmaya değil. Burada biri onu Beverly'yle giderken görmüş olmalı.

Kaşlarının çatılmasını engellemeye çalıştı. İçkisinden bir yudum alarak, "Neden sen hâlâ içiyorsun da ben içmiyorum?" diye sordu. Aslında içmek istemiyordu ve iterek sıvının bir kısmının kenara sıçramasına neden oldu. Jamie bir mendil çıkardı ve dökülenleri sildi.

'Çünkü kendimi tehlikeye atmadım. Dava hakkında söylenenleri dinledim, bu bilgileri insan ruhuna dair kendi deneyimlerimle harmanladım ve sonra kendi fikrimi sundum.

'Ama Jennifer'ı yakından tanıyan biri olduğunu söylediniz, oysa Curtis'in Beverly'yi yakından tanıdığını gösteren hiçbir şey yok-'

'Bilinen bir fahişe ve binlerce olmasa da yüzlerce erkekle yakınlaştı. Yani, yaptığı şey göz önüne alındığında...'

Alison, "Seks işçisi olduğu için herhangi bir suçu olduğunu söylemeyi aklından bile geçirme," diye öfkelendi. 'Sadece bir kişi sorumlu ve o da o piç kurusu-'

"Öyle demiyordum, sakin ol. Demek istediğim şu ki Beverly bir yabancının arabasına her bindiğinde hayatını tehlikeye atıyordu ve bunun doğru olduğunu biliyorsunuz.

Evet, onun haklı olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Aralarına sessizlik çöktü. "Ve gitmeden önce benimle bir şeyler içmeni istediğimde aklımdaki şey tam olarak bu değildi.

Alison kendini s a k i n l e ş m e y e zorladı. Ona birkaç kez sormuştu ama o hep davayla ilgilenmişti.

"Belki başka bir zaman buluşuruz ve iş hakkında tartışmayız," dedi içkisini bitirip ayağa kalkarken.

'Belki,' diye cevap verdi.

"En azından seni yapmak üzere olduğun ve sonu iyi bitmeyecek olan şeyden alıkoydum.

"Evet, teşekkürler," dedi adam yanından geçip kapıya doğru yönelirken.

Doğrusu, neyi başarmayı umduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Bu onun dünyası değildi. Tanıklarla görüşmüyor, hatta şüphelilerle bile görüşmüyordu. İşinin insanlar üzerine kurulu olmasına rağmen bu kadar az insanla karşılaşması ironikti. Konuları soyuttu, etten kemikten değil. Günlerini bir kimlik sanatçısı gibi kompozitler yaparak geçiriyordu ama onunki psikolojikti.

Jamie'nin de söylediği gibi, buraya körü körüne, hazırlıksız ve donanımsız gelmişti, diye düşündü Tom Drury'nin barın bir ucundan diğerine geçip içki hazırlamasını ve dostça sohbet etmesini izlerken.

Beş dakikalık bir konuşmadan sonra adamın her şeyi itiraf edeceğini ve onu haklı çıkaracağını, böylece akranlarının saygısını yeniden kazanacağını ve buzların hemen eriyeceğini mi düşünüyordu? Kesinlikle hayal kırıklığına uğramıştı çünkü adamla ancak iki cümle kurabilmişti.

Başını öne eğdi ve bardan sessizce çıktı, temiz havaya geri döndüğü için rahatlamıştı.

Yarım yamalak bir yudum beyaz şaraptan fazlasını içmedikten sonra kendini eve bırakacak kadar güvende hissetti.

Ancak otoparktan çıkarken aklına ani bir düşünce geldi.

Eğer West Mercia doğru adamı yakaladıklarından bu kadar emindiyse, Jamie neden burada davalarını güçlendirmeye çalışıyordu?

KIRK DOKUZ

Kim tek pencereyi açtı ve yazıcının yanındaki masa vantilatörünü çalıştırdı. Sabahın üçünde çıkan ve Barney'yi yatağına korkudan titreyerek düşüren fırtınaya rağmen, sıcaklık hâlâ yirmilere doğru yükseliyordu ve saat daha sekiz bile olmamıştı.

Stacey genel ofisten, "Yaşasın, çikolatalı kekler en sevdiklerim," dedi. Belli ki Penn'le yolda karşılaşmışlar ve Penn'in Tupperware kutusunun içindekileri tartışıyorlardı. Penn'in kardeşi Stacey'den çok hoşlanmıştı. Her gün sadece onun için özel olarak süslenmiş bir pasta vardı ve dedektif polis memuru her zaman bunun ne olduğunu görmek için sabırsızlanıyordu.

"Günaydın patron," dediler birlikte, yerlerine otururken. Belli ki ikisi de hava durumunu görmüş ve ceket giyme zahmetine katlanmamıştı.

Çiftin arkasından gelen lacivert takım elbiseli, beyaz gömlekli ve gök mavisi kravatlı adamın aksine.

"Şef," dedi, başıyla ona doğru işaret ederek.

'Ve geriye sadece...'

"Geç mi kaldım?" diye sordu Alison, boş masadaki sandalyeye kayarak.

Kim, kadının hayatında hiçbir şeye geç kalmadığından şüphelenerek başını salladı.

'Pekala çocuklar, Bryant ve ben Symes'ın eski hücre arkadaşı John Duggar ile araba yangını nedeniyle görüşemediğimiz için bu sabah kısa bir brifing yapacağız. İşte istediğim şey,' dedi.

Çantasından yavaşça bir şeyler çıkarmakta olan Alison dışında tüm ekip talimat için hazırdı.

"Penn, toplum merkezindeki Jenks'i takip etmeni istiyorum. Onun bir pislik olduğunu ve Mark'ın ona yumruk attığını biliyoruz. Tam olarak ne olduğunu ve temas ettikleri herkesi bilmek istiyorum. Pazar günü kimlerle buluştuklarını bilmek istiyorum, çünkü eğer çiçeklere biraz para harcıyorlarsa, bu bir şey için teşekkür etmek içindi. Peki, kim onlara ne veriyordu?'

'Anladım patron,' dedi.

"Hepsi bu değil. Rubik'le ilgili gelişmelerden haberdar olmanı istiyorum.

Anladığını başıyla onayladı.

Kadın polis memuruna

döndü.

'Stace, Bill ve Helen Phelps'in en yakın akrabasını bulmaya çalışmanı istiyorum. Sonra da intikam almak isteyebilecek birilerini gözden kaçırmadığımızı iki kez kontrol etmeni istiyorum-'

'Ama patron, dün gece şakalaştığımızı biliyorum ama bunu nasıl daraltabilirim-'

"Bu nefretin seviyesi," diye araya girdi Alison yumuşak bir şekilde. 'Bu derinlikte bir intikam için, masum insanları öldürmek, taklit olaylar planlama zahmetine girmek, hayat değiştiren olaylardan bahsediyoruz. Bu büyük bir şey.

"Anlaşıldı.

'Ve kimliğini tespit ettiğiniz herkesin şu anda nerede olduğunu ve ne yaptığını bilmek istiyorum. İsimleri Alison'a iletin, o da o lanet çantada aradığını bulur bulmaz psikolojik bir profil oluşturmaya başlayacak.

"Anladım," dedi, hırpalanmış bir KitKat'ı havaya kaldırarak.

Kim devam ederken ekibin geri kalanının şaşkınlıkla ona bakmasına izin verdi.

'Ve Penn, boş bir dakikan olduğunda hurdalıkta Dobbie'nin araba satıcısının ayrıntılarını içeren kâğıt parçasını bulup bulmadığını kontrol et. Bryant ve ben bugün ilerleyen saatlerde Bill ve Helen Phelps'in otopsisine katılacağız.

Önceki geceden ve ölümlerinin korkunç şeklinden kalan görüntüleri silkeleyip attı. "Ağır bir iş yükü var, biliyorum ama bu piç kurusu tekrar saldırmadan önce bu işi bitirmeliyiz.

"Şef? Bryant sordu. 'Bütün işi bu adamlara verdiniz, bugün izin mi alıyoruz?

Kahvesinden son bir yudum alarak, "Sen bilirsin," dedi.

"Ee, ne yapıyoruz?

"Bunun çok açık olduğunu düşünmüştüm, sevgili dostum," dedi alaycı bir gülümsemeyle. "Benden en çok nefret eden insanlara odaklanacağız.

ELLİ

Symes ağırlık barına son basışını 300 lbs ile yaptı. Kendi vücut ağırlığının neredeyse 1,5 katını kaldırabildiği için kendisiyle gurur duyuyordu.

Dale Preece bir ucundan tuttu, Kai Lord diğer ucundan tuttu ve geri kalanının içine yerleştirdi.

Kahvaltı antrenmanı tamamlandıktan sonra Symes oturduğu yerden kalktı, bankta döndü ve alnındaki teri sildi. Zor bir antrenman olmuştu ama ihtiyacı olan şey buydu. Vücudu efordan dolayı ağrıyordu ama bu zihnindeki durumu netleştirmişti. Bunun için tek bir şey vardı.

"Buradan siktir olup gitmeliyim.

"Ha?" diye cevap verdiler birlikte, Screwball, onlu yaşlarının sonlarında cılız bir çocuk, spor salonunda onlara doğru ilerlemeye başladı.

Symes gözlerini kıstı. "Siktir git seni sidik parçası.

Screwball geri çekildi. Çocuk dinlemek için her şeyi yapardı. Söylentiye göre, yaşlı Gennard'a ortalıkta dolaşan şeyleri söylediği için fazladan sigara alıyormuş.

Symes, Lord ve Preece ile dürüstçe konuşurken kendini güvende hissediyordu. Nefret kulübünün şu anda yedi üyesi vardı ama içlerinden çok azının bu ikisi kadar kaltaktan nefret etmek için nedeni vardı.

Lord çünkü emekli maaşı alana kadar gün ışığını göremeyecekti ve Preece çünkü o kaltak onu ailesinden mahrum bırakmıştı.

"Beceremiyorum. O lanet inek yüzünden yemek yiyemiyorum, uyuyamıyorum, mastürbasyon yapamıyorum. Tek görebildiğim onun lanet yüzü ve bu beni delirtiyor.

Preece başını sallayarak, "Hadi ama Symes," dedi. 'Bunun hakkında konuşmuştuk.

Yapış-'

"Siktir et," diye hırladı. 'Tüm I'larının çapraz ve T'lerinin noktalı olmasını sevdiğini biliyorum dostum. Bütün ördeklerin sıraya girmesini istiyorsun. Mantıklı ve bilinçli. Yavaş, yavaş, maymunu yakala falan ama beklemekten bıktım. Sadece o fahişenin ölmesini istiyorum. Ellerimi o ukala boynuna dolamak ve sıkmak istiyorum.

Preece kafasına vurarak, "Evet ama yakalanmak istemezsin," diye ısrar etti. "Bunu kullanmalısın.

Symes bir an için adamın saygısızlık edip etmediğini merak etti ama ancak onunla aynı öfkeyi hisseden biri bu kadar cüretkâr davranabilirdi.

'Lanet olsun Symes, o kaltaktan ben de en az senin kadar nefret ediyorum ve eğer bir anket yapmak istiyorsan iki aile üyesini kaybetmekle güzel bir zaman geçirmeni çalmayı karşılaştıralım. Ben kazandım,' diye tükürürken gözleri parlıyordu.

İçindeki her içgüdü, ağzını açmasına izin verdiği için bu pisliği yere sermek istiyordu ama onu durduran tek şey, o pisliğin adını her duyduğunda adamın gözlerinde gördüğü çıplak nefretti.

Düşmanımın düşmanı benim dostumdur, dedi kendini sakinleştirmek için. Hem Duggar hem de Preece ona sadık kalmıştı. Bazen ikisini özel olarak konuşurken yakalıyordu. Bir tür darbe hazırlığında olup olmadıklarını merak etmişti ama paranoyası yersiz çıkmış ve Duggar serbest bırakılmıştı.

Lord konusunda o kadar emin değildi. Çok fazla geride durup izlemek hoşuna gitmiyordu. İnsanların savaşmasına ve eğlencenin tadını çıkarmasına izin vermekten mutluydu. Yoldaşlara böyle davranılmazdı. Onları sevmek zorunda değildiniz ama arkalarını kollamanız gerekirdi.

'Bak, Preece, sinirlenme çünkü o kaltağa senden önce ulaşabilirim. Leşi alabilirsin,' dedi havayı yumuşatmak için sırıtarak.

Screwball bir kez daha onlara doğru yöneldi.

"Evlat, kafanı koparmak mı istiyorsun?..." "Bir

bok biliyorum," diye fısıldadı ellerini sıkarak.

Symes kendini ayağa kaldırarak, "Uzak durulacak zaman değil," dedi. Preece'e duyduğu öfke bastırılmıştı, yani bir şeye yumruk atması gerekiyordu ve bu bok parçası bunun için uygun görünüyordu.

"Geri geliyor," dedi çocuk, etrafına bakınarak. "Birdy geri dönüyor.

Görünüşe göre çocuğun dinleme yeteneği her iki yönde de işe yarıyordu ve bu da onu ağır bir dayaktan kurtaracak tek şeydi.

Screwball ayaklarını sürüyerek kapıya doğru dönerken, "Tamam, şimdi defol git," dedi.

Birdy, nefret kulübünün eski bir üyesi olan ve vahşi doğaya geri bırakıldıktan sonra yapması gerekenleri yapmayan Paul Bird'dü.

'Demek Birdy geri dönüyor, öyle mi? Pekala, ikinci kez dişlerinin her birini boğazına geçireceğim...'

Kafasının içinde bir ampul yandığında sözleri kesildi. Preece ve Lord umutla beklediler.

"Sanırım kendime bir plan buldum.

ELLİ BİR

"Demek Civic bu? Kim önceki gün yaptıkları konuşmayı hatırlayarak sordu. Beyaz boyalı bina önden bakıldığında küçük görünüyordu.

"Göründüğünden daha büyük," dedi, konsey konutlarına benzeyen tek sıra evlerin önünden sola dönerek.

Sıra boyunca yavaşça ilerlerken, 'Ben de ilk atıldıklarında bunların lüks olduğunu düşünmüştüm,' dedi.

"Gerçekten mi?" diye sordu, yanlarından geçerken birbirinin aynısı, düz yüzlü mülklere bakarak.

"Yeni, parlak tuğlalar," diye açıkladı. "Yeni olan her şey gösterişliydi.

Sütyensiz bir kadın siyah bir çantayı ön penceresinin altında biriken yığının üzerine atarken, "Artık o kadar havalı olduklarından emin değilim," dedi.

"Bu mu?...

"Yandaki ev," diye açıkladı Bryant. 'Annesinin eski evi. İçerideyken ölmüş.

Kim, patikadaki iki köpek pisliği yığınının üzerinden geçip kapıya ulaştığında arka tarafta bir köpek havlamaya başladı.

"Kapa çeneni, Mofo," diye duydu kapıyı çalarken. "Kim bu herif?" dedi meslektaşına.

Veri tabanında aralarında herhangi bir bağlantı olup olmadığını araştırmış ve hiçbir şey bulamamıştı. Adamın fotoğrafını incelemişti ve hiçbir hatıra kendini belli etmemişti. Ama Symes tarafından işe alınmıştı, yani aralarında bir bağlantı olmalıydı.

"Evet, şef, öğrenmek üzereyiz.

Kapının arkasında beliren şekil, kel kafalı ve uzun kızıl sakallı bir adam-dağ ortaya çıkarmak için açılan desenli cam panel tarafından bozulmamıştı. Aklıma hemen ZZ Top reddi geldi.

Adamın yaklaşık 1.80 boyunda olduğunu biliyordu ve yaklaşık yirmi beş taş olduğunu tahmin ediyordu.

Ve onu hayatında daha önce hiç görmediğini biliyordu.

Ona da aynı kafa karışıklığıyla bakıyordu, ki eğer nefret kulübündeyse bu hiç mantıklı değildi.

'Eğer Mofo için geldiyseniz, sadece havlıyor çünkü-'

Bryant kimliğini göstererek, "Buraya köpek için gelmedik," dedi.

İyice baktı.

Geri adım attı. 'Hey, siktirip gidebilirsin. Çıktığımdan beri hiçbir şey yapmadım. Burnumu tutuyorum-'

Kim, kendi kimliğini yüzüne vurarak onu susturdu.

Yüzü geniş ve gerçek bir sırıtışa dönüşürken konuşmayı kesti.

"Hey, sen kız kardeşimi öldüren kaltaksın.

ELLİ İKİ

Alison yapmak üzere olduğu şeyi yapmaması gerektiğini kesinlikle biliyordu ama yine de kapıyı iterek açtı.

Stacey'nin acil bir işi olduğu konusunda kendisine inandığından emin değildi ama dedektif polis memuru ekip odasından çıkarken sessiz kalmıştı. Romsley'deki küçük, mütevazı kuru temizlemeciye gitmesi on dakikadan fazla sürmemişti.

Duyuları hemen kumaş kremi kokusuyla saldırıya uğradı. Onu işlevsel ama pek de hevesli olmayan bir gülümsemeyle karşılayan kadının arkasındaki alandan hafif bir gümbürtü duyuldu.

Alison bu kadının hayatın devam etmesi gerektiği gerçeğini kabullenmiş bir kadın olduğunu tahmin etti; ne kadar ağlarsa ağlasın, yalvarırsa yalvarsın ve dua ederse etsin, kızının ölümünü geri alamazdı.

"Bayan Townes? Alison, cinayet soruşturmasında çalıştığı süre boyunca kadınla tanışmadığı için kontrol etti.

Başını temkinli bir şekilde salladı ve gözleri kısılmış olsa da yüzünün geri kalanı sanki normal olmaya çalışıyormuş gibi davranmak zorunda değilmiş gibi rahatladı.

Kadın onu çabucak değerlendirdi. "Muhabir misiniz?

Alison başını salladı ve kafasında alıştırma yaptığı şeyi söyledi. "Polis davasında danışmanlık yapıyordum.

"Polis misiniz?" diye sordu kaşlarını çatarak.

'Polisle çalışıyorum,' dedi ve hızla devam etti. 'Bu sadece bir takip araması. Polisin olayla ilgilenme şeklinden memnun olup olmadığınızı öğrenmek için...'

"Polisi gözden geçirmemi mi istiyorsunuz?

Alison yalanla başlamanın tehlikelerinin farkındaydı ama bu kadına gerçeği söylemesinin imkânı yoktu. Yeterince şey yaşamıştı.

Ya itiraf edecekti ya da daha derine inecekti.

Alison, "Bu her zaman yaptığımız bir şey değil ve gizlilik esasına dayanıyor ancak her zaman suç mağdurlarının aile üyelerine yaklaşımımızı geliştirmeye çalışıyoruz," diyerek yalanın derinliklerine iniyor.

Kapının zili çaldığında 'Tamam,' dedi.

Alison kenara çekildi, bir kadın aceleyle bir bilet çıkardı, parasını ödedi ve kuru temizlemeden geçirdiği eşyasını teşekkür etmeden aldı.

Alison'ın içinden bir ses onun peşinden gitmek, onu geri sürüklemek ve kabalığı için özür dilemesini sağlamak istiyordu. Bu kadının son dört ayda neler çektiğini ve hayatının geri kalanında neler çekmeye devam edeceğini açıklamak istiyordu. Ama nihayetinde, bu ilgisiz müşteri için o, bu rolün ötesinde bir hayatı olmayan kuru temizlemeci bir kadındı.

'Sorun değil, benim için fark etmez,' dedi sanki onun düşüncelerini okuyormuş gibi. "Peki, Bayan Townes, yapabilir-

"Trisha, lütfen," dedi. 'Çok iyi ya da çok kötü bir şey olduğunda sana tam adınla seslenildiğini fark ettin mi? Normalde ben sadece Trisha'yım ve bir gün yine Trisha olmak istiyorum.

"Pekala, Trisha, dava sırasında polis memurlarının iletişimini nasıl buldun?

Bir an için düşündü. "DCI Merton başlangıçta bizi çok bilgilendirdi. Neredeyse her gün bizimle temasa geçti. Sanırım haftalar geçtikçe daha da azaldı ama Jamie ilk günlerde bize çok yardımcı oldu. Her şeyi kabullenmemize yardımcı oldu... dehşeti... o...'

"Sorun yok, Trisha," dedi Alison, elini uzatıp ona dokunmak için.

Kızlarına tecavüz edilmesi ve öldürülmesi Alison'ın gördüğü en vahşi eylemlerden biriydi. Jennifer'ın yaraları o kadar ağırdı ki Bay Townes teşhis odasından sendeleyerek çıkmış ve kusmuştu. Bu görüntü her zaman kızıyla ilgili diğer tüm anıların yanında yer alacaktı.

"Ve DCI Merton gelip Curtis'in tutuklandığını bizzat bize bildirdi.

"Bu sonuca şaşırdınız mı, Bayan... Trisha?

Yüzünden bir sürü duygu geçti. "Elbette. İkimizin de buna inanabileceğini sanmıyorum. Adam yüzlerce kez evimize girip çıkmıştı.

bize yemek pişirdi, Lenny kolunu kırdığında onu hastaneye götürdü, hatta kocam çalışamadığında onun yerine burada çalıştı.

"Yani o ve Jennifer mutlu muydu?

Çoğunlukla. Jen bazen onun odaklanma eksikliğinden dolayı hayal kırıklığına uğrardı. Arada sırada düzgün bir iş bulamadığı için ondan ayrılırdı ama her zaman ona geri dönerdi çünkü onu seviyordu ve yaptığı işe olan tutkusunu seviyordu.

"Peki cinayet sırasında ayrılmışlar mıydı?

Trisha başını salladı ve sonra ona ciddiyetle baktı. 'Dinle, gerçekten neden burada olduğunu bilmiyorum. İyi bir yalancı değilsin, ama bunun herhangi bir şüpheyle ilgisi varsa, o zaman teşekkür ederim. Polisin Curtis olduğuna ikna olduğunu biliyorum ve onlara güveniyorum ama evimize kabul ettiğimiz, ailemizin bir parçası olan birinin kızımıza bunu yapmasını kabullenmekte zorlanıyorum. Seçme şansım yok ve içimde hissettiğim öfke ve umutsuzluğun bir kısmını hafifleteceği umuduyla adalet istiyorum ama doğru adaleti istiyorum. Anlıyor musunuz?'

Alison çok iyi anlıyordu. Trisha kalbinin derinliklerinde Curtis'in suçlu olduğunu hissetmiyordu.

"Zaman ayırdığın için teşekkür ederim Trisha ve kaybın için çok üzgünüm. Trisha başıyla onayladı ve Alison kapıya doğru yöneldi.

"Biliyor musun, belki ilgilenirsin diye söylüyorum, DCI Merton'a sorduğum ve asla yanıt alamadığım bir soru vardı.

"Devam et," diye ısrar etti Alison.

"Jen'in gümüş küpesini bulup bulmadıklarını bana hiç söylemedi.

ELLİ ÜÇ

Penn bandanasını çıkardı ve asi buklelerini düzeltti. On beş dakikalık yolculuk boyunca arabaya biraz hava girsin diye sonuna kadar indirilmiş bütün camları kapattı. Kliması yoktu ve açılır tavan yıllardır tıkalıydı. Yazın çok düşündüğü ama kışın hiç düşünmediği işlerden biriydi bu. Bu dava biter bitmez bunu halletmeye karar verdi, çünkü tahminciler bu sıcağın yakında hiçbir yere gitmeyeceği konusunda hemfikirdi.

Arabasında sürekli asılı duran takım elbise ceketinin içine omuz silkti ve fazladan katmanın verdiği rahatsızlığı anında hissetti. Meslektaşı Bryant'ın aksine, her gün kravatla dolaşamazdı. Elinde olsa işe bermuda şort, tişört ve çıplak ayakla gider, evdeki giyim tarzını yansıtırdı ama patronunun bundan pek hoşlanmayacağından şüpheleniyordu.

Bir önceki gecenin ifşaatlarından sonra, hem kendisinin hem de Stacey'nin eve Google'a gitmeleri onu eğlendirmiş ama şaşırtmamıştı. Jasper yattıktan sonra patronuyla ilgili haberlere göz gezdirdi. Şok olmuş, üzülmüş ve nedense biraz da kızmıştı ve bu onu biraz daha anlamasına yardımcı olmuştu. Onunla diğer ikisi gibi bir geçmişi yoktu ama dün gece hızlandırılmış bir kurs almış gibi hissediyordu ve uyandığında bundan sorumlu olan piçi yakalamak için yanıp tutuşuyordu.

Stourbridge Toplum Merkezi'ne girdi ve anında iki duygusal tepki verdi.

İlk olarak mekana geldik. Düzenli, verimli, iyi donanımlı ve güzel döşenmiş. Ve ortalama bir evsiz ya da şanssız biri için hiç de misafirperver değildi. Garip bir şekilde, birisinin

Bir toplum merkezinin nasıl görünmesini beklersiniz, ancak gerçekte, normalde uyumsuz, savaşta yıpranmış mobilyalar, aşınmış ahşap işleri, lekeli halı ve eski ekipmanlardan oluşurlar. Burası ona açılmaya hazır bir yeri hatırlatıyordu. Önceki fotoğraf. Vergi parasının işe yaradığını gösteren bir dergi makalesi için hazır. Dezavantajlı insanların yardım, tavsiye ve ara sıra yemek için gelebilecekleri bir yer değil.

İkinci duygusal tepki ise soldaki masanın arkasında oturan adama yönelikti. Sağdaki boştu.

Aklına hemen gelen enstantane kendi başına önemliydi. Soldaki masa daha büyüktü. Diğer tarafta bir yerine iki sandalye vardı, bilgisayar daha yeniydi, küçük bir metal oyuncak koleksiyonu vardı, sandalye yönetici derisiydi. Bu, pozisyonundan keyif alan bir adamdı.

"Bay Jenks? Penn elini uzatarak, "Bay Jenks," dedi.

Adam başını salladı, ayağa kalktı ve soğukkanlı bir tavırla selamına karşılık verdi. West Mids Polisi'nden DS Penn, bir dakikanız var mı?

"Elbette," dedi otururken. "Bu Mark ve Amy hakkında mı?

'Öyle. Sadece dikkatimizi çeken bir şeyi açıklığa kavuşturmamız gerekiyor,' dedi gülümseyerek.

Penn uzun zaman önce insanları rahatlatmak konusunda yetenekli olduğunu öğrenmişti. Uzun, asi buklelerinin ve takım elbise içinde huzurlu olamamasının onu daha rahat, daha açık gösterdiğini biliyordu. Bazı insanlar iyi giyilmiş bir takım elbisenin şık güvencesine güvenir, bazıları ise güvenmezdi. Ayrıca duygularını nasıl saklayacağını da iyi öğrenmişti.

Adam boğazındaki kravat düğümüyle uğraştı.

"Sadece küçük bir yanlış anlaşılma olduğunu düşünüyorum, Bay Jenks, ancak Mark ile aranızda bir tür tartışma yaşandığı bilgisini aldık.

Yanaklarındaki renk derinleşti. "Size

vurdu mu Bay Jenks?" diye sordu.

Tereddüt. Kafa sallama hayır. Baş sallama

evet. "Şey. Sanırım pek sayılmaz... Yani...'

"Üzgünüm Bay Jenks, biraz daha açık olmanız gerekecek," dedi güven verici bir gülümsemeyle.

"Sadece konuşuyorduk.

"Ne hakkında?" diye sordu, patronun ona bu adamın ünü hakkında söylediklerini hatırlayarak.

Kravatının düğümüyle oynarken, 'Saygısızlık, sanırım,' dedi.

Penn'in bunun ne anlama geldiğini anlamak için yanındaki davranış uzmanı Alison'a ihtiyacı yoktu. Jenks, kravatıyla oynayarak bilinçaltında, kendisinin saygın bir adam olduğunu pekiştirmeye çalışıyordu.

"Saygısızlık mı?

Jenks başını salladı. 'Bu ne en çok sorun o hakkında Burada. İnsanlar sunduğumuz hizmetlere saygısızlık ediyor'.

Penn boş boş, hizmetlerden herhangi birinin kullanılıp kullanılmadığını merak etti. "Tartışma fiziksel bir hal aldı mı?" diye sordu.

"Belki biraz itiş kakış," dedi, söylediklerinde daha rahat olmaya başlamıştı.

Penn, en iyi yalanların gerçeğe dayandığını biliyordu.

Penn ses tonunu değiştirmeden, "Sadece sana yumruk attığını ve gözünü morarttığını duyduk," dedi.

Keman bağla.

Kafa sallama.

'Kesinlikle hayır, Çavuş. Eliyle işaret ederken eli yüzümün yan tarafına çarpmış olabilir ama eminim ki bu tamamen kazaydı.

"Bu yüzden mi onu ihbar etmediniz? Penn dostça teklif etti.

"Elbette, elbette," dedi hevesle ve Penn adamın bu konuşmayla üstünlüğü ele geçirdiğini düşündüğünü görebiliyordu.

'Çocuklar böyle şeyler olmadan da yeterince sorun yaşıyor. Hayatı uçlarda yaşıyorlar, evleri yok, bir sonraki öğünün nereden geleceği belli değil, güvenlikleri yok. Duyguları yüzeye çok yakın yaşıyor ve ben onlar için bir şeyleri bozmak istemedim.

Penn anladığını mırıldandı. "Evet, söylentiler duymaya başladığınızda korkunç olmalı, özellikle de elinizden gelen her şeyi yaptığınızda-

"Ne hakkında söylentiler, Çavuş?

'Yok bir şey, sadece duyduğumuz bir şey-'

"Eğer beni ilgilendiriyorsa, ne olduğunu kesinlikle bilmek isterim.

Adamın öğrenme hevesiyle cümlesini bitirmesine izin vermemesi ve zoraki haklılık tonu, sinirlerini ve başına geleceklerden haberdar olduğunu ele veriyordu.

'Eminim ki bu işin doğasında var ama buraya gelen kadınlara cinsel iyilik karşılığında ekstra yardım teklif ettiğinizi söyleyenler var.

Penn arabasıyla bahse girerdi ki adamın sağ eli kravat düğümüne tekrar dokunacaktı. Ve kazanırdı.

"Oh, bu çok saçma," diye öfkeyle söylendi. 'Neden şeytan...'

"Neden gerçekten? Penn de aynı fikirdeydi. "Ama belli ki elimizde hiçbir kanıt yok-" "Belli ki," diye tekrarladı Penn. "Çünkü bu tamamen gerçek dışı.

"Peki, ikisi hakkında bana başka ne söyleyebilirsin? Penn sordu. Adam kendini tehdit altında hissetmezse daha rahat konuşabilirdi.

"Doğrusunu isterseniz, ben de dahil olmak üzere bazıları onları nankör olarak gördü.

"Nasıl yani?

'Amy bir odaya sponsor olma projesi için mükemmel bir adaydı. Uyuşturucuyu bıraktı ve Lye'de bir Çin lokantasının üstündeki bir stüdyoya yerleştirildi ama sonra kaybetti.

"Neden? Penn sordu.

"Kurallara uyamıyordu. Erkek ziyaretçilere izin verilmiyordu ve tabii ki Mark'ı birden fazla kez gizlice içeri soktu. Fark edildi ve ayrılmak zorunda kaldı.

"Utanç verici," diye gözlemledi Penn.

"Onun yerini almak için bekleyen binlerce başka kız var," dedi soğukkanlılıkla.

Penn içindeki acıma duygusuna engel olamadı. Ona sanki çocuklar sadece birlikte olmak istemişler gibi gelmişti.

Penn onun daha önce söylediği bir şeyi hatırladı. 'Onlar için bir şeyleri berbat etmekten korktuğun için Mark'ı ihbar etmek istemediğini söylemiştin. Neyi bozmak?'

"Onları sokaktan kurtarmaya çalışan bir tür sosyal yardım görevlisiyle tanışmışlardı. Bunu hak ettiklerinden emin değilim ama istediklerini elde etme yolunda ilerliyor gibi görünüyorlardı.

Penn, çiftin süpermarket çevresindeki davranışlarını düşündü; çiçekleri.

"Bay Jenks, sizce Mark ve Amy her şeyden çok ne istiyorlardı?

"Eğer bir şey söylemem gerekirse, her şeyden çok istedikleri tek şeyin bir ev olduğunu söyleyebilirim.

ELLİ DÖRT

"Dur bakalım," dedi Kim, sinirli bir şekilde, "kız kardeşini öldürdüm mü, öldürmedim mi?

Sırıtan bir devi takip ederek çukurlu bir koridordan geçip arka taraftaki beyaz Formika mutfağa ulaştılar. Bir pizza kutusu ile bir tüp Pringles'ın arasında duran bir kutu elma şarabı çoktan açılmıştı.

Ve şimdi, Kim cevaplar istiyordu.

'Kız kardeşim öldürülmedi. Benim kız kardeşim bile yok,' dedi ve elma şarabından bir yudum aldı.

Kim bir açıklama bekledi.

'Bana bak,' dedi. 'İnsanlar hayatım boyunca benimle dövüşmek istedi. Okul, barlar, kulüpler, chippy - her zaman denemek isteyen birileri vardır.

"Kendi başının çaresine bakabilirsin, değil mi? Bryant düşüncelerini dile getirerek sordu.

'Evet,' dedi. 'Ama suçu her zaman kim üstleniyor, ha? Cesareti olan küçük bücür ya da karısı tarafından terk edilen ve kanıtlayacak bir şeyi olan adam değil. Kızgın büyük adamdır. Ve hapishane kendini kanıtlamak isteyen siklerle doludur.

"Demek nefret kulübüne katıldın? İrlanda seteri cinsi köpek mutfağa girip tezgahın üzerine zıplarken Kim sordu.

"Aşağı, Mofo," diye bağırdı, tişörtüyle tezgahın üzerindeki kirli lekeyi ovuşturdu.

Kim, köpeğine Orospu Çocuğu adını veren ama kirli patileriyle ilgilenen bir adamdan emin değildi.

"Symes yüzünden," diye devam etti. 'O pis, hasta bir köpek yavrusu ve orada kimse ona karşı gelemez, bu yüzden onun küçük nefret kulübündeyseniz güvendesiniz demektir.

"Tanrım," dedi Kim.

Duggar, sanki tüm bunlar bir şakaymış gibi sırıtarak, 'Evet, *senden* nefret ediyor,' dedi.

"Peki nasıl oldu?" diye sordu Bryant. 'Seçilmek için sırtına bir tür işaret mi koydun?

"Hayır, sanırım hiç içeri girmedin, o yüzden senin için heceleyeceğim," dedi ve boş kutuyu atıp bir başkasına uzandı. 'Oraya gir ve sert adamı bul. Bu durumda bunu yapmak zor değil çünkü gardiyanların çoğu bile ondan korkuyor. Kimden uzak durman gerektiğini sorarsın, bir isim alırsın ve adamının o olduğunu anlarsın. Sonra iyi tarafına geçmek için ne yapman gerektiğini bulmak için biraz izlersin. Onlara yemeğinizi verin, bir gardiyanı dövün, bir acemiye tecavüz edin.

Korunmak için gereken korkunç eylemleri soğukkanlılıkla sıralaması Kim'in tüylerini ürpertti.

"Ve içeri girmek için tek yapmam gereken senden nefret ediyormuşum gibi davranmaktı. Sakin ol. Ve iki ay sonra, tahmin et ne oldu. Gerçekten nefret ettim.'

Kim, "Ama biz hiç tanışmadık," dedi.

Omuz silkti ve bir yudum aldı. "Güven bana, gerçekten güçlü bir argümanı var.

"Benim için herhangi bir isim var mı? Kim sordu.

Adam yüksek sesle güldü ve kız bunun evi salladığına yemin edebilirdi.

"Symes'ı tanısaydın bunu sormazdın bile. Bakın, bu adamın yaptığı şey öfkenizi alıp nefrete dönüştürmek. Ona masaj yapıyor, onu besliyor, okşuyor ve sahip olduğun her olumsuz duygunun nesnesi haline getiriyor. "Seni öldürmeye hazırdım ve sen bana hiçbir şey yapmadın bile.

Bir an durakladı ve bir şeyler düşündü. "Dinle, bunu anlaman lazım, o yüzden bir şey paylaşacağım. Gornal'da iki silahlı soygundan içeri attığınız adam. Leke gibi bir şey...'

"Peter Staines," diye düzeltti Kim.

Evet, o. İndikten iki gün sonra işe alındı. Çeneni kapalı tutmanla ilgili notu okumamış. Sana zarar vermeyi hiç düşünmediğini ve sadece onu yakaladığın için sana kızgın olduğunu itiraf etti. Gözlerini devirdi. "Siktiğimin salağı.

"Ve?

"Symes ve onun-" "Kıç çatlağının Büyük Kanyon gibi açıldığını söylemek yanlış olmaz.

'Yani, eğer bir şeyin arkasında onun olup olmadığını öğrenmek isteseydim, hapse atılmasına yardım ettiğim içerideki tüm yandaşlarına bakmam gerekirdi.

Bir dakika boyunca onu gözlemledi. 'Anlamıyorsun, değil mi? Sadece hapishanenin içinde değil. Bir yığın hayran mektubu alıyor, biliyor musun?'

"Şaka mı yapıyorsun? Bryant sordu.

Bir yudum aldı ve başını salladı. 'Tek gözlü canavarların bile çekiciliği vardır. "Bir mahkûma e-posta gönder" programı sayesinde çok ilgi çekiyor.

"Hepsi gerçek kaçıklar mı?" diye

sordu. Omuz silkti.

Kim tıkladı. "Bu sistem aracılığıyla ayrılan insanlarla iletişim halinde olduğunu mu söylüyorsun?

Tekrar omuz silkti ve iç çekti. "Uyanıkken her düşüncesini sana adadığını anlamalısın. Senin için yiyor, uyuyor ve formda kalmak için egzersiz yapıyor. Her şey sana olan nefreti hedeflemekle ilgili.

"Anladım," dedi Kim, sıcağa rağmen yine o serinliği hissederek.

"Ama eminim herkes Symes tarafından manipüle edilmiyordur?" diye sordu. "Bana isim vermeyeceğinizi biliyorum ama mesela Dale Preece gibi biri.

Duggar başını sallamadan önce tereddüt etti. "Evet, o da

kulüpte. Adamın itirafına tam olarak inanamadığı için

kaşlarını çattı.

"Ve hiç kuşkunuz olmasın, Müfettiş, çünkü o da en az Symes kadar sizden nefret ediyor.

ELLİ BEŞ

On iki buçukta Stacey'nin canına tak etmişti. Acil işinden döndüğünden beri ofisin karşısındaki kadının bir kahvaltı barını mideye indirdiğini görmüştü, fena değildi. Bir elma, oldukça iyiydi. Bir paket Maltesers, şüpheli, Penn'in Tupperware kutusundan iki kek ve şimdi de kantinden aldığı tavuklu ve mısırlı sandviçi mideye indiriyordu.

Stacey, Jasper'dan aldığı özel pastayı kendine ikram etmiş ve ardından telafi etmek için sade bir yumurta salatası yemişti.

"Alison, sen yarı hobbit misin?" diye sordu. "Pardon?

"Filmlerde gördüğüm kadarıyla kahvaltı, kuşluk vakti atıştırmalık, öğle yemeği öncesi, öğle yemeği...

"Anlıyorum," dedi gülümseyerek. 'Şanslıyım sanırım. Masa başındayken hep açlıktan ölürüm.

Stacy umutla, "Spor salonunda saatler geçiriyor olmalısın," dedi. Alison tereddüt etti. "Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, evet," diye cevap verdi.

Senden hoşlanmamak için bir neden daha, diye düşündü Stacey, ekranına geri dönerek.

Bill ve Helen Phelps'i araştırmaya başlamıştı, bu da dünyasını biraz olsun sarsmıyordu.

Google'da h i ç b i r sonuç çıkmamıştı. Hiçbir sosyal medya aktivitesi yoktu, bu çok garip değildi ama hiç yardımcı olmadı.

Elli beş yaşında emekli o l m u ş bir banka müdürüydü ve Helen, kocası emekli olduğunda bıraktığı bir çiçekçi dükkânını işletiyordu.

Birkaç yıl boyunca bir tekneyle seyahat etmişlerdi ama Bill'in sağlık sorunları onları eve geri getirmişti. Stacey, çok iyi, çok sıradan, çok ortalama oldukları için cezalandırılmadıkları sürece öldürülmeleri için iyi bir neden bulamadı. Ama kesinlikle çok sıradan olmak öldürülmene neden olmazdı.

Kendi protokollerini takip etti ve kendi kendine gülerken Bill'in adını sisteme girdi. Evet, sanki bundan bir şey çıkacakmış gibi.

Ve bir vuruş yaptı.

Sandalyesinde öne doğru oturdu.

Polisin çağrıldığı bir komşu tartışması. Bay Phelps bir çöp bidonuyla ilgili devam eden bir sorun nedeniyle komşusuna vurmuştur.

Her ne kadar gülünç olsa da Stacey çatışma olasılığı karşısında midesinde bir kıpırtı hissetti. Sonra ileride iki adamın suçlamalardan kaçınmaya, mahkemeye çıkmaya ve el sıkışmaya teşvik edildiğini okudu. Ve onlar da kabul etmişlerdi. Aradan geçen beş yıl içinde başka bir şey olmamıştı.

Stacey, 'bingate' kelimesine başka birinin dahil olduğunu gözden kaçırmış olma ihtimaline karşı tekrar okudu ve beyni daha önce fark etmediği bir cümleyi kaydetti.

Bay Phelps sonunda yirmi iki yaşındaki oğlu tarafından zapt edildi.

Bu da şu soruyu akla getirdi: Phelps'in oğlu hangi cehennemdeydi?

ELLİ ALTI

Russells Hall'da arabadan indiklerinde Bryant, "Hey, acaba Keats Symes'ın kurduğu hayran kulübüne katılmak ister mi?" diye sordu.

"Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu ona yan yan bakarak.

'Hayır, bence bu trajik, ürkütücü ve korkutucu. Bence bu davadan alınmalı ve bu deli yakalanana kadar silahlı koruma altında gözetim altında tutulmalısınız ama ne siz ne de Woody benimle aynı fikirde olmadığınıza göre nefesimi tutmak zorundayım,' dedi binaya girerlerken.

'Aynı fikirde değiliz çünkü kimse hayatımı tehdit etmedi. Kimse gerçekten öldürmeye çalışmıyor-'

"Henüz," diye hatırlattı Bryant ona. 'Bu psikopatın bundan sonra ne yapacağı hakkında hiçbir fikrimiz yok.

Kim aynı fikirde olmamak için başını salladı ve birazdan görecekleri için kendini hazırlayarak sessizce morga doğru yürüdü.

"Hey, Keats," dedi, içeri girerken gözlerini onun yüzünde sabit tutarak.

Birkaç saniye hiçbir şey söylemedi.

'Özür dilerim ama normalde sizden gelen bir selama eşlik eden esprili yanıtı bekliyordum. Senarist tatilde mi?'

Onu görmezden geldi ve klima ünitesinin altında durmaya başladı. Keats klimayı 16 derecede sabit tutuyordu ve bu da ona gayet uygundu.

Patoloji uzmanının Bryant'a soru dolu bir bakış fırlatmasını ve onun da omuz silkmesini izledi.

"Yanan aracın Adli Tıp'a teslim edildiğini ve şu anda yangın müfettişlerinin araç üzerinde çalıştığını bilmekten memnuniyet duyacaksınız.

"Yangının çıkış nedenini tespit edebilecekler mi? Bryant sordu.

"Söylemesi zor ama kendiliğinden yanmaya neden olan motor arızalarını eleyebileceklerinden eminim.

Henüz metal tabakların üzerindeki formlara doğrudan bakmamış olsa da, normal cesetlerin aksine çarşafların düz secde formunu örtmediğini biliyordu. Örtü yüksekti, sanki altında oynayan çocuklar varmış gibi çadır şeklindeydi.

"Tamam, başlayalım," dedi Keats, ilk çarşafı kaldırarak.

Yanmış figür ortaya çıktığında Kim mide bulantısını bastırmaya çalıştı. Kararmış form yan yatmış, dizleri bükülmüş ama sırtı dik bir şekilde cenin pozisyonundaymış gibi duruyordu. Kim, sıcağın kasların kurumasına ve kasılmasına neden olarak uzuvların hareket etmesini ve duruş almasını sağladığını biliyordu. Figür dik dursaydı hâlâ araba koltuğunda oturuyor gibi görünecekti.

"Nedir o? Kim yaklaşıp göğüs bölgesinde, giysiden geriye kalan kumaş şeritlerine benzemeyen bir kumaş parçasını işaret ederek sordu.

Keats gözlüklerinin üzerinden baktı. "Emniyet kemerinin bir parçası olduğunu tahmin ediyorum. "Deriye mi kaynaklanmış?

Başını salladı. 'Analiz için bir numune alacağım ve teyit edeceğim-'

"Yani hâlâ emniyet kemeri mi takıyorlardı? Kim, en az kendisi kadar şaşkın görünen meslektaşına dönerek sordu.

"Ve hâlâ normal oturma pozisyonunda mı?" dedi yüksek sesle düşünerek. "Öyle görünüyor," diye yanıtladı Keats, gerek olmamasına rağmen. "Neden?" diye sordu Bryant, onun düşüncelerini yakalayarak.

"Neden ne? Keats sordu.

"Araba yanıyorsa, dışarı çıkmak için biraz çaba göstermez misiniz?" diye sordu. 'Elbette biraz hareket etmek, en azından emniyet kemerini açmak için zaman vardır?

"Bunu çözmek benim işim değil, Müfettiş, ama bu zavallıya daha yakından bakmak benim işim," dedi ve onu masadan uzaklaştırdı.

Keats, 'Bildiğiniz gibi, bir insan uzvu bir ağaç dalından farklı olarak yanar,' dedi. 'Derinin dış katmanları kızarır ve alevler yüzey boyunca ilerledikçe soyulmaya başlar. Yaklaşık beş dakika sonra, derinin daha kalın olan dermal tabakası

büzülür ve yarılmaya başlayarak alttaki sarı yağın dışarı sızmasına izin verir. Vücut yağı iyi bir yakıt olabilir ancak fitil görevi görmesi için giysiye ya da kömürleşmiş oduna ihtiyaç duyar. Fitil yağı emerek alevin içine çeker ve burada buharlaşmasını sağlayarak-'

"Ölmeleri ne kadar sürer? Kim kuru dudaklarını yalayarak sordu.

'Tam olarak söylemek zor. Vücut kendi ateşini yaklaşık yedi saat boyunca sürdürebilir...'

"Bunu biliyorum Keats," diye tersledi. 'Ben bu cesetlerden ve ne kadar acı çektiklerinden bahsediyorum.

Daha önce de yanmış cesetler görmüştü ama bilmek istediği şey bu zavallı çiftin korkunç acıya ne kadar dayandığıydı.

"Dakikalar," diye cevap verdi. "Böylesine dar bir alanda dumandan zehirlenerek ölmüş olacakları kesindi. Sol taraftaki cesede dokunmak için durakladı. "Ve bu da Helen Phelps olduğundan şüphelendiğimiz kadın," dedi.

Kim manzaradan kaçmaktan gözlerini ayıramaz hale geldi.

Bir tutam sarı saç, kararmış kafatasından dışarı çıkmış, kulağın olması gereken yerde ve elmacık kemiğinin yanında alevlerin kalıcı olarak şekillendirdiği bir dehşet ifadesini destekliyordu.

Erica'nın saçları sarıydı.

Üvey annesi onu evlat edinmeye çalışırken geçirdiği araba kazasından sonra eve dönerken böyle mi bakmıştı?

Cenazeye katılmasına izin verilmemişti; çiftin yanında geçirdiği üç yıla rağmen ona hiçbir zaman teyzelik yapmamış olan Erica'nın kız kardeşi tarafından engellenmişti.

Ama tatlı, nazik Erica'nın hiç böyle göründüğünü düşünemiyordu. Sadece ilk üç ay boyunca Kim'in konuşmasını sabırla beklerkenki sıcak, hoşgörülü, güven verici gülümsemesini hayal edebiliyordu.

Her gece sıcak çikolatayı yatağının başucundaki dolaba bırakmak için eğildiğinde aynı saç tutamını kulağının arkasına sıkıştırdığını hayal edebiliyordu.

Duyguların boğazında toplandığını hissedebiliyordu ve kendini şimdiki zamana geri getirmek zorunda kaldı, ki bu artık olmak için çekici bir yer değildi.

Keats'in konuştuğunu ve Bryant'ın bu sözleri kabul ettiğini biliyordu ama zihnini tek bir şey dolduruyordu. Ölüm şekilleri hakkında fazla düşünmekten kaçınmıştı, sadece ölmüşlerdi. Sonsuz

Kayıplarının acısı, olayın kendisinin nasıl bir ıstırap olduğunu gözünde canlandırmadan bile yeterliydi. Buna dayanabileceğinden emin değildi.

Ve hayatlarını bu şekilde kaybetmişlerdi. Bir arabanın içinde sıkışmış, tanınmayacak kadar yanmışlardı. Sıcak alevler tenlerini yalıyordu. Sevgili tatlı ve nazik Erica ve Keith bu şekilde acı çekmiş ve ölmüşlerdi.

Kim döndü ve odadan kaçtı.

ELLİ YEDİ

Penn, Hollytree arazisine saat on beş civarında varmış ve arabasını gözetimsiz bırakmaktan çekinmemiştir.

Dokuz yaşındaki Ford Fiesta'lar parça olarak bile yüksek bir piyasa değerine sahip değildi.

Hızlı ve gösterişli arabaları sevmediğinden değildi. Evet, bir Lamborghini, bir Ferrari ya da bir Aston Martin hayal ediyordu ve bugünlerde aylık ödeme için tüm maaşınızdan vazgeçmeye hazırsanız bir tane alabiliyordunuz ve bir tanesinin peşinden koşmamasının nedeni bu bile değildi. Endişelenmesi gereken bir araba istemiyordu. Vandalizm ya da hırsızlık korkusuyla hiçbir yere bırakamayacağı bir araba istemiyordu. Fiesta'sı onu gayet iyi idare ediyordu ve başka kimse onu istemiyordu.

Hemen Adli Tıp kordonunun geri çekildiğini gördü ama bunun için burada değildi. O bölgedeki herhangi bir gelişmenin derhal patrona iletileceğini biliyordu.

Dördüncü kata yöneldi; kordon artık sadece Amy ve Mark'ın bulunduğu mülkün kapısının önündeydi.

Tek bir subay görev yapıyordu.

Penn, koridor boyunca bir sonraki mülke doğru ilerlemeden önce ona doğru başını salladı.

Memur şakağını göstererek, "Zamanını boşa harcıyorsun, dostum," dedi. "Bir meyve yarasası kadar çatlak.

Penn dişlerini sıktı ve kapıyı çaldı, polisin çeşitlilik eğitimini en iyi şekilde görmekten memnundu.

'Onluğuna bahse girerim sana Steve diyordur. Herkes Steve der,' dedi sessizce.

"Steve kim? Penn sordu.

Omuz silkti. Kapı açılmaya başladığında, "Steve diye biri yok," dedi.

Yetmişli yaşların sonunda, seksenli yaşların başında olduğunu tahmin ettiği bir kadın, bir yürüyen çerçeve yardımıyla kapıyı açtı.

Buruşuk yüzü bir sırıtışa dönüştü.

"Steve, içeri gel," dedi, onlarca yıldır içtiği sigaradan zarar görmüş bir sesle.

Kapıyı arkasından kapatırken polis memurunun kahkahalarını duydu.

"Nasılsın?" diye sordu, onu koridorda yavaşça takip ederken, gövdesinden garip bir takırtı sesi geliyordu. Uyumsuz bir kare minderle daha yüksek hale getirilmiş bir oturma yeri olan kanatlı bir sandalyenin önünde durdu. Kendini sandalyeye indirmek için çerçeveyi kullandı.

"Ben iyiyim Steve," dedi ve bir paket Park Drive'a uzandı. Büyükbabası yıllarca bu markayı içmişti. "Kuponu getirdin mi?

"Bir dakika içinde getiririm," dedi hoş bir şekilde, neden bahsettiğine dair hiçbir fikri yoktu.

Duvara doğru başını sallayarak, 'Yan tarafta kötü bir iş var,' dedi.

Burnunu çekti. 'Dürüst olmak gerekirse onları pek umursamıyorum. Adam Bluebird'de çalıştığı için kendini bir şey sanıyor, kadın da yıllardır Jonty's'de çalışıyor. Komplocu bir tavırla öne doğru eğildi. "Dürüst olmak gerekirse sıkışmış.

Jonty's'in ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama Bluebird fabrikasının 1998'de kapandığını biliyordu.

"Eskiden bana o kahveleri getirirdi ama artık getirmiyor, sefil herif.

Penn gülümsemesini gizledi. Biraz ruhu vardı.

"Ona Yeşil Kalkan Pullarımı vermeye devam edeceğimi düşünüyorsa, bir kez daha düşünebilir.

Mutfaktan alarm sesi gelirken, 'Ben olsam kendime saklardım,' dedi.

"Oh, çöreğim bitti," dedi ve kalkmaya çalıştı.

Ayağa kalktı. "Bırakın beni.

"Sen iyi bir çocuksun Steve, kuponu da unutma. "Tamam,"

dedi ve koridora geri döndü.

Mutfağa döndüğünde bunun gerçekten de zamanını tuttuğu bir kek olduğunu gördü. Saat ızgaranın yanına kurulmuştu. Ancak muffin, aspiratörün üzerine yüzüstü yerleştirilmişti.

Onu aldı, üfledi ve kısık ateşte ızgaranın altına yerleştirdi ve kendini, bunadığı açıkça belli olan bu ortamda yalnız yaşayan bu kadının güvenliğini merak ederken buldu.

Diğer insanların yandaki olaylarla ilgili bir şey öğrenme konusunda onu neden gözden çıkardıklarını anlayabiliyordu ama Penn o kadar çabuk vazgeçmedi.

"Henüz tam olarak bitmedi," dedi kanepedeki yerine otururken.

"Peki, aldın mı?" diye sordu, onun eline bakarak. "Kupon. Adam kendi kafasını tokatladı. "Ah, arabada unutmuşum.

"Peki, arabanın içindeyse nasıl kazanacağım?

Tabii ki, futbol kuponu. Onun futbol kuponu adamı olduğunu sanıyordu.

"Bir dakika içinde gidip getireceğim," dedi. "Ve haçları yerleştirmene yardım edeceğim.

Kadın zevkle gülümsedi ve o da gülümsedi.

Jasper küçükken iletişim kurmakta zorlanırdı ve Penn onun konuşmasına izin vermeyi öğrenmişti. Sonunda parçalar bir araya gelmişti.

Yürüme çerçevesine baktı ve koridorda ilerlerken çıkan tıkırtıya neyin sebep olduğunu gördü.

Eğildi ve gri kauçuk ayağı çıkararak yukarı kaldırdı. İçini sildi ve daha sıkı bir şekilde tekrar yerine taktı. Aynı şey annesinin çerçevesine de her zaman oluyordu.

"İşte böyle," dedi, şüphe dolu bir yüze bakarak. Ne olduğunu hemen anlamıştı. Şimdiki zamana geri dönmüştü.

"Kimsin sen?" diye bağırdı.

Elini ceketine silerek, "Yandaki iğrenç iş için geldim," dedi.

Gözlerini kısmıştı. "Ne yani, sen de mi bir konut derneğindensin?

ELLİ SEKİZ

"Kantinden bir şey ister misin? Alison ayağa kalkarak sordu.

Stacey başını salladı.

"Her gün bu saatlerde şekerim biraz düşer," dedi Alison tekrar otururken. "Ama muhtemelen biraz yeteri kadar içmişimdir.

Stacey yanıt olarak homurdandı. Eğer kadın sahip olduğu vücutla iltifat bekliyorsa, bu iltifatlar ondan gelmeyecekti, özellikle de bu sabah 14 beden pantolonunun düğmesini iliklemekte biraz zorlandığını düşünürsek. Kahretsin, yemek yemeyi seviyordu ama belki arada bir spor salonuna gitmek onu öldürmezdi.

"Dün gece patronunu araştırdın mı? Alison sordu.

"Alison, çalışmaya çalışıyorum," dedi başını kaldırmadan. Birincisi, kadının gözlerindeki yalanı görmesini istemediği için, ikincisi de bu kadının kendisiyle konuşmaya çalışma motivasyonuna güvenmediği için.

Şu anda Bill ve Helen Phelps'in oğlunu bulmaya çalışmakla daha çok ilgileniyordu. Dışarıda, ailesine ne olduğunu bilmek isteyen genç bir adam vardı.

'Öğrenebildiğiniz her şeyi öğrenmeye çalışmak vefasızlık değildir,' diye devam etti. "Sonuçta bu aktif bir dava.

"Hmm..." dedi Stacey, gerçekten dinlemiyordu.

"Yani o dairede gördüklerinden nasıl etkilenmez ki? Hayatının en travmatik olaylarından birinin birebir kopyası. Yani detay seviyesi, dairenin sadece birkaç kat aşağıda olması. Radyatör, kelepçeler, kraker paketi.

Stacey başını kaldırdı. Şimdi Alison başını eğip tekrar bir şeyler karalamaya başladığında onu dinliyordu.

Evet, Mark Johnson'ın boğazındaki kraker paketini unutmuştu.

Bunu nasıl unutmuş olabilir?

Olayla ilgili tüm gazete haberlerini okumuştu ama yine de bunu unutmuştu.

Alison onun bakışlarını hissetmiş gibi başını kaldırdı. "Özür dilerim, söylediğim bir şey yüzünden mi oldu?" diye sordu.

Stacey bakışlarını bilgisayar ekranına çevirdi ve yeni bir arama sekmesi açtı.

"Evet, Alison, sanırım öyleydi.

ELLİ DOKUZ

"Bryant, ben iyiyim," dedi Kim yirminci kez, adamın uzattığı paketten bir MenthoLyptus şekeri alırken. "Sadece yediğim bir şey," diye devam etti ve midesindekileri neden az önce klozete boşalttığını açıkladı.

"Evet, eğer yersen," diye mırıldandı ağzına bir şeker atarak. Adam otomatik kapılara doğru geri dönerken kadın onu görmezden geldi.

"İçeri girmeye hazır mısın?" diye sordu.

Odaya geri dönüp Keats'in bunu yapan piçi bulmak için ihtiyaç duyduğu cevapları aramak üzere o yanmış ve kararmış bedenleri parçalamasını izlemeye hazır mıydı? Erica ve Keith'i o özelliksiz yüzlerin ardında hayal etmeden adamın işini yapmasını izleyebilir miydi?

Başını iki yana salladı. 'Sen içeri gir. Ben Rubik'i kontrol edeceğim. Tekrar girmek için düğmeye basmadan önce sadece bir saniye tereddüt etti.

Kim koridorun sonuna yöneldi, olay odasının kapısını hafifçe tıklattı ve içeri girdi.

Oda üç net alana bölünmüştü. Sağ tarafta, Doktor A'nın önünde diz çöktüğü küpün geri kalanı yer alıyordu. Arkadan, giydiği beyaz önlüğün içinden çıkan Doktor Martens'i komik bir görünüm sunuyordu.

Elinde anahtar deliği ameliyatı yapmak için kullanılan bir endoskop kameranın iş ucu vardı. Kamerayı enkazın içine doğru itti ve görüntüler ekrana yansıdı. Kim yüzünde oluşmaya başlayan gülümsemeye engel olamadı.

Keats ve Mitch tarafından düşünülmüş olan yaklaşımları ve araçları hatırladığında dudakları uçukladı. Bunun yerine Doktor A, insanı makineden ayırmaya çalışmadan önce küpün içine girip onu anlamak için et ve organlar üzerinde çalışmak için kullanılan sondalama ekipmanını kullanmıştı.

Odanın sol tarafında, çıkarılmış metal parçalarını tutan parlak beyaz bir çarşaf vardı. Köşede, ona en yakın yerde, kenarlarına delil torbaları asılmış büyük şeffaf plastik bir küvet ve duvara dayalı bir metal dedektörü vardı. Bu aletin, ceset parçalarını poşetleyip Keats'e göndermeden önce metal izi olup olmadığını kontrol etmek için kullanıldığını tahmin etti.

"Gördün mü, sana müfettişin bizi unutmadığını söylemiştim Mitchell," dedi Doktor A, gözlerini kısarak ve kamerayı kapatarak.

"Biraz meşguldüm doktor," dedi Kim, onun bakışlarına karşılık vererek.

Mitch başıyla onu onayladı ve dikkatini elindeki panoya geri verdi.

Kim, küpün orijinal boyutunu hatırlayarak, "Büyük ilerleme, Doktor A," dedi.

"Öhöm," dedi Mitch.

"İkiniz de," diye düzeltti, doktorun arkasında durmak için hareket etti.

'Şimdiye kadar bir buçuk bacak, kol parçalarının çoğu, bir el ve iki ayak çıkardık. Hâlâ bulmamız gereken çok şey var," dedi karnını işaret ederek. "Parçaları dolapta bir sedyede birleştiriyoruz," dedi kapıya doğru başını sallayarak.

Kim, onun yerden tavana kadar istiflenmiş soğutma çekmecelerindeki cesetlerin bulunduğu odayı kastettiğini tahmin etti.

"Doku örnekleri alındı ve laboratuvara gönderildi ve eğer evliyse yüzük takmıyordu.

Kim sessiz kaldı ve bekledi.

"Ne? Doktor A talep etti. "Şu anda elimde başka bir şey yok.

"Şaka mı yapıyorsun? Kim sordu. Otuz altı saat ve sahip oldukları tek şey bu muydu? Bunu elinin dışarı çıkmasından anlayabilirdi.

"Oh, Müfettiş, espri anlayışınız AMOL olmuş gibi görünüyor. Kurbanımız kırk beş ile altmış yaşları arasında bir erkek. Boyu bir buçuk ile bir buçuk sekiz arasında ve yaklaşık on yedi taş ağırlığında. Çocukken iki kemiği kırılmış, sağ kolu ve sol bacağı ama aynı anda değil. Tüm ağırlıklar ve ölçüler yaklaşıktır ve-'

Kim telefonunu çıkararak, "Doktor A, seni seviyorum," dedi.

Uzun at kuyruğunu arkasına atarak, "Sıraya girin, Müfettiş," dedi.

'Gönderir misiniz...'

"Size ve ekibinize on dakika önce e-posta ile gönderildi," dedi ve dikkatini küpe geri verdi.

"Teşekkürler Doktor," dedi Kim. Bu bilgiyle kurbanlarının ayrıntılı bir resmini oluşturmaya başlayabilirlerdi.

Mitch'e doğru yanaştı. "Takip etmesi zor, ha?

"Evet, korkarım benden seksi ya da ilerici bir şey çıkmayacak," dedi ve panoya bir ölçüm kaydetti.

Ona göre bu bir rakamlar, oklar ve matematiksel işaretler yığınıydı.

"İlginç," dedi, adamın ne dediğini anlayamadan.

Kayıt.

"Bu daha mantıklı olabilir," dedi ve panonun arkasından başka bir kâğıt aldı. A3 boyutuna kadar açtı.

Referans numaraları iliştirilmiş farklı renklerde şekillerden oluşan bir koleksiyon gördü.

"Kırmızı şekiller kurtarılan vücut parçaları, maviler ise araba parçalarıdır.

"Tamam," dedi, onun sözüne güvenerek. Vücut parçaları numara olarak etiketlenmişti, bu yüzden neyin ne olduğunu bilmesinin bir yolu yoktu.

"Henüz tüm verileri laboratuvardaki bilgisayar simülasyonuna aktarmadım ama kurbanımızın arabanın bagajında kilitli olduğunu düşündüğümü söylemeye hazırım.

"Mitch...

"Biliyorum," dedi gülümseyerek. Sen de beni seviyorsun.

"Doktor kadar değil," dedi. "Ama Noel kartı listesinde adınız var.

"Şey, bu...

Telefonu çalmaya başlayınca sözleri kesildi. "Stace," diye

cevap verdi. "Doktordan gelen e-postayı aldın mı?

'Evet patron, bir dakika içinde bakacağım ama sana birkaç şey söylemem gerek. Hâlâ araba kurbanlarımızın yakınlarını bulmaya çalışıyoruz ama başka bir şey daha var.

"Devam et," dedi Kim, koridora geri dönerek.

Mark Johnson'ın boğazındaki kraker ambalajı. Anlamıyorum. Tüm haberleri iki kez gözden geçirdim ve hiçbir yerde bundan bahsedildiğini göremedim.

Kim sessizce, 'İnan bana, bu çok önemli,' dedi.

'Kesinlikle. Benim demek istediğim de bu,' diye karşı çıktı polis memuru. 'Stace, sen-'

"Ayrıntıları haberlerden almadıysa o zaman nereden aldı?

Kahretsin, Stacey'nin ne d e m e k istediğini anladı. Çocukluğuyla ilgili bu kadar çok bilgi başka nerede vardı?

Kim, bir sonraki adımın ne olacağına dair oldukça iyi bir fikirle görüşmeyi sonlandırdı.

ALTI

Penn şimdiye kadar yirmi dakika boyunca havasız konsey ofisinde masanın arkasındaki iki kadından birinin boş olmasını beklemişti.

Esmerin bir kişiliğine karşılık iki kişiyi sıralıyor gibi görünen sarışın, ara sıra 'artık çok uzun sürmemeli' dercesine ona bakıyordu.

İnsanların kiralarını ödemelerini, tıkalı boruları bildirmelerini, komşular hakkında bağırmalarını, anahtarları toplamalarını izlemişti ve bir kadın hijyenik ped almak için acil para talebinde bulunmuştu. Sarışın kadın kendi cüzdanından birkaç sterlin çıkarıp uzatmıştı.

Sıra nihayet ona geldiğinde, "Sizi tuttuğum için üzgünüm," dedi.

"Sorun değil. Sizinle Hollytree'deki bir mülk hakkında konuşmak istiyorum. "Hollytree mi?" diye sordu şaşkınlıkla. Belli ki o kadar çok insan

söz konusu araziye taşınmakla ilgilendiğini ifade etmiştir.

Başını salladı ve kimliğini kaldırdı. 'İki kişinin yaşadığı daire hakkında konuşmak istiyorum-'

Arkasında oluşmaya devam eden kuyruğa bakarken daha alçak bir sesle 'Ben biliyorum' dedi. Görünüşe göre meslektaşının tek bir hızı vardı ve o da yüksek numaralarda değildi.

"Bu senin, değil mi?" diye sordu.

Tek kaşını kaldırdı. "Aksine mi?" "Konut

derneği değil mi?

Penn, çoğu belediyenin diğer projeleri finanse etmek için konut derneklerine mülk sattığını ve birkaç yıl sonra kendilerini sosyal konut sıkıntısı çekerken bulduklarını biliyordu.

Başını iki yana salladı. 'Hollytree'de bir konut derneğine ait hiçbir mülk yok. Hepsi hala belediyeye ait,' dedi. Penn bu ifadeye eklenen sessiz 'ne şanslıyız' cümlesini duyabiliyordu.

"Peki, buranın geçmişi nedir? Penn sordu. Çok az belediye mülkü uzun süre boş kalırdı. Hollytree'dekiler bile.

"Hiç sorma," dedi gözlerini devirerek. 'Son kiracı elli altı yaşında, çocuk pornosu yüzünden seks siciline kayıtlı bir adamdı. Komşularla epey sorun yaşadı ve iki kat aşağıdaki bir adam yedi yaşındaki çocuğunu bulamayıp adamın kapısını kırana kadar 'Ben masum bir kurbanım' kartını oynadı.

"Ve?" diye sordu.

"Çocuk kanepede oturmuş, üstünü çıkarmış, bir paket Haribos yiyordu."

"Tanrım," dedi Penn, midesinin bulandığını hissederek.

"Babam birkaç arkadaşını topladı ve ona gününü

gösterdi. "Öldü mü?

Başını iki yana salladı. "Tam olarak değil ama bir daha asla bağımsız yaşayamayacağını söyleyebiliriz.

Anlaşılacağı üzere sesinde çok az sempati vardı.

Bir an için düşündü. Komşusuyla paylaştığı o kısa berrak ana rağmen, mülkle bağlantılı bir konut derneği olmadığını tespit etmişti. Peki, onu dinlemekle, kapıyı koruyan polis memurunun yanıldığına inanmakla hata mı etmişti? Sadece ağır hasta yaşlı bir kadının saçmalıklarıyla yönlendirilen bir şeyin peşinden gitmek.

Kendisinin on yedi, Jasper'ın ise sadece iki yaşında olduğu bir zamanı hatırladı. İkisi de salondaydı, kendisi televizyon izliyor, kardeşi de her zamanki gibi odanın içinde etrafı seyrediyordu. Köpeğin oyuncak sepetinin üzerindeki odanın bir köşesini işaret ederek çok telaşlanmıştı. Hem annesi hem de babası köşeyi aramış ve sonunda pes edip odadan çıkmıştı.

Jasper çılgına dönmüştü ve Penn kendisi köşeye gidip bakmaya başlayana kadar işaret etmeye devam etmişti. Anne babası gibi o da hiçbir şey bulamamıştı ama çocuğun bir şeyler biliyor olması gerektiğini düşünmüştü. Oyuncakları birer birer köpeğin sepetinden çıkardı ve onları dikkatle izleyen kardeşine gösterdi. Sonuncusu hariç, springer spaniel cinsi köpekleri için ödül maması olarak tasarlanmış bir Kong oyuncağının içinden tuzağa düşmüş, kızgın bir eşek arısı çıkmıştı. Köpek yaklaşmış olsaydı, büyük olasılıkla sokulacaktı. Penn oyuncağı aldı

oyuncağını pencereye götürmüş ve eşek arısını silkeleyerek serbest bırakmıştı. Kardeşinin gülümsemesi her şeyi anlatıyordu.

Yani, hayır, kadının ipucunu takip ettiği için yanlış yaptığını düşünmüyordu.

"Araziye bakmak için anahtarları alan oldu mu?" diye sordu.

"Oh, işte bu farklı bir hikaye," dedi. 'Kimse orada yaşamak istemiyor ama gidip bir göz atmaya karşı hastalıklı bir hayranlık var.

"Bir liste alamaz mıyım?" diye sordu umutla.

İşaret ederek arkasından kapıya kadar uzanan kuyruğa baktı.

"Sadece bana doğru yönü gösterin," dedi ve kenara çekilirken gülümsedi.

Sandalyeyi masadan uzaklaştırmadan önce bir süre düşündü. Onun birkaç tuşa dokunmasını ve yazıcının harekete geçmesini bekliyordu. Ama öyle olmadı.

Bunun yerine, yüzlerce kez yeniden etiketlenmiş gibi görünen bir kollu arşiv dosyasına uzandı.

Önüne koydu.

"Mülkün numara sırasına göre gidiyorlar," dedi ve dosyayı ona doğru çevirdi.

Ona teşekkür etti ama kadın çoktan kira borçları hakkında konuşan birini dinlemeye başlamıştı.

Dosyayı açtığında eski moda bir anahtar kaydı buldu. Mülkiyet, anahtar numarası, anahtarı alanın adı, çıkış ve giriş imzaları. Basit ve etkili. Bu ofis yakın zamanda kağıtsız kalmayacaktı.

Parmağını ıslattı ve istediği adresi bulana kadar göz gezdirdi.

Kayıtlar doksanlı yılların sonlarına kadar uzanıyordu ama o, mülkün pedofil tarafından işgal edildiği yedi yıllık döneme kadar ilerledi. Anahtarlar beş ay önce belediyeye iade edilmişti ve o zamandan beri pek çok kişi evi görmüştü.

Fotokopi makinesini işaret eden sarışın kadınla göz göze geldi.

Klasörden altı sayfa çıkardı ve makineye yöneldi. Sayfa başına yaklaşık yirmi beş girişle listede yer alan yaklaşık 150 kişiye bakıyordu.

Ve onlardan herhangi biri cinayet mahallinin anahtarını kopyalamış olabilir.

ALTMIŞ BİR

"Şef, Cotswolds'u ben de herkes kadar severim ama sadece aramanın bir yolu yok mu? Bryant telefonunu cebine geri koyarken sordu. Günün ikinci mesajı Frost'tan gelmişti ve bu kez patronu tarafından ağzının kapatıldığını ve basına konuşamayacağını anlamamıştı.

Bryant Stow-on-the-Wold'daki trafik ışıklarında ilerlerken, "Bunu düşündüm," dedi. Bourton-on-the- Water'dan sadece beş mil uzaktaydılar ve hiç tanışmadığı, hakkında hiçbir şey bilmediği ama onun hakkında çok şey öğrenmek için zaman ayıran bir adamın evine gidiyorlardı.

"Seninle hiç konuştu mu? Bryant sordu.

Başını iki yana salladı. "On beş yaşıma kadar kitap hakkında hiçbir şey bilmiyordum ve bir sosyal hizmet görevlisi ondan bahsetti.

"Hiç okudun mu?

'Neden yapayım ki? Ben oradaydım,' diye cevap verdi.

'Doğruluğu kastetmiştim. Ne kadarını doğru bildiğini merak etmiyor muydunuz?

Başını iki yana salladı. "Bu neyi değiştirirdi ki?

Tek bildiği, adamın hayatında olan kötü şeylerden para kazanmaya çalışan bir muhabir olduğuydu.

Üç yıl önce Alexandra Thorne onu zayıflatmak için adamdan öğrenebileceği her şeyi öğrenmeye çalışana kadar onu yıllarca düşünmemişti. Onunla yüzleşmeyi düşünmüştü ama sonunda geçmişine dönmenin, adamın para için hikâyesini istismar ettiği ve kendisinin bunu durduracak gücü olmadığı gerçeğini değiştirmeyeceğine karar vermişti.

"Buradan sola dönün," dedi Bryant, tek şeritli bir yola saparak. Birkaç dar virajın etrafından dolanırken her iki tarafta da tek tük evler vardı ve bu evler hemen ötesinde bir durak bulunan bir dizi taş kulübeye yol açıyordu.

Arabadan indiklerinde Bryant, "Ortadaki," dedi. Ön camın altında bir bisiklet duruyordu.

Kapıyı çalmadan önce derin bir nefes aldı.

Kapıyı, kendi 1.80'lik boyunun birkaç santim altında, saçlarının etekleri başının arkasından kulaklarına kadar uzanan tombul bir adam açtı.

Tam olarak Kim'in beklediği gibi biri değildi ve alnında oportünist kelimesinin dövmesi de yoktu.

Henry Reed?

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu hoş bir

şekilde. "Umarım, benim adım Kim Stone ve

siz-

Adam bir adım geri çekilip yüzündeki tüm renk solunca kadın konuşmayı kesti.

Evet, tahmin ettiği gibi. Bu hesaplaşma gününü hiç beklemiyordu. Birkaç sterlin kazanmak için istismar ettiği hasarlı çocukla yüzleşmeyi hiç beklemiyordu. Ve şu anda, yapması gereken bir sürü açıklama vardı. Evet, korkmuş görünmekte haklıydı.

"Bağışla beni canım," dedi ona doğru geri dönerek. "Ama son otuz yıldır bu günün hayalini kuruyordum.

ALTMIŞ İKİ

Alison notlarına geri döndü ve öğrendiklerini anlamlandırmaya çalıştı.

Hiçbir yerde kayıp bir küpeden bahsedildiğini bulamadı.

Yıllar önce suçluların işledikleri suçlardan çok etkilendiklerini ve kurbanlarından hatıra eşyalar aldıklarını öğrenmişti. Genellikle bir parça giysi ya da mücevher, kişiden kolayca çıkarılabilen bir eşya. Bunlar her zaman değerli ya da bariz eşyalar değildi, ama genellikle kurbanın o sırada giydiği ya da üzerinde bulunan bir şeydi.

Bazen ödüller daha korkunç oluyordu.

Ellili yıllarda seri katil olan Ed Gein, insan derisinden mobilyalar, kafataslarından kâseler, kadın gövdesinden bir korse, meme uçlarından bir kemer yapmıştı. New Yorklu Alex Mengel kurbanının kafa derisini saklıyordu. Teksaslı bir seri katil kurbanının gözbebeklerini sakladı. Yellowstone katili Stanley Dean Baker, parmak kemiklerini sakladı.

Ne alındığı önemli değildi, motivasyon her zaman aynıydı: suçun fantezisini uzatmak ve suçlar arasında - genellikle gelecekteki kurbanları hedef alırken - bir seri katil suçu tekrar tekrar yaşamak için ganimetlerini çıkarır.

Polis, Jennifer Townes cinayetini başından beri bir tutku cinayeti olarak görüyordu. Tanıdığı biri tarafından tek seferlik bir saldırı. Bir ödülün, bir hatıranın alınması bu teoriye ters düşüyordu ama başka bir şey daha vardı.

Jennifer'ın öldürülmesi bir tırmanma olabilir. Hiçbir seri katil bir gün uyanıp öylece öldürmeye başlamaz. Her zaman bir geçmişi vardır.

Fransız seri katil Michel Fourniret, tecavüz kurbanlarından birinin kendisini polise ihbar etmesinin ardından cinayet işlemeye başladı.

Bazıları değerli eşyalar için zorla girerek başlar, bir gece yalnız yaşayan bir kadın olduğunu fark eder, ona tecavüz eder ve daha sonra yalnız yaşayan kadınların evlerini hedef alır. Tırmanma. Bir başkası kurbanlarından birini boğabilir çünkü kadın ona karşı koymuştur ve o da bundan zevk almaktadır. Tırmanma.

Deneyimlerinden, evrim geçiren bir seri katilin genellikle organize olduğunu ve her cinayette daha fazla olgunluk ve güven gösterdiğini, yöntemini öğrenip değiştirdiğini biliyordu.

Gelişmekte olan bir seri katil normalde organize değildir ve tamamen fantezileri ve dürtüleri tarafından kontrol edilir. İşlediği suçlar giderek daha düzensiz hale gelir, gerçek bir amacı yoktur ve genellikle gerçeklik ve kendi eylemleri üzerindeki kontrolünü tamamen kaybeder.

Aklına olasılıklar gelmeye başladı, en rahatsız edicisi de katili çözülmeye başlarken yakalamış olmalarıydı: yoluna çıkan her kadın için tehlikeli bir zaman.

İki suç mahallini karşılaştırdı. Jennifer vardiyasının sonunda bardan kaybolmuştu. Katil onu gece geç saatlerde başarılı bir şekilde etkisiz hale getirmiş ve kulüpten iki mil ötedeki terk edilmiş bir depoya götürmüş, burada kayıp olduğu tespit edilmeden önce ona s a a t l e r c e vahşice davranmış ve tecavüz etmişti.

Beverly'nin kaçırılması gecenin yaklaşık üç saat öncesinde gerçekleşmişti. Bir sıra evin arkasından geçen bir ara sokağa sürüklenmiş ve bir köpek havlamaya başlayınca rahatsız edilmişti.

Çoktan çözülmeye ve düşüncesizce hatalar yapmaya başlamış mıydı?

Ancak bunun reddedilmiş bir aşığın eylemi olduğuna inanmadığı ve daha sonra başka bir kadına saldırdığı göz önüne alındığında, katilin tırmandığını düşünmek zorundaydı.

Çalıştığı her polis gücü için bir danışman olarak HOLMES ve şimdi HOLMES2 paylaşım veritabanı hakkında kişisel bir deneyimi yoktu, ancak bunun tüm Birleşik Krallık güçleri tarafından kullanılan büyük olaylar için bir bilgi teknolojisi sistemi olduğunu biliyordu.

Ve daha önce benzer olayların kaydedilip kaydedilmediğini öğrenmesine yardımcı olabilir.

Sisteme erişimi yoktu ama erişimi olan birini tanıyordu. Başını kaldırdı.

"Stacey, bir dakikan var mı, çünkü gerçekten yardımına ihtiyacım var?

ALTMIŞ ÜÇ

Bu itiraf karşısında şaşkına dönen Kim, Henry Reed'i takip ederek, orijinal yapısından birkaç duvar eksik olduğu belli olan aydınlık ve havadar bir alana girdi. Kalan duvarlar çıplak gri taştan oluşuyordu. Salon, mutfağa karıştıktan sonra yemek alanına doğru kıvrılıyor ve Kim'in banyoya açıldığını tahmin ettiği bir kapı bulunuyordu.

Tekli koltuklar, küçük televizyon ve büyük kitaplıklar ona bu adamın hayatını nasıl yaşadığı hakkında bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu.

"Size içecek ya da atıştırmalık bir şeyler getirebilir miyim?...

"Biz iyiyiz," dedi, kapıyı açtığında onun bu itirafı karşısında hâlâ şaşkındı.

Bryant ona yan gözle bakarak, "Bir bardak su," dedi.

"Lütfen oturun," dedi ve iki yanında birer bank bulunan hafif kayın ağacından bir masayı işaret etti.

Buzdolabından bir şişe su aldı ve bir bardağa doldurup iki dilim limon ekledi.

Kim şu anda iş arkadaşından nefret ediyordu.

"Ne kadar uzun zamandır beklediğimi bilemezsin-

"Kitabı neden yazdın? Kim sözünü keserek sordu. Bu onun için önemliydi. Bu adam beklediği gibi biri değildi ama bu uzun zaman önceydi. Şimdi acımasız ve soğuk görünmüyor olması, o zamanlar tam bir piç olmadığı anlamına gelmiyordu.

"Diğer hasarlı çocuklar hakkında da kitaplar yazdınız mı?" diye sordu acı acı.

Bryant'ın içkisini titreyen bir elle yere bıraktı, yüzü bir şok maskesine dönüşmüştü.

'Kesinlikle hayır,' dedi.

"O zaman lütfen neden beni istismar etmeyi seçtiğinizi açıklar mısınız?

Şoku daha da derinleşti. Başını iki yana salladı. "Öyle bir şey değildi. Bir nefes aldı. "En başından başlayayım. O gün Hollytree'deydim. İkinizi de buldukları gün. Yirmi sekiz yaşındaydım ve Halesowen kriket kulübü hakkında bir makale yazıyordum. Çizginin hemen arkasındaydım. Kardeşinizi gördüm, yani kardeşinizi taşıyan küçük ceset torbasını gördüm.

Kim aniden boğazını tıkayan duyguyu yutkunarak bastırdı.

'İnsanlar annen, baban ya da babasızlığın ve ikiniz hakkında fısıldaşıyorlardı. Kalbim çoktan kırılmıştı. Ve sonra seni gördüm.

Başını salladı ve hızla gözlerini kırpıştırdı.

"Kule bloğundan çıkarıldın ve bunu asla unutmayacağım. Sessizliği. Çelimsiz küçük bir bez bebek gibiydin. Siyah saçların ve kara gözlerinle ince ve beyazdın. Korku senden parlıyordu. Altı yaşındaydın ve tamamen yalnız olduğunu biliyordun. Sen ambulansın içinde gözden kaybolana kadar belki dört saniye geçti ama tek bir kişi bile konuşmadı. Bütün bakışlar senin üzerindeydi. Arkamda pozisyon almak için itişip kakışan üç fotoğrafçı vardı ve biliyor musun, hiçbiri fotoğraf çekmedi.

"Devam et," dedi Kim, paylaştıkları anıların ötesine geçip kitabı yazma nedenlerine geçmeye hevesliydi. Basının orada olduğunu bile bilmiyordu.

'O gece haberi yayınladık ama bu yeterli değildi. Birinin suçlanmasını, sorumlu tutulmasını istiyordum. Ne yazık ki editörüm aynı şekilde düşünmüyordu ve ne olduğunu anlamadan önce yığınla araştırmam, notlarım, röportajlarım vardı ve beni dinlemek isteyen kimse yoktu ama senin gitmene izin veremezdim. O yüz, o binadan çıkarıldığın zamanki ifade beni bırakmıyordu. Senden vazgeçemedim. Yeterince insanın bunu zaten yaptığını hissettim.

"Yani onun yerine benden para mı kazandın?" diye sordu, ancak soru artık dudaklarında doğru hissetmiyordu.

'Hayır, tam tersi. Senin çektiğin acı ve üzüntüden bir kuruş bile kazanmak istemedim. İnsanların sizi hatırlamasını, hatalarınızdan ders çıkarmasını istedim. Kitabı yazdım ve k e n d i m yayınladım. Amazon yoktu.

KDP'ye geri döndüm. Kitabın basılması için para ödedim ve o kitaptan hiçbir zaman tek kuruş kâr elde etmedim ve etmeyeceğim. Dediğim gibi, insanların asla unutmamasına yardımcı olmak için tasarlandı.

"Ve o kitabı yazmanın bana yardımcı olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu.

"Birilerini sorumlu tutma konusunda kendi payıma düşeni yaptığımı düşünmek hoşuma gidiyor. "Ama kitapta adı geçen hiç kimse...

"Kitap değil, canım. Sana birinin ödemesini istediğimi söylemiştim. Ben bir muhabirdim, *Dudley Star*'ın spor sayfalarını hazırlarken kullanılmayan araştırmacı yeteneklere sahip bir gazeteciydim. Bu yüzden öğrendiğim her şeyi hatırladım, kaynaklarımı ve boş zamanımı kullandım ve yardım etmek için somut bir şeyler yapabileceğimi kanıtladım.

"Peki, ne yaptın?" diye sordu, kafası karışmıştı.

Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Dışarı çıktım ve anneni buldum.

ALTMIŞ DÖRT

Symes dürüst olmak gerekirse, hapishane hayatını çoğu insan kadar umursamıyordu. Özgürlüğünü kaybetmek ya da ne yapması gerektiğinin söylendiği düzenli günler pek umurunda değildi. Çok önemli bir şey dışında ordudan pek de farklı değildi. İnsanlara zarar verip buna iş demiyordu.

Afganistan'da geçirdiği yıllar hayatının en güzel yılları olmuştu. Kimse oradaki hayatı anlamıyordu, kimse yoldaşlarının hemen yanı başında EYP'lerden patladığını görmeyi, işemeye gittiğinde mayına basma korkusunu anlamıyordu.

Hayal kırıklıkları birikti ve büyüdü, öfke iltihaplandı ve silahsız sivillerden oluşan bir köy sihir gibi ortaya çıkıp bir amaca hizmet edene kadar zehirlendi. Empati kurabilen bir çavuş, askerler evden eve kontrol yaparken başka tarafa bakabilirdi. Tecavüz hiçbir zaman onun işi olmamıştı. Şimdi şiddet, fiziksel zarar vermek, sakatlamak ve zarar vermek için kendi ellerini kullanmak tamamen başka bir şeydi. Ve bunun için kullanabileceği birilerini her zaman bulmuştu.

Asıl ödül ona vaat edilen dokuz yaşındaki iki kızdı ama o Taş kaltak bunu elinden almıştı. Aylarca süren planlar, hayaller, onları lime lime etme fantezileri, kendi iyiliği için fazla zeki olan bir inek tarafından mahvedilmişti. Bir kadının olamayacağı kadar zeki. Ve artık her gece rüyasında gördüğü onların acısı değildi. Onun acısıydı. Ve içeride olmakla ilgili tek sorunu da buydu. Ona ulaşmasını engelliyordu.

Hapishane için burası, askerlikten ayrıldığından beri gittiği diğer yerlerden farklı değildi. Burada on konaklama birimi vardı.

Bir merkez noktadan yayılan dört iniş kanadının karışımından oluşmuştur. Daha yeni eklenenler ise konut bloklarıydı.

İçerideki ilk gecesini hatırlayınca sırıttı. Gardiyanlar parmak izlerini ve kişisel bilgilerini aldıktan sonra ona bir kot pantolon, iki tişört, iki boxer şort ve bir sweatshirt vermişlerdi. İki dakikalık duştan önce çıplak vücut aramasına tabi tutulmuştu. Belinden eğilirken bir memur önde, diğeri arkada duruyordu. Emin olmak için her iki kıç yanağını da tutmuş ve yeterince iyi bakabilmeleri için çekmişti. O zamandan beri Beyrut olarak bilinen A kanadındaydı. Ve bu ona gayet uygundu. Stone'un pek çok düşmanı A kanadında yaşıyordu ve o da hepsini yanına almayı başarmıştı. Ama en sadık ikisi, kendisi gibi hapishane sistemiyle oynamayı öğrenmiş olan Preece ve Lord'du. Hepsi de günlerini geçirecek bir şeyler bulmuştu.

Onun için burası yılın 365 günü erişebildiği bir spor salonuydu. Kurtuluşu ve gücünü arttırmak için saatlerini harcayabildiği kilisesi tek bir nedenden ibaretti.

Eğitimli bir adam olmasına rağmen, Preece her lanet kursa kaydolmuştu ve Kai Lord da aynı derecede ironik olan Tanrı'yı bulmaya karar vermişti.

Gennard arkasında üç adamla yaklaşırken Symes, "İşte geliyorlar," dedi.

"Karşılama komitesi siz misiniz?" diye sordu bekçi kapıyı açarken.

Birdy'ye bakarak, "Evet, lanet olası bayrakları ve her şeyi aldım," dedi. Gennard kapıyı arkalarından kilitleyerek, "İyi oynayın beyler," dedi.

Symes iki yeni adama doğru başını salladı. Lord yanlarına gidip elini uzattı. Mahkumlar kabul edilirken sigara paketi ya da telefon kartı arasında seçim yapmak zorundaydı. Pek fark etmezdi çünkü ikisini de uzun süre ellerinde tutmazlardı.

Symes etli avucunu Birdy'nin dirseğine koyarak, "Seni tekrar görmek güzel, Birdy," dedi. "Hadi sen ve ben gidip biraz sohbet edelim, olur mu?" dedi ve onu üçüncü hücreye doğru yönlendirdi.

Lord ve Preece de onu takip etti. 'Dışarı çocuklar. Bu özel bir toplantıdır.

Birdy geri çekilmeye başladığında kapıyı kapattılar. Alan dokuz ayak kareydi. Gidecek hiçbir yeri yoktu.

"Beni hayal kırıklığına uğrattın, dostum," diye tükürdü, parmak eklemlerini kırarak.

Birdy elini erken uzayan saç çizgisinde gezdirdi. "Onu yakaladım, dostum. Onu gerçekten iyi becerdim. Ona unutamayacağı bir dayak attım-'

"Çünkü ondan nefret ediyordun, değil mi?

Evet, dostum. Yaptığımı biliyorsun. Bana yaptığı şey-'

"Seni ağırlaştırılmış hırsızlık ve ABH'den tutukladı, değil mi? Sen içerideyken eşin evi mi kaybetti? Çocukların acı çekti. Karın başka biriyle tanıştı,' dedi Symes, Birdy'ye o kaltaktan neden nefret ettiğini hatırlatmak için bir dakikasını ayırarak. "Sen burada çuvallarken kaltağın başkasının sikini mi yalıyordu?

'Bu yüzden istediğinizi yaptım ve ona-' 'Ne zaman?

Piç kurusu sadece on gündür dışarıdaydı.

Birdy rahatlamaya başladı. "Yaklaşık bir

hafta önce.

Symes başını eğdi. Symes, "Tuhaf, çünkü geçen gün buradaydı ve üzerinde tek bir çizik bile yoktu," dedi.

'Hayır, dostum, olamaz. O-'

İlk yumruk Birdy'nin burnunun tam ortasına isabet etti ve onu geriye doğru savurdu. Symes, parmak eklemlerinden tatmin olmak için bağıran tarafına doğru ilerleyen zevk dalgasının tadını çıkardı. Burnundan kan fışkırırken, çatırdayan kemiğin sesi ona tatmin duygusu yaşattı.

"Kulübüme hoş geldin, seni sikik. Avantajlardan yararlandın ve sadece tek bir şey yapman gerekti. Beni hayal kırıklığına uğrattın, kardeşim.

Darbe üstüne darbe, tekme üstüne tekme indirdikçe, kemiklerin kırıldığını ve derinin yırtıldığını duydukça, bazı mahkûmların biraz bedensel zarar vermek için bir silaha ihtiyaç duymalarını merak etti. Yerde titreyen kanlı ve kırıklara bakarken bunun neresi eğlenceli diye düşündü.

Şimdilik bu kadar eğlence yeter.

Şimdi iş başa düşmüştü.

Ve bunun için bir silaha ihtiyacı vardı.

ALTMIŞ BEŞ

Kim, Bryant'ın su bardağından aldığı uzun ve yavaş içkiyi kıskandı. Annesiyle ilgili itirafından sonra sanki bunu onun adına yapıyormuş gibi hissetti.

"Neden sen? Kim sordu.

"Çünkü başka kimse rahatsız görünmüyordu. Annenizin akli dengesinin yerinde olmadığı ortaya çıktığında herkes beceriksiz bir sistemdeki çöküşün sebebi olmamak için arkasını kollama derdine düştü. Herkes suçu başka bir yere atmaya çalışmakla meşguldü. Beni yanlış anlamayın - polis yarım yamalak bir araştırma yaptı, komşulara bazı sorular sordu, ancak dikkatlerini gerektiren başka vakalara kolayca yönlendirildiler.

"Ama sen değil?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Beni neyin harekete geçirdiğini sana açıklayamam bile," dedi dürüstçe. "Ama binadan çıkarılırkenki yüzün hiç aklımdan çıkmadı.

"Peki, onu nasıl buldun? Kim sordu.

"Polis doğru komşulara doğru soruları sormadı. Onu ve hareketlerini en iyi onların bileceğini düşünerek en yakın oturanlara odaklandılar. İhtiyacınız olan şeyin meraklı komşular olduğunu çoktan öğrenmiştim. Nerede yaşarlarsa yaşasınlar. Meraklı komşular sadece gözlemleyip izlemekle kalmaz, sorar ve konuşurlar, herkes hakkında her şeyi öğrenmeye çalışırlar. Altmışlı yaşlarında dul bir adam vardı, herkesin alışkanlıklarını öğrenmeyi kendine iş edinmişti. Ve annen hakkında epey bir şey biliyordu.

"Neredeydi? Kim, hastanede yaşam savaşı verirken annesinin nerede olduğunu gözünde canlandırmaya çalışarak sordu.

"West Bromwich'te bir gecekonduda sarhoştu, ilaçlarını almamıştı. "Onunla konuştun mu?" diye sordu.

Başını salladı. "Sana ve Mikey'e ne yaptığına dair bir fikri olup olmadığını sordum.

"Ve? Kim, Bryant'ın suyundan içmeyi her zamankinden daha çok isteyerek sordu. Bu adamın annesiyle gerçekten konuştuğunun ortaya çıkması ağzındaki tüm tükürük damlalarını kurutmuştu. Annesinin kendisi ve Mikey'le ilgili haberlere vereceği tepki hakkında duyacaklarından hiç şüphesi yoktu ama yine de duymak zorunda hissetti kendini, annesinin kendisinin ve kardeşinin hayatını hiçe saydığını hatırlamak ne kadar zor olsa da.

"İstemiyorsun-

"Ne dedi o? Kim dişleri birbirine kenetlenirken sordu. "Bana senin kim olduğunu sordu.

Bryant bardağına baktı.

"Polisi aradım ve onlar g e l e n e kadar bekledim. Eğer isterseniz tüm konuşma kelimesi kelimesine kitapta anlatılıyor-'

"Hayır, teşekkür ederim," dedi, aklını davada tutmaya çalışarak. "Ama kitapta kremalı krakerlerden bahsettiniz mi?

Kaşlarını çattı ve başını salladı. "Tabii ki.

"Bunu nereden öğrendiniz? Bryant sordu.

'Sanırım polis memuru ya da bir sağlık görevlisi olabilir ama kesinlikle olay yerinde olan biri. Paketi görmüşler.

Yani, Stacey haklı olabilir.

"Son zamanlarda hiç kitap sattınız mı? Kim sordu. Başını salladı ve ayağa kalktı.

'Lütfen beni takip edin,' dedi.

Bryant suyu bitirdi ve koridor boyunca adamı takip etti.

Küçük bir çalışma odasının kapısını açarak, alçak çitlerle çevrili küçük ama işlek bir bahçeye baktı.

Bakışları hemen köşedeki bir kutuya gitti. Yaklaşık on kopya olduğunu tahmin ediyordu. Kapağında *Kayıp Çocuk* yazısının altında küçük bir kız silueti vardı. Henry Reed bir dosyayı karıştırırken gözlerini kaçırdı.

'Yakın zamanda derken, yaklaşık dört ay önce bir tane sattım. Notlarını okurken başını sallamaya başladı. 'Evet, şimdi hatırladım. Para bir Jiffy poşetinin içinde adresli bir zarfla birlikte geldi.

Kim'in kalbi hızlandı. "Peki, nereye gönderdiğini biliyor musun?

"Evet, çok iyi hatırlıyorum. Winson Green hapishanesine göndermiştim. Biraz tuhaf olduğunu düşünmüştüm ama sanırım mahkumlar bile okumayı seviyor.

Kim, onun da aynı şaşkınlığı yaşayıp yaşamadığını anlamak için Bryant'a baktı.

Öyleydi.

Kim bu ziyaretten beklediğinden çok daha fazla şey kazandığını fark etti.

Ziyaretin sona erdiğini hissetmiş gibi, 'Teşekkür ederim, Müfettiş,' dedi.

"Ne için?

"Buraya geliyorum. Artık onun ne kadar güçlü ve başarılı bir kadın olduğunu gördüğüm için, o korkmuş küçük kızın hayalinden nihayet kurtulabileceğimi hissediyorum. Gözleri kızarırken başka tarafa baktı. 'Ve bunu nasıl başardığınız, eminim gücünüzün ve kararlılığınızın bir kanıtıdır.

Bu adamla yüzleşmeyi ve sefaletinden faydalanmaya çalıştığı için onu utandırmayı ummuştu. Bunun yerine, böyle bir şey yapmamış bir adam bulmuştu. O hayatı için savaşırken, kendi çapında onun köşesinde savaşan tek kişi o olmuştu. Bu düşünce onu bir şekilde rahatlatmıştı. Düşündüğü kadar yalnız değildi.

"Henry, gitmeden önce senden iki şey daha istiyorum," dedi.

"Elbette," diye cevap verdi Henry, dosyayı kapatırken.

"Kalan kitapları yok edin.

Tereddüt etti, kutuya baktı ve başını salladı.

"Ve?

"Bir bardak su için adam öldürebilirim.

ALTMIŞ ALTI

Penn makul ve sabırlı bir adam olmakla övünürdü. Ama onun bile sınırları vardı.

Fiesta'yı hurdalığın girişinden oldukça uzağa park etti, çünkü yanlışlıkla doğrudan kırıcıya çekileceğinden korkuyordu.

Alanın iş için yeniden açıldığını görmekten memnun oldu.

"Hey, Dobbie," dedi hoş bir tavırla, ofise göz gezdirerek. Sahadaki adamların çalışmama süresine rağmen, bu süre temizlikle geçmemişti.

'Ne halt istiyorsun? Son minibüs on dakika önce buradan çıktı.'

Penn uzaktan kırıcının sesini duyabiliyordu.

"Evet, hâlâ o ismi bekliyorum dostum," dedi resepsiyon masasına yaslanarak ve sonra keşke yapmasaydım diye hayıflandı. Adam koltuk altlarını tazeleme fırsatını kaçırmamıştı.

"Meşguldüm dostum," dedi ilgisizce. Dobbie'ye göre işine geri dönmüştü ve para kazanmaya devam edebilirdi. "Her neyse, metalimi ne zaman geri alacağım?

Penn bir kaşını kaldırdı. 'Onu geri istiyorsun, deri, kemik, kan ve-'

"Parasını ben ödedim, değil mi?

'Evet, ne yapabileceğime bakacağım,' dedi. 'Ama ben olsam nefesimi tutmazdım. Hepsi kanıt olarak kaydediliyor. Ama evet, bunun için ödeme yaptınız, ama asıl soru kime yaptığınız. Şimdi, kırıcınızda zavallı bir adam ezildiği için mümkün olduğunca yardımcı olacağınızı düşünmek isterim. Ve düşünmekten nefret ediyorum

'Yasadışı iş yapma yönteminiz nedeniyle arabanın sahibi gibi önemli bilgileri saklıyordunuz.

"Hey şimdi, bir dakika bekle-

'Buradaki her bir işlem kayıt numarası, satın alma fiyatı ve satıcının KDV'ye kayıtlı olup olmadığı ile birlikte kaydedilmelidir. Başka bir deftere de tüm satışları, karları, KDV ve vergileri kaydetmeniz gerekiyor ki, Gelir İdaresi ve KDV yetkilileri her an gelip denetleyebilsinler. Bu doğru değil mi?'

Penn cevap için zaman bırakmadı.

'Şimdi açıkçası, işinizi nasıl yürüttüğünüz umurumda değil ama o arabayı size kimin sattığı umurumda. Muhasebe işlerinizi daha fazla önemsemeye ikna olabilirim, mesela KDV'den sorumlu kişiyi arayıp endişelerimi dile getirebilirim-'

"Tanrım, siz polisler biraz tehditkâr davranmaktan çekinmiyorsunuz, değil mi?" dedi masanın üzerindeki kâğıtları karıştırırken.

Penn, bu adamın bir şeyin yarısını bıraktığını hayal bile edemese de, altında bir yerlerde yarısı yenmiş bir hamburger olduğuna yemin edebilirdi.

"Al," dedi ve ona doğru bir post-it notu itti.

"Ve bilginiz olsun, detayları bu sabah satın alma defterime ekledim.

Post-it'in üzerinde tarih, satın alma fiyatı, kayıt numarası ve satıcının adı yazılıydı.

Ve bu zaten bildiği bir isimdi.

ALTMIŞ YEDİ

"Öğle yemeği molasında mıyız, şef? Bryant gazetecinin evinden ayrıldıktan yarım saat sonra sordu.

Saatini kontrol etti. 'Saat neredeyse üç ve sen sandviçini-'

Redditch'e yaklaştıklarında inatla, 'Evet, ama yine de bir öğle yemeği molasına hakkım var,' dedi.

Bryant, senin neyin var? Hiç doğru düzgün öğle yemeği yemiyoruz. -'

Adam aniden frene basıp arabayı durağa yanaştırınca kadının sözleri kesildi.

servis istasyonu. Arabayı market alışverişi yapanlar için ayrılmış alanda durdurdu.

"Şef, öğle yemeği molası verebilir miyim lütfen?" diye sordu

sertçe. "Elbette, eğer gerçekten istiyorsan.

Onun acilen bir şey almak için arabadan inmesini ya da önemli bir arama yapmak için telefonunu çıkarmasını bekliyordu. Bunun yerine emniyet kemerini çözdü ve ona doğru döndü.

"Bu davada çalışmamanız gerektiğini

düşünüyorum. "Affedersiniz," dedi sertçe.

"Bunun sağlıklı olduğunu düşünmüyorum.

Kim bunun nereden çıktığını merak etti.

"Bunun nedeni morgda olanlar mı?

"Tek bir şey değil," dedi dudağını çiğneyerek. "Sadece kendini bu duruma sokmaman gerektiğini düşünüyorum.

Hayatı boyunca onun sorununu anlayamamıştı.

"Aşırı duygusal olmadım. Geçmişte yaşanan olayların üzerinde durmadım. Birini sorgularken histerikleşmedim ya da ağlamaya başlamadım.

"Evet, ben de bundan endişeleniyorum," dedi sessizce.

"Bryant, hiç mantıklı konuşmuyorsun.

Hiç duygu yok. Henry annenle olan görüşmeyi anlatırken bile. Ne yaptığını tekrar gördüm. Bu yeni bir bilgiydi ve yine de duygusal tepkiniz bastırılmış, boğulmuş ve aşağı itilmişti. Bu piç seni hayatının en acı zamanlarından bazılarıyla yüzleşmeye zorluyor, sahip olduğun en korkunç anıları canlandırıyor ve hiçbir duygu yok. Sanki başkasının başına gelmiş gibi davranıyorsunuz. Duygularını o kadar içine atıyorsun ki-'

"Neyi, Bryant?" diye sordu.

"Onları bir daha asla bulamayabilirsin. Bu normal değil ve sağlıklı da değil. Kendi bedenin bile daha önce morgda sana ihanet etti ama sen dinlemiyorsun.

'O sadece bir böcek ya da onun gibi bir şeydi,' diye yalan söyledi. 'Orada olduğumu unutmamalısın. Bu olaylar benim için sürpriz değil. Bunları daha önce de yaşadım ve hayatım boyunca bunlarla yaşadım.

'Hayvanat bahçesine yaptığınız bir geziyi ya da sevgiyle hatırladığınız güzel bir tatili yeniden yaşıyor gibi değilsiniz. Bunlar soğuk kanlı depolarda saklamayı seçtiğiniz travmatik olaylar. Size ulaşmıyor bile.

"Şunu doğru anlamama izin verin. Bu davayla ilgilendiğim için beni bu davadan almak mı istiyorsunuz?" diye sordu onun çarpık mantığını anladığından emin olmak için.

'Davadan alınmanı istiyorum çünkü iyi idare ediyorsun. Normal olamayacak kadar iyi. Duygularını dizlerinden kesiyorsun, onları sakat bırakıyorsun ve kim bilir bir daha-'

"Bryant, arabayı çalıştır," diye talimat verdi. Duygularının uzun vadedeki iyiliği şu anda en büyük endişesi değildi ve bu piçi başka birine zarar vermeden önce yakalamak için ne gerekiyorsa yapacaktı.

"Şef, sadece dinle-

'Arabayı çalıştır Bryant ve bizi istasyona geri götür. Çünkü öğle yemeği molası sona erdi.

ALTMIŞ SEKİZ

Stacey, Alison'a hayır dediği için kendini kötü hissetmekten alıkoyamadı. Ancak HOLMES2'yi önceki davasındakilere benzer olaylar için sorgulamak basit bir iş değildi.

Bunun birkaç önemli detayı girmekten ibaret olduğunu düşünen Alison'ı dinlemişti ve eğer vahşi tecavüz ve cinayet vakalarına bakıyor olsaydı belki de öyle olabilirdi; ama eğer Alison Jennifer Townes'ın öldürülmesinin bir tırmanma sonucu olduğu konusunda haklıysa, sayıları binlerle ifade edilen ve haftalarca sürecek sorgulama ve analiz gerektiren çözülmemiş tecavüz olaylarına bakıyorlardı.

Dürüst olmak gerekirse, Alison'ın West Mercia ekibinin kendi adamlarını bulduğu bir davada zaman kaybettiğini ve davranış uzmanının kendi hatasını kabullenmekte zorlandığını düşünüyordu.

Bunu söyleyecek kadar duyarsız değildi ama aralarındaki hava soğumuş gibiydi ve genel ofisten tanıdık ayak sesleri gelince Stacey rahatlamasına engel olamadı.

"Hey, Stace," dedi Penn, ofise koşarak girdi ve erkek çantasını çıkardı.

Sanki orada olduğunu unutmuş gibi, sonradan aklına gelmiş gibi Alison'a doğru döndü ve başını salladı.

"Patron nerede?" diye sordu.

Cotswolds'da bir ipucunu araştırıyorum. Katilimizin haberlerden öğrenemeyeceği ilk olay yerindeki detaylar. Henüz ondan haber almadım,' dedi Stacey, bunun garip olduğunu düşünerek. Patron normalde birkaç saatte bir kontrol ederdi.

"Geri çekil, Cotswolds'da ne var?

Stacey onun ne kadar uzun süredir kayıp olduğunu neredeyse unutmuştu.

"Patronun çocukluğu hakkında bir kitap yazan adam, gazeteci ya da öyle bir şey.

"Lanet olsun, bir kitap mı var?

Stacey başıyla onayladı. "Kraker ambalajı. Basında hiçbir yerde görünmüyor, ben de düşündüm...'

Alison başını kaldırmadan, "Öhöm," dedi.

"Oradan biraz yardım alarak," diye onayladı. 'Bir yerden almış olmalı. Patron son zamanlarda hiç kopya satıp satmadığına bakmaya gitti.

"Peki telefon edemez miydi?" diye sordu, Tupperware kutusundan son keki alırken.

Bir ısırık alırken Alison ona nefret dolu bir bakış attı. Stacey kadının günlük kalori alımını saymaya çalışmak bile istemiyordu.

'Şey, ben...' dedi Penn.

"Yani, ben..." dedi Stacey aynı anda. İkisi de

güldü.

Alison çerçevesiz gözlüklerinin üzerinden bakarak, "Evet, siz ikiniz birazdan ödevlerinizi paylaşabilirsiniz ama önce biraz bilgi istiyorum," dedi.

Hem o hem de Penn ona doğru baktı.

'Bana verdiğiniz isimlere bakıyordum ve bazı karakter profilleri üzerinde çalışıyordum. Motivasyona dayalı olarak birkaçını eledim. Planlama düzeyi, enerji, bilgi, azim kurallarıyla tartıldıklarında yaşadıkları kayıplar. Birçoğu neredeyse imkansız.'

"Çoğu mu? Stacey sorguladı. "Peki, onları eleyelim mi, elemeyelim mi?

'Kuralın istisnaları her zaman olacaktır ancak davranışçılık ve profil çıkarmada istisnaları değil kuralları takip etmeliyiz.

Stacey bunun kendisini daha iyi hissettirdiğinden emin değildi. Bu kadının insanları dışlaması ve kendi denklemine uymadıkları için onları yok sayması konusunda kendini rahat hissetmiyordu.

"Yüzündeki şüpheyi görebiliyorum Stacey, ama şimdilik benimle kal.

Penn ona öğretmen tarafından azarlanan iki çocukmuş gibi baktı.

"Tamam, bir de şu açıdan bakın. Bir soruşturmada sebep, araç ve fırsat ararsınız. Bu üç ön koşul arasında bağlantılar kurarsınız ve biraz adli kanıtın da zararı olmaz. Profil çıkarmak için de durum farklı değil ama kişilik özellikleri de dahil. Örneğin, öfkeli ama tembel mi? Eğer öyleyse katilimiz o olmayacaktır. Enerjik ama becerikli değil mi? Yine, belirli kişilik özellikleri mevcutsa ve bazı durumlarda baskınsa katilimiz olmayacaktır. Birisi şiddetli öfkeden muzdarip ama kısa süreli mi? Eğer öyleyse, öfkelerinin onları bu düzeyde bir planlama ve uygulamaya taşıması pek olası değildir. Yaratıcılar ama disiplinli değiller mi? Yine, sadece disiplinli biri bunu başkasına güvenmeden yapabilir. Her türlü faktör ve husus vardır-'

"Ya birden fazla varsa? Stacey sordu. 'Güçlü ve zayıf yönleri birbirini tamamlayamaz mı?

"Ve birbirinizi yok edin," diye yanıtladı

Alison. 'Ama kaçırma olayıyla birlikte?...'

"Bir süreliğine iyi gitti çünkü her iki taraf da bundan farklı bir şey istiyordu. Biri para, diğeri kişisel tatmin istiyordu. İntikamda durum farklı. Daha kişiseldir ve paylaşılması pek olası değildir.

Tamam, Stacey bir kez olsun kadının mantıklı davrandığını

görebiliyordu. "Ee, bir şey mi buldun? Stacey sordu.

Alison notlarının sayfalarını karıştırdı.

'Bu suçlar için gereken tüm özellikleri inceledim ve birçoğunu kesinlikle eledim, ancak hala bir isim var ki, şu anda onu açıklığa kavuşturmakta zorlanıyorum.

"Peki, neye ihtiyacın var? Stacey sordu.

Alison konuşmadan önce gözlüklerini

çıkardı.

"Bana Nina Croft hakkında biraz daha bilgi vermenizi istiyorum.

ALTMIŞ DOKUZ

"Pekâlâ, özetleyelim," dedi Kim, odanın tepesindeki yazıcının yanına tüneyerek. Gün boyunca oluşan hafif esinti açık pencereden içeri giriyor ve herkese ihtiyaç duyduğu rahatlamayı sunuyordu.

"İlk iş John Duggar'la konuştuk. Benden nefret ettiği konusunda yalan söyledi. Hiç tanışmadık ve korunmak için nefret kulübüne katılmış. Ona bakınca inanması zor ama, hey ho,' dedi Stacey ve Penn arasında bir bakış yakalayarak.

"Bay ve Bayan Phelps'e yapılan otopside belirgin bir ölüm nedeni bulunamamıştır ancak testler-

"Peki nasıl gitti?" diye sordu Alison. Ama kadın ona bakmıyordu. Meslektaşına soruyordu.

Kim de cevabı merakla bekliyordu. Ve arabadaki konuşmalarından sonra onun cevabının ne olacağına dair hiçbir fikri yoktu. Artık her şey ona bağlıydı. Ona hiçbir bilgi vermemiş, onun adına yalan söylemesini istememişti. Yanlış bir kelimenin besin zincirinde sırtının sıvazlanmasından daha hızlı yayılacağını ve istediğini alacağını biliyordu. Davadan alınacaktı.

Şu anda mesele ona güvenip güvenmemesiydi.

"Şef tam da beklediğim gibi davrandı," dedi onun bakışlarıyla buluşarak. "Profesyonellik ve dürüstlükle.

Tamam, son kısım biraz abartılıydı ama Alison tatmin olmuş görünüyordu.

"Ayrıca küpün içindeki adamımızın büyük olasılıkla bagajda kilitli olduğunu tespit ettik ve son olarak kitabın bir kopyasının yaklaşık dört ay önce Winson Green cezaevine gönderildiğini öğrendik.

"Tanrım," dedi Stacey. 'Sanmıyorum ki?...'

Kim başını sallayarak, "Bunu talep eden adamın adını hatırlayamadım," dedi.

"Nina Croft'u eliyor o zaman? Stacey, Alison'a bakarak sordu.

"Huh, neyi kaçırıyorum? Kim sordu.

Alison defterindeki birkaç sayfayı karıştırdı. 'Onun muhtemel bir aday olduğunu hissediyorum ve Stacey kocasının o genç kızların öldürülmesiyle ilgili eylemlerinden nasıl haberdar olduğunu açıkladıktan sonra daha da şüphelendim. Kendi kocasıyla yatması için dadıya para ödediği doğru mu?

Kim başını salladı. "Evet, onunla yatmak istemiyordu ama aynı zamanda çocuklarına bulaştırdığı mikropları da kontrol etmek istiyordu.

Alison bir not aldı. "Gerçekten düşünüyorum-

Stacey, "O değil," diye karşı çıktı ama Kim onunla göz göze geldi ve başını salladı. Kim'in içgüdüleri de bunu hissetmiyordu ama Alison o yöne odaklanmışken başka bir yere, özellikle de ona bakmıyordu.

"Ee, ne buldun Stace? Kim sordu.

"Alison'la birlikte talimatlar doğrultusunda geçmiş davalara bakıyor ve biraz araştırma yapıyorduk. Bay ve Bayan Phelps'in bir oğlu var.

Kim kaşlarını çattı. "Peki, hangi cehennemde o?

Stacey başını salladı. 'Hiçbir ipucu yok. Phelpses'lerin komşuları yurtdışına seyahat ettiğini söylüyor. Yaklaşık bir yıl önce ortadan kaybolduğunda onlara söylenen buymuş. Dürüst olmak gerekirse pek sevilen bir adam değildi ve kimse onu özlemiyordu.

"Devam et, Stace," dedi Kim. Ölmüş ebeveynlerin kayıp çocukları ona sıcak ve bulanık bir his vermiyordu.

"Penn? Kim sordu.

"Patron, Jenks ile görüştüm, Amy ve Mark'ın en çok istedikleri şeyin bir ev olduğunu söyledi. Kule bloğundaki komşulardan biri, konut derneğinden bir kişinin etrafta dolaştığından bahsetti.

"Hollytree'deki daireler mi?...

"Mülk belediyeye ait," diye devam etti. "Biliyorum, bu yüzden belediyeye gittim ve mülkü görmek için anahtarı alan herkesin bir listesini aldım.

"İyi iş.

"Dönüş yolunda Dobbie'ye uğradım ve ona arabayı satan kişinin adını ve plakasını aldım.

"Tanrım, Penn," diye haykırdı Kim. "Biri şu adama bir bitki versin.

"Zaten var patron," dedi Stacey yorgun bir sesle.

"Oh, doğru, güzel.

Ruhsat bize yardımcı olmuyor. Araba on gün önce on dokuz yaşındaki bir boyacının arkadaşından çalınmış ve hemen ihbar edilmiş. Olaya karışan ya da bağlantısı olan kimse yok-'

"Nereden? Kim sordu.

Penn adresi tekrar kontrol etti. "Fairview Yolu'ndan alınmış.

"Biliyorum," dedi. Fairview Yolu. Fairview Çocuk Evi'nin bulunduğu yer. Çocukluğunun büyük bölümünü geçirdiği yer. Bağlantı vardı. Kaburgalarına dirsek gibi saplanan bir yumruk vardı.

"Ama dahası da var," dedi Penn. 'Arabayı Dobbie'ye satan kişi de daireyi görenlerin listesinde yer alıyor.

Bryant da öne doğru otururken, "Şaka mı yapıyorsun?" diye sordu. Bu çok büyük bir olaydı. 'Evet ama bundan hoşlanmayacaksın çünkü çoktan gözden çıkardığın biri. O bizim John Duggar'ımız, senden nefret etmek için hiçbir nedeni yok. Hepsi.'

YEDİ

"Hmmm... ilginç," dedi Alison, merdivenlerin dibinde Kim'in yanında belirerek.

Bryant'la birlikte Duggar'lara gidiyorlardı ama Bryant önce burnunu pudralamak için yoldan sapmıştı.

Kim, Penn'in az önce ortaya çıkardığı şey konusunda onunla aynı fikirdeydi. "Evet, Duggar'ın ellerinin görünmesi garip-

"O değil," dedi Alison, onu anahtar kodlu kapıdan takip ederek. "Benim için ilginç olan Bryant'ın otopsi sırasındaki davranışlarınızla ilgili soruma verdiği yanıt.

Ah, işte bu, diye düşündü Kim, kadının cevabını olduğu gibi kabul etmesini umarak.

"Yani ona tam olarak yalancı diyemem ama..."

"Affedersiniz? Kim onunla yüzleşmek için

döndü.

'Eğer Bryant otopsi sırasında yanmış cesetlere verdiğiniz tepki konusunda doğruyu söylüyorsa, o zaman Keith ve Erica'ya karşı hissettikleriniz-'

Kim arabaya doğru ilerleyerek, "Alison, çeneni kapatmanı şiddetle tavsiye ederim," dedi.

Alison onu takip ederek, "İşte sen de hiç uğraşmadan benim haklılığımı kanıtlıyorsun," dedi. 'İkisi arasındaki benzerliklere hiçbir tepki vermemek senin için bile normal değil, özellikle de o sıkılı yumruklar bana çifte karşı hissettiğin duygu seviyesini gösterirken.

Kim yumruklarını çözdü, ceplerini yokladı ve anahtarların Bryant'ta olduğunu fark etti. Araca binip kadının üzerine doğru geri geri giderken

bir seçenek.

Döndü. 'Şaşırtıcı bir şekilde, profesyonel kalabiliyor ve işimi yapabiliyorum...'

Alison başını sallayarak, "Bundan hiç şüphem yok," dedi. 'Beni daha çok ilgilendiren Bryant'ın cevabındaki ifade tarzı. "Tam da onun senden beklediği gibi davrandın".

'Bryant yalan söylemedi, sakın buna cüret etme...'

'Cesaret edeceğim çünkü yapabilirim ve bunun için buradayım. Bu olaylar karşısında duygusal bir tepki vermemeni beklediğimi ve beni kandırmanın en iyi yolunun bu olduğunu düşünüyorsan aklını kaçırmışsın demektir. Şeffaflıktan yoksun olmanız, bu durumla başa çıkma becerinizden daha fazla şüphe duymama neden oluyor, bu yüzden bu da diğer vakalar gibiymiş gibi davranmaya çalışarak kendinize iyilik yapmıyorsunuz.

'Ve ikinci olarak buna cüret ediyorum çünkü siz benim patronum değilsiniz. Ekibinize bağlıyım ama-'

Kim, ekibinin geri kalanının hâlâ harıl harıl çalıştığı pencereye bakarak, "Evet, çünkü öyle olsaydım yarım günlük çalışmadan sonra gitmezdin," dedi. Saat beşi ancak geçmişti.

Alison belli belirsiz, "Hastanede bir akrabam var," diye cevap verdi.

'Bir davranış bilimciye göre çok kötü bir yalancısın,' diye gözlemledi Kim. 'Ama senin aksine cevabını kabul edeceğim çünkü belli ki bana tüm gerçeği söylemek istemiyorsun. İsteğine saygı duyacağım-'

Alison başını eğerek, "Dinle, ben senin düşmanın değilim," dedi. 'Sen kendini tanıyorsun ve ben de insanları tanıyorum. Davranışları anlıyorum ve hoşuna gitse de gitmese de ihanete uğrayacaksın. Ne kadar uğraşırsan uğraş, tüm fiziksel ve psikolojik işlevlerini yerine getirmeye çalış, bir şeyler seni hayal kırıklığına uğratacak.

Kim morgdan çıktıktan sonra tuvalet klozetine baktığı anı düşündü. "Alison, ihtiyacım yok-

"Beni dinleyin. Geçmişinizle nasıl başa çıktığınızı bilmiyorum, ister ayrılık, ister cehalet, ister inkar ya da hepsinin bir karışımı olsun, ama size şunu söyleyebilirim ki normal teknikleriniz, ortalama bir günü atlatma yönteminiz, tüm şeytanlarınızın yüzünüze vurulmasının yarattığı stresle boy ölçüşemez.

Kim derin bir nefes aldı ve herkesin savaştıkları şeyin kendi şeytanları olduğunu bilmesinden bir kez daha nefret ederek başka tarafa baktı.

"Bakın, sorun tüm o kötü şeyleri hatırlamak zorunda kalmak değil, asıl mesele onları analiz etmek. Bir reklam panosu gibi bakıp geçemezsiniz, hafızanın güvenli bir şekilde sakladığınız yere geri dönmesine izin verirsiniz. Bu davayı çözmek, arkasında kimin olduğunu bulmak için tüm bunları analiz etmek, incelemek ve ipuçlarını araştırmak zorunda kalıyorsunuz.

Kim onun bakışlarıyla karşılaştı ve kadının gözlerinde empati ve anlayış gördüğünde şaşırdı.

"Temel olarak, her korkunç olayı yeniden yaşamaya zorlanıyorsunuz ve yemin ederim ki gelecekte bir gün bu size daha sonra pişman olacağınız bir şey yaptıracak.

YEDİ BİR

Alison hastane fuayesine girdiğinde dedektif müfettişe olan kızgınlığını üzerinden atmak üzereydi. Kadının kendisinin düşman olmadığını anlamasını sağlamaya çalışmak tam bir zaman kaybına dönüşüyordu. Sözleri ve tavsiyeleri hiçbir yere varmıyordu ve durdurmanın hiçbir yolu olmadan duvara doğru hızla giden bir arabayı izliyormuş gibi hissediyordu.

Elinden geldiğince uyarıda bulunmuştu, diye düşündü, adını hoparlöre söyleyip vızıldandığında.

Valerie masada kâğıtları

düzenliyordu. "O nasıl? Alison sordu.

'Korkarım aynı. Henüz yanıt vermiyor ama umudumuzu yitirmedik.

Alison bunu duyduğuna memnun oldu.

Hemşireye teşekkür etti ve masadan uzaklaştı.

Valerie sessizce, "Annenin sonunda geldiğini görmek güzel," dedi.

Alison'ın adımları duraksadı. "Ne... ne?

"Annen şu anda onunla birlikte. Bilmek istersin diye düşündüm. Bana onun öldüğünü söylediğine göre bu senin için büyük bir şok olabilirdi.

Alison yanaklarının ısındığını hissetti. Yalanın etrafından dolaşmanın bir yolunu bulmaya çalıştı.

"Zahmet etme," dedi Valerie. 'Sen berbat bir yalancısın. Bunu sana hiç söyleyen oldu mu?

Son zamanlarda, birkaç kişi, diye

düşündü. "Yalan söylediğim için özür

dilerim. Yapmalıyım-'

'İlk geldiğinizde biliyordum ama başka kimse onu görmeye gelmemişti. Tamamen yalnızdı.'

"Yani, beni içeri mi aldın?

Valerie omuz silkti ve yarı gülümsedi. 'Yeterince zeki görünüyordun ve ona saldıran adamın gözaltında olduğunu okudum. Onun için bir risk değildin.

Alison, tamamen yabancı biri olarak bir saldırı kurbanının yatağının yanında saatlerce oturmasına izin verildiğine inanamıyordu.

'Çok üzgün, çok üzgün ve kaybolmuş görünüyordun-'

"Beni üzgün olduğum için mi içeri aldınız? Alison sordu.

Valerie gülümsedi. "Hayır, seni içeri aldım çünkü elimde bu var," dedi ve masanın yükselen kısmının altını işaret etti.

Alison baktı. Tek bir ekranda dört ekran görünüyordu. "CCTV

MI?

"Başından beri seni izliyordum. Alison

CCTV olduğunu bile bilmiyordu.

'Bakın, anlaşmanızın ne olduğunu bilmiyorum ama ailesi şu anda onunla birlikte.

Onun için yapabileceğiniz başka bir şey yok.

Alison aniden özür dileyebileceği biri olduğunu fark etti ve bu sayede vücuduna zincir gibi bağlı olan ve yürüdüğü her yere sürüklenen bu yükü hafifletebileceğini düşündü.

"Gidip annesiyle konuşabilir miyim?

"Duruma göre değişir," dedi Valerie. 'Ona verecek bir şeyiniz var mı? Herhangi bir teselli? Herhangi bir güvence? Kızını o halde görmesini kolaylaştıracak herhangi bir şey?

Alison düşündü ve sonra başını salladı.

"O zaman hayır, onları yalnız bırakmanı

tercih ederim.

Alison yapabileceği başka bir şey olmadığını anlamıştı. Bir

şey dışında.

"Eşyaları sizde mi? Alison sordu.

"Bunu bana neden sorduğunuzu bilmek istediğimden emin değilim ama hayır, ameliyata alındıktan sonra her şey polis tarafından alındı.

Kahretsin, elbette. Dedektif olmadığı acı bir şekilde belliydi.

'Ama tabii ki üzerindeki her şeyi çıkardık ve listeledik. Bir kurban hayattayken kişisel güvenliği delillerin korunmasından önce gelir ve ben o memurların ya da olay yeri çalışanlarının ona dokunmasına izin veremezdim.

Alison gülümsemesini gizleyemedi.

"Ve tabii ki kanıt zinciri ve kendimizi korumak için hepsini kaydediyoruz," dedi ve arkasından bir kollu arşiv dosyasına uzandı.

Parmağını yaladı ve kendisine doğru çevirmeden önce ilk birkaç sayfayı gözden geçirdi.

Alison, teslim edilen eşyaları onaylamak için DCI Merton'ın imzasının yanında Valerie'nin imzasını gördü.

Alison listeyi okudu:

- *Pantolon*
- *Tişört*
- *Sütyen*
- *Pantolon*
- *Sandalet x 2*
- *El çantası - kahverengi*
- *Çanta - kahverengi*
- *Casio saat (açılmamış)*
- *Ayak bileği bileziği*

Alison dibe ulaştığında kalbi küt küt atmaya başladı. İşaret etti. "Emin misin?

Valerie başıyla onayladı. "Kendim kaldırdım. Kayıtta şöyle yazıyordu,

- *Plastik küpe - pembe flamingo x 1*

YEDİ İKİ

Kim ön kapıya daha sert vurarak, "Hey, Bryant, ciddi ciddi kapıyı çal," dedi.

Halesowen'daki istasyondan Duggar'ın The Civic'in arkasındaki evine gitmek on beş dakikadan az sürmüştü.

Yolculuk çılgıncaydı ama gözleri kapalı olan Bryant için o kadar da değil. Alison'la ne konuştuklarını sormuştu ve bir bakışı ona paylaşacak havada olmadığını söylemişti.

"Arka tarafı deneyelim," dedi Kim, sıranın sonuna doğru koşarak. Evlerin arkasında eski çocuk oyuncakları ve bahçe çöpleriyle dolu dar bir çukur vardı.

Kim pazarlık ederek üçüncüye kadar ilerledi ve durdu.

Altı metrelik çit, ahşap paneller boyunca uzanan ve yüksekliğe bir ayak daha ekleyen bir kafesle tamamlandı. Sorun bu değildi. Sorun, etrafını saran dikenli tellerdi.

"Lanet olsun, evden eve mi, ne?" dedi.

Bryant, 'Bunu aklından bile geçirme,' diye uyardı. "Bear Grylls bile bunun üstesinden gelemez.

"Hey, Bryant, hangisi daha pahalı, cam panel mi yoksa çit paneli mi?" diye sordu düşünceli bir şekilde.

'Çit panelleri bu aralar oldukça ucuz-'

"Evet, aynen öyle düşünüyorum," dedi bacağını kaldırıp çit panelini tekmeleyerek.

"Tanrım, şef, biz bile bilmiyoruz-

"Kapa çeneni ve yardım et," diye talimat verdi. Adam tereddüt edince gözlerini devirdi. 'Bak, Woody bütçe kısıtlamalarını dikkate aldığım için çok sevinecek ve adamın tehlikede olduğuna inanmak için nedenlerim var, tatmin oldun mu?

"Pek sayılmaz çünkü büyükannemin dediği gibi tuğladan bir ev gibi inşa edilmiş.

-'

"Çatışmayı kim sevmez ki?" diye hatırlattı ona, ikinci tekmesini atarken. deliği büyüttüler. İki tane daha ve dikenli telleri evden gizleyen sıra sıra laburnum ağaçlarına ulaştılar.

Kim, giysilerinin her parçasına yapışan örümcek ağlarının farkında olarak ilerledi.

Avlu kapısına doğru yöneldi ama mutfağın boş olduğunu çoktan anlamıştı.

Kapıyı denedi.

Köpek havlama sesleri duyulmaya başladığında kapı açıldı.

Bryant ona soru sorarcasına baktı. Onun ne düşündüğünü biliyordu. *Bahçesinin etrafı dikenli tellerle çevrili bir adam evden çıkarken kapıyı açık bırakır mıydı?*

Mutfağa girdi ve hizmet odasının kapısının yanında durdu.

"Her şey yolunda, Mofo," diye seslendi. Köpek son bir kez havladı, hırladı ve sonra sustu, sanki insanları uzak tutma görevi başarısız olmuştu, bu yüzden devam etmenin bir anlamı yoktu.

Bryant salona adım attı, böylece her iki çıkış da kapatılmış oldu.

"Polis," diye bağırdı. Cevap ve hareket sesi gelmedi.

"Polis," diye tekrarladı. "Yukarı geliyorum," diye seslenerek merdivenlere yöneldi. Kim, Bryant'ın üst katta bir şey bulamayacağını görebiliyordu.

Mutfak tezgahının ortasında bir fincan kahve duruyordu. Dokunulduğunda hâlâ ılıktı.

John Duggar son yarım saat içinde evden çıkmıştı ve görünüşe bakılırsa biraz acelesi vardı.

YEDİ ÜÇ

Patronun eve gitme talimatına rağmen Stacey kendini Bay ve Bayan Phelps'in evinin önünde buldu.

Tüm bu olayda eksik olan bir şeyler vardı. İki saygıdeğer, mütevazı insan bir araba yangınında diri diri yanmıştı ve bunu söyleyecek kimse yoktu.

Seyahatte olan bir oğulları olduğunu öğrenmişti ve nereye gittiğine dair burada bir ipucu olmasını umuyordu. Bir kartpostal, bir mektup, e-postalarını kontrol edebileceği bir bilgisayar.

Komşusu ona Joel'in adını vermişti ve 'Joel Phelps' için yaptığı normal aramalarda hiçbir şey çıkmamıştı: ne polis kaydı ne de sosyal medya kaydı vardı, yani nereye seyahat ediyorsa medeniyetten ayrılmış gibi görünüyordu; ama kesinlikle ailesiyle iletişim halindeydi.

Kimliğini gösterdi ve kordon bandının altından geçti. Birkaç izleyici küçük gruplar halinde etrafta dolanıyordu ama bir gösteri yoktu. Sokaktaki derli toplu, dikkat çekmeyen yarı arabalara bakarak buradaki insanların gerçekten gösteri yapmadığını tahmin etti, ama görülecek çok az şey vardı. Ortaya çıkarılan cesetler ya da haberlerde yayınlanan skandal niteliğinde sırlar yoktu. Evleri ipucu bulmak için taranıyordu.

"Hey, Mitch," dedi Stacey koridora adım atarak. "Doktor A'ya ara mı verdin?" diye sordu, patronun ne dediğini hatırlayarak.

Gözlerini devirdi. 'Yemin ederim, eğer kadın bana bir kez daha aptal derse...'

Başını iki yana sallayınca sözleri dağıldı.

"İlginç bir şey var mı?

'Herhangi bir mücadele olduğunu gösteren bir şey yok. Tüm odalar düzenli, eşyalar yerleştirilmiş. Sizi buraya getiren nedir?" diye sordu başındaki maskeyi çıkararak.

'Sadece bir fikir edinmek istiyorum. Bilgisayar ya da iPad görüyor musun?'

Tekrar başını salladı. 'İnsanların Sky'ı ya da kablolu yayını bile yoktu. Freeview ve normal bir sabit hat. Saatini kontrol etti ve etrafına bakındı. "Ve yaklaşık yarım saat içinde mülkü mühürleyeceğiz.

Stacey başıyla onayladı ve etrafta dolaşmaya başladı. İlk fark ettiği şey kitaplardı. Her yerde, raflarda, ara sıra masaların üzerinde, sandalyelerin yanında küçük yığınlar halinde. Bu çift okumayı çok seviyordu, bu da televizyon kanallarına olan ilgisizliklerini açıklıyordu.

Üst kata çıktı ve üç yatak odası saydı. En büyük odada çift kişilik bir yatak, gömme dolaplar, bir tuvalet masası ve daha fazla kitap vardı. İkinci çift kişilik yatak odası bir kütüphane-okuma odasına dönüştürülmüştü ve en küçüğü de depo olarak kullanılıyordu.

Görünüşe göre oğlu yakın zamanda eve gelmeyecekti.

Ana yatak odasına döndü ve yatağın sağ tarafına oturdu.

Yatağın başucundaki dolabın tek çekmecesini açtı ve neredeyse geri sıçrıyordu.

"Tanrım," diye fısıldadı gözleri seks oyuncakları ve kayganlaştırıcıların rengârenk çeşitliliğine takılırken. Stacey çekmeceyi kapattı ve gülümsedi. Çiftin iyi bir kitaptan daha fazlasını sevdiği açıktı. Adil davranmışlar, diye düşündü.

Yatağın diğer tarafına geçti ve çekmeceyi açmadan önce tereddüt etti, ne bulabileceğinden emin değildi.

Rahatlayarak iç çekti. Artık seks oyuncakları yoktu, onun yerine birkaç saç tutacağı, birkaç mücevher ve bir tomar makbuz buldu ve her şeyin altında Stacey'ye gençken sahip olduğu günlüğü hatırlatan küçük, kilitlenebilir bir günlük vardı. Küçük anahtar kayıştan sarkıyordu ama günlük tıklayarak açıldı.

Stacey kitabı karıştırırken bu çiftin mahremiyetini kaç farklı şekilde ihlal edebileceğini merak ediyordu.

Son kayıt ölümlerinden bir gece önce yazılmıştı. Stacey, duyguların dışa vurumundan ziyade bir kayıt biçimi gibi görünen kısa notları okurken, el yazısının düzenli ama kelimelerin kısa olduğunu fark etti.

Öldürülmelerinden bir gün önce Bill'in tansiyonu için doktor randevusuna gitmişler, pul almak için postaneye uğramışlar ve kütüphaneye uğramışlardı.

Stacey, iki hafta önceki bir tarihe ulaşana kadar benzer kayıtları görerek geriye doğru ilerledi.

Joel'i gördüm. Ne diyeceğini bilemedi. Erken ayrıldım.

Stacey kaşlarını çattı. Helen Phelps oğlunu nerede görmüştü? Komşusu ona Joel'in bir süredir seyahatte olduğu izlenimini vermişti.

Ve neden konuşmak için mücadele etmişti?

Günlüğün arkasına doğru ilerlediğinde, zamanın yıprattığı ve işaretlediği tek bir kâğıt parçası bulduğunda, bunun artık bir anlam ifade etmediğini fark etti.

Kâğıt parçasını açtığında bunun bir doğum belgesi olduğunu gördü. Gözleri birkaç kez detayları inceledi.

Doğum belgesi Joel'e aitti ve soyadı Phelps değildi. Onun izini bulamamasına şaşmamalı.

Yanlış adamı arıyordu.

YEDİ DÖRT

Karakola geri döndüklerinde Bryant, "Bakın şef, şu anda yapabileceğimiz başka bir şey yok," dedi. 'Duggar'ın eşkalini belirledik. Eğer bir yerde ortaya çıkarsa ilk öğrenen biz olacağız. Saat neredeyse sekiz oldu...'

Telefonu çalmaya başlayınca sözleri kesildi. "Geç

saate kadar çalışıyorum Keats," diye cevap verdi.

"Sadece en sevdiğim dedektif için," diye cevap verdi.

"Evet, hemen yanımda," dedi telefonu hoparlöre vererek. 'Hey, Keats,'

dedi Bryant.

'Geç aradığım için özür dilerim ama bazı sonuçları kontrol ettirmem gerekti ve sonuçları bilmek isteyeceğinizi düşündüm-'

"Evet," diye araya girdi.

Amy Wilde ve Mark Johnson'ın toksikoloji sonuçları geldi. Beklendiği gibi sistemlerinde önemli miktarda ve kesinlikle aşırı doza neden olacak kadar eroin vardı. Ama başka bir şey daha var. Ayrıca spastisite ve kas-iskelet sistemi rahatsızlıklarının tedavisinde kullanılan bir kas gevşetici olan Baklofen adlı bir ilaç da yüksek seviyelerde bulundu.

"Lanet olsun," dedi. 'Yani katilimizin onları eroinle vurabilecek kadar rahatlatmış olabileceğini mi söylüyorsun?

"Bence de," diye yanıtladı

Keats. "Teşekkürler-

"Hepsi bu kadar değil, Müfettiş," dedi Keats, onun aramayı

sonlandırmasını engelleyerek. "Bay ve Bayan Phelps'in yumuşak

dokularında da aynı ilaç bulundu.

Sessizlik sadece birkaç saniye sürdü ama yeterince

uzundu. "Yani felçli miydiler?" diye sordu sessizce.

"Evet," diye cevap verdi. "Büyük ihtimalle yarı baygın ama hareket edemiyor. Bryant başını sallayarak, "Kahretsin," dedi.

Hepsinin, alevler onları yutarken ve etlerini yalayıp kemikten ayırırken kıpırdamadan oturmak zorunda kalan çifti hayal ettiğini tahmin ediyordu. Duman solumanın onları çabuk etkilemiş olmasını umuyordu.

Kim yutkundu ve aklından geçenleri silkeledi. "Teşekkürler Keats," dedi ve aramayı sonlandırdı.

Kim başını sallayarak arabadan indi. Ölmek için daha kötü bir yol var mıydı?

Bryant kollarını arabanın tavanına dayadı. Karakolun kapıları açılırken, 'Şef, bu piçi yakalayacağız,' dedi.

Üç memur y a n l a r ı n d a k i ekip arabasına yöneldi. Şoför yanlışlıkla onun yanına girdi.

"Hey, izle...

"Üzgünüm Marm, öyle demek istemedim...

Diğerleri çoktan arabaya binmişti.

"Ne bu acele?

'Linley Park'ta tecavüz, Marm... yapmalıyım...'

"Ne-ne? Kim kanı buza dönüşürken sordu.

Kelimeleri tekrarladı ve arabaya doğru kaydı.

Kim kendini Bryant'ın arabasının yolcu koltuğuna bıraktı.

"Şef, ne oldu?" diye sordu ortağı arabaya geri binerken.

"Ben... Yani...

Bryant, "Şef, konuş benimle," diye emretti.

Başını salladı ve kendini toparladı. 'Bryant, şu memurları takip et. Şimdi.'

YEDİ BEŞ

Linley Park, o yerin hak ettiğinden çok daha büyük bir isimdi.

İçinde bir salıncak, bir tahterevalli ve bir zamanlar örümcek ağı kavşağının bulunduğu bir alan vardı. Parkın ötesinde bir oyun alanı ve en uçta da yaklaşık otuz metre karelik bir ağaç kümesi vardı.

Tüm alan, özel teraslı konutlardan oluşan iki küçük sitenin arasında yer alıyordu.

Ve bu evlerden biri beş numaralı koruyucu aileye aitti. "Neden buradayız, Şef? Bryant arabayı evin arkasına park ederken sessizce sordu

Ambulansın arkasındaki ekip arabası.

Kim arabadan inerken hiçbir şey

söylemedi. "Nerede?...

"Ağaçların arasında," dedi Kim, onun tarafına bakamadan.

Bakışları tarlada koşan memurların yönüne sabitlenmişti. Ağaç sınırına ulaştıklarında iki erkek yavaşladı ve ilk olarak WPC'nin girmesine izin verdi.

"Şef...

"Bryant, lütfen benimle konuşmayı kes," dedi sessizce.

Şu anda verecek hiçbir şeyi yoktu.

Beyni görüntülerden oluşan bir kaleydoskop gibiydi. Alacakaranlık çökerken ve çocuklar evlerine dönerken kendini tahterevallide otururken gördü, parkın tepesindeki ebeveynler çocuklarının adını haykırıyordu. Bazıları ışık kaybolmaya başladığında beş dakika uyarısı yapıyordu.

Kim bekledi ve bu gece kendisini arayanın Bayan Lampitt olmasını umdu. Ve o değil.

Bir ayağını diğerinin önüne atmaya odaklanarak tarlada yürüdü. Sanki beyni bunu otomatik olarak nasıl yapacağını unutmuş gibiydi.

Etrafına, sahanın her iki ucundaki iki kale direğine bakmamaya çalıştı. Ayaklarının etrafındaki çimler bile tanıdık geliyordu. Sadece ayakları daha küçüktü, düz siyah plimsol ayakkabılarla kaplıydı ve adam onun elini tutuyordu.

Ürperdi ve anıları uzaklaştırmaya çalıştı. Şu anda bunu hatırlayamazdı. O yere geri dönemezdi. Hiç bahsetmediği ailesinde olan olayları tekrar hatırlayamazdı. Keith ve Erica'dan hemen sonraki aile.

Bilgisayarların yanından geçip ormana doğru adım attı. Leylak kokusu onu sardı. Koku doğrudan hafıza bankasına gitti ve tökezledi. Bryant hemen yanındaydı ve eliyle sırtını destekledi.

WPC'nin yerde diz çöktüğü yere doğru ilerledi. Bir sağlık görevlisi de iki yanında diz çökmüştü.

WPC nazikçe, "Sorun yok tatlım, seni yakaladık," dedi.

Kim kızı göremedi ve WPC onlara el salladı.

Kim onun çağrısını anladı ve saygı duydu. Kimse onun neler yaşadığını tam olarak bilmiyordu ve polis memuru güven tesis etmeye çalışıyordu. Çok fazla yüz olursa kız kimi dinleyeceğini bilemezdi.

Kim sağa doğru birkaç adım attı ve sağlık görevlilerinden birinin yanında kanla ıslanmış bir doku yığını gördü. İkisi de yoğun bir şekilde kadının orta bölgesine odaklanmıştı. İkisi de bolca terliyordu ve biri başını sallıyordu.

Tanrım, bu piç kurusu ona ne yapmıştı? Kalbi hızla çarpmaya başlarken merak etti.

Kim onlardan birinin arkasından tırnakları boyalı çıplak ayakları görebiliyordu. İnce bacaklar çıplaktı ve Kim bakışlarını yukarıya doğru gezdirdiğinde uyluklarından aşağıya doğru inen kurumuş kan çizgilerini görebiliyordu.

İkinci bir sağlık ekibi sedyeyle yanından hızla geçti.

"Tanrıya şükür," dedi yerdeki adamlardan biri. 'Bu seviyede kan kaybıyla ne kadar dayanabileceğinden emin değilim. Üniformalı memura döndü. 'Onu hemen götürmeliyiz. Kanamayı durduramayız.

WPC başıyla onayladı. "Ben de onunla birlikte ambulansa bineceğim.

Kim'in hatırladığı kadarıyla henüz hiç ses çıkarmamış olan kızın etrafında aniden daha fazla ceset toplandı.

Bir adım öne çıkıp onun elini tutmak, her şeyin yoluna gireceğine dair güvence vermek istedi ama yapamadı çünkü bir şekilde tüm bunlar onun suçuydu.

Üçe kadar sayıldığında kız sedyeye çekildi ve Kim bir inilti duyduğuna yemin edebilirdi. WPC onun elini tutarken fısıldamaya devam etti.

Ekip dışarı çıkmak için açıklığa doğru ilerlemeye başladı ama Kim hâlâ kızı göremiyordu.

"Yaralanmanın niteliği? Sağlık görevlileri yanından geçerken

Kim sordu. "İçine gazoz şişesi sıkışmış.

Kim mide bulantısını bastırdı, kenara çekildi ve gitmelerine izin verdi. Bu saldırının mevcut davalarıyla bağlantılı olduğuna dair şüpheleri ortadan kalkmıştı.

Hastalıklı leylak kokusu tenine yapışmış gibi görünse de sedyeyi takip ederek dışarı çıktı. Tıpkı o zamanlar olduğu gibi ve hiçbir duş kokuyu burun deliklerinden uzaklaştırmayı başaramamıştı.

Biri başının üzerinden seslenirken iki erkek polis memurunun arasında yürüdü.

"Şişede olmanın yeni bir anlamı var, değil mi?

Kim hareket etmeyi bıraktı ve polis memuruyla tamamen aynı hizaya düştü. Başını çevirdi. "Benimle dalga mı geçiyorsun?

Yüzü şaşkındı. "Olay yeri mizahı, Marm, biz-

Kız, bıçak yeleğinin önünden t u t u p onu kendine doğru çekince sözleri kesildi. Sıktığı yumruğunu havaya kaldırdı.

"Tamamdır," dedi Bryant, kolundan tutup onu açık alana d o ğ r u iterek.

'Kötü bir zevk, dostum. Gerçekten kötü bir zevk,' dedi Bryant tiksintiyle. "Kız kardeşin olmadığına şükret.

Vücudunu yakıp kavuran öfke, iş arkadaşından kurtulması ve hemen arkasındaki kalpsiz piçin yanına dönmesi için ona yalvarıyordu.

"Bırak beni," diye tersledi. 'Onu sıkacağım...'

Bryant bir elini onun dirseğinin üzerinde tutarak, "Hayır,

yapamazsın," dedi. "Tanrı aşkına," diye homurdandı.

'Evet, istediğin kadar bağır, çağır ve küfret bana. Daha iyi hissetmeni sağlayacaksa bana vur. Bunun için seni rapor etmeyeceğim. Muhtemelen,' dedi.

'Genç, masum bir çocuk hakkında böyle konuşarak paçayı sıyırması gerektiğini düşünüyorsunuz...'

"Onu yumruklamak ve işini kaybetmek, kelimeleri dudaklarının diğer tarafına geri koymayacak ve bunu yapan piçi yakalamamıza yardımcı olmayacak.

Bryant ancak arabaya ulaştıklarında kolunu bıraktı.

O gün ikinci kez Astra'nın tavanından ona baktı. 'Az önce ormanda gördüğümüz şeyin anlamını sormama izin var mı?
Orada mı?'

Kim başını salladı ve boğazında biriken duyguyu bastırmaya çalıştı. Cevabı bir fısıltıdan biraz daha fazlasıydı.

"Hayır, Bryant, değilsin.

YEDİ ALTI

Bryant, akşam trafiğinde hızla ambulansı takip ederlerken sessiz kalarak ona iyilik yaptı.

Ondan yapmasını istediği şey buydu ama gerçekten istediği şey bu muydu: düşünmek için daha fazla zaman?

Arka ambulansın kapılarına baktı ve içindeki kızı hayal etti. Şiddete uğramış, incinmiş, korkmuş, kafası karışmış, kızgın. Elini tutan bir polis memuru vardı.

Onun yanında olmak, özür dilemek, tüm bunların onun hatası olduğunu, bunların onun yüzünden olduğunu, kendisinin yanlış bir şey yapmadığını anlatmak istiyordu. Ama en çok da bunu yapan piçi yakalayacaklarını ve ona bunu ödeteceklerini söylemek istiyordu.

"Şef, bu bağlantının nasıl olduğundan emin değilim...

"Beş numaralı koruyucu aileydi ve Bay Lampitt gazoz şişeleme fabrikasında çalışıyordu ve bana daha fazla soru sorarsanız bu hareket halindeki arabadan atlayacağım, anladınız mı?

"Şey, çocuk kilitleri açık ama açılır tavanı deneyebilirsiniz," dedi deadpan.

Kim, damarlarında dolaşan duygulara rağmen dudaklarına bir gülümseme değdiğini hissetti.

"Bryant, bazen sen-

Evet, evet. Hastanedeki kızla konuşmayı deneyecek misin?'

'Umarım,' diye cevap verdi. 'Şu anda bize bir şey teklif edebilecek durumda olduğundan emin değilim ama beklemekten mutluluk duyarım. Belki ben de

Bu arada WPC, bir isim ya da başka bir şey bul.

MR2'li bir salak ambulansla aralarına girerken frene basarak, 'Epey bekleyebilirler,' diye gözlemledi. "Keşke daha gürültülü olsaydı," dedi, olay yerindeki düşüncelerini yankılayarak.

Telefonu çalmaya başladı. Ekranın üst kısmında Woody'nin adını görmek için telefonu çıkardı.

Hastaneden yeni bir haber gelene kadar telefona cevap vermemeyi düşündü.

"İyi akşamlar efendim," diye cevap verdi, bir süredir onu bilgilendirmediğini fark etmişti.

"Stone, neredesin ve ne yapıyorsun?

Sesinde gecenin karanlığından kaynaklandığını düşündüğü bir gerginlik vardı.

'Ambulansla hastaneye götürülen bir cinsel saldırı mağdurunu takip ediyoruz ve onunla konuşmaya çalışıyoruz-'

'Beni hemen hoparlöre bağlayın,' diye bağırdı.

Bunu yaparken Bryant'a baktı ama Bryant Pedmore Yolu'nda ilerleyen ambulansa ayak uydurmaya odaklanmıştı.

'Sıra sizde efendim,' dedi.

'Hastaneye gitmeyin. Kurbanı sorgulamaya k a l k ı ş m a y ı n ve hemen karakola geri dönün. Ve Bryant, ikinizin de işinizi kaybetme riskini almak istemiyorsanız, dediklerimi harfiyen yapacaksınız.

Hat elinde kesildi.

Ambulans onlardan hızla uzaklaşırken Bryant arabayı yavaşlattı. Ve sonra sola döndü.

YEDİ-YEDİ

Woody kapıyı çalıp içeri girerken, "Otur Stone," dedi.

Kadın sessizce adamın dediğini yaptı. Kaba telefon görüşmesini kısa bir mesaj takip etmişti.

"Sadece sen.

Bryant'a eve, karısının yanına gitmesini ve makarna pişirmesini söylemişti ama onun alt kattaki ekip odasında oturduğunu biliyordu.

"Bu akşamki olay mı?" dedi ona sert bir bakış atarak.

Kim'in onun neden düşmanca davrandığına dair hiçbir fikri yoktu ama o böyle davrandığında en iyisinin onun dediğini yapmak olduğunu öğrenmişti.

'İstasyona daha yeni gelmiştik efendim. Size bir brifing vermek için yola çıkmıştım," dedi, onu yatıştırmayı umarak. Belki de onu yeterince bilgilendirmiyordu. 'Ve Linley Park'ta bir durum olduğunu öğrendik. Memurları olay yerine kadar takip ettik ve-'

'Stone, masamda bir telsiz bulundurduğumu ve Linley Park'taki olaydan ve oraya gitme nedenlerinizden haberdar olduğumu bilmek sizi şaşırtabilir. Ancak telsizden duymadığım ve bana Çavuş Wilkins'in telefonuyla ulaşan şey, olay yerinde bir polis memuruna saldırdığınızdır.

Kahretsin, bunu unutmuştu.

"Açıklamak için bir şansım olabilir mi?

"Adamı yeleğinden tutup yumruğunu kaldırdın mı?" diye sordu burun delikleri alevlenerek.

"Evet, yaptım, ama...

'Aması yok, Stone. Bunun kabul edilemez bir davranış olduğunu çok iyi biliyorsun.

'Kesinlikle efendim, ama tahrik edildim,' diye itiraz etti.

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve kadının gördüklerini ve polis memurunun yorumunu ayrıntılı olarak aktarmasını dinledi.

Etkilenmemiş görünüyordu.

"Bu senin ilk suç mahallin mi?

Kadın başını salladı.

"Bu, sizin, ekibinizin ya da orada bulunan başka bir kişinin zevksizce bir şeyler söylediği, katıldığınız ilk olay yeri mi?

"Hayır, ama-

"Hiçbir şey söyleme Stone. Alison'ın olumlu raporlarına rağmen bu davaya dahil olacağından artık emin değilim.

"Gerçekten mi?" diye sordu şaşırarak.

'Şu ana kadar durumu iyi idare ettiğinize dair bana güvence verdi. Bu, başkalarının görüşleri ne olursa olsun göz yumamayacağım bir davranış.

Gerçek korku midesine yerleşti. Bu piçin asla yakalanamayacağı ve daha fazla masum insanın acı çekeceği korkusu.

"Efendim, ilgili polis memuruyla konuşmama izin verin. Özür dileyeceğim ve
-'

"Böyle bir şey yapmayacaksın,

Stone. "Ama bana izin verirsen-

'Şimdilik uzak duracaksın. Bu dakikadan itibaren
Ben aksini söyleyene kadar artık bu davaya atanmayacaksın. Bu yüzden, sakinleşmek ve biraz mesafe koymak için birkaç gün izin almanızı öneririm-'

"Efendim, yapamazsınız-

"Yapabilirim ve yaptım da, şimdi tüm saygımla söylüyorum, Müfettiş, gözümün önünden kaybolun.

YEDİ SEKİZ

Bryant üçüncü kata çıkan merdivenlere yöneldi, bu sık sık yaptığı bir yolculuk değildi.

Patrona ne söylendiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama ekip odasının kapısından hışımla geçip sıranın kendisinde olduğunu haykırırken yüzü öfkeyle dolmuştu.

Kapıyı çaldı ve içeri girme talimatını bekledi. Bu normalde şefin işiydi ve onun bunu yapmasından memnundu.

Önündeki masanın arkasında oturan adama saygı duymadığından değil. DCI Woodward yıllar boyunca bu pozisyonu mükemmel bir şekilde idare etmişti. Ekibinin saygısını ve üstlerinin güvenini korumayı başarmıştı. Bu her zaman kolay olmamıştı. Bunu biliyordu ama Woody her zaman doğru olanı yapmanın bir yolunu bulmuştu.

'Müfettiş Stone davadan alındı,' dedi.

Şimdiye kadar, diye düşündü Bryant.

"Nedenini sorabilir miyim, efendim?

"Çünkü bununla başa çıkamıyor," diye tersledi Woody. 'O polis memuruna nasıl davrandığını gördünüz. Bu onun karakterine aykırı değil miydi?

Başını salladı. "Son derece sıra dışı ama son derece korkunç bir suç mahalliydi.

"Bu durum, siz müdahale etmemiş olsaydınız o memura vuracak olmasını mazur göstermez.

"Efendim, onun-

'Onun kolunu havada yakaladın Bryant, bu yüzden bu konuda aynı fikirde değilim. Neyse ki, onun hayatını ve işini kurtarmak için yine oradaydın; ancak, o

ve onu bu davadan almaktan başka seçeneğim yok. Zaten CID'den nefret eden çok sinirli bir çavuş peşimi bırakmıyor.

"Peki ya memur?" diye sordu Bryant.

"Hiç fark etmez. CID'nin polis memurlarına nasıl istedikleri gibi davranabileceklerini düşündükleri konusunda tüm gürültüyü çıkaran çavuş.

"Dürüst olmak gerekirse, efendim, ben de onu yumruklamak istedim. Ne dedi-'

"Kaba, duygusuz, iğrenç ve tiksindiriciydi. Buna itirazım yok. Kamu güvenliği için bütçe pazarlığı yapan takım elbiselilerle toplantılarda oturduğumu söylediğimde bana inanın ve bir Uzi alıp hepsini dışarı çıkarmaktan oldukça mutlu olabilirim. Ama bu kontrolle ilgili ve patronunuz o polis memuruyla uğraşırken hiçbir şey göstermedi, bu yüzden artık bu davayı yürütmesi için ona güvenemem.

Bryant konuşmadan önce bir an düşündü.

"Efendim, bir hata yapıyorsunuz," dedi kibarca ama kesinlikle.

'DS Bryant, her hafta masama kaç şikayet geldiğini biliyor musunuz çünkü -'

"Peki bu şikâyetler yüzünden kaç kişinin ölmediğini biliyor musun?" diye sordu hüzünle. "Beni yanlış anlamayın, yöntemlerini, açık sözlülüğünü sorguladığım çok gün oluyor ama tutkusunu ya da kötü adamı yakalama dürtüsünü asla sorgulamıyorum.

'Katılıyorum ama bu dava onun için iyi değil. Bakış açısını ve kontrolünü kaybediyor. Duyguları ya yüzeye çok yakın ya da çok derine gömülmüş, dışarı çıkmak için savaşıyorlar, ama her iki durumda da bu onun için iyi değil ve dava için de iyi değil.

Bryant, Woody'nin o gün daha önce dile getirdiği endişelerin aynısını dile getirmesine şaşırmamıştı. Adam uzaktan bile olsa zeki biriydi. Küçük bir kısmı onunla aynı fikirde olsa da, bu davayı daha iyi yürütecek birinin olmadığını da biliyordu.

'Ama aynı şekilde hiç kimse bu olaylara onun kadar yakın değil. Eğer bu piçin başka birini daha öldürmeden yakalanmasını sağlayamazsa, o zaman geri kalanımızın hiç şansı kalmaz.

Woody başını salladı. 'Bu konuda geri adım atmayacağım, Bryant. Davanın başına geçecek yeni bir dedektif bulana kadar sen varsın.

Bryant içten içe inledi. Günü hiç de iyiye gitmiyordu.

'Efendim, elimden geleni yapacağımı biliyorsunuz ama tekrar ediyorum hata yapıyorsunuz. Ona kızgın olduğunuzu biliyorum ve bir parçanız onun sizi yüzüstü bıraktığını düşünüyor.

Ama bir de bu hafta nelerle yüzleşmek zorunda kaldığını düşünün. Neredeyse birine vurmak, duygusal iniş çıkışlarla eşitlenmeye yaklaşamaz bile. Zor bir durumda olduğunuzu biliyorum ama o bu davada olmazsa korkarım ki çok daha fazla insan hayatını kaybedecek.

Woody başını salladı. "Üzgünüm Bryant, ama bu benim elimde olan bir şey değil.

YEDİ DOKUZ

Alison kulübe girdiğinde bir önceki geceye göre daha az yabancılık çekiyordu.

Bir makas ve peynir rendesi Victoria Beckham kot pantolonunu parçalamış ve bluzunun yerine V yakalı bir tişört giymişti. Saçları savrulmuş ve omuzlarına gevşekçe dökülmüştü.

Şaşırtıcı bir şekilde bu sefer bambaşka bir yerdi. Mekan insanlarla dolup taşmasa da, sadece birkaç boş masa vardı ve diğerleri arka planda Coldplay şarkısı eşliğinde sakin bir içkinin tadını çıkaran çiftler tarafından işgal edilmiş gibi görünüyordu.

Tom kasadan başını kaldırdı, tereddüt etti ve sonra gülümsedi. "Yine mi döndün?" diye sordu.

Otururken başını salladı. "Gerçi bu gece çok daha sessiz.

Etrafına bakındı. "Evet, her zamanki Çarşamba gecesi eğlencem başka bir şekilde rahatsız.

Kaşlarını çattı ve sonra iki ile ikiyi bir araya getiriyormuş gibi yaptı. 'Aaah, şu saldıran müzisyen-'

"Evet," diye araya girdi. "Ama lütfen sesinizi alçaltın.

"Özür dilerim," dedi ve arkasındaki masadakilerin muhtemelen duyduğunu fark etti. Lanet olsun. Buraya kendini fark ettirmek için gelmemişti. Gözlemlemek için buradaydı Tom.

Polis memurlarının aksine, içgüdü ya da gerçeğe dair o özel his konusunda hiçbir deneyimi yoktu. Tek yaptığı hareketleri, davranışları analiz etmekti. Mülakat yapmamış, sorgulamamış ya da pek çok kişiyle doğrudan konuşmamıştı. Tüm bilgi ve deneyimini, katil için bir profil geliştirmek için kullanmıştı.

Jennifer Townes ve bu adamın ona ne kadar uyduğunu görmesi gerekiyordu.

"Sek beyaz şarap mı?" diye sordu.

"Lütfen," diyerek el çantasına uzandı ve bu kez adamın onu durdurmaya çalışmamasından memnun oldu. "Ve bir paket tavuk cipsi.

İçkiyi ve paketi barın üzerine koydu ve kadının parasını aldı.

Adamın temiz tırnaklarını fark etti, önceki geceden kalan hoş çam kokusunu hatırladı.

Temiz ve bakımlı. Kontrol

et.

Bir çift içeri girerken barın diğer ucuna doğru baktı, ancak Tilly mucizevi bir şekilde ortaya çıktı ve onlara hizmet etmeye başladı. Alison bar sahibinin ve çalışanının ifadelerini defalarca okumuştu.

Cips paketini açtı ve hafifçe yana döndü. Birkaç tane aldı ama bir tanesi ağzına ulaşamadan parmaklarından düştü.

'Tüh,' dedi, yere düşmesini izlerken.

"Dün geceki adam," dedi öne doğru eğilip kollarını bara dayayarak. "Erkek arkadaşın mı?

'Hayır,' dedi.

"Orada biraz tartışıyor gibiydiniz. Gözlemci.

Kontrol et.

'O bir meslektaşım. Sadece bir fikir ayrılığı.

"Peki sen ne iş yapıyorsun Alison?" diye sordu.

Onun adını nereden biliyordu?

"Meslektaşınız dün gece sizi götürmeden önce adınızı söyledi ve ben güzel bir kadının adını asla unutmam.

Yanaklarının kızardığını hissetti.

Büyüleyici.

Kontrol et.

Bir gevrek daha yedi ve bir tanesini düşürdü.

"Öğretmenim," diye yalan söyledi. "Matematik," diye ekledi. Bu onun ikinci kariyer tercihi olabilirdi.

"Hey, Tom," dedi Tilly, yanaşarak. 'Stok talep formları tamamlandı ve -'

"Dosyalandı mı?" diye sordu.

Gülümsedi. "Elbette. Nasıl olduğunu biliyorum.'

'Tamam, Freda'yı arayıp kendini daha iyi hissedip hissetmediğini sorabilir misin? Eğer değilse, onu tedavi ettirmeliyiz.

Tilly başıyla onayladı ve uzaklaştı.

Verimli ve düzenli.

Kontrol et.

Bir gevrek yedi ve bir tane düşürdü.

"Peki ya sen?" diye sordu. "Burası ne zamandır sizin?" "Üç yıldır," diye cevapladı gururla.

"O zamandan beri..." demeye başladı, "yirmi altı yaşındaydın," ama ona yaşını söylemediğini fark etti. "Önceki sahipleri tarafından tasfiye edildiğinden beri mi?

Başını salladı, kızın hatasına hiçbir tepki vermedi. Bir gevrek yedi ve bir tane düşürdü.

'Neyse ki benim için sadece çekilmek istediler. Tedarikçilerle iyi anlaşmalar yapmayı başardım, işletme diplomamı kullandım ve iki yıl içinde burayı kara geçirmeyi başardım.

Eğitimli.

Kontrol

et.

Alison fırsatı gördü.

"Sanırım canlı eğlencenin faydası oldu? Başını

salladı. "Doğru türden olduğu sürece.

"Şu adam gibi mi, Curtis falan?" diye sordu, birkaç p a r ç a gevrek bıraktı ve sonra paketi buruşturdu.

Ondan aldı ve barın arkasına koydu. Köşeye doğru başını salladı. "Şurada konuşalım.

Adam barın kendi tarafına geldiğinde ayağa kalktı.

'Burayı biraz karıştırdığım için gerçekten üzgünüm,' dedi.

Omuz silkti. 'Umalım da Freda yarın hastalık izninden dönmüş olsun. Her yerin iyi bir temizliğe ihtiyacı var.'

Bardağını alıp onu takip ederken verdiği yanıt karşısında biraz hayal kırıklığına uğradığını hissetmekten kendini alamadı.

"Muhabir falan mısın?" diye sordu kaşlarını çatarak.

'Tanrım, hayır. Neden sordun?" diye sordu, karşısındaki koltuğa oturarak. "Curtis'le aşırı ilgili görünüyorsun.

Alison şarap bardağının sapını okşadı. "Aslında ilgilendiğim şey bu değil," dedi gözlerini kaçırarak. "Bu sadece konuşulacak bir şey ama gitmemi tercih edersen...

"Hayır, sorun değil," dedi başını sallayarak. 'Sadece, adamı tanıyorum, o yüzden...'

'Evet, bu çok garip olmalı. Böyle bir şey yapabileceğine dair herhangi bir ipucu var mı?" diye sordu.

Alnını ovuşturdu. "Bunu kendime yüzlerce kez sordum. Yani... bazı insanlar onun biraz tuhaf olduğunu düşünüyordu. İçe dönük, gergin, ama ben sadece yaratıcı bir tip olduğunu düşündüm. Setini bir oda dolusu ya da bir avuç insana aynı coşkuyla çalan iyi bir adamdı. Bence bu sadece müzikle ilgiliydi.

"İş dünyasını etkiledi mi?

"Fark edebileceğiniz kadar değil. İnsanlar Jennifer'ın burada çalıştığını ve Beverly'nin de dün gece burada olduğunu henüz anlamadı. Belli ki polis biliyor ama...'

"Buralarda çok bulundular mı?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. 'Beverly saldırıya uğradıktan sonraki sabah buradaydılar. Bir şey görüp görmediğimizi öğrenmek istediler ama Curtis gittiğinde Tilly ve ben arka tarafta para bozduruyorduk, yani ekleyecek başka bir şey yoktu.

Alison DCI Merton'a olan öfkesini bastırdı. Evet, profiline tamamen uyan biri için yoğun bir sorgulama gibi görünüyordu.

İçkisinden bir yudum daha aldı ve sandalyesinde hareket etti. "Sohbet için teşekkürler ama gitmeliyim-

"Bu kadar çabuk mu?" diye sordu çarpık bir gülümsemeyle. 'Daha fazla konuşabileceğimizi umuyordum, belki bir şeyler atıştırırız?...'

Ses tonunu eşit tutmaya çalışarak, "Belki başka zaman," dedi.

Masadan kalkarken adamın bakışlarını üzerinde hissederek uzaklaştı. Sanki bu kalabalık bölgeyi tecavüz ve cinayetten şüphelendiği bir adamla terk edecekti.

Yine içkisine neredeyse hiç dokunmamıştı ve araba kullanabileceğini hissediyordu.

Arabaya doğru giderken bir şeyler yapması gerektiğini biliyordu ama ne yapacağını bilmiyordu. Kime şikâyet edecekti? Bu işler nasıl yapılıyordu? Kimsenin başını belaya sokmak istemiyordu ama bu soruşturma bitmişti-

Omzuna dokunan bir el onu irkiltti. "Ne-ne?...

Tom onu yüzüne çevirdi. "O ısırığı almak istemediğine emin misin?" diye sordu, gözlerinde yanan ilgiyle.

Ağzındaki tükürük kurumuştu, kalbi göğsüne çarpıyordu. Bakışları yoğun ve karanlıktı.

Başını salladı ve hâlâ kolunu kavrayan eline baktı. "Gitmem gerek," dedi ve geri çekildi.

Ona daha fazla meydan okumak ister gibi görünüyordu ama dönüp bara geri döndü. Bir an için dost canlısı, nazik bar sahibinin ötesini görmüştü ve şimdi bu yerden olabildiğince uzaklaşmak istiyordu.

Yerdeki bir şey gözüne çarpınca düşünceleri aniden durdu.

Kalbi göğsünde küt küt atarken yürümeyi bıraktı ve eğildi. Olamazdı.

Olamazdı.

Titreyen parmaklarıyla telefonunu çıkardı ve aradığı kişiyi buldu.

"Alison, yine ne oldu?" diye sordu DCI Merton, düşmanlığını gizlemek için hiçbir çaba sarf etmeden.

"Lütfen, bana bir dakika verin," diye yalvardı. 'Elite'deyim ve-' 'Alison, yemin ederim nerede olduğunu söylerken seni yanlış duydum, Çünkü sizi doğru duyduysam, devam eden bir soruşturmayı rayından çıkarma girişiminiz nedeniyle şu anda üstlerinize resmi bir şikayette bulunuyor olurdum. Anlaşıldı mı?" diye tısladı.

Ağzı açık kalmasına rağmen cevap veremedi. Bunu gerçekten yapar mıydı?

"Bu numarayı bir daha aramayın," dedi ve aramayı sonlandırdı. Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Şimdi ne yapması gerekiyordu?

Gerçekten yardıma ihtiyacı vardı ve arayabileceği tek bir kişi vardı.

SEKİZ

Bryant, takımın geri kalanı ısınma hareketlerini bitirirken rugby sahasına doğru yola çıktı. Hereford'un rakip takımı sağ tarafta, iki takım kaptanı ise ortada bir yerde duruyordu.

Maçtaki pozisyonunu öğrenmek için Lenny'ye baktı ve cevabını bir parmak işaretiyle aldı.

Bryant, yirmi altı yaşındaki kaptanın artık onu takımda nereye koyacağından emin olmadığını biliyordu ve inatçılığı, nazikçe çekilmesini ve yerini daha genç bir oyuncuya bırakmasını engelliyordu. Eskiden, normalde en hızlı oyunculara ayrılan ve amacı forvetlerin kazandığı topu kullanarak ilerlemek ve sayı yapmak olan üç çeyrek pozisyonunda oynardı.

Forvetler daha ağır adamlardı.

topa sahip olarak atakların temelini oluşturdu. Bu gece forvetlerin arka sırasındaydı ve kanat oyuncularını çağırdı.

Hasar sınırlaması, Bryant bunun farkına vardı ve bunun ligde yükselip yükselmeyeceklerini belirleyecek bir maç olduğunu düşünerek iyi bir karar verdi.

Birkaç esneme egzersizine başlarken takım arkadaşlarına başıyla selam verdi. Takımda hâlâ ilk başladığı zamanlardan kalma birkaç kişi vardı ama artık yüreklerinin o kadar da fazla olmadığını söyleyebilirdi. Kırklı yaşların sonlarında çürükler ve kesikler daha yavaş iyileşir, zorlu bir maçın ağrıları ve sızıları daha uzun süre devam ederdi, ancak çocuklar bu altın zaman parçasının yerini alacak bir şey bulamadıkları için hala takılıyorlardı.

Kendince sebepleri de vardı. Sahada bir aşağı bir yukarı koşup yarı yaşındaki oyunculara ayak uydurmaya çalışırken oyundan başka bir şey düşünmüyordu. Fiziksel efor ve odaklanma, oyunla ilgili düşüncelere yer bırakmıyordu.

İşi, ailesi, endişeleri. Her şey kıyafetleriyle birlikte soyunma odasında kaldı.

Tanıdığı bir oyuncuyu görünce inledi. Beasley adında, yirmili yaşlarının sonunda, kanıtlamak istediği bir şeyler olan sert bir çocuktu. Boyu 1.80'di ve omuzlarının üzerinden bir A yolu geçebilirdi, iyi oynamasıyla tanınmıyordu.

Bryant, Harry Potter filmlerindeki görsel ikizinden bir harf uzakta olduğu için yediği haltlar yüzünden sertleşip sertleşmediğini merak ederek kızıl saçlı adamı değerlendirdi.

Gel beni al, sik kafalı, diye düşündü Bryant. Çünkü tam da senin havandayım.

Pozisyonunu aldı ve düdüğü bekledi.

Oyunun ritmini hemen hissedebiliyordu. Topun etrafında bir gerilim vardı.

Birkaç dakika içinde bir maulde tekme yemekten kıl payı kurtuldu, yuvarlanan bir maulde kafasının arkasına bir darbe aldı ve bir ruckta inciklerine bir tekme yedi.

Lenny onu öne çağırırken, evet, şu anda tam da ihtiyacı olan şey sert bir oyundu, diye düşündü.

Kazara yapılan bir ofsaytın ardından bir scrum oluşturuluyordu. Topu kazanmak için diğer takımı itmeye hazır bir şekilde ön sıradaki yerini aldı.

Scrum half topu scrum'a gönderdi ve hooker topa sahip olmak için ayağını çevirdi. Top takımındaydı.

Kavgadan kurtulurken bir dirsek onu sağ gözünün hemen üstünden yakaladı. Deri yarılırken acı tüm yüzüne yayıldı ve yanağından aşağı sızan kanın serinliğini hissetti.

Dirseğin yönünü takip ederken Beasley'nin sırıtan yüzünü görünce şaşırmadı.

"Neydi o?...

Bu adil bir oyun değildi. Lanet olası hücum bitmişti.

"Sahadan çık ihtiyar," dedi Beasley.

Bryant, gözüne kan damlamaya başladığında yumruğunu kaldırarak hamle yaptı. "Bunu bir daha söyle, seni-

"Hey, hey, hey," dedi Lenny, onun önüne geçerek.

Beasley'nin koçu bu fırsatı değerlendirerek onu uzaklaştırdı.

"Ne oluyor be adam? Lenny onun görüşünü engelleyerek sordu. 'Bu bir fuar-'

'Şaka yapıyorsun. O kanlı gömlekli bir haydut...'

Sakin ol, dostum. Bu sen değilsin. Evet, o bir pislik ama bu sadece kaba bir oyundu. Kötü bir gün falan mı geçirdin?'

"Ben iyiyim," diye tersledi ve elinin tersiyle gözündeki kanı sildi.

'Evet, o zaman git ve blokta iyi ol. Bu gece daha fazla oynamayacaksın.

"Tanrım, Lenny," diye itiraz etti.

Lenny başını salladı. 'Ya gidersin ya da oyunu bitiririm. Haklı değilsin. Şimdi git.'

"Siktir, siktir, siktir," diye tükürdü sahayı geçip soyunma odasına giderken. Tişörtünü çıkardı ve gözündeki kanı silmek için kullandı.

"Kötü bir gün mü geçirdin?" diye öfkelendi ve gömleği yere fırlattı. Hayır, sadece bir hafta boyunca patronunun ve arkadaşının özel hayatının ve geçmişinin onu bıçaklamak için bir bıçak olarak kullanılmasını izlemişti. İşi bitirmek için, bir noktayı kanıtlamak için masum insanları öldüren hasta piçi yakalamak için onun duygularını gömmesini izlemişti. Onun bir ekibe liderlik etmeye, kanıtları ve gerçekleri analiz etmeye, ipuçlarını eleyip sıralamaya devam ederken, kendisi için en önemli olan şeyi kaybetmenin ortasında sessizce kendini soyutlamasını izlemişti. Mahremiyet. Ve sonra onun davadan alınışını izlemek zorunda kalmıştı.

Evet, işte kötü bir gün geçirmiştim. Gerçekten başka türlüsü var mıydı? Her gün insanlığın aşağılık derinliklerine bakmaya ve bunları analiz etmeye zorlanıyor, görmeden edemediği şeyler görüyor, beynine yerleşen ve zihninin gözünde tekrar tekrar oynayan, ona işkence eden ve onu tekrar tekrar hasta eden, sadece gece geç saatlerde rüyalarında geri dönen görüntüler görüyordu.

Takım çantasını kuvvetle yere vurdu.

Dişlerini birbirine geçirirken, 'Siktir et, siktir et, siktir et,' diye bağırdı.

Soyunma odasının zemininde volta atıyor, ellerini iki yanında yumruk yapıyordu. Bir hedefe ihtiyacı vardı. Bir çıkış noktasına, damarlarında erimiş lav gibi kabaran öfkeyi dışarı atacak bir yere ihtiyacı vardı.

Bilgi.

Düşünceler.

Görüntüler.

‘Nooooo,’ he cried out as his right fist hit the wall.

Acı anında geldi ve hoş karşılandı ama zihnini temizlemedi. Orada bir yerde, tanık olduğu diğer her şeyle karışmıştı.

Hafta, acımasızca ve vahşice saldırıya uğrayan Billie Styles'ın görüntüsüydü. Ormanda ölüme terk edilmiş, hayatını sonsuza dek değiştirecek tarifsiz bir dehşete maruz kalmıştı.

Ama ona işkence eden görüntü bu değildi. Onu rugby sahasında takip eden görüntü bu değildi. Bu daha kişisel ve eve daha yakındı ve onu ruhuna kadar bir orman yangını gibi yakan bir öfkeyle doldurdu.

Herkes tarafından terk edilmiş, kimse tarafından sevilmeyen, korunmasız, korkmuş ama korkmamaya çalışan on üç yaşında bir kız çocuğu ormana götürülür ve tecavüze uğrar.

Bu onu asla terk etmeyecek bir görüntüydü.

Bankın üzerine çöktü, başını eğdi. Ve ağladı.

SEKSEN BİR

Kim sarı ön kapının önüne park ettiğinde saat neredeyse dokuzdu.

Öfke hâlâ vücudunda dalgalanıyor, kanına işliyor ve her geçişinde kalbi tarafından tekmeleniyordu.

"Uslu duracak mısın?" diye sordu Barney çok iyi bildiği kapıyı çalarken.

Adam başını kaldırıp kapıya baktı ve kadın bunu evet olarak algıladı.

Ted Morgan kapıyı açtı ve gülümsedi, tıpkı kız altı yaşındayken danışmanlık için kendisine gönderildiğinden beri yaptığı gibi.

"Geç kaldın," dedi.

"Özür dilerim...

"Yani, sizi hafta başında bekliyordum," dedi kenara çekilerek.

O içeri girdi, Barney de onu takip etti ve Ted kapıyı arkalarından kapattı.

"Nerede oturuyoruz?" diye sordu.

'Mutfak,' diye cevap verdi.

'Aah, anlıyorum,' dedi

adam.

"Neyi gördün? Kim yemek masasına oturarak sordu.

'Bu tür bir sohbet,' dedi çaydanlığı doldururken. 'Bu gece anında olacak,' dedi. 'Muhtemelen bitirmeyeceğin bir içki için Kolombiya Altınını boşa harcamayacağım.

"Ted, sonunda aklını mı kaçırdın?

Kıkırdadı. 'Ah canım, bunu sana sonra açıklarım. Önce bana neden burada olduğunu söyle,' dedi ona doğru dönerek.

"Haberleri gördün mü?"

"Elbette.

"Peki ölümlerin ne anlama geldiğini biliyor musunuz?

Belli ki. İlki senin ve Mikey'nin taklidiydi, ikincisi ise Keith ve Erica'nın ölümünü yeniden yaşıyordu, bu yüzden seni daha erken bekliyordum. Hafıza kutularınız ne durumda?'

"Sağlam," dedi ve kelimeyi zar zor atladı. "Bu

akşam üçüncü bir olay oldu.

"Parktaki kız mı?

Kim başını salladı, olayın çoktan haberlere

çıktığından habersizdi. 'Çok az ayrıntı vardı. Bu

seninle bağlantılı mı?' Kim başını salladı. "Beş

numaralı koruyucu aile.

Kaşlarını çatarak döndü. "Hiç bahsetmediğin ve benim her zaman hatırladığım.

Başını salladı. "Neden hep hatırlıyorsun?

Barney yere koyduğu plastik su kabını açgözlülükle yalarken bardakları masanın üzerine koydu.

"Beşinci koruyucu aileden sonra bana geldiğinde diğer tüm zamanlardan farklıydın. İçinde daha önce olmayan bir sertlik vardı. Başına gelen onca şeye rağmen sanki beşinci aile sana nasıl nefret edileceğini öğretmiş gibiydi.

"Devam et," dedi Kim.

"O ana kadar sana yardım edebileceğime dair hep umudum vardı; bir şekilde bir ilerleme kaydedeceğimizi ve iyileşmene yardımcı olabileceğimi düşünüyordum.

Kim, tek amacı kendisine yardım etmeye çalışmak olan bu adamın yanında öfkesinden parçalar koptuğunu hissetti.

'Ama o aileden sonra beni görmeye geldiğinde, ulaşamayacağım bir yerde olduğunu hissettim. Artık sana ulaşamayacağımı.

Onun değerlendirmesinin muhtemelen doğru olduğunu tahmin etti.

"Olay yerinde neredeyse birine çarpıyordum," diye itiraf etti. "Bir polis memuruna. 'Ama vurmadınız, yani kesinlikle...'

"Sadece Bryant beni durdurduğu için. Ona vurabilirdim, Ted.'

"Polis memurunun ne yaptığını sormak istiyorum ama önemli olan onun eylemleri değil, değil mi?

Başını iki yana salladı. "Bu Bryant'ın teorisini yatağa atıyor," dedi.

"Hangisi?

"Tüm b u olanlarla ilgili duygularımı bastırıyor ve sanki başka birinin başına gelmiş gibi davranıyorum.

'Hmm... pek değil. Bu tekniği bir başa çıkma mekanizması olarak kullandığınız bir zaman oldu mu? Size olan bir şeyin aslında başka birinin başına geliyormuş gibi davrandığınız oldu mu?

Yutkundu ve başını salladı.

'Yani, eğer daha önce sizi atlattıysa, bu tekniği tekrar kullanmamanız için bir neden yok. Ayrıştırma doğru terimdir ve insanlar bunu genellikle çocuklukta cinsel-'

"Devam et, Ted.

"Ama korkarım bunun kolay bir cevabı yok. Duygularınızın dışarı çıkmasına izin verirseniz, hafıza kutularınız çökecek ve sizi yutacaktır. Başa çıkmanız gereken bir ya da iki travmatik anıdan bahsetmiyoruz; hepsinden aynı anda bahsediyoruz çünkü seçip ayıramazsınız. Bir anı kutusunu açıp diğerlerini görmezden gelemezsiniz. Olayların kendilerinin yeniden canlandırılmasıyla karşı karşıya kaldığınızda bunu yapamazsınız, çünkü her şey gözünüzün önünde.

"Yani, davranmanızın tek yolu duygularınızı bastırmak, anıları bloke etmek ve onları yutmaktır.

"Yani, sorun yok mu?" diye sordu, kendini haklı
hissetmişti. "Pek sayılmaz," dedi adam içkisini
yudumlarken.

"Ah," dedi Barney'nin başını okşamak için uzanarak.

"Çünkü öfke üzerine acı üstüne acı ekliyorsunuz. Bir dolabın kapağının giysilerle dolu olduğunu ve buna rağmen sürekli yenilerini aldığınızı düşünün. Dolabın kapağını açıyorsunuz ve bakmadan giysiyi içine atıp kapıyı kapatıyorsunuz. Sonunda ne olacak?

"Daha büyük bir dolap alırım.

'Ha, komik. Şimdi soruya cevap ver.'

'Eninde sonunda bir giysi atmak için dolabın kapağını açacağım ve her şey üzerime çökecek.

"Aynen öyle.

"Yani, sadece hislerimi ertelediğimi, eninde sonunda beni yakalayacaklarını mı söylüyorsunuz?

"Her dolabın bir sınırı vardır, Kim.

Derin bir nefes aldı. "Woody beni davadan aldı. Ted
şaşırmış görünmüyordu. "Polis memuru yüzünden mi?

Başını salladı.

İçkisini yudumladı.

'Hayatınızdaki her travmatik noktayı yeniden yaratan bir tür deli var. Bunu size acı çektirmek, sizi incitmek için yapıyorlar. Size acı çektirmek için büyük bir zahmete giriyorlar ki, bu nefret seviyesi göz önüne alındığında, olası tek son oyun ölüm olabilir. Sizin ölümünüz. Mantıklı olan tek nihai sonuç bu.

"Şimdi de odanın önemini açıklayacağım. Buraya geldiğinizde nerede oturacağımızı siz seçersiniz. Eğer düşünmek için yalnız kalmak istiyorsan ya da sessizce yakınında oturmamı istiyorsan, bahçeye çıkarsın. Düşüncelerimi ve fikirlerimi kabul etmekten mutlu olduğun, eşit miktarda al-ver içeren derinlemesine bir sohbet istiyorsan, oturma odasını seçiyorsun. Ancak sadece söyleyeceklerinizi kabul etmemi istiyorsanız mutfağı seçersiniz.

"Gerçekten mi?

Başını salladı. 'Bu yüzden hazır kahve aldın. Çünkü seninle çok nadiren aynı fikirdeyim. Ve korkarım bu sefer de bir istisna değil. İçinde bulunduğunuz koşullar, duygusal durumunuz ve davranışlarınız göz önüne alındığında, fiziksel güvenliğinizden bahsetmiyorum bile, Woody'nin sizi davadan almakta kesinlikle haklı olduğunu düşünüyorum.

Kim öfke parçalarının, midesinin dibinde ağır bir şekilde duran bütüne yeniden bağlandığını hissetti.

Ve formuna uygun davranıyor olsun ya da olmasın, ayağa kalktı ve evden hışımla çıktı.

SEKİZ İKİ

Alison taksinin otoparka yanaştığını gördü ve rahat bir nefes aldı.

Arabadan dışarı çıktı. "Stacey, teşekkür ederim-

"Neler oluyor Alison?" diye sordu etrafına bakarak. "Tanrım, sarhoş musun sen?

Alison başını salladı.

'O zaman neden çaprazlamasına park edip üç yer kaplıyorsun? Ve eğer istediğiniz eve bırakılmaksa, bunu istemeyen tek kişi benim-'

"Araca ihtiyacım yok," dedi. 'Alkolmetreye de ihtiyacım yok. İhtiyacım olan şey güvenebileceğim bir polis memuru.

Stacey inledi ve taksi şoförüne gitmesini işaret etti.

"Yemin ederim, ortağım jartiyer için bağırsaklarını istiyor. Patlamış mısır, Baileys, Melissa McCarthy filmi ve aslında düşününce seni öldürebilirim. Şimdi ne olacak?

"Stacey, özür dilerim," dedi Alison içtenlikle. Bazen birlikte çalıştığı insanların iş dışında da hayatları olduğunu unutuyordu. "Arabaya otur da açıklayayım.

Stacey gözlerini kıstı ama kendisinden isteneni yaptı.

Alison bindi, derin bir nefes aldı ve ona tüm hikâyeyi anlattı.

Stacey'nin yüz ifadesi ve duruşunun ilgisizlikten meraka, şoktan kızgınlığa ve inançsızlığa geçişini izledi.

Alison, Tom'la daha önce yaptığı konuşmayı açıkladıktan sonra durdu.

"Ve onun yaptığını mı düşünüyorsun? Stacey sordu.

'Curtis'ten önce bir sonraki yemeğimi ona yatırırdım,' diye

cevap verdi. "Peki beni neden aradın?

"Çünkü burada," dedi Alison. "Beverly'nin kayıp küpesi, pembe flamingo, burada.

Stacey etrafına bakındı ve sonra ona doğru baktı. 'Altımızda, değil mi? Üstüne mi park ettiniz?'

Alison başını salladı. 'Daha fazla kirlenmesini istemedim. Katilin DNA'sı üzerinde olabilir.

"Kanıtları saklamak için yeni bir fikir Alison, ama Beverly bir hafta önce saldırıya uğradıysa o küpede yüzlerce kişinin DNA'sı olabilir," dedi.

"Yani işe yaramaz mı? Alison sordu.

'Ben öyle demiyorum. Kanıt açısından sorunlu ama yine de iyi bir bulgu olduğunu söylüyorum,' dedi Stacey cebinden bir kanıt torbası çıkararak.

"Yapabilmen için geri çekileyim mi?...

"Hayır, hayır, hayır," dedi Stacey hızla. 'Başına başka bir şey gelmesi riskini almak istemeyiz. Altına girip geri alacağım.

Alison arabadan indi ve dedektif dizlerinin üzerine çöktüğünde birden kendini kötü hissetti.

Bu kadını, çok ihtiyaç duyduğu bir dinlenme anında ortağından uzaklaştırmıştı. Tüm hikâyeyi ona yüklemişti ve şimdi polis memuru, kendisinin hiçbir ilgisi olmayan bir davayla ilgili kanıt bulmak için arabasının altını karıştırıyordu.

Alison kısa bir süre, herhangi bir zamanda kaç polis gücünün kendisine kızgın olabileceğini merak etti.

Ve tüm bunlar profiline inandığı için oldu.

"Tamam, anladım," dedi Stacey, arabadan sürünerek uzaklaştı ve tozunu aldı.

"Çok teşekkürler Stacey. Seni dışarı çağırdığım için çok özür dilerim. Bu benim sorunum, senin değil, bu yüzden onu bana verirsen bir düşünüp ne yapacağıma karar vereceğim.

Stacey gözlerini devirdi. "Ne yazık ki Alison, öğrendiğim her şeyi görmeden ya da duymadan edemiyorum, bu yüzden hoşumuza gitse de gitmese de işin içindeyim; bu yüzden asıl soru, bununla ne yapacağımız?

SEKSEN ÜÇ

Kim'in anahtarı ön kapının kilidine girdiğinde saat neredeyse on birdi.

Ted'in evinden doğruca Clent Hills'e gitmişti, tam da gün batarken. Normalde, gün batımı ile gece arasındaki süreyi yakalamayı severdi ve bunu günün olaylarını sisteminden atmak için kullanırdı.

Bir keresinde Bryant'ın sivil, denizcilik ve astronomik alacakaranlık arasındaki farkı açıklamaya çalıştığını hatırlıyordu. İlgisi on saniye sonra azalmıştı. Onun için bu, köpeğini gezdirmeyi sevdiği zamanlardı.

Bu gece hariç, olumsuz duygular botlarının tabanından geçememiş ve vücudunda sağlam bir şekilde kalmıştı.

Barney'nin su kabını tazeledi ve kendisi için süzgeci doldurdu. Gecenin bu saatinde bir fincan kahve dinlendirici bir gece uykusuna elverişli değildi ama sabah işi de yoktu.

Durdu ve açgözlülükle höpürdeten ve taş zemine damlacıklar sıçratan köpeğe baktı.

"Evet, haklısın evlat, çok acınasıydı.

Kanepede otururken, hiçbir zaman kendine acıyan biri olmadığını düşündü.

"Ama sadece bu seferlik, değil mi?" dedi, köpek yanında cisimlenip elini başının üstüne doğru iterken.

Adam onun yanına doğru eğilip sırtı kalçasına, başı da kalçasına yaslanacak şekilde kayarken gülümsedi.

Onu çok iyi eğitmişti, eli başının üstünü ve sırtını okşarken fark etti.

Kıpırdamadan oturduğu şu anda günün etkilerini üzerinde hissetmemek zordu.

Kömürleşmiş, kararmış cesetlerin görüntüsüne dayanamayarak otopsiden hışımla çıkmasının üzerinden günler geçmiş gibi geliyordu ve koruyucu ailesinin, onları son gördüğünde olduğu gibi gülümseyen ve şakalaşan görüntüsünün gözünün önüne gelmemesi için umutsuzca çabalıyordu. Sanki anlık görüntünün zihnine girmesini engelleyecekmiş gibi gözlerini sıkıca kapattı.

Gözlerini kapalı tuttu ve hayatını yazan adamın gözlerindeki nezaketi hatırlarken başını kanepeye yasladı. Ona duyduğu öfke, kitabı yazma ve gerçeği ortaya çıkarma motivasyonunu anladığında dağılmıştı.

Bryant'ın davayı yürütme yeteneğini sorgulamasına katlanmak daha zordu. Barney aniden onun yanına kaydı ve çenesini bacağına sürttü.

"Evet, tamam, tam olarak öyle demedi," diye itiraf etti. Ama olan buydu endişelerinin sadece onun iyiliği için olduğunu bilmesine rağmen böyle hissetmişti.

Ve sonra Alison'ın karakolun dışında onun ruhsal durumu hakkındaki değerlendirmesi. Olay yerinde bir memur arkadaşına saldırmadan hemen önce şiddetle karşı çıkmıştı. Hadi oradan, diye düşündü başını sallayarak.

Yine de, davadan alınmasına yol açmış olsa da, bu konuda yaptıklarında haklı olduğunu hissetmemek için mücadele etti.

Ama o kızı orada yatarken, cinsel saldırıya uğramış, olabilecek en kötü şekilde tecavüze uğramış halde görmek, tüm hayatını savaşarak geçirdiği duyguları geri getirmişti: çaresizlik, korku, nefret, tiksinti, öfke.

Duyguları içine çekmeye başladığında elinin Barney'nin başının üzerinde gerildiğini hissetti.

Onu.

'Oh hayır, oh hayır, oh hayır,' dedi, köpeği kenara çekip ayağa kalkarak.

Kadın

kahve makinesine yöneldi ve uzun bir fincan Colombian Gold doldurdu.

Bu duyguların bir daha ona eziyet etmesine asla izin vermeyecekti. Artık on üç yaşında değildi. Ama sadece birkaç dakikalığına.

Ve son hakaret Ted'den gelmişti; onun hakkında herkesten çok şey bilen ve hâlâ Woody'nin onu davadan almakta haklı olduğunu düşünen adam. Diğerlerinin gerçeği görememesini anlayabilirdi ama Ted'i anlayamazdı. Onun anlayacağından emindi.

Ama hiçbiri anıların kutularında kalması gerektiğini anlayamadı. Onları çıkarıp inceleyemez, sonra da örümcek ağlarını rüzgâra savuramazdı. Etrafındaki herkes anılara bağlı duyguların aşağıya, derinlerde bir yere, mayalanacakları, kabaracakları ve patlayacakları yere itildiği konusunda ısrar ediyordu ama yanılıyorlardı.

Sihirli bir numara gibiydi, bir illüzyon, belki de el çabukluğu. Ben burada bunu yaparken o tarafa bak. Zihnini davayı çözmekle, ipuçlarını incelemekle, ipuçlarını takip etmekle ve kanıt aramakla meşgul edebildiği sürece gözlerinin önünde gelişen olaylardan kendini soyutlamayı başarabilirdi.

Woody, Bryant, Alison ve hatta Ted'in anlayamadığı şey, iblisleri uzak tutan şeyin o piçi yakalamaya odaklanmak olduğuydu.

SEKSEN DÖRT

Bryant ekip odasına giden merdivenleri tırmanırken derin bir nefes aldı. Bunu ekibe nasıl açıklayacaktı? Şef olmadan bu soruşturmayı nasıl ilerletmeye başlayacaktı? Aklı onunkiyle aynı şekilde çalışmıyordu.

Onun beynini dokunaçları olan bir cyborg gibi görüyordu, her yöne uzanıyor ve küçük veri parçalarını geri getiriyor, bunları giriyor ve cevaplar buluyordu. Bazı zamanlar sessiz kalıyordu çünkü ona ayak uyduramıyordu. Peki, bir ekibi yönetmek şöyle dursun, bu soruşturmayı nasıl yönetecekti?

"Hey, Bryant, sen miydin? Çavuş Devlin merdivenlerden geçerken sırıtarak sordu.

"Ne?" diye sordu.

"Şey... hiçbir şey," dedi Devlin durmadan, ama omuz hareketleri Bryant'ın hâlâ kıkırdadığını gösteriyordu.

Bütün bunlar da neydi böyle? Her ne ise, sorumlusu o değildi. Buraya daha yeni gelmişti ama düşününce, binaya girdiğinde masadaki Jack'in ona bilmiş bilmiş gülümsediğini fark etti. Merdivenlerin başına ulaştı ve kendini bir kez daha gözden geçirdi. Hayır, gömleği kesinlikle pantolonunun içine sokulmuştu, garip ayakkabılar giymiyordu ve sırtında hiçbir iz yoktu.

Önceki geceden kalan kesik kaşının altında kalmıştı ve bu insanlar onun sahada ara sıra aldığı savaş yaralarına alışkındı. Zamanla daha sık olmaya başlamışlardı.

'Aptallar,' diye fısıldadı kendi kendine, genel ofisten ekip odasına doğru yürürken.

Birkaç kıkırdama onu takip etti ve sonra nedenini anladı.

Ekip odasının kapısı kapalıydı ve X şeklinde bir tehlike bandı çekilmişti.

"Bu da ne?..." dedi, tabelayı okurken.

GIRIŞ YOK AÇMAYIN

Harika, tam da ihtiyacı olan şey. Bir aptalın eşek şakası yapması güne iyi başlamasına engel olacaktı.

"Bunu kim yaptı?" diye sordu, herkes başka tarafa bakıp işine dönerken.

Başını salladı ve tehlike bandını yırttı. "Okuyamıyor musun, Bryant?" dedi arkasından derinden gelen bir ses. Döndüğünde Woody'nin kaşlarını çatarak ona baktığını gördü.

"Efendim, bazı sik kafalılar aptalca işaretler koyuyor.

"Kapıya tabelayı asan sik kafalı benim Bryant, hem de çok iyi bir sebeple.

Harika, az önce patrona sik kafalı demişti.

"Efendim?

Pireler, Çavuş. Ofis istila edilmiş gibi görünüyor. Dün gece bir kopyasını almak için girdim ve ayak bileklerimden ısırıldım.

Bryant'ın kafası karışmıştı. Dün hiçbir sorun çıkmadan oraya girmişlerdi.

"Ama?...

"Fümigatörler çıkana kadar orada çalışamazsınız. "Peki hangi cehennemde?...

'Sen büyük bir çocuksun, Bryant. Şimdilik yetkili sensin, bu yüzden prosedüre uyman ve verimliliği koruman koşuluyla, soruşturmayı nerede yürütmeyi seçeceğin beni değil seni ilgilendirir' dedi ve arkasını dönüp gitti.

Bryant gülümsemesini gizledi. Yarıştaki en hızlı araba olmadığını biliyordu ama her zaman sonunda oraya ulaşmayı başarıyordu.

SEKSEN BEŞ

Kim dördüncü fincan kahveyi lavaboya döktü ve cezveyi kapattı. Artık her yudum damarlarına elektrik akımı gönderiyor ve duygularını harekete geçiriyordu.

Tanrım, o kadar çok şeye kızgındı ki, kendine dengeli ve mantıklı cevaplar vermek bile işe yaramıyordu.

Kendisini davadan aldığı için Woody'ye kızgındı ama onun tutumunu anlayabiliyordu. Bryant'a rolünü devraldığı için kızgındı ama ondan başka ne yapmasını beklediğinden emin değildi. Ted'e kendisiyle aynı fikirde olmadığı için öfkeliydi ama dürüst bir bakış açısı için ona gittiğini kabul ediyordu.

Yine de kafasında çözemediği tek şey, ekibinden hiç kimsenin iyi olup olmadığını öğrenmek için aramamış ya da mesaj atmamış olmasıydı.

Elbette bir gece önce Bryant'tan gelen yirmi mesaj vardı ama onlar sayılmazdı, peki ya bu sabah ekibin geri kalanı? İşe geldiklerinde davadan alındığını öğrenmişlerdi ama tek bir mesaj bile yoktu.

Bar taburesinden atladı ve üçüncü kez garaja açılan kapıya doğru yürüdü. Barney hemen yanındaydı ve soru sorarcasına yukarı bakıyordu.

'Evet, biliyorum oğlum,' dedi. 'Ben de kendi başımı ağrıtıyorum.

Normalde boş zamanlarında doğruca garaja gider, iPod'unu sonuna kadar açar, Brahms ya da Beethoven ile sakinleşirken bir yandan da mevcut restorasyon projesi üzerinde çalışırdı ama bugün öyle değildi. Bu boş zaman değildi. Bugün yerinden edilmişti. İzin gününde olmaması gerekiyordu. Beyni çalışma modundaydı ve onu kapatamıyordu.

İçini çekti ve Barney kanepeye dönerken telefonunu çıkardı. Arama yok, mesaj yok, dikkate alma yok-

Kendine acıyan düşünceleri ön kapıya vurulmasıyla bozuldu.

Oh, hadi, diye düşündü, biri bugün bana çift cam satmaya çalışsın. Sana meydan okuyorum.

Kapıyı açtığında karşısında sırıtan bir Bryant buldu. "Bu da ne?...

'Evet, geçici karargâhımız olarak evinize el koyuyoruz,' dedi. 'Şimdi yoldan çekilin, bu eşyalar çok ağır,' dedi, elindeki ekipman kasalarıyla geçip giderken.

"Selam patron," dedi Stacey evine girerken.

Penn eşiği geçerken, "Pirelerimiz var," dedi. "Var mı?...

"Affedersiniz," dedi Alison, başka bir çanta getirerek.

"Sen de mi?" diye sordu, oturma odası aşırı kalabalıklaşırken.

"Ben ekibe bağlıyım, bu yüzden onlar nereye giderse ben de oraya giderim," dedi köpeğin etrafında temkinli bir şekilde dolaşarak.

"Tamam, peki bunu nasıl yapacağız?" diye sordu Bryant, ekibinin geri kalanıyla birlikte odanın ortasında dururken.

Açıklanamayan bir nedenden dolayı duyguları boğazında toplandı.

Onu itti.

'Hey, sakın rahatlama. Bana bu pireler hakkında daha fazla şey anlatana kadar olmaz.'

SEKSEN ALTI

Sabah 9'da Bryant ekstra yaprakları bulmuş ve hiç kullanılmamış yemek masasını açmıştı. Böyle genişlediğini kim bilebilirdi? Bryant'ın gözünün üstündeki kesiği fark etmiş ve bir gece önce rugby sahasında olduğunu tahmin etmişti ama eskisi kadar formda olmadığının hatırlatılmasından pek hoşlanmıyordu.

"Woody ofisi kapattı mı yani?" diye sordu merakla.

Bryant başıyla onayladı. "Evet, ve bana gün boyunca kamp yapacak bir yer bulmamı söyledi.

Kim dudaklarına yayılan gülümsemeye engel olamadı. Billie Styles'ın olay yerindeki performansı nedeniyle patronunun nasıl bir baskı altında olduğunu anlıyordu. Görünüş açısından uygun bir tepki vermişti ama sonuçta onu ekibiyle yeniden bir araya getirmenin bir yolunu bulmuştu. Gayri resmi olarak.

Penn ve Stacey bilgisayar ekipmanlarıyla masanın aslan payını alıyor, Bryant için masanın sonunda küçük bir alan bırakıyorlardı.

Alison kahvaltı barındaki bir tabureye tünemişti ve dizüstü bilgisayarı önünde açıktı.

Penn'in Tupperware kutusunu açtığını ve Betty'nin şimdi masanın ortasında duran bitkiyi gördüğünde çok eğlenmişti.

"Gizlice içeri girdim," dedi, onun bakışlarını yakalayarak. "Onu geride bırakamadım.

Kim, Penn'in pireler yüzünden gerçek bir tehlike altında olduğunu düşünmüyordu. Başlamadan önce yapmaları gereken bir şey daha vardı.

"Yukarıda iyi misin Alison?" diye sordu.

"Bana bakıp duruyor," diye cevap verdi dönmeden.

Ve haklıydı da. Barney, Bryant, Penn ve Stacey'nin ilgisinden çabucak vazgeçmiş ve şimdi tüm dikkatini Alison'a odaklamıştı.

"Köpekleri sevmiyor musun? Kim sordu.

"Onlardan korkuyorum," dedi, gözlerini dikip önüne bakarak.

Tamam, bunun çözülmesi gerekiyordu, Kim fark etti. Barney kimse için dışlanmıyordu.

Kahvaltı barının diğer tarafına doğru ilerledi ve bir havucu ikiye böldü.

'Hayatı boyunca kimseyi ısırmadı ama bunun yardımcı olmadığını biliyorum. Sizinle daha çok ilgileniyor olmalı çünkü korkunuzu hissedebiliyor. Bu yüzden ona bakmadan elinizi indirin ve havucu almasına izin verin.

Yüzü panikle doldu.

'Yemin ederim, sana zarar vermeyecek,' dedi Kim. 'Ona havucu ver, sıkılacak ve seni rahat bırakacaktır. Güven bana.

Alison havucu aldı ve yana doğru tuttu. Adam havucu almaya fırsat bulamadan havucu yere bıraktı ama ani çıtırtı adamın dikkatinin dağıldığını ve onu rahat bırakacağını gösteriyordu.

"Pekala çocuklar, eğer Bryant için de uygunsa, bulunduğumuz noktalar arasında bir tur atmayı öneriyorum-

"Geri döndü," diye fısıldadı Alison kahvaltı barının öbür ucundan.

Kim kahvaltı barının üzerinden bakınca Barney'nin dikkatle yukarı baktığını gördü. Bu alışılmadık bir şeydi, tabii...

"Alison, o çantada yiyecek var mı?" "Ha,

sanırım var," dedi Stacey.

Alison başıyla onayladı ve çantayı açtı.

Kim gülümsedi. 'O elmaya duygusal olarak mı bağlısın? Bu onun dünyadaki en sevdiği şey. Bu yüzden seni yalnız bırakmıyor.'

Alison başını salladı ve çantadan elmayı aldı. Bu kez elmayı indirdi ve burnu eline değdiğinde küçük bir ciyaklama sesi çıkardı.

Barney ganimetini oturma odasının diğer ucuna götürdü.

"Pekala," diye tekrarladı Kim, artık herkesin dikkatini çekmişti, "Bryant kabul ederse...

"Her şeyi önceden kabul ettiğimi söyleyelim, tamam mı?

'Pekala Penn, Duggar'ın izini sürmeyi deneyebilir misin ve ayrıca Baclofen ilacı hakkında biraz daha bilgi edinebilir misin, çünkü bu ilaç ölen dört kurbanın sistemlerinde bulundu. Takip etmeye değer bir ipucu ama önceliğimiz Duggar. Sahip olmak

Amy ve Mark'ın yanı sıra Rubik'le de adının anılması tesadüften öte bir şeydir.

Bir not aldı ve başını kaldırdı. 'Patron, dün Jenks'ten gelen bir şeyi takip etmek istiyorum. Amy ve Mark'ın bir tür sosyal yardım görevlisinden yardım aldığından bahsetti. Bir şey bulabilecek miyim diye bakacağım.

Düşündü. 'Tamam ama çok uzun değil. Crisis ve Shelter gibi ana yardım kuruluşlarınız var...'

"The Big Issue Foundation," diye ekledi

Stacey. "Centrepoint," diye söze girdi

Bryant.

"Ve Kurtuluş Ordusu," dedi. 'Orada battaniye verdikleri herkesi kaydetmeyen ya da hatırlamayan pek çok gönüllünüz var.

"Anladım.

'Stacey, Rubik'in kimliğini belirlemeye odaklanmanı istiyorum. O da bir şekilde bunun bir parçası ve daha fazlasını bilmemiz gerekiyor.

"Patron, başka bir şey daha var," dedi Stacey. 'Dün gece Mitch işini bitirirken Phelps'lerin evine gittim. Şu oğulları Joel, babasının gerçek babası gibi görünmüyor. Seyahatte olması gerekiyordu ama Bayan Phelps'in günlüğünde okuduğum bir şeyden sonra pek emin değilim. Artık gerçek adını öğrendiğime göre onu bulmaya çalışmak istiyorum. Ailesini öğrenmesi gerekiyor.

'Eğer Bryant ag-'

Bryant, 'Öyle,' dedi.

"Tamam Stace, kendine yeni bir iş buldun. Stacey

bu durumdan memnun görünüyordu.

Kim kahvaltı barına doğru baktı. "Ve Alison sen de her ne yapıyorsan onu yapmaya devam et.

'Ve Bryant'ın dün geceki olayla ilgili olarak sizi bilgilendirdiğini biliyorum,' dedi, bunu yapmak zorunda olmadığı için minnettar.

Meslektaşına dönerek, 'Bryant ve ben bunu takip edeceğiz,' dedi. "Dedektif Müfettiş Vekili kabul ettiği sürece.

SEKSEN YEDİ

Arabaya bindiklerinde Bryant, "Peki, bu işi tam olarak nasıl yapacağız?" diye sordu.

"Seninle birlikte tamamen danışman sıfatıyla geliyorum Bryant, gerisini giderken düşünürüz.

"Bu, sana çeneni kapatmanı söyleyebileceğim
anlamına mı geliyor-" "Her zaman deneyebilirsin,"
dedi.

"Hmmm... şimdi beni hırpalıyorsun, değil mi?"

"Birazcık," diye itiraf etti.

"Her şey oraya dönüp durduğuna göre Winson Green'e mi gidiyoruz?" diye sordu.

"Yetki sizde ama ben olsaydım muhtemelen önce hastaneye gidip Billie Styles'ın nasıl olduğuna bakmak isterdim.

"Şef, bu saygının size yakışmadığını söylemeliyim, bu yüzden lütfen kesin," dedi otoparktan çıkarken. "Aslında, hayır, bu bir emirdir," dedi sırıtarak.

Pencereden sıcaktan bunalmış yayalara baktı ve saat daha on bile olmamıştı. Söz verilen gece fırtınası henüz gelmemişti ve nemli sıcaklık artmaya devam ediyordu.

Bryant, 'Bilirsiniz, aşırı hava koşulları insanları gerçekten çılgınca şeyler yapmaya itebilir,' diye gözlemledi.

'Bana talimat vermeye devam ederken bunu aklından çıkarmamalısın,' dedi.

"Evet, soracaktım. Dün gece telefonunu mu kaybettin?"

"Konuşmak istemedim," dedi dürüstçe.

'Eğer yirmi mesajımdan sadece birine cevap verseydin, ben de-' 'İlk on mesajıma cevap vermememin, sana bir şey ifade etmeyeceğini düşünmüştüm.
sana bir ipucu.' Ona doğru döndü. "Woody'ye benim davadan alınmamla ilgili ne söyledin?

Omuz silkti. "Ona kararını desteklediğimi ve dinlenmeyi dört gözle beklediğimi söyledim.

Kadın gülümsedi. "Peki senin için nasıl gidiyor?"

"Lanet pireler," dedi.

Koğuşa doğru giderlerken Bryant, "Bunu yapman gerektiğine emin misin?" diye sordu.

"Buraya onu sorgulamaya gelmedim Bryant, nasıl olduğunu görmeye geldim, evime el konulmasaydı bunu yapacaktım," dedi ve önden yürüyerek koğuşa girdi.

Masaya yaklaştı ama Bryant'ın kimliğini göstermesini bekledi.

"Genç bir kız... boş ver," dedi Kim, bir gece önceki WPC'nin koridora çıktığını görünce.

Kim ona doğru yürüdü. Kadın bıçak yeleğini çıkarmıştı ama hâlâ önceki geceden kalma siyah pantolonunu ve tişörtünü giyiyordu.

"Eve gitmedin mi? Kim sordu.

Başını iki yana salladı. 'Hayır, Marm. O ameliyattayken biraz uyudum.'

"İsim?

'Billie Styles... biz zaten onayladık...' 'Ben seninkini kastetmiştim,' diye açıkladı Kim.

Yorgun bir şekilde gülümsedi. "Üzgünüm, ben Annie. "Biraz ara vermek ister misin?...

"Hayır, teşekkürler Marm. Uyandığında burada olmak istiyorum. Umarım sesimi tanıyordur ve ondan bilgi almaya çalışmak istiyorum. Bu karmaşa içinde tecavüz kiti oldukça anlamsızdı.

Kim odaya bakarken anlayışla başını salladı.

Kızın üzerinde çıplak omuzları ve mor bir çürüğü gösteren bir hastane önlüğü vardı. Saman sarısı saçları bir eliyle geriye doğru itilmişti.

Yüzünün rengi solmuştu.

"Kaç yaşında? Kim sordu.

Annie yorgun gözlerini ovuşturarak, "Yirmi bir," diye cevap verdi. "Bütün gece nasıl bir insanın başka bir insana bunu yapabileceğini anlamaya çalıştım.

Kim gözlerini kaçırarak, "Bir canavar," dedi. "Mülkiyet mi?" diye sordu.

'Torbalanmış, etiketlenmiş ve Adli Tıp'ta' diye cevap verdi.

"Teşekkür ederim," dedi Kim. Bu WPC çok uzun bir gece geçirmişti ve yine de prosedürü takip etmeyi başarmıştı.

"Marm, Twonk'a gerçekten yumruk atıp atmadığını sorabilir miyim?

Kim başını salladı. "Ama neredeyse," dedi Bryant'a bakarak. "Adı Twonk mu?

Annie başını salladı. 'Bu bir lakap. Uyum sağlamak için çok uğraşan biraz aptalın teki.

Eğer kazandığı lakap buysa, değiştirmesi zor bir lakap olacaktı.

"Tamam, Annie. Her şey için teşekkürler ve biraz almaya çalış-'

"Sadece bir şey var, Marm," dedi başını kaşıyarak. 'Kızın eşyaları arasında, kot pantolonunun arka cebindeki cüzdanda ehliyeti ve yaklaşık kırk pound nakit para vardı, ama kot pantolonunun ön cebinde başka bir şey vardı.

"Ne? Kim yüzünü nötr tutmaya çalışarak sordu.

"Beş sterlinlik bir banknot. Yırtık bir beş poundluk banknot. Bir anlamı var mı emin değilim.'

Kim başıyla teşekkür etti.

Evet, kesinlikle bir anlamı vardı.

SEKSEN SEKİZ

Alison kahvaltı barında sırtını dayadı ve John Duggar hakkında aldığı notları okudu, profili üzerinde çalışmaya başlamaya hazırlanıyordu ama konsantre olmaya çalışsa da önceki gece beyninin bir yerlerini sarsan bir şey gördüğü ya da duyduğu hissinden kurtulamıyordu. Onu yakalamaya çalıştıkça daha da anlaşılmaz hale geliyordu.

"Neden kaşlarını çatıyorsun? Stacey sordu. 'Bir daha düşündüm de, bilmek istemiyorum. Senin yüzünden Devon'la aram hâlâ bozuk. O küpeyi Mitch'e götürmek için bu sabah erkenden ayrılmak zorunda kalmam da yardımcı olmadı.

"Stacey, söyledim ya...

"Tanrım, kadın, gevşe biraz," dedi Stacey ona göz kırparak. "Sadece şaka yapıyorum ve eğer yardımı olacaksa, annem bana her zaman adımlarımı takip etmemi söyler," diye öğüt verdi Stacey, bilgisayarına geri dönerek.

Alison bu tavsiyenin ona ne faydası olacağından emin değildi. Bir şey kaybetmiş gibi değildi.

Ama Stacey'nin tavsiyesini tekrar düşününce aslında düşündüğünü fark etti. İfadelerin taranmış kopyalarının bulunduğu klasöre tıkladı.

Beverly'nin saldırıya uğradığı gece Curtis'in setini bitirip eşyalarını topladığına dair belirsiz hatıralarını okudu. Birkaç cigara içmiş ve sonra ne yaptığını hatırlayamamıştı. Hayır, bu değildi.

Tom'un akşamla ilgili anlattıklarını okudu. Beverly'ye cin ve tonik olmak üzere iki içki ikram etmişti. Beverly hiç sorun çıkarmamış, bazen tek başına oturup gözlerini kapayarak müziğe eşlik etmişti. Onun gittiğini görmemişti ama

Curtis eşyalarını toplarken o hâlâ oradaydı ve Tilly'yle birlikte parayı almaya gitmişti. Aynen bir gece önce ona söylediği gibi. Zaten bildiklerinden farklı bir şey yoktu.

Tilly'nin ifadesine geçti ve Tom'un Curtis ile Beverly arasında hiçbir etkileşim görmediği yönündeki ifadesini yineledi. Curtis her zamankinden farklı değildi. Alkol almıyordu, sadece oynarken yudumlamak için bir bardak ıhlamur ve limon içiyordu.

Ayrıca Tom'la birlikte tuvaletleri derinlemesine temizlemeye gittiklerinde Beverly ya da Curtis'in çıktığını da görmemişti.

Bu kadar.

Aklına takılan buydu. Tom para bozdurma, Tilly ise temizlik demişti. Birlikte olduklarını söylemişlerdi ama nerede: ofiste mi, tuvalette mi? İkisi birden olamazdı.

Yani birbirlerinin tanığı olmuşlardı. Şimdi aklındaki en önemli soru şuydu: Bu kimin yararına olmuştu?

SEKSEN DOKUZ

Hastanenin resepsiyonuna ulaştıklarında Bryant konuştu.

'Yırtılan paranın anlamını sormak istiyorum ama bu süreçte kafamı kaybetmek istemiyorum.

'Kızlara sessiz kalmaları için verdiği şey bu,' dedi.

"Kızlar mı?

"Evet, kızlar," dedi kesin bir ifadeyle ve Ted'in söylediklerini hatırladı.

Ayrıştırma

Ayrıştırma

Ayrıştırma

"Şimdi hapishaneye gidecek miyiz, gitmeyecek miyiz?" diye sordu, telefonuna bir mesaj gelirken.

"Görünüşe göre değil," dedi arkasını dönerek. "Keats bizi görmek istiyor. 'Ve belli ki senin "resmi olarak" davadan alındığını bilmiyor.

Bryant telefonuna bakarak şöyle dedi. 'Onu görmeye benimle gelmen iyi bir fikir mi, ne zaman?...'

'Bu soruşturmayı yürütürken sana engel olmayacağıma kesinlikle söz veriyorum,' dedi. "Ve Keats'e yetkinin sende olduğunu açıkça belirteceğim.

'Eğer yetkili bensem, hapishaneye gitmemiz gerektiğini söyleyebilirim. O lanet kitabı kimin aldığını öğrenmeli ve hepsini sarsmalıyız. Cevaplarımızı orada bulacağız.'

"Anlaştık," dedi kadın, morga giden merdivenleri inerken. "Ama biz tam buradayız.

Boş jestler hakkında bir şeyler mırıldanarak onu çift kapıdan geçerken takip etti.

Keats, Mitch ve Doktor A'yı aynı odada görünce, "Vay canına, bu bir tuzak," dedi.

"Neredeyse tamamladık," dedi Doktor A. "Adamımız enkazdan çıkarıldı ama size söylediğimden daha fazla ayrıntıya sahip değilim.

Kim elini kaldırdı. "Burada hiçbir profesyonel sıfatla bulunmadığımı belirtmeliyim, bu nedenle lütfen yorumlarınızı meslektaşıma yöneltin" dedi ve paslanmaz çelik çalışma yüzeyinin üzerine çıktı.

Doktor A, Bryant'a döndü. 'Patronunuza da söylediğim gibi-

' 'Anladım Doktor A, teşekkürler,' dedi Bryant.

"Peki Bryant," dedi Keats, onun önüne geçerek, "günlük olarak akıl sağlığını nasıl koruyorsun?

'Hey, hala kulaklarım var,' dedi.

Doktor A, "Enkazı ayırmak için koridordaki hücreme döneceğim," dedi.

"Enkaz mı? Kim sordu.

"Parça parça" diyorsunuz sanırım. Ne insan ne de makine. Şaşkınlığınız için onları yarın getireceğim.

Kim arkasından, "Teşekkürler Doktor A," diye seslendi.

Diğer iki bilim adamı sadece onun gidişini izledi.

O gittikten sonra Keats, "Tanrı bizi bizden çok daha zeki olan parlak kadınlardan korusun," dedi.

Kim, 'Seni affediyoruz,' dedi.

"Burada bile değilsin," dedi odanın diğer tarafına geçerek. 'Neden burada olmadığınızdan emin değilim ama suçlamanın doğru olduğundan ve bu suçtan tamamen suçlu olduğunuzdan eminim.

"Tanrım, Keats, teşekkürler...

Bryant, seni buraya çağırmamın sebebi. Arabadaki adamımız için aldığımız ilk doku örneklerinin toksikoloji sonuçları geldi.

"Ve? Bryant sordu.

"Tıpkı diğer dört kurban gibi ona da Baklofen pompalanmıştı.

NINETY

"O zaman bu ismi de listeme ekleyeyim," dedi Stacey ve 'Billie Styles' ismini yazdı.

Şu anda Joel Greene'in izini yurtdışında bulmaya çalışıyor ve küpün içindeki adamın kimliğini belirlemek için kayıp kişileri araştırıyordu. Şimdiye kadar on sekiz ay geriye gitmişti ama bir eşleşme yoktu.

"İsteyen var mı? Stacey sordu. "Penn?

'Üzgünüm, patron önceliğin Duggar'ı bulmakta olduğunu söyledi, o yüzden kendi başınasın,' dedi.

"Alison?

"Hayır," dedi basitçe.

"Hâlâ Duggar ve Nina Croft üzerinde mi çalışıyorsun?" diye

sordu Stacey. "Evet, ve sanırım-

Stacey, "Nina Croft için vaktini boşa harcıyorsun," dedi. "O değil. Alison

ona doğru döndü. "Peki bu kadar emin olmanı sağlayan nedir?

"İçgüdü," diye yanıtladı Stacey. 'Hepimizde var. Tanımlaması zor ama her polis buna güvenir.

"Ve bu hiç yanlış değil mi?

'Şey, bazen, yani...'

'Yani bu kadın oldukça kaba, çıkarcı, işbirlikçi, zeki, becerikli ve patronunuzdan tutkuyla nefret ediyor. Profile mükemmel bir şekilde uyuyor ama doğru gelmediği için onu görmezden mi geliyoruz?

"Onun gibi bir şey.

Tamam, anladım. Peki ya Stourbridge Toplum Merkezi'nde gönüllü olarak hukuki hizmet veriyorsa? Buna ne dersiniz?'

"Kahretsin," dedi Stacey, telefona uzanarak.

NINETY-ONE

'Bryant, hapishaneye gitmek istediğini biliyorum ama Stacey'nin bize anlattıklarından sonra önce Nina Croft'u görmemiz gerekiyor. Herkesin onun bu işe karıştığına dair şüpheleri olduğunu anlıyorum, benim de var ama ilk iki kurbanımızla teması olabileceğini göz ardı edemeyiz,' dedi.

"Peki ya Phelpsler? Onlarla ya da Rubik'le bir bağlantı yok. 'Henüz bildiğimiz kadarıyla. Alison'ı bu işe bulaştırırsak kim bilir ne yapar? bul.'

Bryant, Cradley Heath'e doğru ilerlerken ona doğru baktı.

"Sana ısınıyor, değil mi Alison? Bryant sordu.

"Bir tür mantar gibi mi demek istiyorsun?"

"Ona ısınıyorsun. Bunu söyleyebilirim.

"Her neyse, Bryant," dedi ve arkasını dönerek.

Isınmanın doğru kelime olduğundan emin değildi ama kadının azmine kesinlikle hayranlık duyuyordu. Tüm sağduyularına rağmen Alison bir şeylerin yolunda gitmediğini hissetmiş ve bir bağlantı bulmuştu.

"Peki Rubik hakkında ne düşünüyorsun?

'Duggar'ı bir an önce bulmamız gerektiğini düşünüyorum. Pençeleri her şeyin üzerinde gibi görünüyor.

'Başlangıçta onu elediğimizi biliyorum ama şu anda iyi görünüyor. O.'

"Sesiniz bir Amerikan polisiye dizisinden daha fazla çıkabilir mi?" diye sordu.

halı dükkanının arkasına park ederken.

"Dün gece *Law & Order*'ı izledim," dedi gülümseyerek.

Arabadan inip ana caddeye doğru ilerlerken, 'Bir d a h a yapma,' dedi.

"Sence bu sefer bize kahve ikram edecek mi? Nina Croft'un ofisine giden merdivenleri tırmanırlarken Kim sordu.

"Pek olası değil," dedi Bryant ona ofis kapısında ulaşırken.

Kim kapıyı çalmak için elini kaldırdı ama sonra vazgeçti. Bu kadının hazırlanmak için zamana ihtiyacı yoktu.

"Günaydın Bayan Croft, biz-

Kim, bakışları masasının arkasındaki Nina Croft'a takılınca konuşmayı kesti.

Ve diğer tarafta oturan kişi.

NINETY-TWO

Stacey yüksek sesle, 'Bu çocuk tam bir çelişki,' dedi.

Kimse cevap vermedi ama o yine de devam etti. Sessizlik onu çıldırtıyordu.

Son yarım saattir Billie Styles'ı araştırıyordu ve onu çok iyi tanıdığını hissediyordu. Her sosyal medya platformunda yer alıyordu ve hesapları açık ve erişilebilir durumdaydı.

'Sanki her platformu farklı kullanıyormuş gibi. Siyasi görüşlerini dile getirmek için Twitter'ı, yemek ve kedi yavrularının fotoğraflarını paylaşmak için Instagram'ı ve arkadaşlarıyla sosyal etkileşimde bulunmak için Facebook'u kullandı.

"Alışılmadık bir durum değil," dedi Alison dönerek. 'Sosyal medya güvenilir bir ayna ya da yorum değildir, çünkü bizimle ilgili her şeyi yakalayamaz. Sadece kendimizi nasıl algıladığımızın anlık bir görüntüsüdür.

"Ne diyeyim? Stacey sordu.

Penn kulaklıklardan birini çıkarmıştı ve kulaklık şimdi başının arkasında duruyordu.

Alison ona "Kendinizi tanımlamak için bana üç kelime

söyleyin" diye sordu. 'Çalışkan, tutkulu...'

"İşiniz değil, kişiliğiniz.

"Eğlenceli, inek, sevecen.

Alison başıyla onayladı. Telefonunun tuşlarına basarak, "Buna katılıyorum," dedi.

Stacey'nin telefonu çaldı. Alison'a baktı. "Facebook'ta arkadaş olmak ister misin?

"Bir şeyi göstermek için.

Stacey kabul etti ve Alison sessizleşti. Okurken dudaklarına kısa bir gülümseme dokundu.

"Ne? Stacey sordu. "Bir

dakika.

Stacey şimdi kendisini ilgiyle izleyen Penn'e baktı.

"Pekala, geçen hafta boyunca bazı Acid Teyze şakaları paylaştınız, çok komikti. Veri koruma ve GDPR ile ilgili gönderilere yorum yaptınız, nasıl çalıştığını açıkladınız ve kayıp bir köpek için halka açık bir çağrı paylaştınız.

'Evet,' dedi. Facebook'ta ne paylaştığını biliyordu.

'Komik, inek ve sevecen. Algılarınızın üçü de kapsanıyor ve ne kadar çok gezinirsem aynısından daha fazlasını buluyorum.

"Ve?

"Bazen de huysuz oluyorsun. Surat asıyorsun. Ara sıra kıskanıyorsun ve çoğu zaman kilon konusunda güvensizsin.

Stacey yüzüne dolan sıcaklığı hissedebiliyordu.

"Hepsi son derece normal duygular," dedi Alison. 'Ama söylemeye çalıştığım şey, sosyal medyada sadece insanların görmesini istediğimiz şeyleri gösterdiğimiz. Billie belli ki farklı yönlerini göstermekte kendini rahat hissediyor ama hepsini aynı yerde göstermiyor.

"Ama çok net bir şekilde tanımlanmış," dedi Stacey, konuşmanın odağının kendisinden uzaklaşmasına sevinerek. "Şuraya bir bakın. Daha birkaç hafta önce kürtajla ilgili düşüncelerini dile getirerek Twitter'da fırtına kopardığı gün, Park Lane Tavern'de yediği makarna yemeğinin fotoğraflarını paylaşıyor.

"Nerede? Penn dikkat kesilerek sordu. 'Park

Lane Tavernası, Colley Gate. Neden?

"Çünkü John Duggar eskiden orada çalışırdı.

DOKSAN ÜÇ

"Tanrı aşkına, King," diye tükürdü Symes. "Bundan daha iyisini yapmalısın," dedi çenesini ovuşturarak. Ağzına yediği yumruk canını yakmıştı ama gerçekte peşinde olduğu şeyle hiçbir ilgisi yoktu.

"Preece, sen yap," diye talimat verdi. King'den önceki çete lideri geçmişi sayesinde iyi bir yumruk atabileceğini düşünerek bunu yapmasını istemişti ama belki de kitap kurdu daha iyi bir seçim olmuştu.

Preece öne çıktı ve parmak eklemlerini ovuşturdu.

"Al," dedi. 'Bu sikik biraz gevşek ve bunu yaparken neyi ya da kimi düşünmen gerektiğini biliyorsun.

Symes onun gözlerindeki öfkeyi gördü ve kendini çarpışmaya hazırladı.

Yumruk, beklemediği bir güçle tam da işaret ettiği yere çarptı. İnsanlara doğru motivasyonu ver, diye düşündü, kan tadı ağzını doldururken. Acıyı kabul etmesi ikinci plandaydı.

Çenesini tutarken onaylarcasına başını salladı. "Daha çok böyle.

Hücreden dışarı çıktı ve seslendi. "Gennard...

"Bu da ne?..." diye seslendi Gennard, ağzından sızan kan izini görünce. "Ne oldu lan?" diye sordu kapıyı açarak. King ve Preece'e attığı bakışlar omuz silkmelerle karşılandı.

'Düştü,' dedi. "Sakar piç kurusu.

Gardiyanın bakması için ağzını sonuna kadar açtı.

"Yüce Tanrım.

Symes'ın dili ona dişin bir kısmının kırıldığını ama tamamının kırılmadığını söylemişti. Mükemmel.

Symes korumanın hızlı bir risk değerlendirmesi yapmasını izledi. 'Haydi Symes. Bunun halledilmesi gerekiyor.

Symes gardiyanı sağlık merkezine kadar takip ederken çenesini dramatik bir şekilde tuttu ve inledi. İki mahkûm dişçi odasının dışında oturuyordu. Onlar yaklaşırken kapı açıldı.

Sıradakiler ayağa kalkmaya başladığında Gennard "Acil durum," diye seslendi. "Aman Tanrım," diye haykırdı genç, erkek diş hekimi.

İçeride.

Gennard kapıyı arkasından kapatırken, "Otur, otur," diye talimat verdi. Memurun sadece dişinin düzelmesi ve dışarıya çıkmaması için dua ettiğini biliyordu. Bir sürü evrak işi çıktı. Ki bu iyiydi. Bugün.

Symes ağzını açtı. 'Dennis' yaka kartlı diş hekimi Symes'ın ağzına bir miktar gazlı bez yerleştirirken, kendisi de oturdu ve her ikisini de yerine oturttu. Tepedeki ışığı yaktı, gazlı bezi çıkardı ve emme tüpünü ekledi.

Symes etkili olması için inledi. "İyice aç," diye talimat verdi.

Symes mecburen gülümsedi ve kendini gülümsemekten alıkoymaya çalıştı. Plan mükemmel gidiyordu. Marcia'nın izin gününde yumruklanmak. On yılı aşkın bir süredir hapishanede çalışan Marcia deneyimliydi ve kitaptaki tüm numaraları biliyordu. Çoraplar içinde 1.80 boyunda, kırklı yaşlarında ve birkaç kilo fazlası olmasına rağmen Marcia birçok mahkûmun fantezisine konu olmuştu. Kimse Marcia'ya bulaşamazdı.

Ancak Marcia'nın yardımcı personeli olarak adlandırdıkları 'yedekler' bu kadar becerikli değildi ve hatalar yaptılar. Bunların başında kiminle uğraştıklarını unutmaları ve büyük resmi görememeleri geliyordu.

Dennis, Gennard'a "Mandibular sağ birinci molar dişin çekilmesi gerekiyor," dedi.

Neden gardiyanla konuşuyordu? Onun ağzı değildi. Gennard başını salladı.

Dennis arkasını döndü ve bir şırıngaya uzandı. 'Acıyı uyuşturmak için lokal anestezi enjekte edeceğim. Bir acı hissedeceksin.'

Symes hiçbir şey söylemedi ve Dennis diş etine üç farklı yerden enjekte ederken hiçbir tepki vermedi. Uyuşma etkisini hemen hissetti.

Dennis iş için gerekli aletleri sıraya dizerken Gennard bir ayağından diğerine ayaklarını sürüyerek ilerledi. Şimdi bir yerlere varıyorlardı.

Dennis ayağa kalktı, Gennard'ın önünde sol tarafına doğru ilerledi ve onun üzerinde yükseldi, ağzını açtı ve penseyi çekmeye hazır hale getirdi. Sağ elini uzatıp alet tepsisinin etrafını yokladı. Eli yavaşça geri çekildi ve cebine girdi.

Dişin çekilmesinden kaynaklanan baskıyı hissetti. Mükemmel.

Acıyla çığlık atarak ayağa fırladı, dişçiyi ve tüm aletlerini yere düşürdü.

Gennard'ın kendine gelmesi bir saniye sürdü ve hemen dişçiye yardım etmek için eğildi. Poposunu kot pantolonunun içine sokmak için ihtiyacı olan tüm zaman buydu.

"Bu da neydi böyle?

"Lanet olası kasap," diye bağırdı çenesini tutarak. 'O lanet olası bir dişçi değil. Bana bir daha dokunmayacaksın,' dedi bacaklarını koltuktan aşağı sallayarak.

"Saçmalama Symes. Sandalyeye geri dön ve bırak bitirsin..." 'Bana bir daha dokunursa dava açarım; duydun mu beni? Symes dedi ki. 'Bir daha dokunursa

Marcia yarın dönüyor. Benim seçimim.'

Symes kapıya doğru yönelirken dişçi eğilip aletlerini toplamaya başladı.

Gennard bir an tereddüt etti, kapıyı açtı ve sonra başını salladı. "Tamam, istediğin gibi olsun ama anestezinin etkisi geçince fikrini değiştirme, çünkü o diş çok acıyacak.

Symes açık kapıdan içeri adım attı.

İyiydi. Almak için geldiği şeyi almıştı.

DOKSAN DÖRT

"Harry Jenks'in burada ne işi vardı? Kim, ofisten aceleyle çıktıktan sonra sordu.

"Bunu seninle tartışmak zorunda değilim," dedi Nina kibirle. "Yani, iş miydi? Kim iterek oturdu.

"Seni ilgilendirmez," diye karşılık verdi.

'Yine de, eğer zevk olsaydı anlayabilirdim; Nina, hatırladığım kadarıyla sen onları sümüksü ve-'

"Ne istiyorsunuz, Müfettiş Stone? Nina bir kâğıt parçasının üzerini örterek sordu.

"Ah, yani iş miydi? Kim söyledi. 'Cinsel taciz konusunda tavsiyenizi almak için, merak etmemeliyim. Sonunda biri onu ihbar etme cesaretini gösterdi mi?

Nina renk değiştirerek Kim'e hedefe yeterince yaklaştığını söyledi.

"Dediğim gibi, bu sizi ilgilendirmez. Buraya benimle Harry Jenks hakkında konuşmaya gelmediniz, o yüzden...'

"Aslında bir bakıma öyle Nina. Adamı nereden tanıyorsun?'

'Geçmişte birlikte çalışmıştık.

"Uzak mı yakın mı?" diye sordu. "Yakın, sanırım.

"Stourbridge Toplum Merkezi'nde gönüllü olarak mı çalışıyorsun? Nina başıyla onayladı.

Bu kadın kartlarını göğsüne nasıl yakın tutacağını biliyordu. "Peki bu nasıl oldu?

"Üzgünüm ama bunun sizinle ne ilgisi olduğunu anlamıyorum.

Kim dürüstçe, "Bana pek hayırsever bir tip gibi gelmiyorsun,"
dedi. "Beni sandığın kadar iyi tanımıyorsun.

"Ezilenlerin, dezavantajlıların, yoksulların ve evsizlerin sizin için hiçbir cazibesi olmadığını biliyorum.

"Nasıl istersen öyle düşün," dedi Nina, onun kafa karışıklığından keyif alıyor gibiydi. "Sadece Toplum Merkezi'nden bazı kişiler ölü bulundu.

Nina'nın yüzünde şok ifadesi belirdi. Gerçek mi, uydurma mı Kim anlayamadı. "Kim?

"Genç bir çift, Amy ve Mark-

"Keşler mi?" diye sordu tiksintiyle.

"Ne kadar hayırsever bir yanıt, bu da benim ne demek istediğimi kanıtlıyor Nina, orada hizmetlerini boşuna sunmadın.

'Yardım etmek istemeyenlere karşı çok az sabrım var-'

"Hizmetleriniz için size ödeme yapamayanlara karşı çok az sabrınız var, o halde çok pahalı yasal hizmetlerinizi ezilenlere gönüllü olarak sunarak tam olarak ne kazanıyorsunuz?

'Kazanıldı, Müfettiş. Geçmiş zaman. Araştırmanız size bunu söylemeliydi.
Artık hizmetlerimi sunmuyorum.

Kim içinde büyüyen hayal kırıklığını hissetti. Düzgün bir cevap iyi olurdu.

"Peki, ne kadar süredir bu işin
içindesiniz?" "Birkaç aydır.

'Nina, yemin ederim seni kaçmakla suçlayacağım-'

Sakin olun, Müfettiş. Gerçekten çok basit. Onlarla ya da acıklı hikayeleriyle ilgilenmediğim konusunda haklısınız. Yarın hepsi ölse bile umurumda değil. Gönüllü oldum çünkü bir şey istedim. Bir amaçları vardı ve amaçlarına hizmet ettikten sonra ayrıldım.

DOKSAN BEŞ

"Peki, ne yapmam gerekiyor? Penn odadan çıktıktan sonra Alison sordu ve gidip Billie Styles'ın akrabalarıyla konuşmayı teklif etti.

Alison, Stacey'nin zamanını tükettiğini biliyordu ama başka nereye başvuracağını bilmiyordu.

Stacey kollarını kavuşturdu. Stacey, "Belli ki biri yalan söylüyor ve dün gece Tom'la konuştunuz ve o da tutarlı davrandı, o yüzden belki de onunla konuşmanın zamanı gelmiştir," diye tavsiyede bulundu.

'Nasıl yapabilirim? Bir polis memurunu taklit edemem.'

'Penn'e sor, yıllardır polis memuru taklidi yapıyor.
Boom, boom.'

Alison boş yemek sandalyesine bakarak, "Orada oturuyor olsaydı komik olurdu," dedi.

"Ve her neyse," diye tavsiye etti Stacey. 'Sadece gerçekten polis olduğunuzu belirtirseniz polis memuru taklidi yapmış olursunuz. Yaratıcı ol.

Stacey'nin teşvikiyle Tilly Neale'in ev telefonunu aradı. Sert bir erkek sesi cevap verdi ve Stacey'nin sinirlerini bozdu. Stacey başıyla onu cesaretlendirdi.

"Tilly ile konuşabilir miyim
lütfen?" "Kim o?

"Adım Jane Lowe," diye cevap verdi, göbek adını kullanarak. "Til,
telefon," diye seslendi.

Merdivenlerde ayak sesleri duydu.

'Teşekkürler tatlım, sonra görüşürüz,' ve sonra bir kapı
kapandı. "Alo?

Tilly Neale? Benim adım Jane Lowe ve Beverly Wright davasıyla ilgili bazı ifadeleri imzalıyorum. Hatırladıklarınızı hızlıca gözden geçirebilir miyim? Sizi fazla tutmayayım.'

"Elbette," diye yanıtladı.

Yardımsever. Temkinli.

Alison anahtar cümleleri okudu ve ardından onaylama seslerini bekledi.

"Ve sonra sen ve Tom Drury tuvaletleri derinlemesine temizlemeye gittiniz?" "Doğru.

"Tamam, bir saniye bekleyin. Bay Drury'nin ifadesini okuyorum ve sizin para çekmek için ofise gittiğinizi söyledi.

Sessizlik. Beyin çalkalanıyor.

'O olmalı... ben olmalıyım... birimiz hata yapmış olmalı ama eminim tuvaletleri temizlemeye gitmişizdir.

"Sadece Curtis dedi ki-

Curtis ne dedi? Onunla konuştun mu? Bir şey hatırladı mı?'

Sesindeki panik tüm alarm zillerini çaldırdı.

"Tuvalette ya da ofiste değildin, değil mi Tilly? Sessizlik.

"Ben polis memuru değilim ama bana doğruyu söylemek zorundasınız.

"Tanrım, yapamam. Eğer bulursa... oh hayır, kocam... öldürür...'

Alison alnında boncuk boncuk terlerin oluştuğunu hissederek, "Söyle artık, Tilly," diye ısrar etti.

"Tamam, Curtis Swayne benimle birlikteydi. Arabamda birlikte seks yapıyorduk.'

Alison bunu çatılardan haykırmak istiyordu. Curtis hakkında yanılmamıştı.

Beverly Wright'a yapılan saldırı için artık bir mazereti vardı. Ve şimdi Tom Drury'nin yoktu.

DOKSAN ALTI

"Ona inanıyor musun? Bryant arabaya döndüklerinde sordu. "Nina'nın CV'sine gönüllülük yazarak düzgün bir işe geri dönmek istediğine? Kim omuz silkti. "Bunu bir şekilde anlayabiliyorum. Nina Croft arkasında bir hukuk bürosunun prestiji varken daha iyi çalışıyor. Yapıyı, aidiyeti, arkasında büyük bir isim olmasını seviyor. Burada yalnız olmak ona uygun değil. Yoksa neden Richard Croft'la kalsın k i ?

"Ama yine de...

'Bakın, eğer onu Phelpses'lerin karıştığı araba yangınıyla ilişkilendirebilirsek, hemen gidip onu getireceğiz.

"Alison'a zaman ver, muhtemelen bir şeyler bulacaktır," dedi yarı şaka. "Ve şimdi lütfen lanet hapishaneye doğru gitmeye başlayabilir miyiz?" diye sordu telefonu çalmaya başladığında.

Kim, cevapsız bir şekilde çalan telefonu yüzüne doğru tutarken gülümsedi. 'Oh Frost, sana cevap vermeyi çok isterdim ama yapamam. Patron basınla konuşamayacağımı söylüyor ve bu konuda sana özel bir haber verecektim ama-'

Zil sesi kesilince Bryant kıkırdayarak, "Şef, aklını kaçırmışsın," dedi. Telefonu cebine geri koyduğunda tekrar çalmaya başladı.

'Tanrım, çok ısrarcı... aah, Stacey,' dedi cevap düğmesine basarak. Kim meslektaşına bakarak, "Her neyse, bunu yapamayız," dedi. "Patron vekili Winson Green'e gitmemiz konusunda ısrar ediyor.

"Evet," dedi Stacey nefes nefese. 'İşte tam da oraya gitmeni istiyorum. Phelps'lerin oğlu Joel Greene'i buldum. Hiç seyahat etmemiş. Bir yıldan biraz fazla bir süredir hapiste.

DOKSAN YEDİ

Penn, Colley Gate'deki son terasın kapısını çaldı.

Hem Stacey'nin hem de kendisinin araştırdığı iki konu bir araya geldiğinde, Stacey'nin gelip Billie'nin ailesiyle konuşması ve Stacey'nin de Duggar'ın nerede olduğunun izini sürmeye devam etmesi konusunda anlaşmışlardı. John Duggar hakkında içinde çok kötü bir his oluşmaya başladığını itiraf etmek zorundaydı.

Kapı, gözleri kızarmış, zayıf görünümlü bir adam tarafından açıldı. "Bay Styles?" diye sordu.

Adam başıyla onayladı ve kenara çekildi.

Penn içeri girdi. "Billie için geldim," dedi. Babası tahmin ettiğinden çok daha yaşlıydı.

"Kibar polis memuru bana birinin geleceğini söyledi," dedi koridorda ayaklarını sürüyerek. Penn, annesiyle yaşadığı deneyimden yola çıkarak adamın yeni bir kalçaya ihtiyacı olduğunu tahmin etti.

Penn onu eski moda olmasına rağmen temiz ve rahat görünen küçük bir salona kadar takip etti.

Kendini yavaşça tekli koltuğa bıraktı. Penn iki kişilik kanepeye oturdu.

"O nasıl?" diye sordu.

"Onu görmeye gitmedin mi? Penn kendini tutamadan sordu.

Adam üzüntüyle başını salladı ve Penn bunun bir hareketlilik sorunu olup olmadığını merak etti.

"Durumu stabil," diye önerdi Penn. 'Henüz tehlikeyi atlatmış değil ama hayatta ve doğası ve durumu göz önüne alındığında-'

Bay Styles elini kaldırdı ve başını salladı. "Üzgünüm, bunu bir daha duymak istemiyorum.

"Efendim, Billie'nin orada olup olmadığını sorabilir miyim?...

"Torunum," dedi gözlerini halıya dikerek. 'Kızım kırk beş yaşında göğüs kanserinden öldü. Billie dokuz yaşındaydı ve bize geldi. Başka kimse yoktu.

"Babası mı?

"Onunla hiç tanışmadım. Sadece Sylvia ve Billie vardı, ta ki...' Gözlerini tekrar silerken sözleri dağıldı.

"Ya karınız? Penn evin sessizliğini hissederek nazikçe sordu. "Beş yıl sonra öldü. Ağır bir felç geçirdi, bu yüzden
Billie ve ben.'

Penn, zaten çok fazla trajedi yaşamış olan bu adama karşı ani bir sempati duydu.

"Bay Styles, sizi götürecek birine ihtiyacınız varsa...

"Teşekkür ederim ama hayır," dedi başını sallayarak. Ne olduğunu bildiğim halde onunla yüzleşemem... Üzgünüm ama...'

Penn, "Sorun yok Bay Styles," dedi; kalbi hastane yatağında tek başına yatan, bilinci zorlukla açık genç kadına gitse de, bu yaşlı adamdan yayılan acıyı hissetti.

"Gelip sizinle oturması için arayabileceğim biri var mı?

Başını iki yana salladı. 'Ben iyiyim evlat. Sana nasıl yardımcı olabilirim?'

'Sizinle onun bir arkadaşı hakkında konuşmak istiyorum. John Duggar adında birini tanıyor musunuz?'

Sulu mavi gözleri keskinleşerek Penn'in beyninin vücuduyla aynı hızda yaşlanmadığını gösterdi.

"Düşünmüyor musun?...

"Adam radarımızda diyelim. "Sanırım
öyle... Aman Tanrım. "Birbirlerini iyi
tanıyorlar mıydı?

Başını salladı. "Birkaç yıl boyunca ara sıra birlikteydiler. Adamın çalıştığı barda tanışmışlar. Her zaman uzun boylu erkeklerden hoşlanmıştı ve bu adamın eski bir suçlu olmasının da cazibesi vardı. Ama adam o kadar da eski değildi.

Kendisine iyi bir iş şansı verilmiş olmasına rağmen hala iyi bir şey yapmıyordu. Ondan hoşlanmamamın nedenlerinden biri de buydu.

"Onu bu adam hakkında uyarmaya çalıştım ama değiştiği ve geçmişini geride bıraktığı konusunda ısrar etti. Dinlemedi ve dişçi asistanı olarak kendi parasını kazanıyordu, kendi evi vardı.

Penn, "Kulağa çok mantıklı bir kız gibi geliyor," diyerek onu şimdiki zamana geri getirdi. O ölmemişti.

"Başta her şeyi daha da garipleştiren buydu. Sanki onun kötü çocuk imajı ya da her ne diyorlarsa, gözlerini kör etmişti. Ve sonra anlamaya başladı.'

"Ona hiç şiddet uyguladı mı?

Başını iki yana salladı. "Bildiğim kadarıyla değil. Onu korkutmaya çalışmayı severdi ama...'

"Üzgünüm ama emin değilim...

Açıklamama izin verin. John çalıntı malları çitle çevirmekten ilk kez yakalandığında onu affetti. Onu hapishanede ziyaret etti, yanında durdu ve bir hata yaptığını kabul etti. Cezasını çekti ve çıktı. İkinci kez yakalandığında o kadar affedici değildi ve bir kariyer suçlusuyla hayatın nasıl olabileceğini görmeye başladı. Adam dışarı çıkana kadar bekledi ve ona her şeyin bittiğini söyledi.

"Peki nasıl karşıladı?

"Öyle görünüyordu, ta ki Billie gece geç saatlerde sesler duymaya ve bir sürü telefon görüşmesi yapmaya başlayana kadar.

Sistemde hiçbir şey bulamamış olmalarına rağmen, "Bunu rapor etti mi?" diye sordu.

"O olduğuna dair hiçbir kanıtı yoktu ve görmezden gelirse adamın sıkılıp duracağını düşündü.

"Ve yaptı mı?

"Hiç sanmıyorum. Birkaç gün önce konuştuğumuzda hala takıntıları vardı.

Penn bir an oturdu ve az önce öğrendiklerini düşündü. Adamın şiddete eğilimi yoktu. Araştırdıkları vakadaki ölüm oranı düşünüldüğünde bu garipti ama onun için daha ilginç olan, göze çarpan basit bir gerçekti.

John Duggar özellikle bir şeye odaklandığında, onu bırakmaya hazır değildi.

DOKSAN SEKİZ

Winson Green'in dışına park ettiklerinde Bryant, "Fırtına geliyor," dedi. Birkaç gök gürültüsü olmuştu ve bulutlar toplanmaya başlamıştı. Diğer herkes beklenti içinde gökyüzüne bakıyordu.

"Muhtemelen geçer," dedi Kim, girişe doğru ilerlerken.

Birkaç gün önce uygulanan süreci tekrarladılar ve güvenlikten geçtiler. Yol boyunca hiç konuşmayan asık suratlı bir memur tarafından ziyaretçi merkezine götürüldüler.

Salon öncekinden daha kalabalıktı ama bakışları odayı taradı ve tek başına oturan, başı öne eğik bir adamı kolayca buldu. Asık suratlı muhafızın onu göstermesine gerek duymadı ve kalabalığın arasından arkaya doğru ilerledi. Binada polis memurlarının olduğunu altıncı his gibi algılayan ve onu şaşırtmaktan asla vazgeçmeyen meraklı bakışları görmezden gelerek başını dik tuttu.

"Joel Greene? Kim oturarak sordu.

Başını kaldırdı ve başıyla onayladı.

'Bulunması kolay bir adam değilsin,' dedi.

Etrafına bakınarak, "Saklanmıyordum," dedi.

"Ailen hakkında bilgin olduğunu varsayıyorum?" diye

sordu. "O benim babam değildi. Ve evet, haberlerde

gördüm. Kim üzerine bir hüzün çöktüğünü hissetti.

Kim, 'Bu şekilde öğrenmek zorunda kaldığın için gerçekten üzgünüm,'

dedi.

"Evet, bok gibiydi ama Gennard'a haber verdim ve o da beni bazı kitapları ayırmam için gönderdi.

Kim bir an düşündü ve sonra onun ne demek istediğini anladı. Burası duygularınızı kolunuza takabileceğiniz bir yer değildi. Gennard ona bir süre mahremiyet teklif etmişti.

Kim, 'Soyadınız ve herkesin bize seyahatte olduğunuzu söylemesi işleri karıştırdı,' diye açıkladı.

Hüzünle gülümsedi. "Evet, annemle babam burada her sıkıştığımda bu cümleyi kullanırdı.

Kim kendini bu adama karşı garip bir tepki verirken buldu. Neredeyse otuz yaşındaydı ama onda anlayamadığı bir umutsuzluk duygusu vardı.

"Kaç kere içeri girdin? Bryant sordu. "Altı, yedi ve
tekrar döneceğim," dedi dürüstçe. "Ailenle yakın
değil miydin?" diye sordu.

Omuz silkti. "Pek sayılmaz. Beni yanlış anlamayın. Onları seviyordum ama birbirimizi anlamıyorduk. Onlar benim neden sürekli başımın belada olduğunu anlayamıyordu, ben de onların neden herkesin sözünü dinlemekten bu kadar mutlu olduklarını anlamıyordum. Beni seviyorlardı ama annemin umduğu gibi biri değildim.

Kim kendini daha fazlasını öğrenmek
isterken buldu. "Devam et," diye ısrar
etti.

"Hayatları boyunca ortalama ücretli işlerde çalıştılar, ortalama bir evde ortalama arkadaşları ve komşularıyla yaşadılar. Bunda yanlış bir şey yok. Temiz, düzenli, saygın. Olmak istemediğim her şey. Zengin olmak istiyorum ve bunu da kanunları çiğneyerek elde etmeye çalışmaktan mutluyum. Hayatımı böyle yaşıyorum, böyle yaşamak istiyorum. Serbest kalacağım ve tekrar suç işleyeceğim. Bunu biliyorum. Yakalanabilirim de yakalanmayabilirim de ama benimle ilgili kabul edemedikleri şey bu, aslında değişmek istemediğim.

Kim onun dürüstlüğüne hayranlık duysa da, tahliye günü onu takip etmek ve yeniden suç işlediğinde yakalamak istiyordu.

"Peki, onlara zarar vermek isteyecek birini düşünebiliyor musunuz? Bryant sordu.

Onlara kuşkuyla baktı. 'Şimdi şaka yaptığınızı anladım. İkisi de hayatları boyunca kimseyi kırmadı. Keşke etselerdi ama onlar gezegendeki en zararsız insanlardı. Bu adamların çoğuna sorabilirsiniz. Ziyarete geldiklerinde sandviç ve kahve alıp diğer ziyaretçilerle sohbet etmekle daha çok vakit geçirirlerdi; onlar için burada oturup benimle konuşmaktan daha kolaydı.

Kim daha fazla bir şey elde edemeyeceğini hissetti. Hayatları dünyalar kadar farklıydı.

"Cesetleri mümkün olan en kısa sürede serbest bırakacağız ve siz de günlük geçiş izni için başvurabilirsiniz.

"Cenazeye gitmeyeceğim," dedi sessizce, başını başka yöne çevirerek. Kızarmış gözlerle yüzünü onlara doğru çevirmeden önce iki kez derin derin yutkundu. 'Orada Egor'a bileğimden bağlı olarak ortaya çıktığımı düşünsene. Arkadaşları ve komşuları aylarca dedikodu malzemesi olurdu ve bundan nefret ederlerdi. Bunu onlara yapamam. Kendi vedamı kendim edeceğim.

Kim, Joel Greene'in içinden geçen ahlak duygusunu anlayıp anlamadığını merak ediyordu.

Kim ona zaman ayırdığı için teşekkür etti ve ayağa kalktı.

Ekip lideri Gennard'ın otomatın yanında Memur Surly'ye katıldığını gördü.

Gözleri odayı etkili bir şekilde tarıyor, durumu değerlendiriyor ve her şeyin olması gerektiği gibi olduğundan emin oluyordu.

Kim Bryant'a, 'Tam aradığımız adam,' dedi.

Odanın diğer tarafına ulaştığında Dale Preece ve Symes'in ortalıkta görünmediğini fark etti.

DOKSAN DOKUZ

Stacey, Charlie ve Barney'nin arkasından ön kapıyı kapattı. Komşu, öğleden sonra yürüyüşü için köpeği almaya gelmişti.

'Sorun yok Alison, artık bar taburesinden inebilirsin. O gitti,' dedi.

"Burada iyiyim," dedi inatla. "Yine de hızlıca işemem gerekiyor," diye itiraf etti.

Stacey kıkırdadı. Kadın neredeyse altı saattir o taburenin üzerindeydi ve köpekbalığı istilasına uğramış sulara girmeye cesaret edememişti.

"Nerede?" diye sordu.

"Garajın yanındaki kapı.

Onu daha önce kendisi bulmuş olan Stacey garaja gizlice bakmaktan kendini alamamıştı. Patronun Ninja'sı en uzak noktadan, panjurlu kapının hemen yanından ona doğru parıldıyordu. Motosikletle arasında, hurda metale benzeyen bir şeyle dolu betonu kaplayan bir levha vardı.

Stacey patronunun boş zamanlarında klasik motosikletleri restore ettiğini biliyordu ama bunların, küçükken babasının üzerinde saatlerini harcadığı Airfix uçakları gibi yapıştırıcı, sabitleme parçaları ve talimatlarla birlikte kit halinde geldiğini sanıyordu. Garajın bir hurdacının kamyonetinin arkasına benzeyeceğini düşünmemişti.

Kapı zili tekrar çaldığında, 'Tanrı aşkına,' dedi. 'Patronun lanet bir uşağa ihtiyacı var. Demek sensin,' dedi Penn'e kapıyı açarak.

"Evet, bunun için üzgünüm," dedi aceleyle onun yanından geçerken. Ceketini çıkardı, oturdu ve etrafına bakındı. 'Ee... bir köpek ve bir profilci mi kaybettik?

"İkisi de çişini yaptı," dedi karşısındaki koltuğa oturarak. "Peki, ne buldun?" diye sordu.

'Duggar ve Billie düşündüğümüz gibi kesinlikle bir çiftti ama aylar önce ayrıldılar. Hapishane karısı olmaktan bıkmış. Adam bunu pek iyi karşılamadı. Onu biraz taciz etti.'

"Şiddet mi?

Penn başını salladı. 'Garip bir şekilde değil. Görünüşe göre Duggar kavga etmeyi sevmediğini söylerken doğruyu söylüyormuş.

'Evet, ama Billie'ye yapılan saldırının vahşeti göz önüne alındığında...'

"Biliyorum. Duggar'ın her şeyi bu ama kız arkadaşına hiç el kaldırmadı ve işlediği suçların hiçbiri şiddet içermiyor. Hiçbir zaman bıçak ya da başka bir silah bulundurmadı.'

"Duggar hakkında ne düşünüyorsun, Alison? Penn taburedeki yerini tekrar alırken sordu.

"Kanıtların evet dediği bir durum var elimizde. Amy ve Mark'ın öldürüldüğü daireyi görmüştü, dolayısıyla anahtara erişimi vardı. Arabayı hurdalığa götüren kişi oydu ve Phelps'lerle hapishanede tanışmış olabilir. Billie Styles'la bağlantısı olduğunu biliyoruz. Ama, ve bu gerçekten büyük bir ama, profile uymaya yaklaşmıyor bile. Ve hepimiz bunu yapan kişinin patronunuzdan çok nefret ettiği konusunda hemfikiriz. Hoş, işbirlikçi ve dürüst biriydi, yani açıkçası benim fikrim... Hiçbir fikrim yok.

Stacey, Alison'ın itirafı karşısında kıkırdamasına engel olamadı.
Bu onu bir şekilde daha insan yaptı.

"Patron yakında Birmingham'dan dönecek ve eminim ki bundan biraz daha fazlasını isteyecektir.

YÜZ

Alison, Penn'in bir şeyler atıştırmak için çıkarken kapıyı kapatmasını bekledi. Üçe kadar saydı ve sonra devam etti.

"Stace, bir dakikan var mı?

Polis memuru ona döndü. 'Görevlendirilmenizle ilgili notu kaçırdım mı? -'

"Özür dilerim," dedi, ciddiydi. Dün geceki çağrıdan sonra kadın büyük bir sabır gösteriyordu ama Alison boyunu aştığını biliyordu. Stacey ona küpeyi kanıt zincirini korumak için Mitch adında birine verdiğini söylemişti ve şimdi daha da fazla yardım istiyordu.

Birçok kez Penn'den yardım istemeyi düşünmüştü ama onun Merton'la çalışıp çalışmadığı ve dolayısıyla bir bağlantısı olup olmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Eğer arkadaşlarsa Penn onu bu işe bulaştırabilirdi.

"Ne yapacağımı bilmiyorum. Merton'ın telefonuma bile çıkmayacağını biliyorum. West Mercia'daki tüm ekip işe yaramaz olduğumu düşündüğü için tüm bunları aktaramıyorum.

Stacey bilgisayarına dönerek, "Soruşturmada güvenebileceğiniz kimse yok mu?" diye sordu.

Jamie'yi düşündü ama adam Merton'ın o kadar arkasındaydı ki muhtemelen farkına bile varmadan onu içine düşürürdü.

Başını iki yana salladı. 'Sanki bir şeyler yapmam gerekiyormuş gibi hissediyorum. Yani, ya o hâlâ dışarıdaysa? Ya yanlış adamı yakalamışlarsa ve gerçek katil dışarıdaysa. Tam şu anda birini hedef alıyor olabilir. -'

"Üzgünüm, ama yapmam gerek-

"Biri beni dinleyecek mi artık?" diye öfkelendi Alison, yumruğunu masaya vurarak. 'Bütün kariyerim mahvoldu, itibarım yerle bir oldu. Benden bir daha danışmanlık yapmam istenmeyecek ama en önemlisi, yanlış adama sahipler ve ben bundan bıktım usandım-'

"Bana bağırıyor ve küfrediyor musun? Stacey gözlerini kocaman açarak sordu.

"Kendinizi benim yerime koyun," dedi, hıncını yardım etmeye çalışan tek kişiden çıkarmamaya çalışarak. 'Her şeyimi kaybetmek üzereyim ve haklı olduğumu biliyorum. Masum bir adam hayatının geri kalanını hapiste geçirecek ve gerçek katil serbest kalacak. Bir polis memuru olarak bu-'

"Alison, güçlerini benim üzerimde kullanmaya mı çalışıyorsun?

Stacey sordu. "Güçlerim yok-

"Şaka yapıyorum, Alison.

Alison bu insanların akıl sağlıklarını nasıl koruduklarını merak ediyordu. Hem midesi hem de kafası allak bullak olmuşken ve sinirleri paramparça olmuşken şaka yapabilmesinin imkânı yoktu.

Hayatlar risk altındaydı ve bu insanlar bunu her gün yapıyordu.

Stacey ona uzun uzun baktı. "Pekâlâ, elinizde gerçekte ne var? Beverly'nin kaçırıldığı yerde bir küpe buldunuz ve barmaid de şarkıcının onunla birlikte olduğunu söylüyor.

"Ve Curtis'in yapmadığını bildiğim gerçeği.

"Evet, bunu şimdilik bir kenara bırakalım," diye önerdi Stacey. 'Yani, kanıtların hiçbirine kesinlikle erişiminiz olmadığı göz önüne alındığında-'

"İfadelerim var.

"CCTV?

Alison başını salladı. CCTV görüntülerini hiç izlememişti.

Lanet olsun. Bu soruşturmayı başka yöne çekmek için bundan daha fazlasına ihtiyacımız olacak. O kadının itirafını resmi olarak tekrarlayıp tekrarlamayacağını bile bilmiyorsunuz, bu yüzden Curtis'i çürütemezseniz, gerçek katili tespit etmeye çalışmanız gerekecek.

"Ama nasıl?

"Sus, düşünüyorum," dedi Stacey, yeni bir sekme ve Google Earth açarak.

Alison onun büyütmesini, tıklamasını ve hızlı ve doğru bir şekilde gezinmesini izledi.

"Bir dakika bekle...

"Ne?

"Sus," diye tersledi Stacey.

Alison, insanların kendisiyle ne zaman konuşup ne zaman konuşmadıklarını gerçekten anlaması gerektiğini fark etti.

Stacey'nin ekranda gezinmesini, mavi figürü yollara koymasını ve etrafına bakmasını izledi.

"Bana sadece iki tane

ver..." Alison hiçbir

şey söylemedi.

Stacey telefona uzanarak, "Jackson Little," dedi. "Kim?...

Stacey elini kaldırdı. Alison, Stacey'nin görüşmenin içeriğini anlatmasını hayretle dinledi. Tarih ve saatleri söyledi ve e-posta adresini verdi.

"Anlamıyorum," dedi Alison.

Stacey haritaya geri döndü. "Tamam, kulübün güvenlik kameralarından bir şey çıkmadığını ve yerel meclisin güvenlik kamerası aramasının Curtis'in minibüsüne odaklandığını, kulüpten birlikte ayrıldıklarını varsaydığını söylemiştiniz. Artık ayrılmadıklarını biliyoruz, yani Beverly yalnız mı ayrıldı? Tekrar ediyorum, otoparktaki tüm araçların plakalarının kontrol edildiğinden eminim, yani bu konuda bir kazancımız yok.

"Tamam," diye kabul etti Alison.

'Peki ya yürüyerek ayrıldıysa ve katil onu takip ettiyse. Kulübe bir milden daha az bir mesafede bulundu, yani arabaya hiç binmemiş olması mümkün.

Stacey haritayı tekrar ekrana koydu.

"Bardan olay yerine kadar olan rotaya bakarsanız, Lissett Yolu çeyrek mil boyunca uzanıyor ve yolun bir tarafını kaplayan tek endüstriyel tesis Jackson Little adında bir bağlantı elemanı üretim şirketi ve teslimat araçları için tam burada bir giriş kapısı var. Uydu görüntüsüne geçti. "Gördünüz mü?

Alison başını salladı, Stacey'nin hem aklının hem de hareketlerinin hızı karşısında şaşkına dönmüştü.

'Ve eğer şanslıysak, az önce duyduğumuz çınlama sesi dış kameraların görüntülerinin bir toplamıdır ve Beverly'nin oradan geçip geçmediğini ve daha da önemlisi yalnız olup olmadığını görebiliriz.

"Bu yasal mı?

Stacey, 'Hayır Alison, bir polis memuru olarak her türlü suçu işleyebileceğimi düşünüyorum,' diye cevap verdi. 'Elbette bu yasal. Bu özel bir CCTV

Özellikle polisle paylaşma ayrıcalıkları olan görüntüler ve yardımcı bir güvenlik görevlimiz var'.

"Stacey, sanırım şu anda sana aşık bir kız olabilirim. 'Ben kapıldım, ama yine de teşekkürler. Şimdi bir göz atalım.

Stacey iki disk ikonundan ilkini yükledi.

"Ne giyiyordu?

"Sarı kot pantolon ve spor ayakkabı.

Stacey, 'Bir gece çalışanı için alışıldık bir kıyafet değil,' diye gözlemledi.

"Çalışmıyordu," diye açıkladı Alison. "Sadece bir şeyler içmek ve biraz müzik dinlemek için kulübe gitmişti.

Alison bir sandalye çekerken Stacey, "Görüntüler hızlandırılmış ama geçerse onu görebiliriz," dedi.

İkisi de ekrana bakarken Stacey'nin verdiği yarım saatlik süre sessizlik içinde geçti.

Ekran kararırken Alison, "Hiçbir şey yok," dedi.

"Diğerini deneyelim.

"Ah," dedi Alison, manzaranın kaldırımın aşağı doğru bir görüntüsü olduğunu ve çitlerdeki küçük bir deliğe odaklandığını görünce.

"Evet, bu hiç de iyi değil," dedi Stacey. 'Sadece alt bacaklara bir göz atabileceğiz, çünkü onlar-'

"Dur," diye bağırdı Alison.

Stacey, 'Lanet olsun kadın, ben sadece buradayım,' dedi.

"Bu o," dedi Alison, kelimeleri güçlükle çıkararak. "Bu Beverly, bak, sarı kot pantolon ve spor ayakkabı.

Stacey geri sarıp tekrar oynattı. Bacakların görüntüye girip tekrar çıkmasını sessizce izlediler.

Alison kameraya dönmesi, onu takip etmesi ve onu gelecek olan dehşetten koruması için çığlık atma isteği duydu.

Stacey derin bir iç çekti. "Üzgünüm Alison, ama kesinlikle tek başınaydı.

Alison, ekranı izlemeye devam ederken çöküşü hissetti. Bir süreliğine haklı olduğunu kanıtlamak ve Curtis'in başından beri masum olduğunu göstermek için gerçek bir umudu vardı.

Stacey'nin oku kırmızı haça doğru ilerlerken Alison onun kolunu tuttu.

"Bekle," diye fısıldadı, ağzı k u r u r k e n. "O son birkaç saniyeyi tekrar oynat.

YÜZ BİR

Vardiya müdürü için ayrılan küçük ofise tıkış tıkış girerlerken Kim, "Bu öğleden sonra bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz Bay Gennard," dedi. Düzgün bir ilan panosu olmadığı için listeler ve notlar beyaz boyalı blok duvarlara bantlanmıştı.

'Anladığımız kadarıyla mahkumların çoğu hakkında istihbarat tutuyorsunuz, kimin kiminle konuştuğu gibi. Symes, Dale Preece, John Duggar ve Joel Greene hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyoruz.

'Size Joel Greene'in diğerleriyle aynı ligde olmadığını söyleyebilirim. Geliyor, cezasını çekiyor, burnunu temiz tutuyor, hiziplere karışmıyor ve onu diğer üçüyle bağlayan hiçbir şey yok.

Kim bunu duyunca garip bir şekilde rahatladı.

"Diğerlerinin hepsi senin hayran kulübünün

bir parçası ve-" "Bunu biliyor musun?

Kaşlarını çattı. "Eğer yapmasaydık istihbaratımız oldukça

boktan olurdu. "Ve siz buna izin mi veriyorsunuz? Bryant

sordu.

'Bir dakika, onlara voodoo bebeği yapmaları için bir oda ve malzeme vermiyoruz. Günlerinin her yönünü kontrol ediyoruz: ne zaman uyanacaklarını, uyuyacaklarını, yemek yiyeceklerini, işeyeceklerini, ailelerini göreceklerini. Ne düşündüklerini ya da ne hakkında konuştuklarını kontrol edemeyiz.

"Peki, böyle bir şeyin kontrolden çıkmasını nasıl önlersiniz? Bryant sordu.

"Yöntemlerimiz var ve tüm söyleyeceğim bu.

"Grupta biri var, değil mi? Kim sordu. Aklına hemen Duggar, yani kendisiyle bir sorunu varmış gibi davranan adam geldi.

"Gerçekten daha fazlasını söylemeyeceğim.

Grubu izlemenin, içinde işler kontrolden çıktığında bunu fark edecek birinin olmasından daha iyi bir yolu var mı?

"Bu üç kişiden herhangi birinin buraya bir kitap gönderip göndermediğini nasıl öğrenebiliriz?" "Posta kayıtları, cezaevine giren ya da çıkan her şeyi kaydederiz.

Ekrana yapıştırılmış birkaç post-it notu çıkardıktan sonra köşedeki bilgisayara dokundu.

Sisteme girdi ve o dokunup kaydırırken onlar da beklediler. Sütunlar boyunca ilerledi ve tekrar kaydırdı.

"Tamam, Symes için hayran mektupları. Buraya geldiğinden beri hepsi farklı kadınlardan gelen on yedi mektup.

"Gerçekten mi?

"Zevkler ve renkler tartışılmaz, değil mi? Gennard sordu.

Adamın ne görünüşü, ne cazibesi ne de kişiliği vardı. Zalim, kaba ve sadece şiddet uygulamak için yaşayan biriydi. Ne tür bir kadın bundan etkilenir ki?

'Dale Preece birkaç hayran mektubu aldı. Symes seviyesinde değil.'

En azından bunu anlayabilirdi. Adamın yakışıklı olduğu inkâr edilemezdi.

Geri kalanlar da annesinden gelen bakım paketleri. Yani ikisine de gelen herhangi bir kitap kaydı yok.

'Sadece iki tanesini kontrol etmişsin,' dedi. "Peki ya John Duggar?

Onu kontrol etmenize gerek yok. Duggar kitap sipariş etmezdi. O adam okuma yazma bilmiyor.'

YÜZ İKİ

"Ee, ne düşünüyorsun? Bryant binadan çıktıklarında sordu.

"Okuma yazma bilmemek adamın kitap sipariş etmesini engellemiyor ama en azından Gennard yine de kontrol etti.

Bryant, "Muhafızlardan birinin bunu emrettiği ve ilettiğine dair önerinize pek hoş bir tepki vermedi," diye gözlemledi.

"Evet ve palavralarına rağmen bunu tamamen göz ardı edemedi. Yani, hadi ama, gardiyanların cep telefonu, sigara, uyuşturucu ve silah getirmeleri için ikna edildiğini, kandırıldığını ve tehdit edildiğini biliyoruz. Eğer birisi bir kitap getirmeye zorlanırsa, çok fazla uykularının kaçmayacağını tahmin ediyorum.

Bryant sesini alçaltarak ve Gennard'ı taklit ederek, 'Muhafızlarım güvenilir ve dürüsttür...' dedi.

Kim güldü ve gerginliğinin bir kısmının vücudundan dışarı sızmasına izin verdi.

Resmi olarak çalışmayan biri için çok uzun bir güne dönüşmüştü ve hala uğraşmaları gereken akşam trafiği vardı.

'Tamam Bryant, geri dönelim ve...' sözleri, iki sıra gerideki otoparka gümüş renkli bir BMW yanaşınca kayboldu.

Mallory Preece'in elinde bir poşetle dışarı çıkmasını izledi.

Kim arabadan inerek, "Bana bir saniye ver Bryant," dedi.

Kim ona doğru yönelirken Mallory başını salladı. "Beni yalnız bırakın Müfettiş, size söyleyecek bir şeyim yok, oğlumun da yok.

"Buraya Dale'i görmeye gelmedim," dedi Kim, hiç duraksamayan kadının yanına giderek. "Ama meraktan soruyorum, oğlunuzun bir kitap sipariş edip etmediğini biliyor musunuz?

"Ne olduğunu nereden bileyim?

"Kitap benim hakkımda.

Mallory yürümeyi bıraktı ve ona baktı. 'O kadar da değilsin, Stone. Neden senin hakkında bir kitap olsun ki?'

Kim, 'Bu konuya girmeyeceğim ama benden ne kadar nefret ettiğinin farkında olmalısın,' dedi.

"Onu suçluyor musun? Mallory sordu. 'Senin yüzünden büyükbabasını ve kardeşini kaybetti ve şimdi burada kilitli. İkisine de çok yakındı ama özellikle büyükbabası-'

"Mallory, baban taş kalpli, aşağılık bir piçti ve-"

"Dinlemeyeceğim-

'Tamam ama Mallory, o kitabı sipariş edip etmediğini bilmem gerekiyor. Orada benim için bir nefret kulübü var ve oğlunuz da bunun büyük bir parçası gibi görünüyor. Kitap hakkında bir şey öğrenirsen bana haber verir misin?

'Elbette, Müfettiş. Cehennemde yandıktan hemen sonra.'

Kim derin bir iç çekti. 'Tanrım, biliyorsun ki masum insanlar -'

Mallory soğuk bir sesle, "Başka hiç kimse umurumda değil," dedi.

'Benim umurumda Sadece oğlumla ilgili ve doğrusunu istersen eğer seninle ilgili bir kitap varsa muhtemelen eline geçmiştir. Onun düşüncelerini olması gerekenden daha fazla meşgul ediyor gibisin,' dedi acı bir şekilde. 'Ve onu ne kadar sevsem de, yaptığı şeyle asla barışık olamayacağım.

"Ben-

'Bir seçim yapmak zorundaydı, Müfettiş, ya kendi kardeşini ya da sizi kurtaracaktı. Ve neden sizi seçtiğini asla anlayamayacağım.

YÜZ ÜÇ

Kim, Bryant'la birlikte evine girerken, "Çocuklar, umarım iyi bir şeyler bulmuşsunuzdur," dedi.

Stacey boynundaki gerginliği gidermek için başını çevirerek, "Geliyorum patron," dedi.

Penn, KitKat'ının son parmağını yerken, 'Duggar'ın nerede olduğu belli değil,' dedi. 'Kesin olarak gördüğüm son şey dün sabah gözetim memuruyla yaptığı görüşme ve...'

"Stace, bununla buluşmamız gerek-

"Sabah ilk iş olarak onunla bir randevunuz var.

Kim gülümseyerek ceketini çıkardı ve mutfaktaki süzgece yöneldi. İlk iş olarak aldığı aşırı kafein çoktan vücuduna emilmişti. Sinirlerinin hızlı bir tazelemeye ihtiyacı vardı.

Kahve makinesini hazırlarken onları hapishanedeki öğleden sonraları hakkında bilgilendirdi.

"Joel Greene'in bu işlerle bir ilgisi olmadığına eminim ama ailesi John Duggar'la temas kurmuş olabilir.

"Adam hakkında çok şey öğrendim," dedi Stacey notları arasında gezinirken. '1986'da alkolik bir annenin çocuğu olarak dünyaya gelmiş ve üç yaşındayken onu ve iki kız kardeşini terk etmiş. Büyükanne, Duggar yedi yaşına gelene kadar birkaç yıl idare etmiş ve onu ve kız kardeşlerinden birini devlete vermiş. En büyük kızı elinde tuttu ve diğer ikisini bir daha hiç görmedi.

Bryant, 'Zor,' dedi.

Stacey başını salladı. "Okulda pek iyi vakit geçirmedi, boyu yüzünden hedef gösterildi ve aptal yerine kondu. Okuldan kaçtığı için başı daha çok belaya girdi ve

üç farklı okuldan kovuldu. Sonunda on dört yaşında eğitim sisteminden kayboldu.

"Kız kardeşi daha iyi durumdaydı ve iyi bir ailenin yanında uzun süre evlatlık olarak kaldıktan sonra okulu yarı iyi niteliklerle bitirdi. İş idaresinde çalışıyor ve sekiz yıl önce kocasıyla birlikte Isle of Wight'a taşınmış. Neler bildiğini öğrenmek için temas kurmaya çalışıyorum ama henüz yanıt yok. Şimdi Penn'e geçelim, ben de şu son kontrolü bitireyim.

"İyi iş, Stace," dedi Kim, her ne kadar onlara yardımcı olacak pek bir şey olmasa da. Gennard'ın adamın okuma yazma bilmediğine dair söylediklerini doğrulamaya yardımcı oldu.

"Kaçınılmaz olarak," diye devam etti Penn, "küçük suçlara sürüklendi ve on dokuz yaşında ilk kez hapse girdi. Zaman zaman onu görmeyi reddeden büyükannesine ulaşmaya çalıştı.

"Tanrım," dedi Bryant. 'Harika bir hayatı varmış.

"Yine de bunların hiçbiri onun şiddet yanlısı bir birey olacağını göstermez," diye araya girdi Alison. 'Aslında, birçok durumda bu tür deneyimler ona ait olma, kaynaştığı daha büyük bir şeyin parçası olma ihtiyacını aşılayacaktır. Fiziksel olarak öne çıkan insanlar her zaman bu tekil ilgiyi istemezler. Hayatları boyunca farklılıkları nedeniyle izole edilmişlerdir.

"Nefret kulübüne bu yüzden mi katıldığını söylüyorsunuz? Kim sordu.

Alison omuz silkti. 'Olabilir ve aynı zamanda düz gitmeyi reddetmesini de açıklayabilir. Hapishane hayatı ona tanıdık gelecektir. Cezanın yanı sıra ilgilenilme, yemeklerin hazırlanması ve hazır olması, uyuyacak bir yer, bir rutin gibi unsurlar da var.

'Lanet olsun Alison, Winson Green hafta sonu kaplıcası değil,' dedi.

'Bunu hava eksi iki dereceyken Gregg'in dükkanının kapısında uyuyan adama söyle. Bakalım yatağı ve yemeği istiyor mu? Anlatmaya çalıştığım şey, çocukken bazı ihtiyaçlarımız olduğudur: korunma, sınırlar, güvenlik, sevgi, cesaretlendirme, yetiştirme ve bunları elde edemezsek aramaya devam ederiz. Sırtını sıvazlamayan bir çocuk muhtemelen insanları memnun eden biri haline gelecektir.

Kim, John Duggar'ın çelişkili görüntülerini tam olarak evlendiremedi.

Penn araya girdi. 'Birkaç yıl önce, düzlüğe çıkmaya çalıştığı dönemlerden birinde Billie Styles ile tanıştı. Birlikte oldular ve-'

"Bir dakika," dedi Kim. "İkisi bir çift miydi?

"Yakın zamanda değil. Adam huyunu değiştirmedi ve kadın onu hapishanede ziyaret etmekten bıktı ve onu kovdu. Ama o sessizce gitmedi.

"Onu taciz mi ediyordu? Bryant sordu.

Penn başını salladı.

Kim, 'Çocuklar, bu hiç mantıklı değil,' dedi. 'Şiddetten kaydı yok ve insanlar korkunç şekilde öldü. Katilin benden tutkuyla nefret etmesi gerektiği konusunda hemfikiriz ama yine de Duggar'ın kesinlikle hiçbir suçu yok-'

"Kahretsin patron, sanırım bir şey buldum.

Hepsi Stacey'nin okumaya başlamasını bekledi. Bunu yaparken alt dudağını yalaması Kim'in endişelenmesine neden oldu.

"Altı yıl önce, patron," dedi Stacey sessizce. 'Sutton Yolu'ndaki ev yangını.

İki çocuk, telsiz çağrısını duyan iki dedektif tarafından kurtarıldı.

Kim başını salladı. Olayı çok iyi hatırlıyordu. Travis oğlanı tutmuş, o da kızı kucağına almıştı.

'Onları dışarı çıkardığımızda itfaiye oradaydı. Kimsenin içeri girmesine izin vermediler.

"Annesi öldü," dedi Stacey.

Kim yutkundu ve başını salladı. Ana yatak odasındaki yatağın altına girmişti. Bilmiyorlardı.

"Onun adı-

"Abigail Turner," diye teklif etti Kim, kadının adını hatırlamakta güçlük çekmiyordu.

'Ama ondan önce adı Abigail Duggar'dı, yani John Duggar ne derse desin, dolaylı olarak, sanırım, kız kardeşini gerçekten öldürdünüz.

YÜZ DÖRT

Kim ekibi evden atma zamanının geldiğini fark ettiğinde saat neredeyse yediydi.

Muhtemelen bir süre daha çalışmaya devam edecekti ama Stacey'nin boynunu germesi ve Penn'in saatine çok da gizli olmayan bakışları ona iş gününün zaten yeterince uzun olduğunu söylüyordu.

Çantaların ve ceketlerin toplanma hızı, geceyi sonlandırma vaktinin geldiğini doğruluyordu.

"Sen hariç Alison," dedi, kadın Barney'nin etrafında geniş bir şerit çizerek yürürken.

Bryant onları ön kapıdan çıkarmadan önce davranış uzmanı ile Stacey arasında geçen bakışmayı yakaladı.

"Akraban hâlâ hasta mı? Alison yerine otururken Kim sordu. "Evet, öyle," diye belli belirsiz cevap verdi Alison.

Kim, Alison'ın yalan söylediğini ve yalanlarının bir şekilde dedektif polis memurunu da kapsadığını biliyordu.

"Stacey ile aranızda neler olduğunu paylaşmak ister misin?

Alison başını salladı. "Önemli bir şey değil. Sadece bana bir konuda yardım ediyordu.

Kim kollarını kavuşturdu. "Bu davayla bağlantılı mı?" "Hayır.

Kim bundan daha fazlasını elde edemeyeceğini anladı ve Stacey'i daha sonra aramaya karar verdi.

"Benden bir şey mi istedin? Alison sordu.

Kim kollarını indirdi ve gülümsemesini gizledi. Açık sözlülük hem hoşlandığı hem de hayranlık duyduğu bir özellikti.

"Sizin fikriniz," diye yanıtladı Kim.

Alison yüksek sesle güldü. "Şaka yapıyorsun, değil mi? Bütün haftayı kesinlikle benim fikrimi istemeyerek ya da görmezden gelerek geçirdin.

Kim gözlerini devirdi. 'Beni rahat bırak, kadın. Zor bir hafta oldu ve şu anda görmezden gelmeden önce senin fikrinin ne olduğunu bilmek istiyorum.

Şaka yaptığını göstermek için gülümsedi. Onun durumunda bu her zaman net değildi.

"John Duggar ve bu yeni bilgi hakkında içgüdüleriniz ne söylüyor?

Alison yükseltilmiş bir kaş. 'Benim bağırsak o değil ne ilham verirbenim profesyonel görüşüm. Eğitimimi ve diplomamı kullanma eğilimindeyim-'

"Bunu neden yapıyorsun? Kim demlikten iki kahve doldurarak sordu.

"Ne?

"Her konuştuğumuzda eğitimini ve niteliklerini mi sayıklıyorsun?" dedi, bir fincanı kadına doğru iterek. "Tek istediğim lanet olası bir sohbetken CV'nizden alıntı yapmak için çok zaman harcıyorsunuz.

"Bana güvenmiyorsun," diye ağzından kaçırdı Alison, rengi attı ve gözlerini kaçırdı.

"Güveniyorum," diye itiraz etti Kim. "Herkese güvendiğim kadar... aslında... tamam... beni yakaladın.

Alison şaşırarak yüksek sesle güldü ama bu birkaç dakika önceki alaycı ses değildi. Bu içtendi ve midesinden geliyordu.

'Tamam, bakın, size tamamen güvenmediğimden değil. Sadece mesleğinizin temelini oluşturan varsayımlara itiraz ediyorum. *Cracker* gibi dizilerde işe yarıyor ama gerçek dünyada pek işe yaramıyor. Alison itiraz etmek için ağzını açtığında Kim elini kaldırdı. "Ancak, bu olayda neredeyse hepimiz kadar uzun süredir davanın içindesiniz. Uğraştığımız insanlar ve işlenen suçlar hakkında bilgi sahibi oldunuz. Bu bilgileri uzmanlığınızla bir araya getirmek benim için kabul edilebilir bir şey; şimdi soruma cevap verecek misiniz?

"Az önce bağlandık mı? Alison gözlerinde dans eden bir eğlenceyle sordu. Kim bakışlarını kısmıştı.

Alison bir nefes aldı. "Tamam, bu yeni bilgi bazı şeyleri değiştiriyor ama hiçbir şeyi de değiştirmiyor.

Alison içkisinden bir yudum alırken Kim ellerini havaya kaldırdı.

Açıklayacağım. Duggar'ın kız kardeşini öldürmediniz ama onu kurtarmadınız da. Yakın değillerdi ve kardeşlik bağını güçlendirecek şekilde birlikte büyümemişlerdi. Onu tanımıyordu. Bu suçların arkasındaki kişinin sizden nefret ettiğini düşünüyoruz çünkü hayatlarını geri dönülmez bir şekilde değiştirdiniz. Kız kardeşini kurtarmayarak Duggar'ın hayatını değiştirmediniz.

"Yani o olduğunu düşünmüyorsun?

"Ben öyle bir şey demedim. Eğer Duggar bir fantezistse ve kız kardeşiyle bağ kurması halinde sahip olabileceği hayata büyük bir duygu yatırımı yapmışsa, bu seçeneği elinden aldığınız için sizden hala yeterince nefret edebilir.

"Sesinizde bir *ama* seziyorum.

'Her şeyi bir araya getirmek için baskın kişilik özellikleri hakkında daha fazla bilgiye ihtiyacımız var, umarım yarın şartlı tahliye memuruyla konuştuktan sonra bunu yapabiliriz. Billie'ye karşı daha önce şiddet uyguladığına dair bir kanıtımız yok ama yaraları-'

"Korkunç," diye tamamladı

Kim onun yerine. "Kesinlikle.

"Ama şiddete başvurmaması onu tamamen saf dışı bırakmıyor mu? Kim kafasını toparlamaya çalışarak sordu.

Alison düşündü. "Korkarım öyle değil. Travmatik olaylar veya tetikleyiciler farklı davranışları teşvik edebilir ve insanları tipe aykırı hareket etmeye teşvik edebilir.

"Bu ölçüde ve uzun bir süre boyunca mı?"

"Kesinlikle.

"Yani temel olarak şunu söylüyorsunuz...

'Size istediğiniz cevabı veremem. Duggar'ın sizin erkeğiniz olup olmadığını kesin olarak söyleyemem, ancak her yeni kanıt veya bilgi ile bir şekilde varsaymak daha kolay hale geliyor.

Kim, kendisine hiçbir şey söylememek için çok fazla kelime kullanılmış gibi hissetti.

"Tamam, Alison, zaman ayırdığın için teşekkürler...

"Ama sen hiç yardımcı olmadın," diye bitirdi sözlerini, ayağa kalkarak.

Kim onun gülümsemesine karşılık verdi. "Bana verdiğin bilgiler için minnettarım. "Tamam, bunu kabul ediyorum," dedi ve salona doğru yöneldi. 'Ve bunun üzerine

Not, yarın görüşürüz.'

Kim evden çıkarken iyi geceler diye bağırdı.

Hâlâ ön kapıya bakmakta olan Barney'ye, "Evet, üzgünüm evlat, yine sadece sen ve ben," dedi. Görünüşe göre Barney Alison'dan, Alison'ın ondan hoşlandığından daha çok hoşlanıyordu ve Alison'la yaptığı konuşmaya rağmen John Duggar hakkında ne hissettiğini hâlâ bilmiyordu. Stacey'nin kız kardeşinin Sutton Road'daki yangının kurbanı olduğunu söylemesi onu tamamen şoke etmişti. Hem kendisinin hem de eski ortağı Travis'in, çocukların annesinin yangında öldüğünü öğrendiklerinde hissettikleri suçluluk duygusunu hâlâ hatırlayabiliyordu, üstelik ikisinin de eve tekrar girmeleri mümkün olmamıştı.

Ama John Duggar onunla konuştuklarında açık, arkadaş canlısı ve görünüşe göre yardımseverdi ve bunu başından beri biliyordu. Bu ona hiç mantıklı gelmiyordu. Sonra Alison'ın hafta başında oyunun sonuyla ilgili söylediklerini düşündü: ona kalan tek şey buydu. Şu anda onu izliyor muydu? Ortadan kaybolması, Alison'ı öldürmek için yaptığı hazırlıklarla mı bağlantılıydı?

onun ölümünü?

"Tanrım," diye bağırdı telefonu çaldığında, irkildi.

"İyi akşamlar efendim," dedi patronuna.

"Bryant beni güncelledi. Gerçekten bu John Duggar olduğunu mu düşünüyorsun?" "Her şey o yöne işaret ediyor," diye itiraf etti.

"Ofisteki böcek sorununun çözüldüğünü ve ekibin sabah ekip odasına dönmekte özgür olduğunu bilmekten memnuniyet duyacaksınız.

"Ekip mi efendim?" diye sordu.

'Tüm ekip, Stone. Görünüşe göre bir hiç uğruna çok fazla yaygara koparmışsınız, ancak davadan uzak geçirdiğiniz günün size sakinleşmek ve eylemlerinizi yeniden değerlendirmek için zaman verdiğine inanıyorum.

Kim yaramazlık köşesinden çıkarıldığı için rahatladığını hissetti. "Elbette, efendim.

"Bir şey daha var. Alison'ın günlük raporu, kendi deyimiyle oyunun sonuna odaklanıyor ve şiddet tehdidinin kaçınılmaz olarak olayları taklit etmekten vazgeçip doğrudan size yöneleceğini düşünüyor.

"Bu bir tahmin, efendim," dedi, neden günlük bir rapor olduğunu bilmediğini merak ederek.

"Güvende olmayı tercih ederim, bu nedenle size yönelik tehdit seviyesi göz önüne alındığında, her zaman bir meslektaşınızla birlikte kalmanızı sağlayacaksınız.

'Evet, efendim,' dedi.

Zavallı Bryant, diye düşündü.

'Ve bütün gece evinizin önünde bir araba olacak. On beş dakika içinde orada olacak.'

Tartışmak için ağzını açtı ve sonra tekrar kapattı. "Teşekkür ederim, efendim.

"On beş dakika, Stone," dedi ve aramayı sonlandırdı.

Patronundan gelen koruma jestini takdir etti.

Ama evden çıkması gerekiyordu ve bekleyecek on beş dakikası yoktu.

YÜZ BEŞ

Alison durdu ve Elite'in dışında bir nefes aldı, bunu West Mercia Polisi'nin desteği olmadan yaptığının farkındaydı.

Denemediğinden değil. Merton'a yaptığı ilk üç arama kesilmiş, dördüncüsüne ise sert bir şekilde cevap verilmişti.

Curtis'in masum olduğunu söyleyecek kadar ileri gidebilmişti ki, Curtis'in kendisi hakkında resmi bir şikâyette bulunacağını söyleyerek sözünü kesti. Ve sonra adam aramayı sonlandırdı. Bir daha denememişti.

Bir telefon görüşmesi daha yapmıştı ve şu anda ona yardım edebilecek tek bir kişi olduğunu biliyordu.

Otoparkın yarısı doluydu ve müşterilerin çoğunluğu, hava yirmilere kadar soğuduğunda havanın tadını çıkarmak için içeceklerini dışarıdaki kanopili girişe getirmiş görünüyordu.

Kulübe girdi ve köşede oturan Jamie Hart'ı gördü. Bara bakarken el salladı ve yutkundu. Tom ona doğru baktı, dudaklarında bir gülümseme oluştu. Kadının gittiği yöne doğru bir bakış attı. Gülümsemesi kayboldu ve yaptığı işe geri döndü.

Güzel, adamın dikkatinin kendi üzerinde olmasını istemiyordu. Henüz istemiyordu.

"Geldiğiniz için teşekkürler," dedi ve karşısındaki koltuğa kaydı.

"İyi misin?" dedi, bir bardağı ona doğru iterek. 'Kuru ve beyaz ve buna ihtiyacın var gibi görünüyor. Neyin var?'

Onun talimatına uydu ve bir yudum aldı. Sadece bir yudum.

'Merton'la konuşmaya çalıştım ama beni dinlemedi. Onun yerine beni rapor ediyor. Soruşturmayı engellediğimi söylüyor.

Jamie gülümsemesini gizlemek için içkisinden bir yudum aldı. "Onun bakış açısına göre, biraz baş belası oldun.

"Evet, sanırım öyle," dedi başının üzerinden bakarak. 'Ama başka kimi arayacağımı bilemedim ve geçen gece soruşturmada çatlaklar olduğunu ima ettiniz, bu yüzden güvenebileceğimi biliyordum-'

"Çatlak demedim ama-

'O yapmadı Jamie,' diye ağzından kaçırdı. 'Curtis'in bir mazereti var. Barın arkasında Tilly ile birlikteydi.

Kaşlarını çattı ve inanmayarak arkasına baktı. "Peki, neden söylemedi?

'Muhtemelen o hatırlamıyordur ama Tilly hatırlıyordur. Tom ve Tilly'nin birbirleri için etkin bir şekilde mazeret sağladıklarını hatırlamıyor musunuz?

Başıyla onayladı. "Ofiste falan mı?

'Tom söyledi, ama Tilly biraz daha farklı bir şey söyledi. Evliliğini korumak için yalan söylediğini itiraf etmesine yetecek kadar.

"Lanet olsun, emin misin?" diye sordu çenesini
ovuşturarak. "Evet, temize çıkmakla kaybedeceği çok şey
var.

"Ama dur bakalım," dedi ona yetişirken. 'Yani Tom Drury'nin Beverly'nin saldırısı için artık bir mazereti yok.

'Aynen öyle,' dedi. "Şimdi seni neden aradığımı anlıyor musun?

"Ali, Merton'la konuşmalısın; bunu nasıl yaparsan yap, Drury hakkındaki şüphelerini ona dinletmelisin.

Alison başını salladı. "Bana inanmaz ama sana inanabilir.

Jamie omzunun üzerinden bara doğru bakarken onun sözlerini düşündü.

'Demek başından beri haklıymışsın. Profilin doğru çıktı. Genç, yakışıklı, başarılı, organize, muhtemelen akademik...'

"İşletme mezunu," diye onayladı.

'Yerelde yaşıyor ve-'

"Ve onun yapmadığını biliyorsun, değil mi Jamie?" diye sordu, yüzünü ona dönerek. "Çünkü sen yaptın.

Yüzünde şok ifadesi belirdi ama sonra sırıtmaya başladı. "Aklını mı kaçırdın sen?

Alison içindeki sinirleri bastırdı ve ilerlemeye devam etti. "Soruşturmanın her adımında beni engellediniz, profilimi savundunuz, insanlar için davalar açtınız

Çünkü profilime sen de uyuyorsun. Jennifer'ı öldürdün ve sonra kendini davaya dahil ettin. Soruşturmayı Curtis'e doğru ittin ama ekip beni dinliyordu. Kendine yardım edemedin. Tekrar yapmak zorundaydın. Jennifer'ın küpesinin heyecanı geçmiş miydi? Artık onun hayatı için yalvardığını hayal edemiyordun. Ve Curtis'le biraz teması olan birini seçtiniz, bundan sonra polisin onu daha ciddiye alması gerekeceğini biliyordunuz. Curtis de hiçbir şey hatırlamayarak elinize koz verdi.

"Bu harika, lütfen devam edin," dedi eğlenerek.

"Görüyorsunuz, Tom benim profilime çok uygun ama mükemmel değil," dedi içkisini kasıtlı olarak karıştırarak.

Hemen eli kucağından kalkarak damlaları sildi. 'Ben de

titizlikle düzenli dedim,' diye gözlemledi.

'Bunun hiçbir anlamı yok. Sadece dağınık masalardan hoşlanmıyorum,'

dedi kaşlarını çatarak. "Takdire şayan bir özellik," dedi alaycı bir tavırla.

'Jennifer'ın annesi de selamlarını yolladı, seni piç kurusu,' diye tükürdü. 'Kayıplarını kabullenmelerine çok yardımcı olduğunu söylüyor. Onların acılarından besleniyor, olayı yeniden yaşıyor, coşkuyu uzatıyor, kendi bilginle güç gösterisi yapıyordun-'

"Elinden gelenin en iyisi bu mu Ali?" diye sordu alaycı bir tavırla ve birdenbire onun haklı olduğunu şüpheye yer bırakmayacak şekilde anladı.

"Kesinlikle hayır," dedi onun alaycılığından güç alarak. "Geçen gece buraya dikmek için geldiğin küpe bende.

Yüzünde az miktarda renk kalmıştı ama hiçbir şey söylemedi.

"Curtis'e karşı açılan davanın çökmekte olduğunu biliyordunuz, bu yüzden dikkatleri Tom Drury'nin üzerine çekmek için benim profilimi kullanmayı planladınız. Küpenin çabucak bulunacağını düşündünüz, ama temizlikçi hasta olduğu için bulunamadı, bu yüzden müşteriler tarafından tekmelendi ve otoparka düştü, ben de onu buldum, paketledim ve kanıt zincirini başlattım.

Artık gülümsemiyordu.

'Eğer o mücevher parçasına çıplak elle bile dokunmuş olsaydınız, her yerinde DNA olurdu ve eğer bir şüpheliyle eşleştirebilecekleri bir şey varsa, başınız belada demektir.

"Kolayca çürütülebilir," dedi sakinleşmeye çalışarak. 'Tabii ki buradaydım ve DNA'm yüz farklı şekilde bulaşmış olabilir.

DNA'sının aldığı kupada olabileceğine dair bir itiraf.

"Ve bu en iyi kısmı bile değil," dedi içkisinden bir yudum daha aldıktan sonra derin bir nefes vererek. 'Beverly'yi kulüpten çıkan tek başına bir kadın olarak seçtiniz. Onu Lissett Yolu boyunca, caddenin sol tarafındaki bağlantı elemanları şirketini geçene kadar takip ettiniz.

'Bunu nasıl bilebilirsin? Hayır-' Ne söylediğinin farkına vararak konuşmayı kesti.

'Aceleniz yüzünden sağ pantolonunuzun paçasına takılı bisiklet klipsini çıkarmayı unuttunuz. Beş adım geriden takip ettiniz. Bahse girerim iyi bir adli kamera teknisyeni hem pantolonu hem de bisiklet klipsini tespit edebilecek ve aynısını evinizde bulabilecektir.

Yüz ifadesi öfkeden geçici bir eğlenceye dönüştü.

'Aferin Ali, bu işte sana verdiğim krediden daha iyisin. Ama görüyorum ki polis desteğin yok, destek yok. Tamamen tek başınasın ve kimse sana inanmayacak-'

"Ona inanıyorum," dedi Stacey, onun arkasında ayağa kalkarak. 'Ben Dedektif Memur Wood ve az önce her kelimesini duydum.

YÜZ ALTI

Kim koğuşa gitmeden önce hastanenin mağazasına uğradı. Penn Billie'nin büyükbabasını anlattığında üzülmüştü ama erkek akrabaların bazen cinsel saldırıya bu şekilde tepki verdiklerini, çoğu zaman eşlerinin, kızlarının, torunlarının yüzüne bakamadıklarını da anlamıştı.

Kim önceki gece gördüğü koğuş ablasına gülümsedi.

Endişe yüz hatlarını şekillendirdi.

"Onu yormayın, çok kırılgandır.

Kim neden uyarı aldığından emin olmadan başını salladı. Odaya girdi ve onu aldı. Yatağın yanında zaten biri oturuyordu.

"Hey..." dedi, onun için bildiği tek ismi kullanamadı. Neredeyse yumruklayacağı memur ayağa kalktı.

"Marm...

Yüzü renklendi ve yere baktı.

"O nasıl? Kim yatağın diğer tarafına geçerek sordu.

Girdim ve çıktım. Pek bir şey söylemiyor. Biraz ağlıyor ve sonra tekrar kayboluyor. "Ona sormayı denediniz mi...

"Hayır, Marm, vardiyada değilim," dedi sessizce, tekrar otururken. "Sadece yaptığım şey için özür dilemeye geldim..." Başını salladı. "Haklıydın...

"Hayır, değildim," diye itiraf etti Kim. "Seni tutmamalıydım ve özür dilerim ama... bir dakika, adın ne?

"Twonk.

"Takma adın değil.

Her ne yanlış yapmış olursa olsun, ona Twonk demezdi.

"Calvin, Marm," dedi.

'Polislik kariyeriniz boyunca size verebileceğim tek bir tavsiye varsa, o da kurbanın arkasındaki bireyi asla unutmamanızdır. Her zaman birilerinin kız kardeşi, erkek kardeşi, annesi vardır ve saygınızı hak ederler.

"Anladım Marm, ama bu kariyer için biçilmiş kaftan

olduğumu sanmıyorum. "Bunu neden söyledin?

Omuz silkti. 'Sadece düşündüğüm gibi gitmiyor. Ben uygun değilim...'

Kim omuz silkerek, 'Ben buna katılmıyorum,' dedi.

"Ama bilmiyorsun-

"Buradasın," dedi. 'Söylediklerini duymayan birinden özür dilemek için kendi vaktinde geldin. Bu bana yeterince şey anlatıyor," dedi Annie elinde büyük bir kahveyle odaya girerken.

"Üzgünüm, ben...

Kim onun özrünü elinin tersiyle itti. Memur kot pantolon ve tişört giymişti ve Kim sadece onun eve gidip üstünü değiştirecek zamanı ne zaman bulduğunu merak ediyordu.

Calvin ayağa kalktı. Billie'ye son bir kez bakarak, "Ben şimdi çıkıyorum," dedi. Odadan çıkmadan önce ikisine de başıyla selam verdi.

Kim onun gidişini izledi ve Annie'ye döndü.

'Bana bir iyilik yapar mısın? Onun geldiğini

etrafa yay. Annie gülümsedi. "Yaparım.

Ona Twonk diyenler, orada bir yerlerde düzgün bir adam olduğunu bilmeyi hak ediyorlardı.

"J... John..." dedi yataktan gelen küçük bir ses.

Annie kahvesini bir kenara bıraktı, oturdu ve kızın elini tuttu. "Hey,

Billie, benim, Annie," dedi sessizce.

"O... John... muydu?

"Hayır tatlım, seni kontrol etmeye gelen bir polis memuruydu.

Billie'nin gözleri faltaşı gibi açıldı. Kendine kanıt arar gibi odanın etrafına bakındı. Gözleri Kim'e takıldı. Varlığı onu rahatlatmış gibi görünen Annie'ye dönüp bakmadan önce kaşlarını çattı.

'Bu bayan bir dedektif, Billie. Bunu sana kimin yaptığını bulacak.'

Gözleri tekrar kapandı ve gözünden tek bir damla yaş düştü.

"John senin erkek arkadaşın mı, Billie? Annie sordu.

Başını salladı ve sonra başını sallayıp yutkundu.

"Eskiden...

Kim onun tekrar geri çekildiğini tahmin etti. Bir adım öne çıktı ve Billie'nin koluna dokundu.

"Billie, bunu sana John mu yaptı?" diye sordu nazikçe.

Billie başını salladı, sonra göz kapağının altından bir damla gözyaşı daha süzülürken başını salladı.

"Ben... onunla tanıştım...

ama..." "Onunla parkta mı

tanıştın? Başını salladı.

'B... ama... o... şiddet yanlısı değil,' dedi ve sonra çabayla iç çekti.

Kim, Annie ile şaşkın bir bakış alışverişinde bulundu. 'Ben de doğru dürüst bir cevap alamıyorum. Doktorlar yarın ilaçları azaltacaklar, o yüzden biraz daha...'

Annie'nin sözleri kapı aralığında bir figürün belirmesiyle son buldu. Bu, sadece yataktaki figüre bakan yaşlı bir adamdı.

İlerlerken, "Billie," diye fısıldadı. Kim hemen

arkasında Penn'i görünce şaşırdı.

Annie, adamın torununun yanına oturmasına izin vermek için ayağa kalktığında o da yanaştı.

"Onu sen mi getirdin?" diye sordu meslektaşına.

Başını salladı. 'Onu bir kez daha denemek zorundaydım patron. Zavallı kızın ailesine ihtiyacı var.'

Adam Billie'nin koluna dokundu, gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. 'Billie, benim. Büyükbabanım.'

Gözleri çırpınarak açıldı. Kendi gözyaşları onunkilerle eşleşene kadar sadece bir saniye baktı.

"Büyükbaba," dedi adam onu kollarının arasına alırken.

"Buradayım aşkım, buradayım," dedi adam ona sıkıca

sarılarak.

Kim boğazındaki duyguyu yuttu. "İyi iş,

Penn, çok iyi iş. "Teşekkürler patron.

Kim, Annie ile göz teması kurdu ve gideceğini belirtti. 'Seninle

aşağıya kadar yürüyeceğim patron. Bir şeyler atıştırıp onu eve

götüreceğim.

Şimdi onun neden saatine çok dikkat ettiğini anlıyordu.
Bu hızla giderse saat ondan önce evde olamazdı.

"Bir şey söyledi mi? Penn asansörden çıktıklarında sordu.

'Duggar'la tanıştığını ama onun şiddet yanlısı olmadığını söyledi...'

"Bu da hiç mantıklı değil," dedi, "çünkü elimizde beş ölü insan var ve bunların çoğuyla onun arasında bağlantı kurabiliriz.

Başıyla onayladı.

"Ee, doğruca eve mi gidiyorsun patron?

Normalde uygun bir yanıt verirdi ama adamın neden sorduğunu anladı.

"Evet, Penn, doğruca eve gidiyorum," dedi gözlerini devirerek.

Onu kafede bıraktı ve kapıdan çıktı, kafasında her şeyden önce onu rahatsız eden bir şey vardı.

Konuştukları herkes John Duggar'ın şiddet yanlısı olmadığını iddia etti. Yani ya bu cinayetlerden sorumlu değildi ya da her şeyi onun için saklıyordu.

YÜZ YEDİ

"Günaydın çocuklar," dedi Kim, ekibi sabah 7'de brifing için toplandığında. 'Öncelikle Stacey'e dün gece uğrayıp Alison ve önceki davasıyla ilgili bir durum ve adını hiç duymadığım birinin çifte cinayetten tutuklandığı konusunda beni bilgilendirdiği için teşekkür etmek istiyorum. Neredeyse iki saat sürmesi gerektiğinden emin değilim, ama bunun için teşekkürler, Stace. Sonra sanki sihirli bir değnek değmiş gibi Bryant o gider gitmez ortaya çıktı ve tüm bilgisayar ekipmanlarını çok yavaş bir şekilde toplayıp götürdü ve onu dışarı attıktan sonra senden on ya da daha fazla mesaj aldım, Penn. Güvende olduğumdan emin olmak için bunu planlamamış mıydınız?

Hep birlikte 'Tesadüf,' dediler.

"Eminim bu sabah işe bir ekip arabası eşliğinde geldiğimi öğrenince hepiniz rahatlamışsınızdır ama sizi temin ederim ki kendi başımın çaresine bakabilecek durumdayım.

Üçü arasında eğlenen bakışlar geçti. Gözlerini

devirdi. "Pekâlâ, biri tahtayı getirsin.

"Alison'ı beklememiz gerekmez mi patron? Stacey ayağa kalkarak sordu. Kevin Dawson'ın ölümünden sonra onun masasını devralan Stacey, şimdi en yakınındaki kişiydi.

'Gerçek katili yakaladıklarına göre West Mercia'ya yardım etmekle meşgul olacağını tahmin ediyorum. Woody'den yeniden görevlendirildiğine dair resmi bir bildirim alacağımıza eminim, ne demek istediğimi anlıyorsanız.

Bryant boş masaya bakarak, "Onu şimdiden özledim," dedi.

Evet, Kim de onun varlığına alışmıştı. "Tak tak tak," diye

duydu kapı aralığından.

Kim, beyaz bir Perspex tepsi taşıyan Doktor A'ya doğru gülümsedi. Ona odaya girmesi için el salladı.

"Günaydın," diye selamladı Kim.

Doktor A kaşlarını çattı. "Bugün burada mısınız yoksa dünkü gibi burada değil misiniz?" Başını salladı. "Siz İngilizler yabancısınız.

"Buradayım," diye onayladı Kim.

Tepsiyi boş masanın üzerine bıraktı ve elini uzatarak sağ üst köşeye doğru ilerledi.

"Memnun oldum Penny," dedi ekibin en yeni üyesinin elini sıkarak. "Ve Bryan," dedi diğer çavuşa başıyla selam vererek. "Ve sevgili Stacey," diye ekledi ve Kim'in, kadının yanlış söylediği kelimelerin kaçının hata olduğunu ve kaçının kendi eğlencesi için söylendiğini yüzüncü kez merak etmesine neden oldu.

Bryant sadece başını sallarken ve Penn şaşkın bir şekilde etrafına bakınırken, dedektif memur bu iltifat karşısında gülümsedi.

"Size dün bahsettiğim bilmeceyi getirdim," dedi boş masanın yanında durarak. 'Bunlar tanımlanamayanlar ve ne et ne de makine. Hepsinin fotoğrafı çekildi, incelendi ve DNA testi yapıldı. Belki yardımcı olurlar, belki olmazlar ama yorgun olduğum ve buradaki işim bittiği için daha az umursamazdım.

Kim, "Kısa sürede yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim, Doktor A," dedi.

'Rica ederim ve şimdi sizi parça parça bırakacağım. Öğrencilerim isyan ettiği için üniversiteye geri dönmeliyim.

Kim onun gerçek niyetini anladı ve kapıdan çıkarken yardımları için ona tekrar teşekkür etti.

Hepsi tepsinin etrafında toplandı ve bir göz attı.

"Ah," dedi Kim, kendini biraz ezilmiş hissederek.

En fazla bir santimetre genişliğinde birkaç plastik parçasını, düzleştirilmiş bir klipsi ve birkaç mavi kumaş parçasını seçebiliyordu.

Tepsiyi soluna doğru itti. 'Al bakalım, Penn. Bulmacaları ne kadar sevdiğini biliyorum,' dedi. Ekibin Stacey Wood'un hayatını kurtarmasına yol açan bir kâğıt bulmacadaki eksik harfleri bulan kişi oydu.

"Şerefe patron," dedi tepsiyi masasına geri götürürken. 'Her neyse, cevaplanmasını istediğim sorular var. Numaralandır Stace.'

Stacey tahtanın en üstüne 1 rakamını koydu.

'Duggar, Amy ve Mark'ın Hollytree'deki daireye geleceğini nereden biliyordu ya da onları nasıl ayarttı?

Kim devam etmeden önce Stacey'nin yolu yarılamasını bekledi.

'Amy, Mark, Phelpses ve Rubik'e enjekte edilen ilacın önemi nedir?

Sıradaki soru. Kitap hapishaneye ulaştıktan sonra nereye gitti? Dört, Duggar Phelps'lerle Winson Green'de mi tanıştı ve onları bu şekilde mi seçti? Oğulları Joel Greene, diğer insanlarla sohbet ederek çok zaman geçirdiklerini söyledi. Sonra, Duggar Billie'ye neden bu kadar şiddet uyguladı? Ve son olarak, Rubik de kim?'

"Duggar, Billie onu geri almayı reddettiği için şiddete başvurmuş olabilir mi? Stacey keçeli kalemi tahtaya vurarak sordu.

"Emin değilim," dedi Kim. 'O güne kadar şiddet uygulamamıştı ve Billie'nin söylediği küçük şey, saldırı sırasında onunla birlikte olmasına rağmen ona şiddet uygulamadığını gösteriyor.

Kim onların sorgulayan bakışlarına karşılık olarak omuz silkti. "Evet, aynen öyle.

Annie bu sabah ondan daha fazla şey öğrenmeye çalışacak. "Bu

kadar mı patron? Stacey yetişmiş bir halde sordu.

"Beni rahatsız eden birkaç şey daha var," diye itiraf etti. 'Jenks ve Nina arasındaki ilişkiden rahatsızım. Bana kötü kokular geliyor.

"Bu bir soru mu patron?

Kim başını salladı. "Sadece tahtaya not edin.

"Ama yön değiştirmiyoruz, değil mi şef? Bryant sordu. 'Yani, Duggar kesinlikle bizim adamımız, değil mi?

Kim tahtadaki tüm sorulara göz attı.

Başını salladı. "Evet, Duggar kesinlikle bizim adamımız.

YÜZ SEKİZ

Patron ve Bryant odadan çıktıktan sonra Stacey birkaç dakika boyunca tahtaya baktı.

"Bunu hiç düşündün mü Penn? Stacey sordu. "Ne hakkında?

'Suçlar ve patron. İkisini bir araya getiriyorum.

Başını iki yana salladı. "Gerçekten yapmamaya çalış.

"Yani çocukluğu hakkında yazılmış bir kitap vardı. Kardeşini korumaya çalışırken annesinin fiziksel ve zihinsel tacizine uğramış. O lanet radyatöre zincirlenmek.'

'Bunu düşünmemeye çalıştığımı söyledim,' dedi.

"Bir de Keith ve Erica var, üç yıl boyunca onu yanlarına alıp sevdiler, duvarlarını yıktılar ve-

"Yapmamaya çalıştığımı söylediğimi duydun-

"Ve Billie Styles'a yapılan acımasız cinsel saldırı-

"Evet, bunu gerçekten düşünmeyeceğim Stace," dedi kararlı bir şekilde.

'Söylemeye çalıştığım şey, bu gaddar piçin onu Herkesin görmesi için tüm hayatı. Gizli tutmaya ve saklamaya çalıştığı her şey...'

Tahtaya bakarken sözleri kesildi.

Penn onun bakışlarını takip etti. "Evet, bu sorulardan hangisine başlamak istersin?

Stacey çantasını alırken kaşlarını çattı.

"Ben sizi yalnız bırakayım da işinize bakın," dedi.

Çünkü birdenbire Stacey'nin kendi soruları oluverdi.

YÜZ DOKUZ

Kim'in Dudley'deki Castlegate Way'de bulunan Hope House'da yer alan Ulusal Denetimli Serbestlik Servisi'ni ziyaret etmek için pek çok nedeni vardı ve bugün kendini kulak memelerinden baykuşlar sarkan tombul bir kadının masasında otururken buldu. Tuzlu ve biberli saç kesimi kısa ve sertti, böylece kulak süslemeleri ön plana çıkıyordu.

"John Duggar," dedi Kim. "Onu en son ne zaman gördüğünü söyleyebilir misin?" "İki gün önce," diye cevap verdi ve ardından günlüğüne baktı. "Yaklaşık

Öğle yemeği vakti.'

"Peki o nasıldı?" diye sordu.

"Tedirgindi, pek kendinde değildi.

"Onu iyi tanıyor musun? Bryant sordu.

Gülümsedi. "Gittikçe zorlaşıyor," diye itiraf etti. 'Eski günlere göre ilgilenmemiz gereken çok daha fazla kişi var ve ben yirmi altı yıldır bu işi yapıyorum ama evet John'u oldukça iyi tanıyorum.

"Peki, onunla ilk ne zaman tanıştınız?

"Yaklaşık dokuz yıl önce. İçerideki ikinci ya da üçüncü büyüsünden sonra. Ben ona nazik dev diyorum. Bir sineği bile incitmezdi.

Kim, Billie'yi hastane yatağında hayal etti ve kabul edeceğinden emin değildi. "Bize ondan bahset," diye ısrar etti.

"Hikayesi benzersiz değil; annesi tarafından terk edilmiş ve daha sonra üç çocukla başa çıkamayan ancak elma şarabı almak için off-licence'a gidecek kadar enerji bulan bir büyükanne tarafından bakım sistemine teslim edilmiş.

Bryant, "En büyük çocuğu alıkoydu," diye belirtiyor.

'Küçük ikisinden daha az bakıma ihtiyacı vardı. Ve ev işlerine yardım edebilirdi.'

'O öldü, biliyorsun, en büyükleri. Bir ev yangınında, birkaç-' 'Biliyoruz,' dedi Kim. "Peki John bunu nasıl karşıladı?

"İyi değil," dedi başını sallayarak. "Birlikte bakıma verildiği diğer kız kardeşiyle iletişimini kaybetmişti. O çok daha sakin bir çocuktu: sessizdi, eğitim alıyordu ve sanırım uzun süreli evlatlık verildi, ama John o kadar değil. Çeşitli nedenlerle zorbalığa uğruyordu, cüssesi yüzünden, okuma ve yazmada zorlanıyordu. Çocuk yalnızdı. Birini, herhangi birini istiyordu. Birbirlerini tanımadıkları halde en büyük kız kardeşine ulaşmaya çalışmış ve kız kardeşi onu görmeyi kabul etmişti. Ama buluşamadan ölmüş.

"Kahretsin," diye fısıldadı Bryant.

Ona yan gözle baktı. Kendisi için bile karşısındakinin onu öldürmeye çalışan adam olduğunu hatırlamak yeterince zordu. Meslektaşının da bu odağı kaybetmesine izin veremezdi.

"Yani, kız kardeşini kaybettiğinde?...

"Daha iyi bir şey için umudunu kaybetmiş gibiydi. Sanki peşinden koştuğu her şey ulaşılmazdı. İyi bir şey beklemeyi bırakmıştı. Ta ki Billie ile tanışana kadar.

Kim hiçbir şey söylemedi ve onun devam etmesini bekledi.

Onu hayatımda gördüğüm en mutlu kişiydi. Bu onun ilk ciddi ilişkisiydi ve sanki herkesin sakladığı sırrı yeni keşfetmiş gibiydi. Elbette uzun sürmedi ama-'

"Ama neden olmadı? Kim sordu. "Madem o kadar mutluydu.

"O boşlukta, Müfettiş. Küçük suçlarla dolu hayatı onu daha fazla suça sürükledi. Kaçması pek mümkün olmayan bir döngüye girmiş durumda.

Kim bu kadının kötümser mi yoksa gerçekçi mi olduğunu anlayamıyordu ama daha yeni ve genç suçlu gruplarına atfedilmemesi için dua ettiği 'Umut yok' teorisini desteklemiyordu.

"Billie'yle tanışmasına rağmen yeniden suç işlemesi kaderinde vardı. Tek mesele Billie'nin buna ne zaman ve ne kadar süreyle katlanacağıydı.

"Yani ikinci buluşmalarından önce onları çift olmaktan çıkardın mı? Kim sıkıca sordu.

Omuz silkti. 'Yirmi yılı aşkın deneyimim ve haklıydım, değil mi?
I?'

Kim onun sesindeki zafere tepki vermemeye çalıştı.

Evet, tartıştıkları bu adam ondan tutkuyla nefret ediyordu ve evet, onu öldürmeye çalışıyordu ama lanet olsun, yıllar boyunca ondan v a z g e ç m e y e n biri var mıydı?

"Peki bu ayrılık bile onu şiddete yöneltmedi mi? Bryant sordu.

'Hiçbir şeyin yapabileceğinden emin değilim, memur bey. O şekilde yaratılmamış. O biraz yerel, sevimli köy aptalına benziyor,' dedi. 'Ve siz tepki vermeden önce ne demek istediğimi açıklayayım. John insanları memnun eden biri. Başkalarının fikirleriyle hareket eder. Kolayca yönlendirilir ve manipüle edilir.

Alison'ın onun ait olma hevesi hakkında söylediklerini hatırlayan Kim'in ilgisi arttı.

"Yani, doğru koşullar sağlandığında doğasına aykırı davranmaya ikna edilebilir.

Kadın şöyle düşündü. 'John Duggar sevilmeyi beklemiyor. Pek çok insan onu o kadar da sevmedi, bu yüzden John Duggar'ın kendisine iyi davranan biri tarafından hemen hemen her şeyi yapmaya ikna edilebileceğini söyleyebilirim.

YÜZ ON

Penn yazmakta olduğu e-postayı bitirdi ve yedek masanın üzerindeki Perspex kutuya baktı.

Patron bulmacayı ona vermişti ve yapacak daha iyi bir işi olmadığı zamanı kastettiğini tahmin ediyordu ama beyaz tahtadaki soru listesine bakılırsa o zaman yakın bir zamanda gelmeyecekti.

Yine de dikkatini çeken bir şey vardı. Özellikle de birkaç gün önce gördüğü parçalanmış insan ve metal küpünün bu hale gelmiş olmasına hayret ettiği için. Bunun için, sorumlu kadın ona istediği her şeyi söyleyebilirdi.

Neredeyse iradesi dışında sandalyesini geriye itti ve boş masaya doğru ilerledi.

Bir an için içindekileri değerlendirdi ve kendisine yardımcı olamayacağını düşündüğü üç kısa tel parçası, kurbanın cebinde olması gereken birkaç bükülmüş bozuk para, dört düğme ve bir fermuarı bir kenara itti.

Geriye yaklaşık iki santimetre karelik üç parça kart, bir klips ve üç parça mavi kumaş kaldı.

Bu eşyaları küvetten aldı ve masanın üzerine koydu. Daha iyi görebilmek için bir kalemle onları itti.

Mavi kumaş parçaları yaklaşık 10 cm uzunluğunda ve 1 cm genişliğinde şeritler halindeydi ve lifleri sağlamlık için sıkıca dokunmuştu. Yıpranmış kenarların bir rulodan koparılmış çöp torbaları gibi birbiriyle eşleşip eşleşmediğini görmek için onları hareket ettirdi. Eşleşmiyorlardı, bu da kumaş parçalarının eksik olduğu ve dolayısıyla bütünün önündeki 30 cm'den daha uzun olduğu anlamına geliyordu.

Onları bir kenara itti ve dikkatini yassılaşmış şarjöre verdi. Klipsi açmaya yarayan mekanizma kırılmıştı ve küçük kıskaç dişleri pürüzlü ve aşınmıştı. Onu kenara, mavi kumaşa doğru itti ve üç parça kartı yaklaştırdı. Parçaların birbirine uyup uymadığını görmek için kumaşta yaptığı gibi onları da kalemiyle oynattı ama bir eşleşme bulamadı.

Üç parçanın da bir tarafı düzdü.

Her bir parçaya ayrı ayrı daha yakından baktı. İlkinin sol üst tarafında gri bir p a r ç a vardı. Sağ tarafta üç harf seçebiliyordu. Bir not defteri aldı ve 'REN' harflerini yazdı. Onu yerine koydu ve ikincisine uzandı. Bunda da karttaki yırtıkların arasında birkaç harf vardı. 'IC' harflerini yazdı ve üçüncüye yöneldi. Son parçada harfler yoktu ama kâğıtta yukarı ve aşağı doğru ilerledikçe kalınlaşan beyaz bir yayın parçası gibi görünen bir şey vardı. Bu ona lüks bir restorandaki sanatsal bir sos damlasını hatırlattı.

Arkasına yaslandı ve sahip olduklarına baktı. Çok fazla değildi ama bir şeydi ve şimdi bunu değerlendirmek ona kalmıştı.

YÜZ ON BİR

Stacey cam bölmeye yaklaştı. "Affedersiniz, birinin benimle konuşmasının biraz zaman alabileceğini söylemiştiniz ama neredeyse yarım saat oldu...

'Memur bey, bir süre derken yarın ve ertesi gün tekrar gelmeniz gerekebileceğini kastetmiştim. Burası Çocuk Hizmetleri ve biz bütün gün oturup makarna salatası yemiyoruz.

"Ya tehlikede olan bir çocuğu ihbar etmek isteseydim? Stacey hızlı bir toplantı yapmanın bu kadar zor olduğuna inanamayarak sordu.

"Öyle mi?" diye sordu.

Stacey başını salladı.

"O zaman emin olun ki burada görmek istediğiniz kişiler ya yeni raporlar alıyor ya da mevcut vakalarla ilgileniyor.

"Eski davalarla kim ilgileniyor? Stacey sordu. "Otuz yıl öncesinden diyelim.

"Yani hiç kimse," dedi kaşlarını çatarak. "Çünkü artık çocuk olmazlar, değil mi?

Stacey, sabırsızlığını sesinden uzak tutmaya çalışarak, "Eski davaların kayıtlarına kimin baktığını kastediyorum," diye açıkladı.

'Bunlar merkezi bir arşivde tutuluyor. Tüm sosyal hizmet uzmanlarının erişimi olacaktır.

"Yakın zamanda bir dosyaya kimin eriştiğine dair bir kayıt olabilir mi?" "Otuz yıl öncesinden mi?

Stacey başını salladı.

"Elektronik olmaz, o kadar eski değil, ancak personelin arşiv odasına giriş yapması gerekiyor, bu nedenle odaya kimin girdiğine dair bir kayıt var, ancak oradayken hangi kayıtlara baktıklarına dair bir kayıt yok.

Kahretsin, diye düşündü Stacey, dudağını ısırarak.

Penn'le birlikte tahtaya bakarken Stacey, Duggar'ın bu olayları canlandırırken ne kadar ayrıntıya girdiğini fark etmişti. Saldırının tam yeri, gazoz şişesine yapılan atıf, yırtık beş poundluk banknot. Bunların hiçbiri kitaba girmemişti çünkü yazar bilmiyordu. Anlattıkları geçmişi, Mikey'nin ölümünü ve patronun bakım sistemine girmesini takip eden birkaç yılı kapsıyordu.

Bunların patronun herhangi biriyle paylaşmayı tercih edeceği ayrıntılar olduğundan çok şüpheliydi. Asla. Bu yüzden, bunların sadece dosyadan gelmiş olabileceğinden şüpheleniyordu.

Birinin ana bilgisayarlarına girip son birkaç ay içinde patronun herhangi bir elektronik kaydına kimin eriştiğini söyleyebileceğini ve ona takip edebileceği bir ipucu verebileceğini umuyordu.

'Eğer sosyal hizmet uzmanlarından biriyle konuşmak istediğiniz konu buysa, yarın öğle yemeğinizi yanınızda getirin. Haftalarca bekleyebilirsin.'

"Evet, biliyorum. Meşguller, hepimiz meşgulüz ama bu konuda konuşup durmuyoruz,' dedi Stacey ve arkasını dönüp gitti. Zamanını istasyonda, patronun tahtadaki sorularını yanıtlayarak geçirmesi kesinlikle daha iyi olacaktı.

"Zaman ayırdığınız için teşekkürler," dedi ve kapıya yöneldi. Telefonu çalmaya başlayınca durakladı.

'Ahşap,' diye cevap verdi.

"Stace, hâlâ Dudley'de misin?" diye sordu

Penn. "Gidiyorum. Hiçbir şey

alamıyorum...'

"Bir personelle görüşebilir misiniz?

Döndü. Kadın tekrar telefonla konuşuyordu. "Eee... evet."

"Kimlik kartı beyaz ve gri mi?

Stacey cam bölmeye doğru geri çekildi ve bir göz attı. "Evet," diye

cevap verdi.

Telefonla konuşmaya devam ederken kadın ona soru sorarcasına baktı.

"Mavi kordon mu? Penn devam

etti. "Evet.

"Üzerinde "Çocuk Hizmetleri" yazan mı?

"Evet.

"Ve üzerinde beyaz çizgi olan Dudley Konseyi logosu." "Penn,
hepsi evet şimdi ne?...

Doktor A.'nın getirdiği tepsinin içindekileri hatırlayınca sözleri dağıldı.

"Kahretsin, sence de öyle değil
mi?..." Penn, "Evet," diye
yanıtladı.

"Seni sonra ararım," dedi ve aramayı
sonlandırdı. Cama vurdu.

Kadın telefonu bırakmadan önce ona pis bir bakış attı. "Sanırım
senin için zaman-

"Hasta ya da izinli bir personeliniz var mı? Stacey kalbi göğsünde çarpmaya başlarken sordu.

Başını sallamadan önce tereddüt etti. 'Evet, vaka çalışanlarımızdan biri, Ernest Beckett, birkaç gündür ortalıkta yok. Ona ulaşamıyorum-'

"Böldüğüm için özür dilerim ama bana bir tarif verebilir misiniz? Stacey cep telefonunu çıkararak sordu.

Görünüşe göre Rubik yeni bir isim almak üzereydi.

YÜZ ON IKI

"Bryant, dürüst olmalıyım, bu adamla ilgili içime sinmeyen bir şeyler var.

"Biliyor musun, şef, böyle şeyler söylediğin zamanki kadar canım sigara istemiyor.

"Neredeyse dört yıl oldu Bryant, unutma bunu," dedi onun günde otuz alışkanlıktan uzak durması hakkında.

"Ama hepimiz Duggar'ın bizim adamımız olduğu konusunda hemfikiriz. Her pastada onun parmağı var. Sence bunu görmezden mi gelmeliyiz?'

'Hiçbir şeyi görmezden gelemeyiz,' dedi. "Onu işaret eden şeyleri bile.

"Ama aslında hiçbir şey onu işaret etmedi. Evet, boktan bir hayatı vardı ve eğer istersen sana Winson Green'de aynı geçmişe sahip yüz ya da daha fazla adam gösterebilirim. O eşsiz biri değil ve içinizdeki değişimi anlamıyorum-'

Telefonu çaldığında konuşmayı kesti. Bu konuşmaya daha sonra devam edeceklerdi.

"Stace?" diye cevapladı.

"Patron, Dudley'de Çocuk Hizmetleri'ndeyim.

"Ee... neden?" diye sordu Kim. Tahtada sorduğu sorularla söz konusu bina arasında bir bağlantı olup olmadığından emin değildi.

Stacey, "Detay patron," diye açıkladı.

Kim onun açıklamasını dinledi ve bunu kendisinin de fark etmemiş olmasına şaşırdı.

Bir şey bulmasaydı meslektaşı da aramazdı.

"Devam et," dedi.

"Bir sosyal hizmet görevlisi var. Ellili yaşların başında, Rubik için Doktor A'dan aldığımız eşkalin aynısı. Birkaç gündür işe gelmemiş ve kayıtlarınıza kolaylıkla ulaşmış olabilir.

"Duggar'a bazı ayrıntıları aktardığını düşünüyorsun. "Öyle düşünüyorum patron," dedi Stacey.

"Tamam, Stace, bana bir adres bulmaya çalış-

'Adı Ernest Beckett. Norton, Stourbridge'deki 17 Wilmslow Caddesi,' diye yanıtladı Stacey.

"Stace...

'Gitmeliyim, beni çağırıyorlar. Burada benimle konuşmak isteyen biri var.'

"Tamam, ama ofise döndüğünde bana bir iyilik yap. "Tamam patron.

"Penn'den bitkiyi al.

"Yapacağım," dedi ve kıkırdayarak görüşmeyi sonlandırdı.

"Tamam Bryant," dedi Kim, yenilenmiş bir enerjiyle. 'Gidip Ernest Beckett evde mi bir bakalım.

YÜZ ON ÜÇ

Stacey uzun boylu, zayıf adamı genel ofisten geçerek arkadaki bir odaya kadar takip etti. Alan kişisel değildi ve herkes tarafından kullanılan bir toplantı odası olduğunu tahmin etti.

"Bay Beckett'a olan ilginizi öğrenebilir miyim?" diye sordu ciddiyetle.

Stacey cevap vermeden önce tereddüt etti. Yarım saat gibi kısa bir süre içinde, Sibirya'daki dış ofiste eski bir dosyadaki bilgilere erişim protokollerini öğrenmek için birinin zamanını çalmasını beklemekten, Ekip Lideri Bay Tweedy tarafından operasyonun çekirdeğine kadar eşlik edilmeye geçmişti. Ama sadece bir kez Ernest Beckett ile bir bağlantısı olduğunu ima etmişti.

Bu adam ondan bir şey istiyordu ve bunu hemen yapmak istiyordu. Kızın acelesi yoktu.

"Bay Tweedy, Bay Beckett'ın resepsiyon görevlinize bahsettiğim bir dosyaya erişip erişmediğini bilmem gerekiyor. Kimberly Stone adında bir kızla ilgili olan. Bu bilgiyi elde edene kadar, Kimberly Stone ile ilgili herhangi bir bilgiyi paylaşamam.

-'

"Evet memur bey, arşive eriştiğine inanmak için sebeplerimiz var. İki ay önce arşiv odasına girmiş.

"Oraya ne için gittiğini bilmenin bir yolu var mı?

"O zamandan beri sadece iki kişi içeri girdi. Onlardan biri de bendim. Sık kullandığımız bir oda değil. Oradaki dosyalar çok eski.

"Peki, bahsettiğim kayda eriştiğinden neden bu kadar eminsiniz?" diye sordu, kafası karışmıştı. Elbette binlerce dosyadan bahsediyorlardı.

"Çünkü kayıtlar artık orada değil," dedi sessizce.

"Bütün dosyayı mı aldı?" diye sordu.

Başıyla onayladı. Ah, bu adamın içinde bulunduğu ve zerre kadar umursamadığı bokun seviyesini sayamazdı. Patronunun tüm çocukluğu o dosyadaydı ve artık güvenli bir ortamda bulunmuyordu. Meraklı gözlerden ve aç dedikoducular dan uzakta. Eğer o dosya yanlış ellere geçerse.

Tamam, hemen gitmesi gerekiyordu.

Sandalyesini geriye itti ve ayağa kalktı.

"Dur bir dakika," diye itiraz etti Tweedy. "Bana Ernest Beckett'la nasıl bir bağlantınız olduğunu söylemediniz.

"Üzgünüm, ancak aktif bir soruşturmanın parçası olduğu için detayları paylaşamıyorum.

Derin bir iç çekti. "En azından onu gözaltına alıp almadığınızı söyleyebilir misiniz?

Stacey onun sorusunu düşündü ve başını salladı. Çoğunu gözaltına almışlardı.

"Ona yöneltilen suçlamaların niteliği hakkında bana herhangi bir fikir verebilir misiniz? Adam neden kendisinin bir konuda şüpheli olduğunu düşünüyordu?

"Bay Beckett'la ilişkilerimiz konusunda son derece gergin görünüyorsunuz," diye gözlemledi.

"Sadece bir şeyi bilmem gerekiyor, memur bey. İşinizin bu hafta Bay Beckett hakkında alınan bir şikayetle bağlantılı olup olmadığını bilmem gerekiyor. Gerçekten de çok ciddi bir şikâyet.

YÜZ ON DÖRT

"Kesin bir koku var," dedi Kim başını posta kutusundan kaldırarak. "Ceset olduğunu sanmıyorum ama Chanel N°5 de değil.

"Sence küpün içindeki adamımız o mu? Bryant etrafına bakınarak sordu.

Kim ne yaptığını biliyordu ve onu takip etti. İkisi de ön pencerenin altındaki üç saksıya b a k ı p gülümsediler.

"Hangisi? Bryant sordu.

"En sağda," dedi hiç tereddüt etmeden.

'Ben orta diyorum,' diye sırıttı.

O bu şerefe nail olurken kadın kollarını kavuşturdu. Önce sol elini kaldırdı. Hiçbir şey yoktu. Ortadakini kaldırdı ve inledi. En sağdakini kaldırdı ve metal ona doğru parladı.

"Bunu nasıl yapıyorsun?" diye sordu başını sallayarak ve anahtarı geri aldı.

'Ortası çok açık. Herkes önce bunu dener. "Teşekkürler,"

diye mırıldandı Bryant.

'Soldaki gerçek kapıya çok yakın, bu da bilinçaltı için çok yakın, bu yüzden geriye kalan tek kapı sağdaki. Çok basit,' dedi adam kapıyı açarken.

"Tanrım, koku konusunda haklısın," dedi yüzünü buruşturarak.

Telefonu çalmaya başladığında eğildi ve yerdeki küçük posta yığınını aldı.

Telefonunu çıkardı ve inledi. 'Frost, mesajı al. Seninle konuşamam. Patronun talimatları,' diye bağırdı aramayı kesmeden önce ekrana.

"Siz şef olduğunuz için mutfağı kontrol etmenize izin vereceğim, ben de salonu halledeceğim.

"Şerefe," dedi, kokunun nereden geldiğinden oldukça emindi.

"Tanrım," dedi kendi kendine mekâna girerken.

Ernest Beckett, sadece kullanacak eşyası kalmadığında temizlik ve düzen yapan bir adamdı.

Lavabo ve çevresi hâlâ içinde yiyecek ve içecek artıkları bulunan tabaklar, kâseler, bardaklar ve fincanlarla doluydu. O yaklaşırken katliamdan birkaç sinek yükseldi. Adamın kendine atıştırmalık bir şeyler hazırladığı belli olan çalışma yüzeyinin bir bölümüne doğru yönelmeden önce çılgınca havada süzüldüler. Yağ lekeleriyle kaplı çaydanlığın yanına, doğrudan güneş ışığı alan bir yere bir kalıp peynir bırakılmıştı.

Kirli bir bıçağın yanında bir küvet margarin duruyordu.

Her şeyi dışarıda bırakmak, adamın aceleyle gittiği anlamına geliyordu ama herhangi bir boğuşma izi yoktu. Kapı kilitliydi ve yedek anahtar normal yerindeydi.

Bryant ona katılarak, 'Asla yılın temizlikçisini kazanamayacaksın,' dedi.

Yüzünün önünden bir sineği uzaklaştırırken lavabonun yanındaki dağınıklığa baktı.

"Yukarıda, yatağının başucundaki dolapta daha fazlası var.

"Ah," dedi Kim.

"Karım yatağa bir dilim tost götürmeme bile izin vermiyor," diye inledi.

"Bazı erkeklerin kendi hallerine bırakıldıklarında neler yapabildikleri şaşırtıcı.

Bryant dolap kapaklarını açıp kapatarak, "Biliyor musun, bir keresinde ben de yapmıştım," dedi. "Karım kız kardeşiyle birlikte Cheshire'da bir hafta sonu kaplıcasına gitmişti. Macaulay Culkin'in evin içinde istediği her şeyi yaptığı *Evde Tek Başına* filmini hatırlıyor musunuz? İşte o bendim. Cumartesi gününü pijamalarımla geçirdim, istediğimi yedim, istediğimi içtim, bulabildiğim tüm akılsız aksiyon filmlerini indirdim.

'On yaşında bir çocuğa dönüştü,' diye gözlemledi.

'Aynen öyle, ama ertesi sabah bunu atlatmıştım ve Pazar gününü kanıtları temizleyerek geçirdim. Yine de yatakta tost yediğimi biliyordu.

"Eşiniz daha iyi bir dedektif gibi görünüyor-

"Ve tam burada söylemeden edemeyeceğin bir şey söylemeni engelleyeceğim, şef.

"Peki, bu bize adam hakkında ne anlatıyor?

"Bu bize ya umursamadığını ya da etrafındaki karmaşayı görmeyi bıraktığını gösteriyor," diye cevap verdi Bryant. "Ayrıca bize muhtemelen ziyaretçi beklemediğini de söylüyor.

"Arabadaki adamın o olup olmadığını bize söylemiyor,"

diye homurdandı Kim. "Hayır, ama salondaki bilgisayar

söyleyebilir.

'Bryant, üzerinde çalışıyor olabilirdik...'

"Rahatla," dedi ona sırıtarak. 'Stacey ve Mitch zaten yoldalar, o yüzden onlar gelene kadar dokunmayı aklından bile geçirme.

YÜZ ON BEŞ

"Gerçekten mi patron? Stacey önce ona, sonra Mitch ve Bryant'a, sonra da tekrar masaya bakarak sordu.

Dizüstü bilgisayar Mitch tarafından kaydedilmiş ve poşetlenmişti ama bunu bilgisayar açık, açık ve tuşlar plastikten görülebilecek şekilde ustalıkla yapmıştı.

Kim onun arkasında durarak, "Hadi ama Stace, bundan daha zor koşullarda çalıştın," dedi.

"Evet, dev bir prezervatifle çalışmak benim normal iş günüm değil," dedi omzunun üzerinden bakan üçüne dönerek. "Ve biraz boşluk lütfen.

Stacey yazmaya başladığında hepsi geri çekildi.

Kim ekranda bir arka uç menüden diğerine geçerken Stacey, "Sanırım ne bulacağımı biliyorum," dedi. Kim, Stacey'nin tam olarak neye baktığını bilme yeteneğine sürekli hayret ediyordu. Bu ona bir arenanın arka koridorlarını hatırlatıyordu. Perde arkasında çalışan servis alanları ve karanlık geçitler. Sadece burayı iyi bilenler yollarını bulabilirdi.

"Paylaşmak ister misin? Bryant sordu.

'Bilseydim yapardım,' dedi. 'Benim asıl ilgilendiğim şey onların nasıl
-'

Stacey konuşmayı kesti ve Kim onu zorlamaması gerektiğini biliyordu.

O da
aslında onlarla değil, daha çok kendisiyle konuşuyordu.

Mitch eşyalarını toplayarak, "Ben gidiyorum," dedi. "Buranın geri kalanıyla ne yapmak istediğini bana haber ver.

"Yapacağım," dedi Kim. Bu adamın arabadaki adam olup olmadığına dair ellerinde kesin bir bilgi olmadığını zaten açıklamıştı.

Bildikleri tek şey, ev sahibinin her an işe ve eve gelmemesinin son derece makul bir açıklamasıyla gelebileceğiydi.

Gerçi Stacey'nin kayıp dosyayla ilgili anlattıklarından sonra bu senaryodan çok şüpheliydi.

"İyice bakmak ister misin? Bryant da onunla aynı şeyi düşünerek sordu.

Başını iki yana salladı. "Anlamsız. Ernest Beckett dosyamı aldıysa bunu gece geç saatlerde okumak için yapmadı. İşini ve kariyerini riske atmadan iş yerinde okuyabilirdi. Sanırım birisi için aldı.

"Buna katılıyorum," dedi Stacey.

İkisi de onu görmezden geldi.

Stacey eğlenerek, "Evet, aslında şu anda s i z i n l e konuşuyorum," dedi.

İkisi de yemek masasına yaklaştı.

"Tamam, düşündüğüm gibi. Bu dosya çocuk pornosuyla dolu. Tam olarak üç binden fazla resim.'

"Piç kurusu," dedi Bryant. Kim de metalin içinde ezilmiş olan Ernest Beckett ise o sırada hayatta olmasını umuyordu.

"O kadar hızlı değil," dedi Stacey, faresini binlerce veri arasından kısa bir veri satırının üzerinde gezdirerek.

"Görüntülenen tek resim bu.

"Neden?" diye sordu Kim şaşkınlıkla. "Bir pedofil için normal bir davranış değil. "Kontrol etmek için sanırım," dedi Stacey. "Çünkü onları indirdiğini sanmıyorum. En azından kasıtlı olarak. Hepsi aynı gün bilgisayarına inmiş. Ne öncesinde ne de sonrasında. Tek bir resme erişmiş "Sanki öyle olduklarından emin olmak ister gibi. "Şantaj mı? Kim sordu.

Öyle görünüyor. Eklentinin içine yerleştirildiği e-postayı aldım. Bir tatil kazanma şansı olarak gelmişti. Oldukça zayıf ve amatörce ama çıplak gözle bakıldığında yeterince ikna edici; ama katılmak için bağlantıya basar basmaz görüntüler indirildi.

"Bir yerlerde ona ne yapması gerektiğini söyleyen bir tür takip mesajı olması gerektiğini düşünüyorum, bu yüzden e-postalarını ve diğer şeyleri incelemeye devam edeceğim.

"İş yerinde bir şikayet olduğunu mu söylüyorsunuz?

Stacey başıyla onayladı. "Vakalarından birine uygunsuz davrandığını belirten isimsiz bir mektup.

'Ama istedikleri her şeyi yaptıysa, bunu neden yapsınlar ki? Bryant sordu. 'Onlara dosyayı aldı, teslim etti ve...'

'Hayır demediyse tabii. Belki de ani bir vicdan azabı duydu ve polise gideceğini söyledi,' dedi Bryant.

"Olabilir," diye kabul etti Kim, telefonunu çıkararak.

Cebinden daha önce aldığı kartı çıkardı ve numarayı aradı.

John Duggar'ın gözetim memuru ikinci çalışta cevap verdi.

Kim ona buldukları şeyin kısa bir özetini sundu ve ardından en önemli soruyu sordu. Kadın cevap verirken hiç tereddüt etmedi.

"Kesinlikle hayır," dedi. 'John Duggar anlattıklarınıza yakın bir şeyi gerçekleştirebilecek kapasitede değildir.

Evet, o da aynen böyle düşünmüştü.

"Ama sanırım bunu yapabilecek birini tanıyordur.

YÜZ ON ALTI

Bryant aramayı sonlandırdı ve ona döndü.

'Evet, Memur Gennard Duggar'ın beş ay boyunca hücre arkadaşı olan Derek Lowry'nin siber hırsızlık ve çalıntı kimlik satma suçlarından içeride olduğunu doğruladı. Görüntülerin yerleştirildiği mesajı kolaylıkla hazırlamış olabilir.

"Harika, adresi aldın mı?

Bryant başıyla onayladı. "Üç gün önce şartlı tahliyesini ihlal ettiği için HMP Bristol'da kalıyordu.

"Ama bu genç yetişkinler için ve..."

"Çocuk on yedi yaşında.

"Anladım," dedi Stacey ve ikisinin de dönmesine neden oldu.

'E-posta, indirme mesajından bir gün sonra geldi. İşte burada.

Kim omzunun üzerinden okudu.

Bay Beckett.

Lütfen bunu dikkatle okuyun. Bu önemsiz bir posta değildir ve itibarınız ve kariyeriniz bu mesajı ciddiye almanıza ve aşağıdaki talimatları harfiyen uygulamanıza bağlıdır.

Dün sabah saat 10.05'te bilgisayarınıza çocuk pornografisi içeren binlerce resim indirdiniz. Bunları dizininizdeki fotoğraflar klasöründe bir

Childs Play adlı alt klasör. Bunları silmeye çalışırsanız yine de iz bırakacaklardır.

Aşağıdakileri yapmazsanız polis ve işverenlerinizle temasa geçilecektir:

Bakım sistemine 15 Haziran 1988 tarihinde giren Kimberly Stone'un dosyasını alın

Dosyayı Cuma gecesi saat 23:00'te Llewellyn Avenue, Lower Gornal'daki sarı çöp kutusuna atın.
Eve dönün ve bu mesajı silin.

Bu talimatlarda herhangi bir değişiklik olması halinde derhal şikayette bulunulacak ve polis aranacaktır.

'Tanrım,' dedi Kim. 'Keşke bizimle temasa geçseydi, bunu durdurabilirdik. Onları hemen orada yakalayabilirdik.

"Gidip belirtilen yeri kontrol edelim mi?

"Gerek yok," dedi Kim. 'Bir numaralı koruyucu ailenin sokağıydı.

"Ama neden?...

Çünkü biliyordu, Bryant. Bu izi takip edeceğimizi biliyordu. Bu benim için sadece bir tokat daha,' diye homurdanarak odada volta attı. 'Yemin ederim, sadece bir tokat daha-'

Telefonu çalmaya başlayınca konuşmayı kesti.

"Keats," diye telefona sarıldı ve iki meslektaşı arasındaki ifade değişimini yakaladı.

'Eğer ben aramadan önce sinirliysen,' dedi, 'işim bittiğinde daha da sinirli olacaksın. Netherton Tüneli'nin girişinde buluşalım ve sana nedenini göstereyim.

YÜZ ON YEDI

Netherton Tüneli Ağustos 1858'de açılmıştır ve kanal çağı boyunca İngiltere'de inşa edilen son büyük kanal tünelidir. Genişliği 27 feet olarak inşa edilen tünel, içinden geçen römorkörlerle dar teknelerin iki yönlü çalışmasına olanak sağlıyordu.

Kim, Keith'in onu aydınlık bir Pazar öğleden sonrasında tünelde yürüyüşe çıkardığını, karanlığın içinde ona rehberlik ettiğini ve ardından 9.000 feet ötedeki diğer uca işaret eden ışık lekesini gösterdiğini hatırlıyor.

Tünele doğru ilerlerken, tünelin doğu duvarındaki zincir işaretlerini gösterir ve ona atlı dar teknelerden bahsederdi. Tünelin çatısındaki 'biberlik' adı verilen havalandırma deliklerinden damlayan damlaları görmezden gelmeye çalışır ve onun kulağa ne kadar heyecan verici geldiğine odaklanırdı.

Kim kendini şimdiki zamana geri çekti. Hissetmesi gereken pek çok duygu vardı ama John Duggar'ın cesedine bakarken hissettiği ilk duygu üzüntü oldu.

Bu adam hayata pek de iyi bir başlangıç yapmamıştı ve kader ona darbe üstüne darbe indirmiş gibiydi. Boyu, geçmişi ve okuma yazma bilmemesi onu güvensiz ve acımasız kişilerin hedefi haline getirmişti. Zaman zaman umut olduğunu biliyordu. İşi, Billie ile olan ilişkisi, hayatını değiştirmesi için birer fırsattı.

"Bu adamı mı arıyordunuz, Müfettiş? Keats ayağa kalkarak sordu.

Kadın başını salladı. "Evet, bu hafta olan pek çok şeyden şüpheleniyorum.

"Çarşamba gecesinden bu yana bir şey olduysa bu o değildir çünkü yaklaşık otuz altı saattir ölüdür.

"Ve daha yeni mi bulundu? Kim sordu.

"Oradaydı," diye başıyla tünel ağzının yan tarafını işaret etti Keats. "Yeşilliklerle kaplıydı ama adamın birinin av köpeği ayakkabılarından biriyle geri geldi ve ceset bulundu. Görünüşe göre kalbinde tek bir bıçak yarası var.

Kim geri çekilip iyice baktı. Dövüşmeyi sevsin ya da sevmesin, bu adam düşmesi zor bir adamdı ve yine de ellerinde ya da kollarında hiçbir savunma yarası göremiyordu.

"Benim için başka var mı, Keats?" diye sordu.

"Arkadaki kan kaybına bakılırsa yerinden oynatılmamış.

Evet, çünkü bunun için küçük bir ordu gerekirdi, diye düşündü.

Keats devam etti. 'Küçük bir bıçak, iyi yerleştirilmiş, yaraya bakılırsa acı çekmemiş olmalı. Onu geri aldığımda size daha fazlasını verebilirim.

"Tamam, teşekkürler," dedi ve arkasını

döndü. Üç adım sonra.

"Um... Müfettiş, bir şey unutmuyor musunuz?

Döndü. "Ne gibi?

'Saygısız bir tutum, gerçekçi olmayan zaman çizelgelerine uymamın istenmesi, sinir bozucu şakalar, kötü mizah girişimleri. Yukarıdakilerin hepsi mi?

Arabaya doğru yürümeye devam etmeden önce ona kısa bir gülümseme sundu. "Her şey bitmiş olabilir, biliyorsun," dedi Bryant, onun yanına geçerek.

'Duggar'ın ölümünden bu yana hiçbir olay yaşanmadı. Billie ile birlikte olduğunu ve sonra ortadan kaybolduğunu biliyoruz. Bu tamamen bağlantısız bir olay olabilir. Bu adamın düşmanı olmaması pek mümkün değil. Belki de içlerinden biri tam zamanında ona ulaştı ve bize bir iyilik yaptı.

"Hmmm...

"İkna olmuş gibi görünmüyorsun.

"Hmmm..." diye tekrarladı.

"Kafam karıştı," dedi başını kaşıyarak. 'Madem Duggar'ın adamımız olmadığını ve bunun son olduğunu düşünüyordun, neden Keats'e daha fazla soru sormadın?

Kim arabaya binerken sessiz kaldı.

Bryant, John Duggar'ın yerde ölü yattığını görmesinin bile ona bilmesi gereken her şeyi anlattığını anlamamıştı.

Evet, John Duggar'ın ondan nefret ettiğine hiç şüphe

yoktu. Ama başka biri ondan daha çok nefret ediyordu.

YÜZ ON SEKIZ

"Peki, kan neredeydi? Bryant onu Duggar'ın kendi erkekleri olduğuna tekrar ikna etmeye çalışırken Kim sordu.

Keats'e yapılan kısa bir telefon görüşmesi, adamın giysilerinde ya da ayakkabılarında adamın kendi yarasıyla uyumlu olmayan herhangi bir kan izi tespit etmediğini doğruladı.

Penn ve Stacey sanki bir tenis maçındaymış gibi değiş tokuşu izlemeye devam ettiler.

Bryant hayal kırıklığı içinde başını ovuşturdu. "Ben-

'Eğer Duggar o şişeyle Billie'ye saldırdıysa üzerinde Billie'nin kanı olurdu.

Yüzünü buruşturdu. 'Keats bir hata yapmış olabilir. Sadece adamın kendi kanı olduğunu nasıl anlayabilir ki?

Kim telefonunu uzattı. 'Yaklaşık on yıllık eğitim ve otuz yıllık deneyim ama aramaktan ve kararını sorgulamaktan çekinme. Hâlâ onun en sevdiği dedektif olacağından emin değilim ama keyfine bak.

Bryant bu jesti görmezden geldi. 'Duggar'ın değişmek için zamanı olabilirdi ve

-'

"Nerede?" diye sordu, giderek artan bir hayal kırıklığıyla. "Onun evindeydik.

Kana bulanmış giysiler dikkatimizi çekmiş olabilir, öyle değil mi?" "Tam bir arama yapmadık, şef," diye sabırla cevap verdi.

"Peki tüm bunlar ne olacak Bryant?" diye sordu, tahtanın ve yönelttiği soruların yanında durarak.

"Duggar, Amy ve Mark'ı daireye nasıl çekti?

"Duggar kurbanlarımızın çoğunda bulunan uyuşturucuyu nasıl ele geçirdi?

"Kitabı kim sipariş etti ve şimdi nerede?"

"Duggar, Phelpses ile hapishanede mi tanıştı?

'Duggar neden Billie'ye aniden şiddet uyguladı? Ve şimdi daha fazla sorumuz var. Ernest Beckett'ın bu olaydaki rolü nedir?

Onun sözleri karşısında oda sessizliğe gömüldü.

"Kahretsin çocuklar," diye homurdandı, hayal kırıklığı içinde masaya vurarak. 'Gerçekten de Duggar'ın ölümünü tesadüf olarak kabul edecek ve kendimizin sırtını sıvazlarken bu soruları cevapsız mı bırakacağız?

Sonunda Penn sessizliğe cesaret edene kadar herkes başka tarafa baktı. 'Ama patron, en azından Duggar'ı bağlayabiliriz-'

"En azından yeterince iyi değil, Penn," dedi başını sallayarak. 'Ve Bryant, sırf bitmesini istiyorsun diye bu bittiği anlamına gelmez. Şimdi Woody'ye brifing vereceğim, eğer ben dönene kadar tüm bu sorulara cevap verebilirsen, davayı kapatırız, kutlama için bara gideriz ve ilk raunt benden.

YÜZ ON DOKUZ

"Hazır mısınız? Symes, Lord ve Preece'e sordu.

İkisi de başını salladı ve o da heyecanının kabardığını hissetti. Çok geçmeden buradan çıkacak ve o sürtüğe tam da ihtiyacı olan şeyi vermek için yola koyulacaktı. Ondan sonra da muhtemelen teslim olacaktı. Yatma vaktine kadar bile dönebilirdi.

"Sadece birkaç dakika aşağıda kalmanız yeterli, tamam mı?

Lord, siyah bir adamın varlığına en az duyarlı olan masaya yaklaşırken 'Anladım,' dediler.

Oturdu. "Hey, blud.

Dazlaklar önce birinden diğerine, sonra da Lord'a baktı. İçlerinden biri son kelimeyi vurgulayarak, "Bir tür bahse mi girdin, blud?" diye sordu.

"Sadece üzerimdeki ağırlığı atıyorum,

anladın mı?" "Dostum, kendi iyiliğin için...

"Özgür ülke," dedi Preece, içeri girerek. 'İnsan istediği yerde oturabilir-'

Tüm kanadın dikkati ortadaki masaya odaklanmışken yedi dazlak aynı anda ayağa kalktı.

Symes düşmana doğru ilerledi ve pozisyonunu aldı. 'Hadi, bırak adam...'

Baş dazlak Lord'a bir yumruk atınca sözleri kesildi. Lord onun kolunu kolayca kavradı ve onu döndürerek çetesinin içine geri itti. Çetenin misillemesiyle aynı anda seyirciler de ileri atılınca patlama oldu. Symes, kavgadan sadece bir adım ötede kendini yere bırakırken saymaya başladı.

Kapıdan bağıran muhafızları duyabiliyordu ama çevik kuvvet teçhizatı olmadan alana giremezlerdi.

Dişçi odasından çaldığı aleti aldı ve normalde dişlere sokulmak üzere ayrılmış olan kancayı kafa derisine sokup sürükledi. Yaradan hemen kan fışkırdı.

Deri yüzeyinin hemen altında bulunan çok sayıda küçük damar ve atardamar nedeniyle bolca kanayacak olan kendi kafasını yaralamayı seçmişti. Kafa yaraları nadiren göründükleri kadar ciddi olurlardı ama beyin sarsıntısı ve beyin hasarı korkusuyla ciddiyetle ele alınmaları gerekirdi.

Mahkûmlar nedenini bilmeden birbirlerini itiyor, kakıyor ve yumrukluyorlardı - ama kavga kavgaydı.

Kafa derisine ikinci kesiği atarken bir çift bacak ona doğru düştü. Kan alnından gözlerine doğru fışkırmaya başladı. Mükemmel.

Kapıların açıldığını ve tam teçhizatlı bir polis sürüsünün kulakları sağır eden sesini duydu.

Mahkûmlar ne olduğunu bile bilmediklerini fark ederek kenara çekilmeye başladılar. Başını yere koyup gözlerini kapattığında etrafındaki manzara açıldı.

Üstünde birinin kule gibi yükseldiğini hissetti.

"Kahretsin, çabuk buraya gelin," diye bağırdı Lord. 'Bu adamın ambulansa ihtiyacı var.

YÜZ YIRMI

Woody gülümseyerek, "Buraya o Cuma öğleden sonrası hissiyle gelmiş gibi görünmüyorsun, Stone," dedi. 'Ve duyduğuma göre tebrikler-'

"Hayır, efendim, değiller," dedi, davet edilmeden önce oturdu, bu da patronunun hemen endişelenmesine neden oldu.

'Ama baş şüphelinizin ölü bulunduğunu duydum ve-'

'Efendim, Bryant'la benim bilmediğim doğrudan bir bağlantınız var mı?

"Sistemde gördüm, Stone," diye düzeltti. "Bunun neden iyi bir şey olmadığı konusunda kafam karıştı.

"Çok fazla yarım kalmış iş var, Duggar ve olaylar arasında kuramadığımız çok fazla bağlantı var," dedi hayal kırıklığını yatıştırmaya çalışarak.

"Ne gibi?" diye sordu parmaklarını çenesinin altında birleştirerek. "Duggar ile Amy ve Mark arasında kesin bir bağlantı bulamıyorum. "Bulundukları daireyi görmedi mi?

Başını salladı. "Anahtarı kestirmediğini söylemiyorum, ama onları daireye çağırdıysa, neden ona çiçek götürdüler?

"Çiçeklerle birlikte mi geldiler?" diye sordu.

"Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap verdi.

"Yani, başka biri için olabilirler. Yolda bırakılmış olmaları ve cinayetle hiçbir bağlantılarının olmaması ihtimal dışı değil.

Kim hiçbir zaman bir şeyleri uydurmaya çalışmak için gerçekleri ortadan kaldırmaya meraklı olmamıştı ama haklı olduğu bir nokta vardı.

'Duggar'ın o ilacı nasıl bulduğunu bilmiyorum-'

"Eski bir mahkum uyuşturucuya ulaşabiliyor. Evet, bu biraz zorlama.' "Ama Duggar neden Billie'ye bu kadar şiddet uyguladı? Onu seviyordu.'

'Billie Styles'la ilgili değildi, değil mi? Sana olan nefreti hakkındaydı.'

'Efendim, şu anda midem size karşı hırlıyor. Çok fazla taviz veriyoruz, çok fazla keşke ya da olabilirdi diyoruz. İzlediğimiz yol karşısında çenem sıkışıyor. Sağlam kanıtlar nerede?'

"Yani söylediklerimin hiçbiri makul değil mi?" diye sordu.

'Mantıklı ama sağlam değil. Yani, daha önce hiç böyle bir konuşma yaptığımızı hatırlıyor musun?" diye sordu.

Şu anda ona bir yapboz yapıyorlarmış ve sadece bitirmek için benzer şekilli parçaları mevcut deliklere sokmaya çalışıyorlarmış gibi geliyordu.

'Her dava sonunda düzgün bir şekilde örülmez, Stone, ama gerçeklere ve olasılıklara itiraz etmenizin nedeni bu değil. İçinizdeki motoru gerçekten harekete geçiren nedir?

"Son oyun, efendim. Öyle bir şey yok. Bu davanın başlangıcında, amacın bana mümkün olduğunca çok zarar vermek, bana maksimum psikolojik acı çektirmek olduğu açıktı. Tüm bu cinayetlerin sonunda beni canlı bırakmanın bir anlamı yok. Bu kadar nefret dolu birinin beni ölü görmeye ihtiyacı var. Mantıklı olan tek şey bu. Duggar öldüğüne göre ortada ne bir son var ne de bir son olduğuna dair bir işaret. Planı neydi? Benimle ne yapacaktı? Alison gerçekten öldüğünde amacının bu olduğunu hepimiz biliyorduk.

"Peki onun bu konudaki görüşü ne? Duggar'ın senin erkeğin olduğunu mu düşünüyor?

"Güzeldi efendim. Bunu ona ben de sormak isterdim, bu yüzden onu Batı Mercia'ya geri göndermek için harika bir zaman.

Kaşları birbirine doğru hareket ederken Kim kaşlarını çattı.

"Stone, neden bahsettiğinden emin değilim ama Alison Lowe'un görev yeri değiştirilmedi.

YÜZ YIRMI BIR

"Tekrar dene, Stace," dedi Kim, ofiste volta atarak. 'Ve Penn, bak bakalım ekip arabası evine varmış mı?

"Tamam patron," dediler ve telefonlarına uzanmadan önce birbirlerine baktılar.

"Evet, sadece birkaç dakika olduğunu biliyorum ama her saniye önemli, değil mi?

"Bir şey yok patron," dedi Stacey. "Doğrudan sesli
mesaja. "Ve DCI Merton onları dün gece saat kaçta
bıraktığını söyledi?

"Benden yaklaşık yarım saat sonra," diye yanıtladı Stacey. Gece yarısı civarı. Bir ifade verdi ve bir ekip arabası onu doğruca evine götürdü. Merton, Jamie Hart'ın sorgusu sırasında başka bir şeye ihtiyaç duyarsa onunla temasa geçeceğini söylemiş ama o zamandan beri onunla konuşmamış.

'Tamam, bu hafta geldiği ve gittiği saatlerin güvenlik kameralarına bakmaya başlayın. Kendi aracından başka bir araçla gelip gelmediğini bilmek istiyorum.

Stacey başıyla onayladı ve istasyon kameralarına erişmek için tıklamaya başladı. "Penn?" dedi, adam aramayı sonlandırırken.

Başını iki yana salladı. 'Hâlâ birkaç dakika var. Oraya varır varmaz arayacaklar.

'Tamam, başka nereye bakabiliriz? Onun hakkında ne biliyoruz?' Kim sordu.

Penn omuz silkerken Stacey, "Çok yemek yiyor," diye önerdi.

"Yani bu kadın tüm hafta boyunca bizimle birlikte çalıştı ve elimizdeki en iyi bilgi köpeklerden hoşlanmadığı ve sağlıklı bir iştahı olduğu mu?

Meslektaşları hiçbir şey söylemedi. Kim sadece onlara kızgın değildi; aynı zamanda kendine de kızgındı.

Bryant tahtaya bakarak, "Bunun önemli olduğunu sanmıyorum," dedi.

'Bryant, yemin ederim eğer bana tüm bunların garip bir tesadüf olduğunu, Duggar'ın bizim adamımız olduğunu ve Alison'ın da yiyebildiğin kadar ye büfesine gittiğini söylemeye çalışırsan...'

"Öyle demiyorum, şef," dedi. 'Diyorum ki, bu noktaya kadar nerede olduğunun ya da ne yaptığının önemli olduğundan emin değilim. Eğer biz haklıysak, ki biz demek istiyorum, önemli olan tek şey şu anda nerede olduğu ve bunu bize söyleyebilecek tek kişi de sizsiniz.

Odadaki tüm tıkırtılar durdu. "Ben

mi?" diye sordu.

Başını salladı. 'İlk cinayet Amy ve Mark'tı, eskiden yaşadığınız yere benzer bir yerde siz ve Mikey gibi görünmek için sahnelendi. İkinci cinayet Keith ve Erica'nın ölümünü taklit etmek için tasarlanmış orta yaşlı bir çiftin sizin için özel olan bir yerin dışında öldürülmesiydi. Billie Styles'a yapılan saldırı...'

"Ne demek istediğini anlat Bryant," diye tersledi ama adamın nereye gittiğini az çok tahmin ediyordu.

"Eğer bu doğru ise, meslektaşlarınızdan birinin karıştığı travmatik bir olayla karşı karşıyayız.

"Dawson," diye fısıldadı.

Stacey yutkundu ve Penn yere baktı. Penn'in

telefonunun çalma sesi hepsini irkiltti. Hemen eline

aldı ve dinledi.

"Hiçbir şey yok patron," dedi. "Arabası yolda ama evden cevap yok.

Kim, 'Onlara zorla girmeleri için yetki ver,' dedi.

Penn, Bryant'a dönerken mesajı iletti.

'Anahtarlarını bize at. Bunu kendim görmek istiyorum ve bu sefer araba kullanma sırası bende.

YÜZ YIRMI IKI

Kim trafikte hızla ilerlerken hiçbir şey söylemedi, Bryant ise ona t u t u n u p yaşaması için dua etti. Bir kez bile ona yavaşlamasını söylememişti.

Neredeyse ekip arabasının arka tamponunu öpecekti.

'Bunun için teşekkürler, şef. Bizi karşıdan gelen bir araca çarptırmadığınız için,' dedi Bryant arabadan inerken.

Ön kapı açıktı ve iki polis memuru kapıda duruyordu. "Burada kimse yok, Marm," dedi biri.

"Boğuşma izi yok," dedi diğeri. "Teşekkürler çocuklar," dedi Kim, yanlarından geçerken.

Yanından geçerken oturma odasına baktı ve bir an duraksadı.

Ernest Beckett'in atıştırmalık bir şeyler hazırlama telaşına kapılıp apar topar binayı terk etmesinde gördükleri gibi, her zaman mutfağa yönelirdi, çünkü burası yakın zamandaki hareketliliğin en iyi göstergesiydi.

Salon genellikle sahibinin kişiliğine işaret eder ve bu odanın da bir kişiliği vardı. Oda altmışlı yıllara şık bir övgü niteliğindeydi. Kim'e kaleydoskopu anımsatan turuncu girdaplı pelüş halı. En uzak köşede bir gramofon ve yanında vinil albümlerin istiflendiği bir dolap vardı ama duvara monte edilmiş televizyon, duvara oyulmuş bir hoparlör ve odanın arka tarafında bir subwoofer ile son teknoloji ürünü kavisliydi. Dört ince, cılız bacak üzerine yerleştirilmiş iki minderli uzun kare bir kanepe televizyonun karşısında, yarım yumurta şeklindeki tek bir sandalye ise yan tarafta duruyordu. Kim o sandalyenin döneceğini ve eğileceğini biliyordu.

Alison'ı bu odada bir saniye bile görememiş olması yüzüne bir gülümseme getirdi. Kadın onu şaşırtmıştı ve bu hoşuna gitmişti.

Bu tek oda Kim'e Alison'ın başkası için değil kendisi için yaşadığını söylüyordu. Retro mobilyalar ama yüksek teknoloji ürünü görüntüler istiyordu. Bir tarza uymaya çalışmamıştı, sadece sevdiği şeyi seviyordu. Kendi evi seyrek döşenmişti ve dağınıklıktan uzaktı ama o böyle seviyordu ve başkalarını evinde hissettirmek için süs eşyaları ve ıvır zıvır almaktan hoşlanmıyordu.

Sakız pembesi Amerikan tarzı bir buzdolabı dondurucunun hakim olduğu mutfağa yöneldi.

Masa için yer olmadığından, mutfak üniteleri mermer tezgahın altından çıkarılmış ve iki tabure kendi yaptıkları oturma alanını tamamlamıştır.

Sağdaki ünite, içinde bardaklar, fincanlar ve bir düzine küçük tabak bulunan entegre bir bulaşık makinesiydi. Stacey haklıydı, görünüşe göre bu kadın atıştırmalıklarla beslenen ama doğru düzgün yemek yemeyen biriydi.

Bryant, "Birkaç tuhaf mobilya dışında üst katta bir şey yok," dedi. "Gördüğüm kadarıyla burada tekrar eden bir tema var.

Telefonu bir kısa mesajın alındığını bildirdiğinde Kim başıyla onayladı.

Mektubu çıkardı ve tanımadığı bir numaradan geldiğini gördü.

Açtı ve kanı donarken kelimeleri okudu.

Bryant dolap kapaklarını açarken o arkasını döndü ve tekrar okudu.

"Ne oldu? Bryant onun sessizliğini fark ederek

sordu. Hızlı bir karar vermek zorundaydı.

Telefonunu cebine geri koyarak, 'Keats'ten güncelleme var,' dedi. "Ne diyor?

"Fazla bir şey değil," diye geçiştirdi, zihni şimdiden bir plan oluşturuyordu. Adam ona tuhaf bir bakış attı.

"Alison'ı bulmamıza yardımcı olacak hiçbir şey yok," dedi, yalanı daha da kötüleştirmemeye çalışarak; ama şu anda her saniye önemliymiş gibi hissediyordu.

"Bryant, herhangi bir ipucu için banyosunu kontrol edeceğim. Dışarı çıkıp arka bahçedeki kulübeyi kontrol etmek ister misin?'

Onun bunun tamamen zaman kaybı olduğunu zaten bildiğini bilmiyordu. Mesajda öyle yazıyordu.

Arka kapıya ulaştı ve döndü. "İyi

misin, şef, biraz kötü görünüyorsun...

"Ben iyiyim Bryant, şimdi git kontrol et de yola çıkalım.

Arka kapıyı açtı ve tam kadın dönüp evden çıkarken dışarı çıktı.

YÜZ YIRMI ÜÇ

Bryant kulübenin kapısını, bulabileceklerinden kaynaklanmayan bir tedirginlikle açtı. Alison'ın ölü ya da diri olarak evde olmadığına o da patronu kadar emindi.

Hayır, ona mesajın Keats'ten geldiğini söylediğinde yüzünde beliren ifadeydi.

Onun yalan söylediğinden emindi ve eğer onun evinde kahve içiyor olsalardı ve o da Kim olsaydı, bunu söylerdi. Ama o Şef iken bu iyi bir fikir değildi.

Farkında olmadığı şey, ki bundan bahsetmeyecekti, iyi bir yalancı olmasına rağmen isteksiz bir yalancı olmasıydı. Onunla ilgili her şey doğrudan ve gerçekçiydi, bu yüzden onun gözlerini okumayı öğrenmişti. Ve gözlerinde pişmanlık vardı.

Gözlerini her zamanki baraka döküntülerinin üzerinde gezdirdi. Hırpalanmış bir barbekü, yırtık bir şemsiye ve örümcek ağlarıyla örülmüş bir dizi el aleti. İlgi çekici bir şey yoktu. Titizlik adına çevreye üstünkörü bir bakış attı.

Eve geri döndü. Ona mesajı kimin gönderdiğini tekrar sorarsa, ona tam olarak yalancı demeyecek, sadece doğruyu söylemesi için ikinci bir fırsat vermiş olacaktı.

"Hey, şef, kim dedin?...

Boş bir odaya konuştuğunu fark etmesi uzun sürmedi. Koridora doğru ilerledi ve salona göz attı.

Elbette Alison'ın banyosunu kontrol etmek için üst kata çıkıyordu.

"Hey, şef," diye seslendi, merdivenlerin dibinden.

"Orada değil, dostum... üzgünüm... Yani...

"Peki, nerede o?" diye sordu, eve giren polis memurlarından birine dönerek.

"Bir Astra Estate'te sadece birkaç-

Bryant küfretti ve telefonunu çıkararak mutfağa geri döndü.

Kadının numarasını çevirdi ve telefon çalmaya devam edip sesli mesaja düşerken sessizce içini çekti. Aramayı sonlandırdı ve tekrar denedi. Aynı şekilde.

"Lanet olsun," diye homurdanarak Stacey'yi aradı. Ne halt etmeye

çalışıyordu? "Hey Stace, şef aradı mı?

"Hayır... sen değil misin?...

"Onu bir şey için aradın mı?"

"Hayır, hiç-

"Stace, son zamanlarda Keats'ten bir şey geldi mi?"

"Bekle... hayır hiçbir şey yok. Yapabilirim-'

"Siktir," dedi, etrafına bakınarak.

Halihazırda burada bulunan ekip arabası, yeniden emniyete alınana kadar binayı güvende tutmak için kalmak zorundaydı.

"Stace, beni alması için bir ekip arabası

gönder. "Tamam, Bryant, ama bu da ne?...

"Şef arıyor, Stace. Şef firar etti.'

YÜZ YIRMI DÖRT

Kim cep telefonuna gelen yedinci aramayı duymazdan geldi ve kenara çekti.

Bu telefonlardan bazılarının Bryant'tan, bazılarının da muhtemelen Stacey'den geleceğini biliyordu.

Evet, iş arkadaşını öylece bırakıp gittiği için kendini kötü hissediyordu, özellikle de arabasını aldığı için ama mesaj çok açıktı.

Telefonunu çıkardı ve tekrar okudu.

'Kime sahip olduğumu ve kimi istediğimi biliyorsun. Yalnız gel yoksa o ölür. Nerede olduğumu biliyorsun.

Bu hafta bir kişinin ona karşı olan hastalıklı kan davası yüzünden yeterince insan ölmüştü. Bir kişinin daha zarar görmesini göze alamazdı.

Ve mesajı gönderen kişi haklıydı. Alison'ın nerede olacağını biliyordu.

Sadece kiminle olduğunu bilmiyordu.

YÜZ YIRMI BEŞ

Alison içinde yükselen panik duygusunu bastırmaya çalıştı ama bedeninin içindeki korku dışarı çıkmak istiyordu.

Dışarıda olduğunu biliyordu; saçlarının esintiyle savrulduğunu ve etrafındaki havanın tazeliğini hissedebiliyordu.

Sırt üstü yattığını ve fırtına bulutlarının tepesinden geçtiğini biliyordu.

Tuğlaların kollarının çıplak derisini ve kafa derisini ısırdığını hissedebiliyordu.

Bir tür çıkıntının üzerinde olduğunu biliyordu çünkü sağ kolu yan tarafa düşmüş ve işe yaramaz bir şekilde tuğlaya doğru sarkmıştı.

Ne kadar zamandır burada olduğunu bilmiyordu ama bunların hiçbiri dehşetin damarlarında dolaşmasına neden olmuyordu.

Bu, hareket edemediği gerçeğinden kaynaklanıyordu.

Vücudundaki tek bir kas bile beynindeki komutlara yanıt vermiyordu.

Zihni açık, keskin ve odaklanmıştı. Ancak sinirleri boyunca mesajlar göndermesini ne kadar güçlü bir şekilde söylerse söylesin, iletişim kesilmişti.

Zamana dair hiçbir fikri yoktu ve en son sabahın erken saatlerini hatırlıyordu.

Yataktan kalkıp yeşil çay içtiğini, üst kata çıktığını ve koşu kıyafetlerini giydiğini hatırlıyordu. Masa başındayken sürekli bir şeyler atıştırdığı için duyduğu suçluluk duygusunu hafifletmeye yetmişti ve adrenalini önceki geceden beri hâlâ yüksekti. Bunu sisteminden atmak için egzersize ihtiyacı vardı.

Sabah 7'den hemen önce evden çıkmış, sokağın sonuna doğru sola dönmüş, ticaret bölgesinden parka doğru kestirmeden gitmişti. Diğer sabah koşucularına katılmış, yolun yarısında çöp kutularına yakın bir yerde dinlenmiş ve sonra...

Düşünceleri durma noktasına geldi. Her sabah yaptığı şeydi bu, turun yaklaşık iki mil olduğunu biliyordu. Ve bunu o sabahtan hatırlayabiliyordu.

Gözlerini kapadı ve daha çok düşündü, çöp kutusunun tuğla duvarını aşmaya çalıştı.

Evden çık Sola
dön
Cross Road
Ticaret Bölgesi
Enter Park
Kaniş Joggers'lı
adam
Banklarda oturan insanlar
Bisikletli bayan
Çöp kutularında durun
Eğil, nefes al.

İşte oradaydı, yine tuğla duvar ama önce başka bir şey vardı. Elleri dizlerinin üzerinde öne doğru eğilmiş, ağır ağır nefes alırken sırtına batan bir iğne batması gibi.

Ve sonra hiçbir şey.

Ondan sonrasını hatırlamıyordu.

Saldırıya mı uğramıştı, tecavüze mi? Ne haltlar dönüyordu?

Uyuşturulduğunu bilmek korkusunu yatıştırmak için hiçbir şey yapmadı çünkü şimdi neden hareket edemediğini anlıyordu ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey olmadığını da anlıyordu.

YÜZ YIRMI ALTI

Bryant odanın tepesinden, 'Haydi çocuklar, konuşun benimle,' diye seslendi. "Ne haltlar döndüğünü düşünüyoruz?

Penn, 'Mesaj katilden gelmiş olmalı,' dedi, daha çok sessizliği doldurmak için, diye düşündü.

"Ama neden temas yok? Bryant hayal kırıklığı içinde sordu.

Stacey telefonu bıraktı. 'Hiçbir şey yok. Sanırım şarjı bitmiş,' dedi.

Lanet olsun, bulunmak istemeyen birini takip etmeye çalışıyorlardı.

Penn, "CCTV'de hiçbir şey bulamadım," diye önerdi. 'İlk eve bir mil var.

kamera ve arada üç trafik adası. Her yerde olabilir.'

Woody'ye henüz şefin kayıp olduğunu bildirmemişti ama daha ne kadar idare edebileceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Başına bir yığın bela gelmesine bir telefon uzaklığındaydı ve bu şu anda endişeleneceği en son şeydi ama yakında bir gelişme olmazsa bu telefon görüşmesini yapmak zorunda kalacaktı.

Neyin içine ve kime karşı yürüyordu?

'Belki de katil ona yalnız gelmesini söylemiştir? Bu neden kaçtığını açıklar,' dedi Penn.

Bryant onun haklı olduğunu biliyordu. Eğer şef başka birini tehlikeye attığını düşünseydi, bunu tek başına yapardı.

"Alison'ı dinlemeli miydik? Stacey sessizce sordu. 'Bizi diğer potansiyel şüphelileri de düşünmeye çağırdı ama biz bunca zamandır Duggar'a takılıp kaldık. Belki de-'

Bryant tahtaya bakarak, 'Fark etmez, Stace,' dedi. 'Kim olduğunu bilmenin bize hiçbir faydası yok. Tıpkı daha önce olduğu gibi, önemli olan tek şey kırıntıları, katilin mantığını takip etmek. Bize onun nerede olduğunu söyleyecek tek şey bu.

Üçü de sustu ve birkaç dakika boyunca tahtaya baktılar.

Penn ağır sessizliği bozdu. 'Bu olaylarla ilgili her şey gerçek olaya olabildiğince yakın. Sadece birkaç kat aşağıda, aynı dairede yaşayan genç çocuklar. Kelepçeler, radyatör, kraker paketi. Hepsi doğru.'

Stacey, "Orta yaşlı, saygın ve sempatik bir çift, kendileri için önemli olan bir yerin önünde diri diri yandı," dedi.

"Ve saldırı," diye ekledi Bryant. "O piçin kızları taciz etmek için götürdüğü yerle aynı yerde. Cebinde yırtılmış beş poundluk banknot. Peki, bu bize ne anlatıyor? Bryant kaşlarını çatarak sordu.

"Her şey ayrıntıda gizli," dedi Stacey. 'Katilimiz maksimum acıya neden olmak için gerçek olaylara mümkün olduğunca yakın kalmalıdır.

Penn, "Yani Dawson'ın ölümü," dedi. 'Alison'ı ölen iş arkadaşı olarak kullanıyor-'

"Yani yüksek bir yerde olmalı," diye bitirdi Stacey. "Alison çok yüksekten düşmek zorunda.

Penn, 'Ve buranın patron için bir anlamı olmalı,' dedi.

Hafta başından bir anı Bryant'ın beyninde canlandı.
Şefin söylediği bir şey.

"Haydi çocuklar," dedi ceketini kaparak. "Sanırım nereye gitmemiz gerektiğini biliyorum.

YÜZ YIRMI YEDI

Kim arabayı park etti, gökyüzüne baktı ve ürperdi. Düşmek için uzun bir yol vardı. Kimse hayatta kalamazdı.

Merdivenleri tepeye doğru tırmanmaya başlarken mekanın gece vakti ürkütücülüğünü bir kenara itmeye çalıştı.

Alison'ın götürüldüğü yerin burası olduğundan hiç şüphesi yoktu. Mantıklı olan tek yer orasıydı.

Varlığının her zerresi onu daha hızlı gitmeye, merdivenleri ikişer ikişer çıkmaya teşvik ediyordu ama hızını kesmek zorundaydı. Uzun bir tırmanıştı ve çarpan kalbine rağmen, pist gösterisinin onsuz başlamayacağını hatırlamak için kendini zorlaması gerekiyordu. Kat gösterisi onun içindi.

Katil, meslektaşının ölümüne tanık olmasını ve ardından kendi sonuyla karşılaşmasını istiyordu, çünkü bu onun en son işkencesiydi ve yaranın hala açık olduğu bir işkenceydi.

Ama kiminle savaştığını bile bilmezken Alison'ı ya da kendisini kurtarmayı nasıl umabilirdi ki?

Rakibi onun hakkında her şeyi biliyordu ama o onlar hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

Kendi hızının arttığını hissedebiliyordu. Ayakları düşüncelerine ayak uydurmaya çalışıyordu.

Başa dönmek zorundaydı. Kiminle uğraştığını, kiminle karşı karşıya olduğunu bilmeliydi, böylece hem kendisi hem de Alison ölmeyecekti.

İçgüdüleri, kanıtlara rağmen cinayetlerin arkasında Duggar'ın olmadığını söylüyordu. Hem onunla görüşmesi hem de o zamandan beri öğrendiği her şey

davanın her yerinde ayak izinin bulunmasına rağmen bu hissi doğrulamıştı.

Tırmanırken Kim, genç, uyuşturucu bağımlısı, aile desteği olmayan ve ait olacakları bir yer arayan Amy ve Mark'ı düşündü. Kendilerine ait bir ev.

Phelps ailesi iyi insanlardı, oğullarını kendilerine tamamen yabancı bir yerde ziyaret etmek zorunda kalmışlardı, bilmedikleri bir manzarada rahatsız olmuşlardı.

John Duggar tipe aykırı davranıyor, muhtemelen kendisine iyi davranan biri tarafından kendisine söyleneni yapıyor.

Billie Styles, muhtemelen nasıl saldırıya uğrayacağı hakkında hiçbir fikri olmayan eski erkek arkadaşı tarafından bir yere götürüldü.

Ernest Beckett, şantaja uğradı, hayatı ve itibarı mahvedilmekle tehdit edildi.

Symes ve nefret kulübü hapishane duvarlarının çok ötesine ulaşmıştır.

Ve Kim hâlâ kitabı kimin sipariş ettiğini bilmiyordu. İçgüdüleri ona tek bir gerçeğin önemli olduğunu söylüyordu.

Ama gördüklerinden bu kişinin kendisinden kör bir tutkuyla nefret ettiğini biliyordu. Onların acımasız, kurnaz ve damarlarında buz aktığını biliyordu. İstediklerini elde etmek için bir an bile düşünmeden cinayet işleyebiliyorlardı.

Zihnindeki noktalar arasında çizgiler belirmeye başladığında Kim yüksek sesle 'Kahretsin,' dedi.

Merdivenleri çıkarken adımları hızlanırken 'Kahretsin'

diye tekrarladı. Sonunda kiminle buluşacağını biliyordu.

YÜZ YIRMI SEKIZ

"Zirveye kaç basamak var? Üçü birlikte Dudley Kalesi'nin saat kulesine tırmanmaya çalışırken Bryant sordu.

Alan dar ve klostrofobikti, hepsi meşalelerini yere tutarken onları tek sıra halinde tırmanmaya zorluyordu.

Penn arkadan, "Sanırım iki yüz civarı," dedi. Stacey arada sıkışıp kalmıştı.

"Bizi içeri sokarak iyi iş çıkardın Penn," diye fısıldadı Bryant. 'Buradaki herkes kestirme yolu biliyor.

Sitenin ana g i r i ş i n i n hemen aşağısındaki otoparka park etmişlerdi.

"Gençliğimde Hayalet Yürüyüşleri'ne katılırdım," dedi. 'İskelettim ama Gri Leydi olmak için bara geri dönmek zorunda kaldım,' diye fısıldadı.

Penn onları karanlığın içinden geçirmiş, tepeye çıkarmış ve kalenin kuzey tarafındaki topların yanından geçirmişti.

"Gerçekten burada olduğunu mu düşünüyorsun? Bryant tepeden biraz hava geldiğini hissedince Stacey sordu. Yaklaşıyorlardı.

Şef hafta başında bahsetmişti. Keith ve Erica onu her zaman hayvanat bahçesine ve şatoya götürürlerdi. Burası onun için çok önemli. Katil bunu biliyor olmalı. Ve burası çok yüksek,' diye ekledi.

Ayrıca, diye düşündü kendi kendine, burada olmak zorunda çünkü aksi takdirde ölmüş olurdu.

YÜZ YIRMI DOKUZ

Kim binanın tepesine çıkan son basamağı da çıktı.

Derin bir nefes aldı, her şeyin başladığı yere geri döndü.

Chaucer House adlı kule bloğunun çatısına açılan kapıyı itti.

Gözleri değişen ışığa hızla uyum sağlarken, bakışları kendisini bekleyen figüre takıldı.

Kim çatıya çıktı.

"İyi akşamlar Mallory, sen nasılsın?

"Seni gördüğüme sevindim Stone," dedi Kim'in kanını donduran bir soğuklukla.

"Alison nerede?" diye sordu, sesini eşit tutmaya çalışarak. "Artık bana sahipsin, bu yüzden onu bırakmanın zamanı geldi.

Dudağından hafif bir kahkaha geldi. "Oh, gerçekten bunu yapmamı istemiyor musun? Mallory yere bakarak sordu.

Kim onun bakışlarını takip etti ve bir halat gördü, Dawson'ın üzerinde kopan halat gibi lanet bir çan halatı.

Yıpranmış halat kopup meslektaşını ölüme sürüklediğinde bir an için kendini orada, yerde, çakılların üzerinde sürünürken ve uyarı çığlıkları atarken buldu.

Nefesini tuttu ve önündeki bıçağını çıkarmış olan kadına odaklandı.

"Hazır olduğumda onu bırakacağım.

Kim, düz çatı boyunca ipin izini takip ederek, ipin bir ısıtma ünitesinin bağlantılarına çift bağlandığı yerden, çatının ortasına sarıldığını gördü.

atılmış bir yangın hortumu gibi çatıya çıktı ve sonra Alison'ın kıpırdamadan sırtüstü yattığı binanın kenarına doğru ilerledi.

Kim bu kenarın genişliğini biliyordu ve yanlış bir hareket onu uçurumdan yuvarlanmaya ve kesin bir ölüme yol açabilirdi. Kim kadının ipe ne kadar sağlam bağlandığı hakkında hiçbir fikre sahip değildi.

Tek bildiği, bu nihai sonucu durdurmak zorunda olduğuydu. Mallory formuna sadık kalmak istiyorsa, Alison'ı öldürmeden önce ona işkence etmek için uçurumun kenarına itecekti. Onun yüzünden bir hayat daha kaybolacaktı.

Alison'ın hayatını kendi hayatıyla takas etmenin bir yolunu bulmalıydı.

Kim öne doğru küçük bir adım atarak, "İstediğin kişi benim,"

dedi. Mallory de aynısını yaptı, Alison'a doğru.

'Eğer bana yaklaşmaya çalışırsan onu iterim,' diye uyardı. "Burada kontrolün bende olduğunu ve istediğimi alacağımı bilmelisin.

Kim hareketsiz durdu. 'Biliyor musun Mallory, ilgimi bu kadar çok istiyorsan arayabilirdin. Öğle yemeği yiyebilirdik. Gerçekten bütün o insanları öldürmek zorunda mıydın?" diye sordu, sesini sakin ve dengeli tutmaya çalışarak. Şu anda tüm kartlar Mallory'nin elindeydi. Alison'dan sadece birkaç adım uzaktaydı.

Alison'ın hayatını kurtarmak için Mallory'nin kendisinden istediği her şeyi yapmıştı ama şimdi buradaydı ve gerçekten bunu yapıp yapamayacağını bilmiyordu ve kimse nerede olduğunu bilmiyordu.

Mallory iki konuda haklıydı: Kontrol ondaydı ve Kim tek başınaydı.

Kadın iki adım geri çekilirken ona hastalıklı bir tatlılıkla gülümsedi. Kötülük ona parıldadı; tehdit göğsündeki nefesi kesti.

Mallory narin, manikürlü bir elini uzattı ve Alison'ı uçurumun kenarına itti.

YÜZ OTUZ

"Saat kaç? Arabaya doğru aceleyle ilerlerken Bryant sordu.

"Sekize on var," diye yanıtladı Stacey.

"Peki Dawson ne zaman öldü?...

Stacey, "Saati yaklaşık üç dakika geçiyor," diye cevap verdi.

Bryant yanlış karar verdiği için kendine lanet etti. Alison'a ya da şefe bir şey olursa kendini asla affedemeyecekti.

Penn'in arabasına geri döndüklerinde, "Yani anlaştık mı?" diye sordu. "Şefin Hollytree'de yaşadığı daireler.

Telefonu çalmaya başladığında Stacey nefes nefese, "Geriye kalan tek yer burası," dedi.

"Lanet olsun," dedi Woody'nin adının ekranda yanıp söndüğünü görünce. Birden fazla şekilde zamanın dışında olduğu hissine kapıldı.

"Efendim...

'Bryant, lütfen bana Chaucer House'un çatısında yaşanan bir olayın patronunla, kendinle ya da şu anki soruşturmayla hiçbir ilgisi olmadığını söyle.

-'

"Ne tür bir olay?" diye sordu.

'Henüz detay yok. Memurlar yolda, şimdi ne oluyor?...'

"Teşekkür ederim efendim," dedi Bryant ve aramayı sonlandırıp telefonunu kapattı.

Bryant, Şef ile aralarında kalan zaman ve mesafeyi hızlıca hesapladı.

Emniyet kemerini takarak, 'Tamam Penn, bakalım bu şeyi nasıl çalıştıracaksın,' dedi.

Meslektaşı otoparktan çıkarken Bryant, saat size çoktan geç kaldığınızı söylerken aceleyle ve hızla işe gitme hissine kapıldı.

YÜZ OTUZ BİR

"Bütün o insanlar benden nefret ettiğin için mi öldü? Karşı karşıya dururlarken Kim sordu. Gözleri şimdi Alison'ı kesin bir ölümden kurtarmak için ısıtma ekipmanına doğru gerilen gergin halata odaklanmıştı.

'Dikkatimi dağıtmaya çalışma Stone. Her şeyi bir araya getirdiğine eminim. 'Benim hesabıma göre, eğer bunu doğru yapmak istiyorsan birkaç dakikamız var.

Öldürmek için. Seni durdurmak için ne yapabilirim ki? Kim kollarını açarak sordu. 'Seninle savaşacak hiçbir şeyim yok ve Dawson saati üç dakika geçe düştü, o yüzden konuş benimle. Neden bu kadar çok insan var?" diye sordu umutsuzca düşünmeye çalışarak. Elinde hiçbir şey yoktu. Silahı yoktu. Üstünlüğü ele geçirmek için rakibinin dikkatini dağıtacak hiçbir yolu yoktu.

Tek yapabildiği zamana oynamaktı.

Zaman... Birden fark etti.

Kasten aşağıya, gergin halata doğru baktı. Mallory onun her hareketini izliyordu. Kadının da aynısını yapacağını bilerek ısıtıcıya bir adım daha yaklaştı.

"Sen sosyal yardım görevlisiydin," dedi Kim. 'Amy ve Mark'a battaniye ve yemek ikram ettin. Onların güvenini kazandın. Onlara bir daire konusunda yardımcı olabileceğinizi söylediniz. Duggar'ın daireye bakarken kestiği anahtarla onları arayıp oraya mı çektin?

"Ah, evet, John, sevimli bir çocuk.

"Onunla hapishanede tanıştın, değil mi? Kim gerilen ipe doğru bir adım daha atarak sordu.

Mallory de aynısını yaptı.

Zamanlama, diye hatırlattı Kim kendine. Her şey zamanlamadaydı.

'Birkaç nazik sözle kolayca manipüle edilebilen uzun boylu, güçlü bir adam gördünüz. Adam sadece birinin ona iyi davranmasını istiyordu. Ona bir insan gibi davranmasını.

"Ben de öyle yaptım," diye cevap verdi. "Karşılığını aldım.

'Ne yaptığına dair hiçbir fikri yoktu, değil mi? Ona ne yapması gerektiğini söylediniz ve o da yaptı. Eski hücre arkadaşına Beckett'a şantaj e-postası göndertti. Billie'ye ne yapacağın hakkında hiçbir fikri yoktu ama ona vahşice saldırabilmen için onu o ormana çekti.

Mallory bir gram bile duygu göstermeden omuz silkti.

"Aptal küçük bir kız gibi kaçtı," dedi Mallory, sesi rahatsız edici bir şekilde babası gibi çıkıyordu. 'Amacına hizmet etmişti, ben de onu gönderdim. Yapılacak en nazik şey buydu," dedi sanki onarılamayacak kadar yaralı bir hayvanmış gibi.

Kim tiksintisini gizlemek için çok uğraştı ama Alison'ın hayatını kurtarmak için herhangi bir umudu varsa bu duyguyla savaşması gerektiğini biliyordu. Konsantre olmalı ve Mallory'nin odaklanmasını sağlamalıydı.

İleri doğru bir adım daha attı.

Mallory onu izledi ve bıçağı uzattı. "Stone, seni uyarıyorum..." "Ve Phelpsler tam bir armağandı, değil mi?" diye sordu. 'A
Oğullarını hapishanede ziyaret eden saygıdeğer bir çift. Eminim sizin gibi birinin güvencesine bayılmışlardır; çok benzer, sistem hakkında çok bilgili. Joel bana diğer ziyaretçilerle sohbet ederek daha fazla zaman geçirdiklerini söyledi. Onlar, hızlı bir enjeksiyonla kolayca etkisiz hale getirebileceğiniz ve ardından arabayı ateşe verebileceğiniz masum ve güvenen bir çiftti.

Mallory, "Doz ne kadar yüksekse o kadar çabuk etki eder," diye önerdi. 'Arabalarının arka koltuğundan onlara hızlı bir iğne yapmak ve ardından birkaç saniye boyunca emniyet kemeri düğmelerini kapatmak yeterince kolaydı.

Kim, onları güvende tutmak için tasarlanmış bir mekanizma tarafından hapsedilmiş olan ikisini düşündü.

"Yangını arabanın içinde başlattınız, böylece dışarı çıkıp uzaklaşmak için yeterli zamanınız oldu, onlar ise alevler etraflarında sıçrarken orada felç olmuş bir şekilde oturdular.

"Zekice, diye düşündüm," dedi hoş bir şekilde.

Ah, Kim onları ayıran boşluğa koşup kızın yüzündeki o ifadeyi nasıl da parçalamak istiyordu ama odaklanmak zorundaydı. Biliyordu ki

zaman yaklaşıyordu.

"Ama Ernest Beckett'ı neden öldürdünüz? Kim sordu. 'Dosyayı sana vermesi için ona zaten şantaj yapmıştın, öyle mi?...'

'Çünkü eninde sonunda polise gidecek olan zayıf, acınası bir adam örneğiydi. Yarım kalmış bir işti.

'Yani ona da ilaç verip öldürdün mü? Yığının üzerindeki bir başka ceset mi? Kim duygularını sesine yansıtmadan tükürdü ama kadının insan hayatını hiçe sayması onun babasına ne kadar benzediğini ortaya koyuyordu.

'İlaçları da oradan aldın. Kaslarını korumak için babana enjekte ettiğin şey buydu...'

Kim'in sözleri, aklına aniden bir şey gelince kesildi. Kullanılan ilaç bir kas gevşeticiydi.

"Aman Tanrım, felçli değildi, değil mi? Kim, hisleri olmayan birinin neden bir kas gevşeticiye ihtiyaç duyduğunu şimdi merak ederek sordu. "Onu o sandalyede mi *tuttunuz*?

'Onunla başa çıkmayı kolaylaştırdı,' dedi yüzüne tatsız bir ifade yerleşirken. 'Hayatımda ilk kez kontrol bendeydi. Yıllardır bana nasıl davrandıysa ben de ona öyle davranabilirdim.

Kim'in aklına, nefret suçları soruşturması sırasında Preece'lerin aile sırlarının çoğunu ortaya çıkardıkları geldi. Ama belki de hepsini değil.

Kim bir adım daha attı.

Mallory de onu takip etti.

"Sana ne yaptı Mallory?

"Elime fırsat geçtiğinde ona on katını ödemediğim hiçbir şey olmadı," dedi sesinde çelik gibi bir tonla. 'Ve sonra tıpkı onun gibi bir oğlum oldu. Bart da aynı kumaştan kesilmişti ve yaşlı adama yeniden bakmak gibiydi.

Kim, kendisinin de tıpkı onlar gibi olmasıyla ilgili ironiye engel olamadı.

'Ama Dale'im her şeyi daha iyi yaptı,' dedi. 'O benim istediğim, gerçekten önemsediğim oğlumdu. Diğerleri benim için hiç önemli değildi.

Kim yüzünde oluşan şaşkınlığa engel olamadı.

'Ama bütün bunlar bunun içindi,' dedi. 'Baban ve oğlun yüzünden benden nefret ediyorsun. Dolaylı olarak onları senden aldım.

Mallory'nin gözleri şaşkınlıkla açıldı. 'Böyle mi düşünüyorsun? Bütün bunları o iki piç için mi yaptığımı düşünüyorsun? Öfkemin temelinde bunun olduğunu mu düşünüyorsun?

"Tabii ki.

Kadın yüksek sesle güldü.

'Onlara yaptıkların için senden nefret etmiyorum. İkisi de öldü ve ben onlardan nefret ediyorum. Hâlâ hayatta olana yaptıkların için senden nefret ediyorum.

YÜZ OTUZ İKİ

"Zaman? Penn arabayı Chaucer House'un önünde g ı c ı r d a y a r a k durdururken Bryant sordu.

Penn sahneyi değerlendirirken, "Sekize iki dakika var," dedi.

İnsan grupları çatıyı işaret ediyor, bazıları bu manzarayı gece eğlencesi olarak sunuyormuş gibi gülüyordu.

"Siktir," dedi Bryant, diğerleri de onun bakışlarını
takip ederken. "Bu o," diye fısıldadı Stacey. "Bu
Alison.

Kadın ayaklarına bağlı bir iple asılı duruyordu. Bryant'ın kadının mücadele etmediğini ya da hareket etmediğini fark etmesi uzun sürmedi.

Arkalarında bir ekip arabası durdu.

Üçü hızla binaya girerken Bryant, "Herkesi uzaklaştırın," diye talimat verdi.

Bryant kendi arabasının sıranın ilerisine park ettiğini gördü ve yanlış karar verdiği için bir kez daha kendine lanet etti.

Bryant, birinin üzerindeki bozuk işaretine, diğerinin ise açıkça yer seviyesinin altında kalmasına bakarak, "Lanet olası asansörler," diye homurdandı.

"Merdivenler," dediler hepsi aynı anda, ağır yangın kapılarından hızla geçerek.

Önlerinde karanlık bir figür belirdi. "Nereye
gidiyorsun, blud?

Bryant, 'Yoldan çekilin,' dedi.

Elini uzattı. "Bir geçiş ücreti var...

Bryant uzanıp elini genç adamın boğazına doladı ve onu çekerek yoldan uzaklaştırdı.

"Tamam, en hızlı kim?...

Penn on üç kat merdiveni koşarak çıkmaya başlarken cevap verme zahmetine bile girmedi.

YÜZ OTUZ ÜÇ

"Sen neden bahsediyorsun be? Kim aklını kaçırdığı her halinden belli olan kadına doğru bir adım daha atarak sordu.

"Anlamıyorsun, değil mi?" diye tısladı. 'Sana kafayı takmış durumda. Her zaman seni düşünüyor. Seni kurtarmak için kendi kardeşini öldürdü ve hapishanede bile-'

Kim, kadının anlamasını sağlamaya çalışarak, "Benden nefret ediyor," dedi.

"Keşke öyle olsaydı. Onu elde etmek için yeterince uzun zamandır uğraşıyorum. Önemsediğim tek kişi o. Babam, Bart, daha az umursayamazdım. Dale içlerinde sevdiğim tek kişi ve tek düşünebildiği şey sensin. Hapishanede onunla birliktesin ve çıktığında da yanında olacaksın. Bu yüzden senden nefret ediyorum ve bu yüzden ölmen gerekiyor.

'Çünkü o zaman onu geri alacağım. O zaman yine benim olacak.'

"Mallory, sen aklını kaçırmışsın," dedi Kim, bir adım daha atarken, zihninde Alison'ı binanın kenarından sarkarken canlandırdı.

Mallory onu takip etti ve bıçağı havada tuttu.

'Sana söyledim, şimdi bir kez daha ve ben...'

Kim bir kez daha öne çıktı, zamanlamayı doğru yapmış olmak için dua ediyordu.

YÜZ OTUZ DÖRT

"Onu asla yakalayamayacağız," diye homurdandı Stacey, ikisi onuncu basamak gibi gelen ama muhtemelen daha az olan basamakları hızla çıkarken.

O da kabul etti. Penn bir kırbaç gibi yola koyuldu. Ama gidecekleri yer çatı değildi.

"Bu," dedi merdivenden çıkarken. Bir an durdu, yönünü bulmaya çalıştı. Sola döndü, pencereye doğru koştu ve sonra ilk kapıya yöneldi.

Yumruğunu masaya vurdu ve aynı anda bağırdı.

"Bryant, bu da ne?..." Stacey'nin düşünceleri Bryant'ınkilerle örtüşünce sözcükler havada asılı kaldı. "Anladım," dedi ve Bryant gümbürdemeye devam ederken başını eğip posta kutusunu açtı.

'Bizi içeri alın,' diye bağırdı. 'Polis, bizi içeri al. Kapıya gelin.

Yanındaki kapı açıldı ve düşük belli kot pantolonu ve at kuyruğu olan bir çocuk kapıyı açtı. "Hey, naber?

'Burada kim yaşıyor? İçeri girmemiz gerek,' dedi Stacey, Bryant vurmaya devam ederken.

'Yaşlı Bayan Thomas ama Cuma gecesi, değil mi? Bingo 10'a kadar.'

"Kahretsin," dedi Bryant, etrafına bakınarak. Yangın söndürücüyü kaptı. Ona ulaşmaya çalışabilecekleri dairenin burası olduğunu biliyordu.

'Stace, oraya git, bir pencere bul ve ona seslen. Onu aşağı indireceğimizi söyle.'

Stacey delikanlıyı içeri sokarken delikanlı kapıya bir yumruk indirdi. İyi bir göçük bıraktı ama kapıda bir hareket olmadı.

Tüm gücüyle önce geriye, sonra tekrar öne doğru savruldu ve en yüksek sesle ikna çığlıkları atarak kapı kolunu hedef aldı.

Kapı çarparak açıldı.

Ön kapıdan bile salonun içini ve Alison'ın pencerenin önünde asılı duran gövdesini görebiliyordu.

Koridor boyunca koşarken alnındaki teri sildi, neredeyse metal bir yürüme çerçevesinin üzerine düşüyordu.

Tüm pencere yerden tavana kadar uzanıyordu ve üç parçadan oluşuyordu: beline kadar gelen alt kısım açık ara en büyük olanıydı - arkasındaki panel Alison'ın başı ve omuzlarıydı. Üstteki diğer iki panel yarı büyüklükteydi ve sadece birinde pencere kolu vardı.

İpi tutup onu içeri çekebilecek kadar büyük olmadığını hemen görebiliyordu.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin," dedi alnını tekrar ovuşturarak.

Tek seçeneği en büyük cam paneli kırmaya çalışmaktı. Bunu yapmanın onu cam kırıkları yağmuruna tutma, yaralama, kör etme ya da muhtemelen öldürme riski taşıdığını biliyordu.

Ya da potansiyel olarak düşüp ölebilir, dedi kafasının içindeki küçük bir ses.

Yangın söndürücüyü almak için geri koştu ve cama doğru fırlattı.

Söndürücü ona doğru geri sekti.

YÜZ OTUZ BEŞ

Mallory gerilen ipe doğru son adımını attı ve eğildi.

Saat tam 8'de ısıtma sistemi yanı başında devreye girerken bıçak gergin tellerin üzerinde gezindi.

Kim öne a t ı l d ı , kadının dikkatini bir saniyeliğine dağıtmak için sadece bu sürpriz unsuruna ihtiyacı vardı.

Mallory, Kim onu geriye doğru devirmeden önce ipi bir kez daha kesmeyi başardı.

Gergin halat kopmamış, kesilmişti ama Alison'ın binanın kenarından sarkan diğer uçtaki ağırlığı gerginliği artırıyordu.

'Çekil... çekil...'

Kim, bıçağı hâlâ elinde tutan Mallory'nin üzerinde yerde yuvarlandı.

Mallory bir dilim daha atmak için ipe doğru geri dönmeye çabaladı.

'Öldürmek... zorundayım...'

"Başka kimseyi öldürmüyorsun, seni lanet olası sürtük," diye bağırdı Kim, sonunda gerçek duygularını dışarı vurabilmişti.

Kim, meslektaşının şu anda binanın kenarından sarktığını ve sadece zorlanan bir halatla sabitlendiğini biliyordu ama bıçak hâlâ elindeyken bu kadını serbest bırakamazdı.

"Gittikçe zayıflıyor," dedi Mallory nefes nefese, gerilen ipliklere bakarak.

Kim kadının altını yokladı ve önce bir elini, sonra da diğerini buldu.

Hiçbir şey yoktu. Bıçak yok.

Kim, Mallory'nin başını kaldırıp yere vurdu ama Mallory kıvranmayı bırakmadı ve Kim bıçağın nerede olduğuna dair hiçbir fikre sahip değildi. Ama Mallory biliyordu. Ona bir saniye bile özgürlük tanırsa uzanıp ipi koparabilirdi.

"Nerede o lanet orospu? Kim onu hafifçe sağa doğru döndürerek bağırdı.

Hiçbir şey.

'Aaarrrgghhhhh...' diye haykırdı Kim, onu sola doğru yuvarlarken yaralı kalçası ikisinin arasına sıkıştı.

Ama işte oradaydı, kalça kemiğinin altında duruyordu.

Kim onu yakaladı ve Mallory'ye kolunu geriye savurup Kim'in başının yan tarafına vurma fırsatı verdi.

Mallory'nin Kim'i üzerinden atması için gereken tek şey olan görüşü bir anlığına bulanıklaştı ama Kim bıçağı hâlâ avucunun içinde sıkıca tutuyordu.

Mallory kıvranarak altından çıktı ve kafasına bir dirsek darbesi daha indirdi.

Mallory ayağa kalkıp ipe doğru bir adım atınca Kim yana doğru sallandı. Kadının bıçağı yoktu ama düğümü çözebilirdi.

"Hayır, yapamazsın," diye bağırdı Kim, öne doğru atıldı. Bıçağı doğrulttu ve kadının dizinin arkasına sapladı.

Mallory yere düşerken acı içinde haykırdı.

Kim ipi yeniden bağlamak için hemen aşağı uzandı. İp elinde koptu.

Alison'ın düşen ağırlığının momentumu onu ve ipi çatı boyunca çekerken Kim iki eliyle ipe tutundu. Her iki avucunu da ipin etrafına sabitlemeyi başardı ve duvara çarptı.

İp avuç içlerindeki deriyi yakarken 'Bırakmayacağım' diye haykırdı. Kollarındaki ve omuzlarındaki her kas sanki kemiklerinden koparılıyormuş gibi hissediyordu.

"Gitmesine izin vermeyeceğim," diye tekrar bağırdı ve Alison'ın onu duyabilmesi için dua etti.

Bırakmadan önce ipin onu uçurumun kenarına çekmesine izin verecekti.

Omuzlarının yuvalarından çıktığını hissederken acı içinde çığlık attı.

"Değilim. Değilim... Değilim,' dedi kendi kendine Mallory sendeleyerek ayağa kalkmayı başarırken.

Kadın uzanıp bıçağı dizinden çekti ve her hareketinde ağlayarak topallaya topallaya ilerledi.

"Geri çekil Mallory," diye bağırdı Kim, yapabileceği hiçbir şey olmadığını biliyordu.

Yap. Kendini savunamıyor ve Alison'ı tutan ipe tutunamıyordu. Dizindeki yaradan kan sızıyordu ama Mallory zar zor Kim'e doğru ilerlerken fark etmiş gibiydi.

"Şimdi de ben bitireceğim," dedi Mallory, ondan sadece üç adım ötede.

Kim ipi sıkıca tuttu.

Alison'ın gitmesine izin vermedi.

Mallory'nin nefret dolu bakışlarını meydan okurcasına karşıladı. "Ona izin vermeyeceğim-

Kim'in sözleri çatı kapısının patlayarak açılmasıyla kesildi.

Gürültü Mallory'nin dikkatini Penn'in onlara doğru koşup onu çatıdan aşağı atması için gereken süre kadar dağıttı.

Kim hayatında hiç kimseyi gördüğüne bu kadar sevinmemişti.

"Onu kaybetmeyeceğim Penn," dedi, ip ellerindeki kesikleri ısırırken. 'Yemin ederim onu bırakmayacağım. O benim elimde.

Penn ellerini onunkilerin üzerindeki ipe koydu. "Biliyorum patron ve şimdi onu da yakaladım.

YÜZ OTUZ ALTI

Hollytree'nin standartlarına göre bile oldukça iyi bir gösteri sunuyorlardı.

Altı ekip arabası, dört ambulans ve bir itfaiye aracı, Alison binanın kenarından sarkarken görüldüğünde çağrılmıştı. Neyse ki Bryant'ın camı kırmak için yaptığı ikinci girişim başarılı olmuş ve o, Stacey ve Brad adında bir çocuk onu güvenli bir yere taşımışlardı.

"İyi misin? Bryant, Mallory Preece'i taşıyan ilk ambulansın olay yerinden ayrılışını izlerken, "İyi misin?" diye sordu.

İki ekip arabası onu takip etti ve Penn de hemen arkasındaydı; dizine yapılan acil tıbbi müdahale sırasında kadının uygun şekilde korunmasını sağlamak için hastaneye gitmekte ısrar etti.

"Gülünç görünüyorum," dedi bandajlı ellerini havaya kaldırarak. Lokal bir iğne şimdilik acısını dindirmişti ama omuzlarındaki ıstırap için hiçbir şey yapmamıştı. Tanrı'ya şükür Penn zamanında gelmiş ve Bryant onu içeri çekene kadar Alison'a tutunmasına yardım etmişti.

"Arabamı çaldın," diye gözlemledi sertçe.

"Ödünç aldım," diye düzeltti. 'Her zaman geri vermek niyetindeydim. Yani eğer bir şey çalacak olsaydım-'

"Hey, onu rahat bırak, iyi iş çıkarıyor. Gözlerini kısmıştı. "Cidden, bize bir ipucu veremez miydin?

Başını iki yana salladı. 'Mesajda yalnız gelmem söyleniyordu ve Alison'ın hayatını riske atamazdım. Bu hafta yeterince insan öldü.

"Şef, bu konuşmayı daha kaç kez yapacağız?

Gülümsedi. Ambulansın arkasından kendini iterek, "Ah, çok, sanırım," dedi.

'Yemin ederim, bu günlerden birinde...'

"Evet, evet, nerede o? Kim sordu. "Ambo

solda," dedi onu takip ederek.

"Hey," dedi ambulansın kapısını açarak. Stacey'nin davranış uzmanının yanında oturduğunu görünce şaşırmadı.

Alison'ın yüzüne biraz renk gelmişti ama gözlerindeki dehşet parıltısı hâlâ duruyordu.

"Tekrar hissetmeye başladın mı?

Hafifçe başını sallayarak öyle olduğunu onayladı. Boğuk bir sesle, "Çok fazla karıncalanma var," dedi. Yutkundu ve bir damla gözyaşı oluştu. "Eğer gelmeseydin...

"Ama yaptık Alison," dedi Kim, uzanıp saçından bir cam parçası alarak. "Hepimiz yaptık.

Kadın sağlık görevlisi eğildiğinde gözyaşı yanağından süzüldü.

"Onu kontrol ettirmek için götürüyoruz ama birkaç saat içinde iyileşir.

Stacey, "Ben de onunla gidiyorum

patron," dedi. Kim hiç şaşırmamıştı.

"Müfettiş...

Kim yaklaştı.

'Ne olduğunu bilmiyorum... hiç...'

'Enerjini sakla,' dedi Kim.

Kim, Mallory'nin pençesindeyken yaşadığı dehşeti hayal bile edemiyordu; beynini tamamen kontrol edebiliyor ama bedenini kontrol edemiyordu. Kendini tekrar normal hissetmesi biraz zaman alacaktı.

"Tamam, şimdi gidip kontrol ettir ve Tanrı aşkına Stace, mümkün olduğunca çabuk ona yiyecek bir şeyler getir.

Çakılların üzerine geri adım attığında her ikisinden de bir kıkırdamayla ödüllendirildi.

"Hey, Stone," diye duydu ve kaynağını anlamak için dönmesine

gerek kalmadı. İnledi. 'Bryant, hayatımda yeterince iyilik yapmadım

mı-' 'Sadece bir dakika Stone,' diye seslendi Frost daha yüksek sesle.

Kim isteksizce yönünü değiştirdi ve gazeteciye doğru ilerledi. "Ne oldu

Frost?" diye sordu kordona ulaştığında.

"Sesli mesajın mı bozuldu?

'Benim sesli mesaj o mükemmel İyi, teşekkür ederim Sen. I oldu altında Patronumdan basından uzak durmam konusunda kesin talimatlar aldım ve ne kadar

bıraktığınız birçok mesaja geri dönmeyeceğim ve devam eden bir işin ince ayrıntılarını tartışmayacağım-'

"Ah, dersine devam etmene ve daha da gülünç görünmene izin vermeyi ne kadar isterdim," dedi kollarını kavuşturup başını eğerek uzun sarı atkuyruğunun sırtında sallanmasını sağladı. "Ama sanırım şimdi Bryant'ın arabasının arkasında büyük, kalın bir dosya olduğunu söyleyerek seni susturacağım.

Bir dosya mı? Onun dosyası mı?

"Evet," diye devam etti Frost. 'Aptal sürtük yayınlayacağımı düşünerek bana gönderdi.

O.'

Ve Mallory Preece'in vuruşları gelmeye devam etti.

"Baştan çıkmadın mı? Kim sordu.

"O kadar da değilsin, Stone. Bunu rapor edecek çok daha ilginç şeyler var.

hafta.'

" Ama okudun mu? Kim bilerek sordu. Ne de olsa kadın bir muhabirdi.

Başını iki yana salladı. "Dediğim gibi, o kadar da değilsin.

Kim ona bir gülümseme sundu ve her şeye rağmen insanlar tarafından hâlâ şaşırtılabileceğini fark ederek arkasını döndü.

YÜZ OTUZ YEDİ

Kim, ziyaretçi merkezine alınmayı beklerken sağ avucunu kalçasına sürttü.

Mallory ile çatıda karşılaşmasından bu yana geçen günlerde kalın sargıları ince bir bandaja indirgenmiş ve iyileşmeye başlamıştı. Ve kaşınmaya.

Mallory Preece, Amy Wilde ve Mark Johnson, John Duggar ve Phelpses'i öldürmekle suçlanmıştı. CPS, Ernest Beckett cinayeti konusunda şüpheliydi çünkü tek somut bağlantı Baklofen ilacının kullanılmasıydı ancak ilacı kimin enjekte ettiğine dair bir kanıt yoktu. Henüz pes etmemişlerdi ve ekibi mahkûmiyet için çalışmaya devam edecekti. Peşini bırakmak zorunda oldukları tek olay, saldırganı görmeyen ya da duymayan ve sadece John Duggar'la parkta buluşmak için gelen mesaja cevap veren Billie Styles'a yapılan korkunç saldırıydı.

Mallory hiçbir şey söylemiyor ve çok pahalı bir avukatın arkasına saklanmayı tercih ediyordu. Kim, Mallory'nin ne elde etmeyi umduğundan emin değildi ama CPS onun bir daha asla özgürlüğü göremeyeceğinden emindi.

Amy'nin annesi, kızının olaya karıştığına dair şüphelerinin yersiz olduğunu düşünerek gerçekten çok üzülmüştü. Küçük bir araştırmayla Lincolnshire'dan gelen gezici bir çetenin izini süren diğer yedi saldırıyla aynı MO olduğu doğrulandıktan sonra Kim, Amy'nin saldırı ve gaspla hiçbir ilgisi olmadığı konusunda kadını rahatlatabilmişti. Kim kadınla konuşurken suçluluk üstüne suçluluk yüklediğini hissetmişti ama dehşeti geçince çocuğuyla ilgili anılarının biraz olsun hafifleyeceğini umuyordu

daha olumlu. Amy bu kadarını hak ediyordu. Ne yazık ki Mark'ın ölümünü umursayan kimseyi bulamamıştı.

Ama Kim, Mark ve Amy her neredeyse, birlikte oldukları için kendini teselli ediyordu; istedikleri de buydu zaten. Ufak tefek hırsızlıklar dışında ikisi de kimseyi incitmemişti. Birbirlerini çok sevdiklerinden hiç şüphesi yoktu.

Ernest'in Çocuk Hizmetleri'ndeki meslektaşları onun ölümüne gerçekten üzülmüşlerdi. Çalışkan, güler yüzlü ve herkes için güzel sözler söyleyen bir adamdı. Sahte şikâyetin ardından çıkan söylentileri bastırabildikleri ve Ernest'in anısını ve itibarını sağlam bırakabildikleri için memnundu.

Alison iyileşmeye başlamıştı ve o sabah erken saatlerde, birkaç kilo vermesi gerektiği konusunda ısrar eden Stacey eşliğinde ilk koşusuna çıkmıştı. Kim bunun ne kadar süreceğini merak ediyordu. Polis memuru kararlı olmadığı için değil, Stacey fark etse de etmese de aslında halinden gayet memnundu.

Jamie Hart sorgulanmış ve Alison'ın azmi ve Stacey'nin yardımı sayesinde bir cinayet ve bir cinayete teşebbüsle suçlanmıştır. Beverly'ye ait olan flamingo küpenin üzerinde kısmi bir parmak izi bulunmuş ve evinde yapılan aramada Jennifer'ın kayıp gümüş küpesi klozetin dibinde bulunmuştu. Curtis serbest bırakılmış ve Jennifer'ın ailesi onu karşılamaya gelmişti.

Bütün yarım kalmış işler tamamlanmıştı. Biri hariç.

Mallory ile çatıda geçirdiği zamandan beri bunun yapması gereken bir konuşma olduğunu biliyordu ve bundan hiç hoşlanmamıştı.

Muhafız ona başıyla onay verdi.

Ziyaretçi salonuna girdi ve onu hemen fark etti. Gözlerindeki endişe parlıyordu.

"Dale," dedi, karşısındaki koltuğa oturarak.

"Müfettiş...

"Kim," diye düzeltti.

Birkaç saniye boyunca sessizlikte göz göze geldiler.

Alnını ovuşturdu. 'Sana ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Benden dileyeceğin bir özrün neye faydası olabilir ki?...'

Kim dürüstçe, 'Olamaz,' dedi. "Ama bu senin hatan olduğu anlamına gelmez. 'Nasıl bilemezdim? O benim annem.

Kim onun sesindeki şaşkınlığı duyabiliyordu ve son cümle o kadar çok duyguyla doluydu ki, onları ayırmaya bile başlayamadı.

"Büyükbabana çok benziyor, Dale. Ondan aldığı acımasız bir çizgi var.

"Ve sonra Bart'a geçti. Peki ben nasıl bu kadar şanslı oldum?"

Kim etrafına bakındı. "Şanslı mı?

"Bu kadar nefretle yaşamaktansa bunu tercih ederim. Gözlerini kapadı ve başını salladı. "Ailem kaç kişinin ölümünden sorumlu olacak?" diye sordu, gerçekten bir cevap aramadan. "Ve kaç tanesi seni öldürmeye çalıştı?

Gülümsedi. "Onu çekiyorum.

O da gülümsemedi. "Bütün o zavallı insanlar. Benim yüzümden hayatlarını kaybettiler-'

'Bunu değiştiremezsin Dale ve suçluluk duygusuna tutunamazsın. Bu benden gelen harika bir tavsiye ama onları öldüren sen değildin. Annen yaptığı şeyle yaşamak zorunda.'

Kim sözlerinin hiçbir yere varmayacağını biliyordu. Dale Preece o aileden çıkan tek düzgün insandı ve tıpkı kardeşi ve büyükbabasına yaptığı gibi annesinin yaptıklarının suçunu da üstlenecek, bunun kurbanlara ya da ailelerine bir şekilde yardımcı olacağını düşünecekti.

"Haberlerde gördüm. O binanın çatısı. Onunla konuştun mu?

Beklediği soru buydu.

Başını salladı.

'Peki herhangi bir açıklama yaptı mı? Tüm bunları kardeşimin ve büyükbabamın ölümünden sizi sorumlu tuttuğu için yaptığını itiraf etti mi?

Hayır, Dale, bunu senin yüzünden yaptı. Tüm o insanları öldürdü çünkü senin tüm dikkatini çekemedi. O sadece seni seviyordu ve sen bana baktığın için hastalıklı ve çarpık bir kıskançlık öfkesine kapıldı. Yani, dolaylı olarak, altı masum insanın ölümü gerçekten sana geri dönüyor. Şimdi, bu suçluluk duygusunu akşam yemeğinde ye... Eğer dürüst olsaydı böyle demesi gerekirdi.

Bakışlarını kaldırdı ve onunkilerle buluştu. "Evet, bana aynen böyle itiraf etti," diye kolayca yalan söyledi. Bu adam onun hayatını kurtarmıştı ve annesinin yaptıklarından dolayı ona daha fazla suçluluk yüklemeyecekti. Her şeyi onun için yapmıştı.

'Hala anlayamıyorum...'

"Kitabı neden aldın?" diye sordu kollarını kavuşturarak.

"Meraktan," diye cevapladı dürüstçe.

"Ve?" diye sordu çenesini dışarı doğru iterek.

'Okumadım,' dedi. 'Birinci sayfanın sonuna geldim ve kendimi çok istilacı hissettim. Bu kendi yazdığınız bir kitap değil. İçeriği üzerinde hiçbir kontrolünüz yoktu ve ben bu hissi sevmedim.

Kim onun dürüstlüğünü takdir etti. "Yani, annen mi aldı?

Başını salladı ve Kim, Mallory'nin kitaptaki her ayrıntıyı yalayıp yuttuğunu ve bu bilgileri mümkün olduğunca çok acı vermek için nasıl kullanabileceğini hayal ettiğini hayal edebiliyordu.

Ve şimdi bulmacanın son parçası.

"Symes'ın nefret kulübündeki köstebek sen miydin? Başından beri John Duggar olduğunu düşünüyorlardı.

Başını salladı. 'Symes birkaç saat içinde bana yaklaştı. O kadar acemiydim ki, bana oyunculuk yeteneklerimi soran Memur Gennard'a bundan bahsettim ve o zamandan beri senden nefret ediyormuş gibi yapıyorum.

"Ve muhtemelen benden nefret etmelisin. Omuz silkti. "Ama etmiyorum.

"Peki, şimdi sana ne olacak?" diye sordu. Gennard'ı Symes'in planından haberdar edenin Dale olduğunu hapishane dedikodularından öğrenmesi uzun sürmemişti. Symes'in hapishane duvarlarının dışına çıktıktan sonra kaçmanın bir yolunu bulmak için güvenliği azaltılmış pek çok fırsatı olduğunu biliyordu. Ve onu aramaya gelecekti.

Symes yine de hastaneye nakledilmişti ama iki kat daha fazla güvenlik görevlisi ve iki silahlı polis memuru vardı.

Bu öğleden sonra Featherstone'a transfer ediliyorum. Artık burada güvende değilim ama Symes'ın seni yakalamaya çalışmaktan vazgeçmeyeceğini bilmelisin. Eğer buradan çıkmayı başarırsa doğruca sana gelecek. Her günü sana olan nefretini okşamak için kullanıyor. Tek konuştuğu, tek düşündüğü bu.

"Biliyorum," dedi içinden bir ürperti geçerken.

Sessizlik çöktü ve Kim ikisinin de söyleyecek bir şeyi kalmadığını fark etti.

Ayağa kalktı, elini masanın diğer tarafına uzatamadı.

"İznim olsaydı elinizi sıkardım," dedi dürüstçe. "Ben de
sizinkini sıkmaktan onur duyardım.
"Kendine iyi bak Dale ve suçluluk duygusunu besleme.
Arkasını döndü ve uzaklaştı, giderken adamın gözlerini üzerinde hissetti.
Çıkarken duvardaki saate baktı.
Şimdi gelmesinin gerçek sebebine gelelim.

YÜZ OTUZ SEKİZ

Kim arabayı krematoryum girişinin karşısına park ederek girişi iyi bir şekilde görebildi.

İki cenaze arabasının ana yol boyunca, kapının önünde toplanmış olan bir grup arkadaşına ve komşusuna doğru yavaşça yaklaşmasını sessizce izledi.

Kim, Phelpslerin her ikisinin de yakılmayı istemiş olmalarındaki ironiyi görmezden gelmeye çalıştı. Fırının normalden daha az işi olacaktı.

Arabalar durdu ve siyah giysili ekip saygılı bir şekilde ilk tabuta odaklandı, onu çıkardı ve ikinci tabutu çıkarmak için ilk arabayı ilerletmeden önce yüzlerce kez alıştırma yaparak sorunsuz bir şekilde binaya taşıdı.

Keith ve Erica'nın cenazesinin de böyle olup olmadığını merak etmekten kendini alamadı. Erica'nın kız kardeşi tarafından 'gerçek' aile olmadığı için katılmasına izin verilmeyen cenaze. O evlatlık bir çocuktu, sosyal bir vicdan gösterisiydi. Ama Kim ve onlar için öyle değildi. Onu sevmişlerdi ve o onların kızıydı. Yine de 'gerçek' ailenin ne anlama geldiğinden emin değildi. Kızının heyecanına rağmen, Gemma'nın annesi hapisten çıkmasına saatler kala bir kez daha başını belaya sokmayı başarmış ve bir demet çiçek daha çöpe gitmişti. Kim haftanın başında bunu doğru tahmin etmiş olmaktan hiç hoşnut değildi.

Hepsi de gömülmek üzere olan pek çok duyguyu beraberinde getiren bir hafta. Kaçınılacak, görmezden gelinecek ve bazı durumlarda basitçe inkâr edilecek çok fazla anı. Mallory Preece tüm hayatını ihlal etmiş ve en travmatik olayları seçmiş, onu yok etmek için zihnindeki kapalı kutuları karıştırmıştı. Ve bu

Eğer duygularını bastırmayı ve onları tekrar gömmeyi seçmeseydi.

Aslında Mark ve Amy'yi dairede birbirine zincirlenmiş olarak ilk gördüğünde ağır battaniyelerin altına kıvrılıp yatmak istemişti. Kolları Mikey'nin bedeninin tanıdık hissini kucağında hissetmişti. Onun gülüşünü, kahkahasını, acısını ve ölümünü hatırlamıştı.

Eski yarış pisti alanının dışında yanmış arabayı gördüğünde, sevgi dolu çiftle geçirdiği üç yılın ve onların evinde hissettiği güvenin anıları gözlerinin önüne geldi. Ama aynı zamanda her ikisi de hayatını kaybettiğinde yaşadığı dehşeti de.

Ormanda Billie Styles'ın vahşileşmiş figürünü gördüğünde içinden geçen duyguları tarif edecek kelime yoktu.

Bryant'ın geçmişindeki sorunlarla yüzleşmeyi reddetmesi konusundaki endişesini anlıyordu ve belki de gelecekte bir gün patlayacak bir saatli bomba yutmuştu ama şimdi değildi ve birilerinin ona karşı duyduğu çarpık kıskançlık yüzünden daha fazla insan ölmeyecekti.

Ama tüm bunlar boyunca susturulmayı reddeden tek şey, tek duygu pişmanlıktı. Kendi köşesinde mücadele etmediği ya da birinden onun için mücadele etmesini istemediği için pişmanlık. Tanıdığı tek ebeveynine veda etmesine izin verilmeliydi.

Daha sonra kendi vedasını etmek için mezarlığı ziyaret etmişti ama külleri gül bahçesine serpilmişti ve isimlerini taşıyan küçük plaket henüz yapılmamıştı. Bu uygun bir veda olmamıştı ve bu son eksik parça onu hep rahatsız etmişti.

Son yas tutan kişinin binaya girişini izledi ve torpido gözüne uzanarak hayatını anlatan *Kayıp Çocuk* kitabının kalan son kopyasını aldı. Beklerken okuyabileceği bir şey.

Oturduğu yerde, takım elbiseli, minnettar ve kelepçesiz Joel Greene'e döndü.

"Devam et Joel," diye fısıldadı duygusal bir şekilde. "İçeri gir ve ailenle vedalaş.

Dedektif Kim Stone serisinin bu son kitabı sizi de etkiledi mi? Bir sonraki heyecan verici kitabın ne zaman çıkacağını ilk öğrenen olmak ister misiniz?

Angela Marsons'ın e-posta listesine şimdi kaydolun!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.